

číslo jednací: 011/18

číslo projektu: 120/17

Mariánské Lázně č. p. 155, Ruská 3

radnice

Standardní nedestruktivní stavebněhistorický průzkum

Bc. Martin Kolovský

PhDr. Petr Mandažiev, Ph.D.

Mgr. Radek Široký, Ph.D.

ZIP o. p. s. – Západočeský institut pro ochranu a dokumentaci památek
Tomanova 3, 301 00 Plzeň

URL: www.zip-ops.cz, tel.: +420 377 422 338
IČO: 26324105, DIČ: CZ26324105, bank. spojení: 78-1601640227/0100

Leden 2018

Výsledky tohoto stavebněhistorického průzkumu nenahrazují závazná vyjádření příslušných orgánů státní památkové péče podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění.

Předložený elaborát podléhá příslušným autorským právům, chránícím duševní vlastnictví autorů, publikace je možná jen s jejich souhlasem.

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE O OBJEKTU

Název objektu:	radnice města Mariánské Lázně
Kraj:	Karlovarský
Sídelní útvar:	Mariánské Lázně [554642]
Ulice:	Ruská
Č. popisné:	155
Č. orientační:	3
Kat. území:	Mariánské Lázně [691585]
Číslo parcel:	st. 170, st. 1044
Majitel:	Město Mariánské Lázně, Ruská 155/3, 353 01 Mariánské Lázně
GPS:	N 49°58.54305', E 12°42.11535'

Objekt se nachází na území městské památkové zóny Mariánské Lázně (č. ÚSKP: 2130).

Objekt není prohlášen kulturní památkou.

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE O PROJEKTU

Objednavatel:	Město Mariánské Lázně, Ruská 155/3, 353 01 Mariánské Lázně
Zpracovatel:	ZIP o.p.s – Západočeský institut pro ochranu a dokumentaci památek, Tomanova 3, 301 00 Plzeň www.zip-ops.cz, tel.: 377 422 338 IČO: 26324105, DIČ: CZ26324105 bank. spojení: 78-1601640227/0100
Typ průzkumu:	Standardní nedestruktivní stavebněhistorický průzkum
Vedoucí projektu:	Mgr. Radek Široký, Ph.D.
Popis a stavební historie:	Bc. Martin Kolovský
Dějiny objektu:	PhDr. Petr Mandažiev, Ph.D.
Pam. hodnocení, náměty:	Bc. Martin Kolovský
Doba zprac.:	listopad 2017 – leden 2018

OBSAH

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE O OBJEKTU	5
IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE O PROJEKTU	5
1. ÚVOD	11
1.1. Poznámky ke struktuře elaborátu SHP	11
1.2. Plánové podklady	11
2. ANOTACE	13
3. DĚJINY OBJEKTU	15
3.1. Úvod a poděkování	15
3.2. Urbanistický vývoj lokality	15
3.3. 19. století	18
3.4. Po 2. světové válce	27
3.5. Období po roce 1960	28
3.6. Závodní jídelna	29
3.7. Období po roce 1970	30
3.8. Období po roce 1990	30
3.9. Prameny a literatura	32
3.9.1 Městské muzeum Mariánské Lázně	32
3.9.2 Městský úřad Mariánské Lázně	34
3.9.3 Národní knihovna v Praze	34
3.9.4 Literatura	34
4. ARCHITEKTONICKÝ POPIS	35
4.1. Základní charakteristika objektu	35
4.1.1 Situace	35
4.1.2 Hmotová dispozice	36
4.1.3 Půdorysná dispozice	37
4.1.4 Hlavní konstrukce	38
4.1.5 Základní komunikační schéma	38
4.2. Exteriéry	38
4.2.1 Severní část	38
4.2.2 Střední část	45
4.2.3 Jižní část	49
4.3. Interiéry	53
4.3.1 Přízemí	53

4.3.2	Suterén	67
4.3.3	1. patro	82
4.3.4	2. patro	95
4.3.5	Podkroví a půda	107
4.3.6	Schodiště	112
5.	DOPLŇUJÍCÍ PRŮZKUMY	115
6.	STAVEBNÍ HISTORIE.....	117
6.1.	Novorenesanční novostavba radnice (1877-1878)	117
6.2.	Dostavba 2. patra (1900)	118
6.3.	Rekonstrukce a přestavba (1956).....	118
6.4.	Úpravy v druhé polovině 50. let a v 60. let 20. století.....	119
6.5.	Vestavba vývařovny jídel s jídelnou (1968).....	119
6.6.	Úpravy v 70. a 80. letech 20. století	119
6.7.	Úpravy po roce 1990	120
7.	HODNOCENÍ OBJEKTU	121
8.	NÁMĚTY PRO POTŘEBY PAMÁTKOVÉ PÉČE.....	123
8.1.	Hodnotné prvky a detaily.....	123
8.1.1	Obecně	123
8.1.2	Exteriéry	123
8.1.3	Přízemí.....	123
8.1.4	Suterén	123
8.1.5	1. patro	123
8.1.6	2. patro	124
8.1.7	Podkroví	125
8.2.	Závady.....	125
8.2.1	Obecně	125
8.2.2	Exteriéry	126
8.2.3	Přízemí.....	126
8.2.4	Suterén	126
8.2.5	1. patro	126
8.2.6	2. patro	126
8.2.7	Podkroví	126
8.3.	Náměty pro péči o objekt	126
9.	NÁMĚTY NA DALŠÍ PRŮZKUMY.....	129

10.	HISTORICKÁ DOKUMENTACE	131
11.	DOKUMENTACE SOUČASNÉHO STAVU	159
11.1.	Fotodokumentace současného stavu	159
11.2.	Zaměření současného stavu	161
12.	GRAFICKÉ VYHODNOCENÍ PRŮZKUMU	163
12.1.	Vyhodnocení stavebního vývoje	163
12.2.	Památkové hodnocení	165
13.	Obsah na DVD	167

1. ÚVOD

Podnět pro zpracování SHP vyšel z havarijního stavu objektu a z úvah městského úřadu Mariánské Lázně o dalším využití objektu a jeho rekonstrukci.

Objekt v průběhu zpracování vykazoval statické poruchy a na základě nařízení statika bylo několik místností uzavřeno a byl zakázán vstup do nich. V některých prostorách se nacházely ocelové stojiny podpírající stropní konstrukce znemožňující kompletní přístup do prostor.

Průzkum probíhal během plného využívání objektu jako městského úřadu. Většina prostor slouží jako kanceláře pracovníků úřadu nebo archivy a sklady jednotlivých odborů. V přízemí se nachází dále obchodní síň s příslušenstvím. Část suterénu slouží jako trafostanice společnosti ČEZ. Většina suterénních prostorů je nevyužívána v zanedbaném stavu.

Z těchto důvodů se nepodařilo prozkoumat všechny místnosti a prostory objektu.

1.1. Poznámky ke struktuře elaborátu SHP

Elaborát SHP vychází svou strukturou z metodiky stavebněhistorického průzkumu NPÚ vydané v roce 2015. Vzhledem k typu objektu byl elaborát podrobněji strukturován. Zejména popisová část je důsledně tříděna na jednotlivé kapitoly, přičemž vždy každá část podlaží má svou vlastní kapitolu.

Stavba byla pro přehlednější popis rozdělena na tři části: severní, střední a jižní. Toto rozdělení odpovídá hmotovému, dispozičnímu a funkčnímu uspořádání objektu. Jednotlivé části jsou popisovány samostatně s uvedením návazností a souvislostí.

Místnosti byly pro potřeby SHP označeny kódem pro větší přehlednost. Kód místností se skládá z označení podlaží a následně čísla místnosti. Místnosti suterénu jsou označeny písmenem S; místnosti v přízemí písmenem P; místnosti v 1. patře číslem 1; místnosti ve 2. patře číslem 2; místnosti na úrovni podkroví písmenem K. Schodiště jsou označena samostatně písmeny SCH a číslem. Světlíky jsou označeny samostatně písmeny SV a číslem. Číslování místností se neváže na pracovní číslování v žádné starší plánové dokumentaci, ani číslování dveří v objektu.

Objekt je téměř přesně orientován ke světovým stranám. Odchylka od ideální orientace je zcela zanedbatelná a byla pro zjednodušení zejména popisné části pominuta.

Hodnotné řemeslné prvky byly pro účely SHP označeny dle následujícího klíče: D dveře, O okna, Z zámečnické a kovářské prvky. Značení je provedeno tak, že prvky mají vždy kód místnosti, v níž se nachází (v případě dveří obou místností, které spojují). V případě existence více prvků v téže místnosti jsou značeny dále písmeny.

1.2. Plánové podklady

Před zahájením průzkumu nebyla k dispozici plánová dokumentace stávajících stavů. Jako podklad pro plánovou dokumentaci SHP byla použita investorem poskytnutá projektová dokumentace z roku 2002 bez větší podrobnosti stropních konstrukcí a okenních a dveřních otvorů. Aktualizace a doplnění zaměření pro potřeby stavebněhistorického průzkumu byla provedena pomocí pásma a laserového měřidla. Přesnost odpovídá dostupné podkladové dokumentaci. Plány jsou určeny výhradně pro potřeby SHP. Autoři nenesou odpovědnost za případné problémy způsobené využitím plánů pro jiné účely. Plány byly zpracovány v programu AutoCAD 2015.

2. ANOTACE

Objekt radnice se nachází v historickém centru Mariánských Lázní a je výrazem rozkvětu a sebevědomí města Mariánské Lázně v druhé polovině 19. století.

Objekt byl postaven na svahu nad řadou lázeňských domů na Hlavní třídě a pod druhou linií lázeňských domů v Ruské ulici. Přirozeně navazuje na park nacházející se právě mezi Ruskou ulicí a zadními trakty domů na Hlavní třídě. Výstavba probíhala ve dvou fázích. Mezi lety 1877 a 1878 byla postavena jednopatrová budova se suterénem, v roce 1900 pak bylo dostavěno druhé patro a podkroví. Jednotlivé části fungovaly samostatně a nebyly stavebně propojeny. V objektu se nacházely kromě kanceláří i byty a restaurace. V letech 1955 – 1956 proběhla rozsáhlá rekonstrukce, která kompletně přestavěla střední část objektu. V této etapě byla vybudována sloupová hala a centrální schodiště. Byly zrušeny byty a většina místností byla přebudována na kanceláře. V roce 1968 proběhla vestavba vývařovny jídel s jídelnou do jižní části suterénu. Po roce 1990 proběhly pouze drobné utilitární úpravy. Celkově však byla zanedbána údržba objektu, což vyústilo v dnešní havarijní stav stropních konstrukcí.

Objekt je ukázkou čistého novorenesančního stylu, velmi častého v prostředí Mariánských Lázní. Objekt ukazuje úpravy ve stylu socialistického realismu ovšem respektující novorenesanční výraz celého objektu. Jedná se tedy o výjimečnou ukázkou kombinace těchto dvou stylových etap.

3. DĚJINY OBJEKTU

3.1. Úvod a poděkování

Předložená rešerše sestává z informací, obsažených v dobovém tisku a dalších zdrojích, a ze zpráv, jež pocházejí ze Spisovny stavebního úřadu na mariánskolázeňském Městském úřadě. Zatímco zmíněné novinové články a související informační zdroje zachycují dobu, kdy radnice vznikala, dokumenty z Městského úřadu pocházejí až z časů o mnoho pozdějších. Podle vyjádření zaměstnanců Stavebního úřadu se archivní materiály z 19. a z první poloviny 20. století, které by měly vztah k radnici, v jejich sbírkách nenacházejí. Kvůli tomuto jednoduchému rozdělení, jež vyvstalo ze situace, jsou v rešerši citována pouze jednotlivá periodika a dobové publikace, ostatní informace pocházejí z uvedené Spisovny (počínaje kapitolou „Po 2. světové válce“), pročež nebylo nutné značit je pořad stejnou citací. Vše je pak shrnuto v přehledu či seznamu pramenů a literatury.

Relativně samostatnou část tvoří oddělení s obrazovým materiálem, doprovázeným popiskami.

Spisovna stavebního úřadu v M. Lázních obsahuje též četnou a různou dokumentaci – jde o desítky položek, mezi nimiž se nalézají např. zaměření radniční budovy z roku 1990. Vzhledem k formátům plánových listů nebylo lze z technických důvodů pořídit jejich reprodukce.

Co se týká urbanistického vývoje Mariánských Lázní, jisté shrnutí nabízí Kučovy „Města a městečka [...]“ (III / 1998, str. 756 ad.), na něž zde tímto odkazuji.

Za ochotnou a velmi účinnou pomoc bych rád poděkoval Mgr. Ing. Jaromíru Bartošovi, řediteli Městského muzea Mariánské Lázně.

PhDr. Petr Mandažiev, Ph.D.

V Jílovém u Děčína, 28. 1. 2018

3.2. Urbanistický vývoj lokality

Západočeské Mariánské Lázně se během své nepříliš dlouhé historie zapsaly do evropského povědomí jako jedno z nejvýznamnějších lázeňských měst. Svou malebnou polohou mezi jižními výběžky Slavkovského lesa a vyhlášenými léčivými prameny představují ideální prototyp rekreačního místa, které již po dvě staletí slouží účelům, pro něž bylo v minulosti založeno.

Zdejší slané prameny severně od vsi Úšovice, která od 13. století náležela k panství kláštera v Teplé, byly známy nejpozději na počátku 16. století, kdy nechal Ferdinand I. provést v roce 1528 první rozbor jejich léčebných účinků. Zprávy o příležitostném využívání vody z pramenů pocházejí také z první poloviny 17. století, nicméně o skutečném lázeňství nemůže být v této době ještě řeč. Vzniku lázní tehdy bránil zákaz těžby dřeva a rezervování zdejších lesů pro cínové doly; přestože území patřilo tepelskému klášteru, monopol na dřevo zde měl horní úřad v Horním Slavkově. Od přelomu 17. a 18. století se však věhlas místních pramenů šířil nejen po Čechách, ale i za hranicemi a stále rostoucí příliv nemocných vedl tepelské premonstráty k uvažování o zřízení plnohodnotných lázní. Od počátku 18. století byla v tomto směru podnikána celá řada opatření.

V letech 1760 a 1766 byly z iniciativy opata Ambrože podrobně zkoumány zdejší prameny, z nichž tři již měly svá jména: Ambrožův, Křížový a Mariánský či Mariin (podle mariánského obrazu zavěšeného na stromě nad pramenem). Krátce na to byly učiněny zásadní kroky k založení budoucího lázeňského města. Určující zde byla aktivita kláštera v Teplé, konkrétně tří jeho výrazných osobností. První z nich, tepelský opat Heřman Kryštof Trautmannsdorf (vopatském úřadu v letech 1767-1789), vykoupil v

prosinci roku 1786 za 11 000 zl. rezervaci na těžbu dřeva, čímž umožnil následný vznik a rozvoj lázeňské osady v režii tepelských premonstrátů. K tomuto kroku nabádal opata klášterní lékař dr. Jan Josef Nehr, kterému jsou přičítány, jakožto osobě pověřené dohledem nad prameny, rovněž zásluhy za vědecké využití místních pramenů a založení prvních lázeňských budov v jihozápadním sousedství Křížového pramene. Již v roce 1808 zde, v osadě nazvané podle jednoho z pramenů Mariánské Lázně (Marienbad), strávilo první lázeňskou sezónu na osmdesát hostů.

Za vlastního zakladatele lázní je pak považován další tepelský opat Karel Kašpar Reitenberger (v úřadu v letech 1812-1827), za jehož působení byly Mariánské Lázně v roce 1812 prohlášeny samostatnou obcí a v roce 1818 veřejným lázeňským místem. Nutno zmínit, že tento počátek systematického budování budoucího věhlasného lázeňského města si vyžádal značnou investici, která velmi zatížila klášterní hospodářství, za což si opat Reitenberger vysloužil ostrou kritiku spolubratří, jež vyústila v jeho vynucenou abdikaci.¹

Teprve po roce 1812 se mohla naplno rozběhnout výstavba lázeňských budov a kolonád. Za její počátek lze považovat rok 1817, kdy bývalý umělecký zahradník knížete Lobkovice a budoucí starosta Mariánských Lázní Václav Skalník (1775-1861)² začal s přeměnou rozšířeného bažinatého údolí při Úšovickém potoce v rozsáhlý přírodně krajinářský lázeňský park. Samotná výstavba probíhala podle urbanistického plánu profesora pražské polytechniky Georga Fischera (1768-1828),³ vypracovaného v letech 1818-1820, a to v návaznosti na Skalníkovu krajinářskou koncepci. Dosavadní stavby byly soustředěny v nejsevernější a nejlépe osluněné části kotliny kolem Křížového pramene, a právě na tuto lokalitu navázala kompozice Fischerova plánu. Západní strana centrálního parku byla ve shodě s modelací terénu vytýčena jako přímka kolmá k severní straně. Oproti tomu strana východní znamenala tvarové obohacení, neboť byla bez závislosti na terénním reliéfu zalomena. Se zastíněnou jižní stranou, určenou průběhem Pstružního potoka, se počítalo pro výstavbu lázeňských provozů, zatímco ostatní slunečné strany parku byly vyhrazeny pro ubytovací lázeňské objekty. Dodržování jednotné koncepce bylo usnadněno skutečností, že zde jediným vlastníkem stavebních parcel byl tepelský klášter, který vyžadoval od podnikatelů i po odprodeji dodržení zastavovacího plánu. První etapa systematického urbanistického vývoje Mariánských Lázní probíhala podle Skalníkova a Fischerova konceptu v letech 1817-1824. Nová výstavba se tehdy soustředila do vyvýšené východní části (prostor nynějšího Goethova náměstí), která byla atraktivní jednak pro dobré oslunění, jednak pro svou polohu mezi oběma hlavními prameny, Křížovým a Mariiným.

Během této fáze výstavby vzrostl počet domů z 13 na 42. Od počátku 30. let 19. století pak rozvoj lázní výrazně podpořilo jejich napojení na síť nových císařských silnic. Zároveň také bylo dokončeno formování zástavby kolem centrálního parku zastavěním celé západní strany, čímž byly dosavadní stavební pozemky vyčerpány. Ve druhé polovině 30. let proto začalo rozšiřování zástavby mimo vlastní obvod parku, ale dosud stále ve vazbě na centrální prostor Mariánských Lázní, jehož akcentem se stal kostel Nanebevzetí Panny Marie. Tuto podobu zachycuje císařský otisk stabilního katastru z roku 1839.⁴ Výstavbu v první polovině 19. století charakterizovaly patrové domy s jednoduchými pozdně klasicistními fasádami s prvky biedermyera. V době vzniku stabilního katastru (1839) stálo

¹ HLINOMAZ 2003, s. 73.

² Srov. VLČEK (ed.) 2004, s. 600.

³ Srov. VLČEK (ed.) 2004, s. 175.

⁴ 1839: Císařský otisk stabilního katastru, Marienbad, měř. 1:2880. ÚAZK, inv.č. 4475. Dostupné z <http://archivnimapy.cuzk.cz>.

v Mariánských Lázních 79 domů, v nichž žilo více než 400 obyvatel. Vedle počtu stálých obyvatel se zvyšoval také počet lázeňských hostů – zatímco v roce 1827 činil 1500, v roce 1843 dosáhl 3000. Výstavba většiny na svou dobu luxusních hotelů a penzionů pak spadá do druhé poloviny 19. století, kdy se těžiště stavební aktivity přesunulo na západní stranu údolí a kdy město, kterým se Mariánské Lázně staly v roce 1865, získalo zhruba dnešní podobu. V architektuře lázeňských domů se prosazovala novorenesance, stavby se vyznačovaly přesnou kompozicí a výraznou monumentalitou. Současně s novorenesancí se uplatňoval dekorativní, tzv. lázeňský sloh, přecházející od novobarokního historismu k naturalistické secesi. K razantnímu nárůstu počtu lázeňských hostů přispěla rovněž výstavba železniční trati ve dvou etapách. Nejprve byly Mariánské Lázně spojeny železnicí s Plzní a Chebem (1872) a následně s Karlovými Vary (1898). Na přelomu 19. a 20. století a zejména pak v předválečných letech můžeme o Mariánských Lázních hovořit jako o skutečně moderním evropském městě s elektrickým veřejným osvětlením (od roku 1888), kanalizací a tramvajovou linkou (od roku 1902, fungovala do roku 1952), v němž pobývala řada významných osobností a kde se konala důležitá politická jednání. Zvyšoval se také počet lázeňských hostů.

Zatímco od poloviny 40. let 19. století dlouhodobě stagnoval v rozmezí od tří do pěti tisíc, překonal již roku 1874 hranici 10 000, koncem 90. let 20 000 a maxima bylo dosaženo roku 1911, kdy se zde léčilo 34 509 osob. Počátkem 20. století probíhaly v Mariánských Lázních zásadní přestavby (ve stylu secese), které formovaly současnou podobu lázeňské části města.

Plynulý vývoj narušila až první světová válka. Během ní byl zaznamenán značný pokles mezinárodní prestiže města, avšak zejména ve 20. letech proběhlo oživení lázeňského provozu (v letech 1928-1929 byl překročen dosavadní rekord návštěvnosti), vázaného nyní na podnikatelskou aktivitu převážně německého obyvatelstva. Podařilo se rovněž navázat na někdejší kulturně-společenský rozkvět města, které opět hostilo řadu významných osobností.

Nová výstavba, oproštěná od dekorativních tendencí, se v lázeňské části města příliš nerozvíjela, a to proto, že se jednalo o nedávno dokončený mimořádně harmonický celek, který již postrádal vhodné stavební plochy. Stavební aktivita se zde omezila pouze na dílčí přestavby. Opačná situace panovala v obytné části aglomerace, kde probíhal poměrně rychlý růst nových vilek i celých vilových čtvrtí. Urbanistické řešení obytných částí města však zůstalo v důsledku hospodářské krize 30. let kompozičně nedokončeno.

Za druhé světové války se Mariánské Lázně staly lazaretním městem, díky čemuž zůstaly ušetřeny významnějších válečných pohrom, nicméně stavební údržba byla značně zanedbána.

Poválečný odsun německého obyvatelstva a znárodnění lázní v roce 1948 přineslo dalekosáhlé změny. Mariánské Lázně se staly největším domácím rekreačním střediskem odborového hnutí, i nadále sem však přicházeli zahraniční hosté především ze zemí socialistického tábora.

V lázeňských zařízeních byl po roce 1948 zaveden celoroční provoz, což si vyžádalo nejen stavební úpravy většiny objektů (ústřední vytápění, propojování jednotlivých hotelů do větších komplexů probouráním vnitřních průchodů, adapce vnitřního vybavení i technického zázemí), ale také celkovou urbanistickou změnu, související s potřebou ubytovat majitele domů (ti dříve bydleli ve svých domech, jen na sezónu se stěhovali do sklepů či podkroví) a také nové pracovníky, kteří měli rozšířený lázeňský provoz zajišťovat. Situace byla řešena v 50. a 60. letech sídlištní výstavbou, umístěnou na dosud nezastavěné ploše jižně od centrální části města. Další sídliště vznikala v 70. a 80. letech, oproti tomu výstavba rodinných domů byla menšího rozsahu a rozvíjela se jen v předválečné vilové čtvrti. Lázeňská

část města procházela od 70. let, kdy byla zbavena zátěže dopravy, rekonstrukcí, která s sebou však přinesla četné demolice (např. kolonáda Karolinina pramene, celý blok domů na severozápadní straně centrálního parku s jižní frontou Mírového náměstí ad.). Základní urbanistická koncepce jádra lázeňského města tak byla hrubě narušena. Na jedné straně citlivé rekonstrukce řady objektů v lázeňské části, na straně druhé demolice starších hodnotných objektů a nová výstavba na jejich místě představují dva póly stavební činnosti i v současných Mariánských Lázních, které jsou od roku 1992 městskou památkovou zónou.⁵⁶

3.3. 19. století

Na začátku jara roku 1877 byly zástupcům města Mariánské Lázně předloženy návrhy na novou radnici k výběru jednoho z nich. Jeden pocházel od stavebního mistra Friedricha Zicklera, jeden od stavebního mistra Erwina Lukeho. Další návrh nechal městský rada pan Lerchl zhotovit u vídeňského architekta Andrease Streita. Lerchl tehdy zařizoval ve Vídni sochařský pomník tepelskému opatu Karlu Reitenbergerovi v Mariánských Lázních. Všechny návrhy byly veřejně přístupné k nahlédnutí na purkmistrovském úřadě, přičemž největší zájem a obdiv sklídl návrh Streitův. „Mariánskolázeňské noviny“ jej co do stylu pochopily jako italsko-renesanční. [Marienbader Zeitung, roč. IV, č. 12, středa 21. 3. 1877, str. 2; roč. IV, č. 13, středa 28. 3. 1877, str. 2. Srov. též Marienbader Zeitung, roč. IV, č. 51, středa 19. 12. 1877, str. 2.]

V dubnu roku 1877 se zhruba dvě stě dělníků účastnilo kopání základů novostavby, přičemž se očekávalo, že na několika místech při jihovýchodní straně plánované budovy dosáhnou hloubky až tří sáhů. Během vynášení zeminy musel být přeložen hlavní kanál, dosud vedoucí od „Jägerstraße“ (dnes Ruské ulice) staveništěm k východu, a umístěn stranou od vznikajícího objektu. [Marienbader Zeitung, roč. IV, č. 15, středa 11. 4. 1877, str. 2.]

Po polovině měsíce dubna roku 1877 se intenzivně pracovalo na základech pro budoucí objekt radnice a spořitelny. Při severovýchodní straně půdorysu byla jáma hluboká 8 metrů (4, 2 sáhů). Práce zkomplikovalo velké množství vody v půdě, které muselo být náročně odpumpovááno, neboť narušovalo hotové zdi, z nichž velkou část byli pracovníci dokonce nuceni přezdí. Brzy se mělo začít s položením nového kanálu, vedoucího od severozápadu staveniště přímo proti jihovýchodu do stávajícího rourového kanálu. [Marienbader Zeitung, roč. IV, č. 17, středa 25. 4. 1877, str. 2.]

Dne 21. května 1877 navštívil vídeňský architekt Andreas Streit staveniště, které si prohlédl v přítomnosti pana purkmistra Dr. Herziga a městského stavebního rady Lerchla. [Marienbader Zeitung, roč. IV, č. 21, středa 23. 5. 1877, str. 2.]

Na jaře roku 1878 dokončenou novostavbu oslavovaly a chválily „Mariánskolázeňské noviny“ a vyzdvihovaly přitom zvláštní zásluhu purkmistra Dr. Herziga, který s ideou budovy obecního úřadu a dalších úřadů přišel a stal se jejím výrazným propagátorem, a také zásluhu městského radního Lerchla, jenž vedle toho, že řídil provádění stavby, čímž městské obci ušetřil mnoho peněz, na vybudování radnice ještě ze svého půjčil. S uznáním se noviny vyslovily také o městském radním Gütterovi, protože na realizaci radnice rovněž půjčil.

⁵ Č. rejstř. 2130, srov. <http://monumnet.npu.cz/chruzemi/hledani.php>.

⁶ Text kapitoly 3.2. převzat z KNOTOVÁ, K. a kol.: *Mariánské Lázně čp. 47, Chopinův dům*. Nepublikovaný elaborát stavebněhistorického průzkumu. Říjen 2015

Na konec novinového článku byl připojen stručný popis nové budovy.

Ve zvýšeném přízemí při vstupu portálem od severu byla u vestibulu napravo pošta, nalevo telegrafní úřad, při východním průčelí budovy pak purkmistrovský úřad. V prvním patře ležely nad vestibulem místnosti, které si pronajal pan Erhardt, při západním průčelí byl úřední byt pana vrchního poštovního správce a obytná místnost pana okresního hejtmána z Teplé. Při východním průčelí, přesně nad úředními místnostmi, nalézal se byt přednosta telegrafního úřadu. Za tímto bytem byl situován velký sál s čítárnou, která patřila již do části domu spořitelny. Velký sál poskytoval nádherný výhled do města na zeleném pozadí lesů, od „Friedrich-Wilhelmshöhe“ k Hamelice včetně Ferdinandovy ulice. [Marienbader Zeitung, roč. V, č. 18, středa 1. 5. 1878, str. 1–2.]

Roku 1899 se mariánskolázeňská městská rada usnesla, že problém nedostatku prostoru v tamní radnici bude vyřešen nástavbou o patro. Místnosti, vyhrazené v budově pro C. k. poštovní a telegrafní úřad, totiž příčinou nárůstu jeho agendy, způsobeného rozmachem lázeňského provozu, již kapacitně nedostačovaly. Navíc radní očekávali, že ve městě může brzy vzniknout C. k. okresní hejtmanství, o jehož umístění by se obec musela postarat. Osloven byl proto vídeňský architekt Andreas Streit, který budovu radnice před časem navrhl, a současně požádan o vypracování a předložení odpovídajících plánů. Městská rada chtěla nejprve vystavět patro nad prvním traktem, nad průčelím proti „Wilhelmshöhe“, a nástavbu nad ostatními trakty hodlala dobudovat až později. Nad sálem se stavět nemělo. [Marienbader Zeitung, roč. 26, č. 24, 11. 7. 1899, str. 2.]

V roce 1900 byla mariánskolázeňská radnice zvýšena o patro. Mimoto prošly adaptací místnosti purkmistrovského úřadu a byla zřízena „lóže vrátného“ („Portierloge“). [Marienbader Zeitung, roč. 27, č. 12, neděle 25. 3. 1900, str. 3, č. 10.]

V dubnu roku 1878 se v novinách „Die Quelle“ objevil článek, stručně popisující a shrnující dějiny výstavby radnice – „monumentální stavby, která byla provedena podle plánu vídeňského architekta Streita stavebními mistry Lukem z Mariánských Lázní a Königem z Kynžvartu“.

Podle „Die Quelle“ byla stavba mariánskolázeňské radnice idea tamního purkmistra Dr. Augusta Herziga a při realizaci této myšlenky pomohl tepelský klášter a měšťané Mariánských Lázní.

Stavbě samotné předcházela koupě pozemku – budoucího staveniště. To „Die Quelle“ líčí následovně.

Roku 1876 získala „mariánskolázeňská Spořitelna a záložna“ („Marienbader Spar- und Vorschusskassa“) pozemek, který svého času patřil knížeti Metternichovi, později jej za 50 tisíc zlatých koupila společnost „Nordwestböh. Vereinsbank“ a od této banky přešel na shora uvedenou mariánskolázeňskou Spořitelnu. Výměra celého pozemku, situovaného na západním úbočí kotliny, činila „916 a 2/3 čtverečných sáhů = 32 arů 96, 93 metrů“.

Na začátku roku 1877 přišel tehdejší purkmistr a současně „ředitel Spořitelního a záloženského spolku“ („Direktor des Spar- und Vorschussvereines“) Dr. August Herzig na zasedání městského zastupitelstva s myšlenkou, že by obec od Spořitelny a záložny koupila část půdy nad domem „Sanssouci“ (někdejší „Kynžvartský dům“ knížete Metternicha) pro stavbu nové radnice. Po bouřlivé diskusi mezi zastupiteli zvítězili nakonec přívrženci stavby radnice a bylo rozhodnuto zakoupit pozemek, ležící proti severu vedle tehdejší „Jägerstraße“ (dnešní Ruská ulice) ve výměře „616 a 1/3 čtverečných sáhů = 22 arů a 16, 73 metrů čtverečných za cenu 48 zlatých a 66 krejcarů za čtverečný sáh nebo 13 zlatých a 53 krejcarů za čtverečný metr, celkem za 30 tisíc zlatých“ a dále „s věčným břemenem volného výjezdu a vjezdu

a okolo budovy ze strany majitele pozemku na jižní straně“ („mit dem Servitut freier Aus- und Einfahrt und um das Gebäude von Seite des Grundbesitzers auf der südlichen Seite“).

Protože obec tehdy nedisponovala hotovými penězi, ale její jmění bylo uloženo v realitách, rozhodli se dva radní na vybudování radnice půjčit. Byli to pan Frz. Jos. Gütter a Wenzl Lerchl, inženýr a domovní majetník v M. Lázních. První půjčil městu 34 500 zlatých a druhý 10 000 zlatých. Materiální podporu poskytli podle svých možností rovněž další zastupitelé města.

Projektovou přípravou byl pověřen stavební mistr Friedrich Zickler z Mariánských Lázní. Navrhnout směl pouze jednopatrovou budovu, protože C. k. místodržitelství v Praze povolení stavby radnice podmínilo tím, aby zastavění louky nebránilo ve výhledu z domů, seřazených na severu podle „Jägerstraße“ (dnešní Ruské ulice). Budova tedy mohla být maximálně patrová, nanejvýš s mezaninem.

Městský rada W. Lerchl rozpoznal a pochopil, že k tak velké a komplikované stavbě nestačí jeden odborník. Z tohoto důvodu byl osloven vídeňský architekt Streit, a ještě také stavební mistr Erwin Luke z Mariánských Lázní, a objednány u nich konkurenční návrhy. Zastupitelé města vybrali ten Streitův, přičemž si vyměnili několik malých změn v půdorysech.

Poté, co byl v únoru roku 1877 návrh půdorysného rozvrhu dokončen, získali zakázku stavebního provedení Johann König z Kynžvartu a Erwin Luke z Mariánských Lázní, neboť ve srovnání se stavebním mistrem Zicklerem nabídli o 6000 zlatých nižší cenu. Stavební dozor převzal radní Wenzl Lerchl jako odborník na stavebnictví.

Dne 5. dubna 1877 bylo započato s kopáním základů a 13. dubna téhož měsíce byl položen základní kámen.

Dne 15. května musejí být – jak stojí v článku – stavební práce ve všech lázeňských místech pozastaveny. Pravděpodobně šlo o nějaké nařízení, dohodu či zvyk.

V M. Lázních dosáhli tehdy u radnice úrovně suterénu („Souterrainsgleiche“). Opět se začalo pracovat až 1. září 1877 a posléze s pomocí topení i přes celou zimu. Během 10 a půl měsíce trvající stavební periody bylo na stavbě radnice zaměstnáno průměrně 200 pracovníků, což výrazně pomohlo chudým lidem z okolí.

Co se základního stavebního materiálu týká, bylo při budování radnice použito:

Zhruba 1 200 fůr stavebního kamene, povětšinou z kamenolomu na klášterním panství.

1 a půl miliónu zdících cihel („Mauerziegel“) – největší díl tohoto materiálu od Emila Škody z Plzně.

40 vagónů (8 000 centnýřů – v textu zkratka „Ztr.“) vápna, povětšinou z vápenky „Akciové společnosti v Berouně“ („Aktiengesellschaft in Beraun“).

5000 fůr písku, většinou z okolí.

2000 kmenů stromů, ponejvíce z revíru tepelského kláštera.

18 000 různých prken z knížecí metternišské pily v Kynžvartu.

160 centnýřů (zkratka „Zt.“ v textu) kleštin („Schließen“).

809 centnýřů (zkratka „Zt.“ v textu) tažených a nýtovaných travers.

120 „palců=centnýřů“ („Zoll=Zt.“) (?) plechu na střechu.

(Otázkou zůstává, nakolik byly novinovou redakcí uvedené míry správně pochopeny a přepsány.)

Řemeslnické práce byly až na výjimku menší části zámečnických a truhlářských prací, objednaných ve Vídni, zadány v regionu.

Soklové desky pocházely většinou z granitu, vytěženého v „Sangerbergském lomu“ („aus dem Sangerberger Bruche“), tj. z lomu u obce Prameny v západních Čechách, nedaleko Kladské.

Materiál pro schodišťové stupně byl získán v lomu Stěnská (Stenzker), ležícím za Teplou, směrem k městečku Úterý.

Materiál na sloupy, ornamenty atd. z lomu v „Heiligenkreuz“.

Ozdoby z cementu, sádky a cementových desek byly provedeny v režii stavebních podnikatelů na staveništi.

Spojené budovy radnice a spořitelny stály za „Sanssouci“, paralelně s „Jägerstraße“ (dnešní Ruskou ulicí), ústící do ulice Císařské („Kaiserstraße“).

Půdorys budovy radnice má – jak stojí v textu článku – tvar dvojitého římského I a fasáda je provedena v renesančním stylu. Hlavní průčelí se obrací k severu a má délku 34, 13 metrů. Z téže strany vede vchod, zdobený jónskými sloupy, k C. k. poštovnímu a telegrafnímu úřadu. Západní fasáda je 54, 5 metrů dlouhá a má dva „představky“ („Vorbauten“), dlouhé vždy 26 metrů a o 4, 3 metru předstupující. Při severním představku se nachází podjezd pro C. k. poštu. Při jižním představku je vchod do Spořitelny a záložny. Hlavní vchod v západním průčelí vede k purkmistrovskému úřadu a ke konverzačnímu sálu s vedlejšími místnostmi. Na východní straně budovy jsou rovněž dva představky, které předstupují o 5, 14 metrů.

V budově se nalézala restaurace pana Erhardta. Vedl do ní vchod, orientovaný směrem na sever a umístěný na východní straně budovy, kde se měl – jak vyplývá z textu článku – nacházet ještě jeden nějaký vstup. Jižní fasáda, dimenzovaná jako ta severní, byla bez vchodu.

[Die Quelle, 27. 4. 1878, str. 1–2.]

V červenci roku 1878 vyšel „Orientální plán budovy města a spořitelny v Mariánských Lázních“ („Orientierungs-Plan des Stadt und Sparkassa-Gebäudes in Marienbad“). V Mariánských Lázních jej vydal tamní stavební mistr Erwin Luke. Tato publikace přináší základní údaje o vzniku budovy, jejím následném využití a kromě toho ještě půdorys suterénu, přízemí a patra s popiskami. Titulní stranu zdobí grafika se severní a západní fasádou. Předlohy kresby pro tisk pocházejí, jak stojí na titulním listu, od mariánskolázeňského stavitele Lukeho, vydavatele drobné publikace.

Budovu radnice a spořitelny v letech 1877 až 1878 postavil výše uvedený Erwin Luke společně s Johannem Königem podle návrhu vídeňského architekta Andrease Streita. Oba stavební mistři, jež vedli provedení, sídlili – jak v publikaci výslovně stojí – v Mariánských Lázních („von den Baumeistern Erwin Luke und Joh. König aus Marienbad“). Stavět se začalo v březnu roku 1877 a budova byla se čtyřměsíční přestávkou mezi stavebními periodami dokončena koncem dubna roku následujícího. Tehdejším purkmistrem Mariánských Lázní byl dr. Herzig a řízení stavby se ujal městský rada pan Lerchl.

Náklady na realizaci projektu uhradila mariánskolázeňská městská obec a spořitelna. Včetně zakoupení pozemku činily 250 tisíc zlatých rakouské měny.

V suterénu se po dokončení stavby nacházela restaurace M. Erhardta, kancelář JUDr. Gabera z Teplé a soukromé byty. Přízemí obsahovalo C. k. telegrafní úřad, C. k. poštu, C. k. celní úřad, C. k. četnickou stanici, purkmistrovský úřad, spořitelní místnosti a soukromé byty. V prvním patře byl velký konverzační sál pro lázeňské hosty, kulečnicková místnost, čítárna, hudební sál pro lázeňské hosty, byt pana okresního hejtmana z Teplé, byt pana vrchního poštovního správce, byt pana přednosty telegrafního úřadu a dále soukromé byty. V nástavbách střešní etáže byl sál pro hudební zkušebnu, soukromé byty a podkrovní prostory.

Dohromady měla budova 104 místností.

Tištěné půdorysy byly opatřeny vysvětlivkami.

Souterrain – suterén

Půdorys severní části budovy

Restauration des Hr. M. Erhardt – restaurace pana M. Erhardta

Speisesaal – jídelna

Bier-Schänk Zimmer – pivní šenkovna

Bier – pivo

Keller – sklep

Eis – led

Vorplatz – průchod

Corridor – koridor

Kellnerzimmer – číšnická/sklepníková místnost

Weinkeller – vinný sklep

Dienstbotenzimmer – čeledník

Gang – chodba

Restaurations-Küche des M. Erhardt – restaurační kuchyně M. Erhardta

Půdorys střední části budovy

Entrée – vchod

Kanzlei des Hr. J.U.Dr. Gaber – kancelář pana JUDr. Gabera

Briefträger – listonoš/listonoši

Feuerlösch-requisiten – přístroje/nástroje k hašení požárů / potřeby hasící

Corridor – koridor

Corridor – koridor

Kammer – komora

Keller – sklep

Gang – chodba

Verbindungsgang – spojovací chodba

Lichthof – světlíště / osvětlovací prostora

Gang – chodba

Arrest – arest

Aborte – záchody

Pisoir – (pissoir) pisoár

Keller – sklep

Keller – sklep

Keller – sklep

Keller – sklep

Städt. Waschküche – městská prádelna

Půdorys jižní část budovy

Privat-Wohnung – soukromý byt

Entrée – vchod

Wohnung des Handschuhmachers Hr. Schuhmann – byt rukavičkáře/výrobce rukavic pana Schuhmanna

Vestibul – vestibul

Werkstätte des Tapezirers Hr. Lerchl – dílny tapetáře pana Lerchla

Lichthof – světlíště / osvětlovací prostora

Aborte – záchody

Keller – sklep

Vorplatz – průchod

Sparkassa-Waschküche – spořitelní prádelna

Keller – sklep

Keller – sklep

Keller – sklep

Keller – sklep

Parterre – přízemí

Půdorys severní části budovy

K. k. Tellegrafenamts – C. k. telegrafní úřad

Apparatloc. – umístění aparátu/přístroje

Vorstand – představenstvo

Cabin – kabina

Depeschenaufgabe – podání depeší

Diener – sluha

Nord – sever

Entrée – vchod

Vestibul – vestibul

Lichthof – světlíště / osvětlovací prostora

Corridor – koridor

Lichthof – světlíště / osvětlovací prostora

Aborte – záchody

Briefaufgabe – podání dopisů

Diener – sluha

K. k. Postamt – C. k. poštovní úřad

Beamtenkanzlei – úřednická kancelář / úřadovna

Gepäckaufgabe – podání zavazadel

Unterfahrt – podjezd

Půdorys střední části budovy

Bürgermeisteramt – purkmistrovský úřad

Sitzungssaal u. K. k. Bezirksrichter – zasedací sál a C. k. okresní soudce

Cassier u. Kanzelist – pokladník a kancelista / kancelářský písař

Bürgermeister – purkmistr

Bürgermeistersecretär – sekretariát purkmistra

Corridor – koridor

Vorplatz – průchod

Corridor – koridor

Vestibul – vestibul

Zugang – přístup / příchod

Polizei – policie

Lichthof – světlíště / osvětlovací prostora

Corridor – koridor

Aborte – záchody

Pissior – (pissoir) pisoár

K. k. Offizial – C. k. oficiál

K. k. Oberpostverwalter – C. k. vrchní poštovní správce

Entrée – vchod

K. k. Zollamt – C. k. celní úřad

Půdorys jižního křídla budovy

Spar und Vorschuss Verein – spořitelní a záloženský spolek

Privatwohnung des Friseurs – soukromý byt kadeřníka

Vorplatz – průchod

Wartezimmer – čekárna (spořitelního a záloženského spolku?)

Reservierte Locale für das k. k. Bezirksgericht (psáno odspoda nahoru) – místnosti vyhrazené pro C. k. okresní soud

Herr Lang – pan Lang

Wohnung des Tellegrafenbeamten Hr. Sikler – byt telegrafního úředníka pana Siklera

Lichthof – světlíště / osvětlovací prostora

Aborte – záchody

K. k. Küche – C. k. kuchyně

Wohnung des Stadtbaumeisters Herrn Erwin Luke – byt městského stavebního mistra Erwina Lukeho

Gendarschlafzimmer (?) – četnická ložnice

Vorplatz – průchod

Gendarmerieposten (?) – četnické stanoviště/stanice

Postenführer – velitel četnické strážnice

Wohnzimmer – obytná místnost

Entrée – vchod

Erstes Stockwerk – první patro

Půdorys severní části budovy

Wohnung des Telegrafen-Vorstandes Herrn Pascuti – byt přednosty telegrafní stanice pana Pascutiho

Gang – chodba

Küche – kuchyň

Lichthof – světlíště / osvětlovací prostora

Aborte – záchody

Gang – chodba

Gang – chodba

Lichthof – světlíště

Küche – kuchyň

Gang – chodba

Locale des Restaurateurs Hr. M. Erhardt – místnosti restaurátora pana M. Erhardta

Půdorys střední části budovy

Seitenhalle – boční hala

Conversationssaal für P. T. Curgäste – konverzační sál pro lázeňské hosty

Seitenhalle – boční hala

Garderobe – šatna

Vestibul – vestibul

Lichthof – světlíště / osvětlovací prostora

Gang – chodba

Diener – sluha

Aborte – záchody

Pisoir – (pissoir) pisoár

Wohnung des Hr. k. k. Oberpostverwalters – byt pana c. k. vrchního poštovního správce

Půdorys jižní části budovy

Billardzimmer – místnost pro hraní kulečníku

Cabin – kabina

Lesezimmer – čítárna

Vorplatz – průchod

Lichthof – světlíště / osvětlovací prostora

Musiksaal für P. T. Curgäste – hudební sál pro lázeňské hosty

Vorplatz – průchod

Locale des Tapezierers und Sattlers Herrn Lerchl – místnosti tapetáře a sedláře pana Lerchla

[Sbírky Městského muzea v Mariánských Lázních]

Podle Adresáře z roku 1905 [str. 50], který vydal Franz Gschihay, vlastnila „městský dům“ („Stadthaus“), označený č. p. 155, 156 a 157, mariánskolázeňská „městská obec“ („Stadtgemeinde“). V budově sídlilo [str. 57 ad.] „C. k. okresní hejtmanství“ („K. k. Bezirkshauptmannschaft“), „C. k. daňový referát“ („K. k. Steuerreferat“), „C. k. daňový úřad“ („K. k. Steueramt“), „C. k. okresní soud“ („K. k. Bezirksgericht“), „C. k. notariát“ („K. k. Notariat“), „C. k. poštovní a telegrafní úřad“ („K. k. Post- und Telegraphenamt“), „Purkmistrovský úřad“ („Bürgermeisteramt“), „Městský policejní úřad“ („Städtisches Polizeiamt“) aj. [Sbírky Městského muzea v Mariánských Lázních]

3.4. Po 2. světové válce

V předjaří roku 1948 uteklo z věznice, umístěné v budově radnice, deset vězňů.

Téhož roku (1948) žádal mariánskolázeňský Okresní akční výbor národní fronty, aby Místní národní výbor v Mariánských Lázních urychleně provedl v budově radnice patřičnou úpravu věznice, kterou Sbor národní bezpečnosti chtěl situovat v jižním křídle, kde se dosud nacházel byt a další prostory.

Roku 1953 hodlal Místní národní výbor v Mariánských Lázních nechat opravit vadné okapové žlaby a odpadní roury po celém obvodu budovy č. p. 155, kde sídlil.

Téhož roku (1953) měl být ve dveřích v závodní kuchyni na MNV M. Lázně vyříznut otvor pro umístění podávacího okénka; měly být zaskleny světlíky aj.

Téhož roku (1953) žádal náčelník Okresního oddělení veřejné bezpečnosti v Mariánských Lázních tamní MNV o opravu vodovodní roury v části budovy MNV, kde sídlil Sbor národní bezpečnosti.

V lednu roku 1956 vydal Odbor pro výstavbu Místního národního výboru v Mariánských Lázních stavební povolení na rekonstrukci tamní radnice č. p. 155 Odboru pro vnitřní věci Rady Okresního národního výboru v M. Lázních, který byl stavebníkem, resp. investorem, stavebním dozorem a prováděcím podnikem celé akce. S adaptací budovy se započalo ještě téhož měsíce. Provádějíci organizací byl národní podnik Lesostavby, závod Plzeň (Jateční třída 10).

Po dokončení rekonstrukce měla budova sloužit společně pro potřeby ONV a MNV.

V tomto stavebním povolení, které nese datum 19. 1. 1956 a jména B. Zigmunda, vedoucího Odboru pro výstavbu MNV M. Lázně, a Josefa Dlouhého, předsedy MNV M. Lázně, se nalézají následující.

„Rekonstrukce jest rozdělena na dvě etapy.

V první etapě budou provedeny tyto úpravy:

Vybourání části středního traktu budovy od stávajícího schodiště k jižnímu traktu budovy ve všech podlažích a prostoru pro umístění nového schodiště v ose západní strany. Zastropení tohoto prostoru provede se sklobetonovou konstrukcí včetně nosných železobetonových sloupů a železobetonových průvlaků. Zastropení nad suterénem a přízemím bude provedeno nad celým prostorem haly. Nad stropem prvního patra při velké zasedací síni bude ponecháno nezastropené zrcadlo. Strop nad druhým

patrem v ústřední hale bude vypuštěn a komunikační spojení jest navrženo galeriovým ochozem se zábradlím. Železobetonová konstrukce pro horní dvě podlaží ústřední haly bude provedena rámová k docílení stažení vnějších traktů budovy. Zastřešení středního traktu budovy bude rovněž provedeno ze sklobetonové konstrukce. Dále bude provedeno v ose západního průčelí budovy nové centrální tříramenné železobetonové schodiště. V suterénu bude proveden byt pro topiče velikosti 1+2 s příslušenstvím. Nové dlažby a podlahy v suterénu budou izolovány proti zemní vlhkosti. Dlažby budou provedeny zčásti z kameninových dlaždic, umělého a přírodního mramoru. Dále se provede nová elektroinstalace, vodoinstalace, dekorační výzdoby ústřední haly podle předložených návrhů a jiné řemeslné práce spojené s dokončením stavební úprav první etapy. Před vybouráním hlavního schodiště bude zřízeno pro uživatele severního traktu budovy provizorní dřevěné schodiště v přilehlém stávajícím světlíku. První etapa bude provedena v roce 1956.

Ve druhé etapě provede se rozšíření ústřední haly do jižního a severního traktu budovy, zřízení klosetů pro strany při hlavním schodišti ve všech podlažích, zřízení dvouramenného schodiště železobetonového v jižním traktu budovy umístěného tak, aby přístup z mezipatrových odpočívadel byl na stávající W. C. Dále se provede zřízení isolační zdi za účelem vysušení zdiva suterénu a provedené opravy a nátěru fasády.“

Výchozí projekt rekonstrukce dodala kancelář IPRA – podnik Čs. strany lidové (Praha II, Lucerna). Jeho hlavním autorem byl architekt Kněžourek. Vznikal v letech 1954–1955.

V červnu roku 1956 objednal mariánskolázeňský Odbor pro výstavbu u tamního Okresního průmyslového kombinátu trubkové zábradlí a železný žebřík pro nový nákladní výtah u kotelny v budově MNV M. Lázně.

V červenci roku 1956 vydal Odbor pro výstavbu MNV M. Lázně Odboru pro vnitřní věci Rady Okresního národního výboru v M. Lázních povolení k užívání nově zřízeného bytu pro topiče, situovaného ve zvýšeném suterénu na rohu jihovýchodního průčelí budovy. Nedaleko tohoto bytu, sestávajícího z kuchyně, ložnice, obývacího pokoje, šatny a příslušenství, byla v suterénu závodní jídelna a kotelna.

V letech 1956 až 1959 vznikal projekt pro kryt civilní obrany ve sklepních prostorách budovy mariánskolázeňské radnice. Projekt, organizovaný MNV M. Lázně a tamním Okresním národním výborem, resp. Radou ONV v M. Lázních – Inspektorátem civilní obrany, obsahoval elektroinstalaci, vzduchotechniku, ústřední vytápění a další. Jeho výchozí verzi z prosince roku 1956 vypracoval Státní projektový ústav pro výstavbu měst a vesnic v Plzni (Kopeckého sady 11).

3.5. Období po roce 1960

V letech 1959 až 1960 probíhala v suterénních místnostech budovy Městského národního výboru rekonstrukce, kterou prováděl Městský stavební podnik M. Lázně. Její součástí byla montáž vzduchotechnického zařízení.

V listopadu roku 1960 byla v přízemí budovy MNV M. Lázně č. p. 155 dokončena obřadní síň, a to včetně elektroinstalace, vodoinstalace, odpadů a topení. Investorem byl mariánskolázeňský Městský národní výbor, stavební práce provedl Městský stavební podnik.

V prosinci roku 1962 vydal Odbor výstavby MNV M. Lázně tamnímu MNV povolení k užívání úprav obřadní síně v budově č. p. 155.

V únoru roku 1965 se v Mariánských Lázních jednalo o dodávce kamenických prací pro úpravu vstupního foyeru budovy MNV M. Lázně.

Měla se provést výměna stávajících dlažeb na spodní podestě u hlavního vstupu, totéž u podlahy foyeru a v prostoru spojovací chodby mezi foyerem a přízemní halou, dále opravné kamenické práce na stávajícím ramenu vyrovnávacích schodů ve foyeru, na portálu hlavního vchodu, na zábradlí u schodiště hlavního vchodu vně budovy a mimo to ještě provedení obkladů soklů ve foyeru a spojovací chodbě, obložení kamennými deskami do výše parapetní římsy po obou stranách vstupních dveří ve spodní části foyeru aj.

Realizátorem prací měl být podnik Československý průmysl kamene Praha, objednavatelem MNV M. Lázně. Kromě nich se výše zmíněného jednání účastnil i mariánskolázeňský Městský stavební podnik.

Roku 1966 si mariánskolázeňský Městský národní výbor u Výtvarné a architektonické služby Českého fondu výtvarných umění (ul. politických vězňů č. 7, Praha 1) objednal vypracování ideového návrhu na úpravu obřadní síně. Roku následujícího (1967) předloženou koncepci přijal a požádal o vypracování podrobného návrhu.

Téhož roku (1966) svolil mariánskolázeňský Odbor výstavby s provedením stavebních úprav pro potřeby nového rozmístění kanceláří správního a hospodářského odboru v budově MěNV M. Lázně. Stavební změny neměly – jak stojí v povolení – zasáhnout do základních konstrukcí objektu.

Roku 1967 chtěl Odbor výstavby Městského národního výboru v M. Lázních nechat opravit sklobetonový střešní plášť radnice. Oprava měla spočívat v provedení jeho nové izolace, aby do budovy nadále nezatékalo, čímž docházelo k silnému poškození interiéru.

3.6. Závodní jídelna

Na začátku února 1969 se uskutečnilo komisionální řízení, jehož předmětem byla kolaudace provozních prostor závodní jídelny, zřízených v suterénu budovy č. p. 155 v Ruské ulici, v níž sídlil Městský národní výbor v Mariánských Lázních, jenž byl stavebníkem a investorem vybudování tohoto stravovacího střediska.

Oproti schválenému projektu zjistila komise následující změny.

Nebyl zřízen vchod do stávajícího archivu, ale byl ponechán původní.

Nepřikročilo se k provedení zazdění propojovacího otvoru a nebyl zřízen samostatný vchod do kanceláře, jež zůstala součástí bufetu.

Z části navrhované šatny byla zřízena kancelář provedením dřevěné přepážky, s osazením dveří a prosklení.

Podchodná výška z jídelny do umývárny bílého nádobí a z jídelny do přípravný nebyla provedena 200 cm, jak bylo v projektu uvedeno.

V příručním skladu byl zděnou příčkou vytvořen prostor pro chladicí zařízení.

Během realizace projektu závodní jídelny, který na jaře roku 1968 dodal Městský stavební podnik Mariánské Lázně, byly v suterénu východní strany budovy provedeny dispoziční změny, dále ústřední vytápění, vodoinstalace, elektroinstalace aj. Projekt závodní jídelny, tj. návrh celkové dispozice

stravovacího střediska včetně zařizovacích předmětů, vypracovali Jaroslav Albl, Václav Bucifal, Otakar Němec, Pavel Rozkošný, Marie Štětková a Ivan Kubát, všichni zaměstnanci uvedeného podniku.

3.7. Období po roce 1970

V březnu roku 1974 udělil Odbor výstavby Městského národního výboru v Mariánských Lázních Odboru školství a kultury MNV M. Lázně, stavebníkovi, povolení k užívání bytové jednotky v prvním patře domu č. p. 155.

V květnu roku 1975 udělil Odbor výstavby Městského národního výboru v Mariánských Lázních Odboru školství a kultury MNV M. Lázně, stavebníkovi, povolení k užívání garáží v suterénu domu č. p. 155.

V březnu roku 1980 udělil Odbor výstavby MNV M. Lázně Technické službě města M. Lázně stavební povolení na sociální zařízení a šatnu pro personál kuchyně v místnostech stávajících skladových prostor v budově Městského národního výboru.

V říjnu roku 1981 souhlasil Odbor výstavby MNV M. Lázně s realizací plynovodní přípojky v příjezdové cestě na východní straně objektu č. p. 155 a s provedením vnitřního plynového rozvodu v závodní jídelně v suterénu. Plynová přípojka k č. p. 155 a navazující rozvod uvnitř objektu byly součástí akce Z.

V prosinci roku 1982 vydal Odbor výstavby MNV M. Lázně souhlas s provedením změny v rámci stavby plynofikace závodní kuchyně v budově MNV M. Lázně, povolené v říjnu předešlého roku. Vystavěn měl být nový dvouprůduchový komín, vedoucí společnými chodbami (schodištěm).

V dubnu roku 1986 vydal Odbor výstavby MNV M. Lázně podniku Hotely a restaurace Cheb kolaudační rozhodnutí na stavební změny v trafostanici v budově č. p. 155, záležející v úpravě ve spojitosti s napojením hotelu Atlantik.

V dubnu roku 1987 povolil Odbor výstavby MNV M. Lázně Městskému národnímu výboru v Mariánských Lázních užívání nákladního výtahu v kotelně budovy č. p. 155. Stavba obsahovala zděnou výtahovou šachtu, výtahový stroj na ocelovém rámu, výtahovou kabinu, pojiždějící z kotelny na úroveň chodníku.

Téhož měsíce, v dubnu roku 1987, udělil Odbor výstavby MNV M. Lázně tamnímu MNV stavební povolení na rekonstrukci skleněné střechy a opravu fasády objektu č. p. 155. Na střeše měly být použity Akrylonové střešní světlíky namísto stávajících skleněných dlaždic.

Podle Technické zprávy z února roku 1987, vážící se k tomuto projektu úpravy střechy nad halou budovy, byla „původní střecha“ (tedy ta stávající) sedlového tvaru s malým sklonem provedena ze sklobetonových výplní do železobetonové rámové konstrukce.

Roku 1989 chtěl MNV M. Lázně vyměnit prosklené části střechy z tabulí ze skla a drátěné vložky, uložených do ocelových profilů, nad osvětlovacími šachtami za světlíkové čočky z organického skla, stejně jako byly osazeny ve střeše nad střední halou.

3.8. Období po roce 1990

V období po roce 1990 povolil Stavební úřad mariánskolázeňského Městského úřadu, resp. Odbor výstavby a územního plánování, Městu Mariánské Lázně užívání následujících stavebních úprav,

provedených v č. p. 155 (budova Městského úřadu, radnice), k nimž vydal kolaudační rozhodnutí. V budově č. p. 155, patřící Městu Mariánské Lázně, obě instituce sídlily, přičemž Stavební úřad byl pokračovatelem Odboru výstavby v dané agendě.

Květen 1993, modernizace hygienického zařízení v budově mariánskolázeňského Městského úřadu.

Červen 1994, parovodní přípojka (kanál), vedená od Hlavní ulice ulicí Ruskou k č. p. 155, a výměníková stanice v objektu č. p. 155.

Září 1995, dispoziční řešení hlavního vstupu radnice v jejím interiéru (zděné a sádkartonové příčky, pultíky pro podatelnu aj.).

Duben 1999, rekonstrukce archivu Stavebního úřadu (M. Lázně, Ruská ul. č. 155).

Červen 2001, bezbariérový vstup – rampa u západního vchodu do radniční budovy, osazení plošiny pro překonání schodiště, vybudování rampy z haly do prostoru k Městské policii a skladu v zadním traktu radnice.

Listopad 2001, první etapa výměny a opravy krovu radnice včetně oplechování oken v kopuli.

Leden 2003, dispoziční úpravy ve druhém nadzemním podlaží radnice pro zřízení pěti kanceláří v zadním traktu budovy v její západní části směrem k Ruské ulici.

Březen 2004, úpravy budovy radnice – stavební úpravy sociálního zařízení v suterénu radnice, opravu skladu v jižním traktu budovy ve třetím patře, průchod z hlavní budovy do jižního traktu ve druhém patře, průchod do jižního traktu v prvním patře, vybudování kanceláří namísto bytu domovníka v přízemí, zpevnění komunikace a vybudování parkovacích míst na východní straně budovy radnice.

Duben 2004, kolaudace rekonstrukce části objektu radnice v Mariánských Lázních (nové kanceláře ve čtvrtém nadzemním podlaží v severním traktu a sklad ve třetím nadzemním podlaží v jižním traktu budovy).

Vedle uvedeného vydal mariánskolázeňský Odbor výstavby kolaudační rozhodnutí, jehož příjemcem byla Investiční banka Karlovy Vary, sídlící v budově č. p. 155.

Říjen 1991, rekonstrukce pracoviště Investiční banky (zvýšení nosnosti podlahy druhého nadzemního podlaží, vybourání dveřního otvoru a drobné úpravy elektroinstalace).

Mimoto Stavební úřad vydal Městu stavební povolení na tyto adaptace.

Září 1995, propojení předního a zadního traktu radniční budovy ve druhém patře (vybourání otvoru mezi severním a jižním křídlem, podchycení I nosiči, osazení kyvných dveří, provedených jako kopie dveří stávajících).

Srpen 2005, přestavba šaten v suterénu budovy radnice, nově rozdělených pro muže a ženy a pokaždé vybavených skříňkami, sprchou, umyvadlem a záchodem.

Stavební úřad nevznnesl žádné námitky s drobnými stavebními úpravami, jejichž provedení ohlásilo a hodlalo uskutečnit Město Mariánské Lázně.

Květen 1993, rekonstrukce vstupního schodiště.

Říjen 1995, vybudování lehké příčky a osazení dveří v prvním patře jižní části budovy, vybudování lehké příčky a osazení dveří v suterénu objektu v prostoru před výměňkovou stanicí.

Stavební odbor rovněž nevznese námitky proti změně užívání prostor, kterou Městu Mariánské Lázně, vlastníku radnice č. p. 155, povolil.

Březen 1995, změna bytové jednotky, sloužící k trvalému bydlení, na zaměstnaneckou ubytovnu pro dočasné ubytování. Obytný prostor (bytová jednotka) v prvním nadzemním podlaží budovy Městského úřadu č. p. 155 obsahoval tři obytné místnosti, kuchyni, koupelnu, záchod a předsíň.

Podle Souhrnné technické zprávy, kterou Ing. Schober vypracoval pro „Projekce – Herejk“ v říjnu roku 1997, má budova Městského úřadu tři nadzemní podlaží, částečně využitě podkroví a je celá podsklepená; kryje ji plech na krovové konstrukci ze dřeva.

Stropy nad suterénem jsou klenuté valeně do traverz, ve středním halovém traktu ze železobetonu. Přízemí a ostatní patra jsou svrchu uzavřena stropy převážně ze dřeva. V hale a příslušenství tvoří stropní konstrukce tvrdé klenutí, případně sklobeton. Vytápění objektu bazíruje na dálkovém teplovodním systému s výměňkovou stanicí v suterénu budovy. Kromě výměníku se ve sklepě nachází trafostanice, jídelna a byt. Budova je využívána pro kanceláře, ve třetím nadzemním podlaží sídlí mariánskolázeňský Stavební úřad se svým archivem.

Okna jsou dvojitá, dveře o jednom či dvou křídlech do deštěných zárubní. Schodnicové schodiště v severním traktu má tři ramena, do podkroví vede dvouramenné ze železobetonu.

Citovaná zpráva vznikla v souvislosti s projektem rekonstrukce archivu uvedeného Stavebního úřadu, vypracovaným zmíněnou firmou Jiřího Herejka pro Městský úřad v M. Lázních.

3.9. Prameny a literatura

3.9.1 Městské muzeum Mariánské Lázně

Adreß- und Geschäftshandbuch der Curstadt Marienbad und der Städte Tepl und Königswart. Verlag von Franz Gschihay's Buchhandlung, Marienbad 1905

Hamelika, roč. XXXIII, pořadové č. 397.–398. Mariánské Lázně 31. 10. 2009, str. 188–192

Orientierungs-Plan des Stadt- und Sparkassa-Gebäudes in Marienbad, Verlag des Baumeisters Erwin Luke, Marienbad im Juni 1878

Soubor strojopisných poznámek k dějinám jednotlivých domů v Mariánských Lázních, svázaných v šanonu

Švandrlík, Richard: Pomístní názvy na katastru Mariánské Lázně, II. část, nepublikovaný strojopis

Fotoarchiv

Dokumentace domů KSSPPOP r. 1984

3.9.1.1 Sběrka historických fotografií

HF 0058-0000

HF 0018-a, 104, 2009-I

HF 0019-a, 104, 2009-I

HF 0000-5961

HF 0004-a, 104, 2009-I

HF 0084-a, 8, 2010-I

HF 0264-3070

HF 0334-0000

3.9.1.2 Sbíрка map a plánů

MP 073-2

MP 0074-2645

MP 0079-2653-I

3.9.1.3 Sbíрка pohlednic

SP 2415-a, 1, 2008-1-I

SP 0155-a, 1, 2007-155-I

SP 0156-a, 1, 2007-156-I

N (nezařazené) 01301

N (nezařazené) 01302

3.9.1.4 Noviny

Marienbader Zeitung, roč. IV, č. 12, středa 21. 3. 1877, str. 2: „Local- und Provinzial-Chronik. Reitenberger-Monument. – Stadt-Haus-Bau-Angelegenheiten“

Marienbader Zeitung, roč. IV, č. 13, středa 28. 3. 1877, str. 2: „Local- und Provinzial-Chronik. Stadthausbau“

Marienbader Zeitung, roč. IV, č. 15, středa 11. 4. 1877, str. 2: „Local- und Provinzial-Chronik. Der Bau des neuen Stadthauses“

Marienbader Zeitung, roč. IV, č. 17, středa 25. 4. 1877, str. 2: „Local- und Provinzial-Chronik. Stadthausbau“

Marienbader Zeitung, roč. IV, č. 21, středa 23. 5. 1877, str. 2: „Local- und Provinzial-Chronik. Stadthausbau“

Marienbader Zeitung, roč. IV, č. 51, středa 19. 12. 1877, str. 2: „Local- und Provinzial-Chronik. Reitenberger-Monument“

Marienbader Zeitung, roč. V, č. 18, středa 1. 5. 1878, str. 1–2: „Das neue Stadthaus“

Marienbader Zeitung, roč. 26, č. 24, 11. 7. 1899, str. 2: „Aufbau eines Stockwerkes auf dem Stadthause“

Marienbader Zeitung, roč. 27, č. 12, neděle 25. 3. 1900, str. 3: č. 10

3.9.2 Městský úřad Mariánské Lázně

3.9.2.1 *Spisovna stavebního úřadu v Mariánských Lázních*

Soubor archivních dokumentů a plánů k domu č. p. 155

Hřebenářová, Martina: Průzkum krovu a stropních konstrukcí v odkrytých sondách z hlediska napadení dřevokaznými škůdci v objektu Městského úřadu Mariánské Lázně, nepublikovaný elaborát, Plzeň, květen 1998

Hřebenářová, Martina: Orientační průzkum přístupných dřevěných konstrukcí z hlediska biotického poškození v objektu Městského úřadu Mariánské Lázně, nepublikovaný elaborát, Plzeň, prosinec 1998

3.9.3 Národní knihovna v Praze

Die Quelle, 27. 4. 1878, str. 1–2: „Das neue Stadthaus in Marienbad“

3.9.4 Literatura

Kuča, Karel: Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, III. díl, Praha 1998, str. 756 ad.

Mandažiev, Petr – Muková, Jiřina: Mariánské Lázně, č. p. 45, dvorní budova, nepublikovaný elaborát stavebně-historického průzkumu, duben 2009

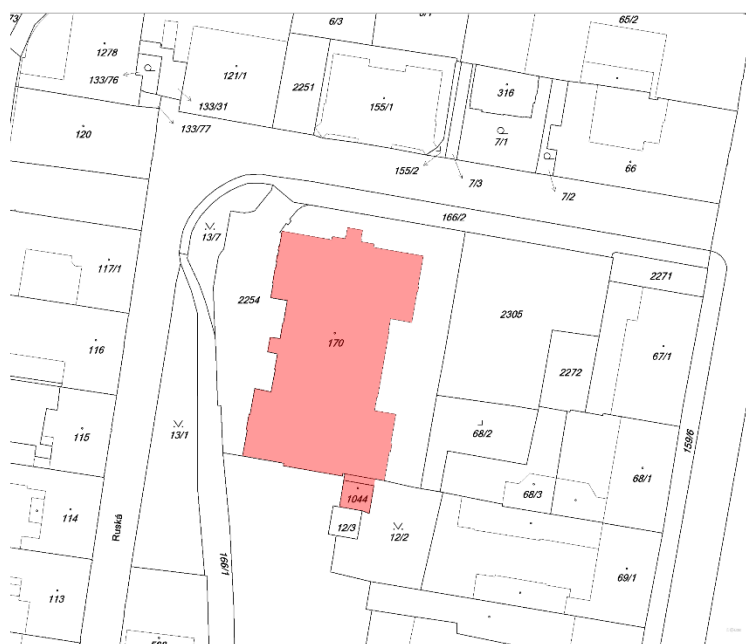
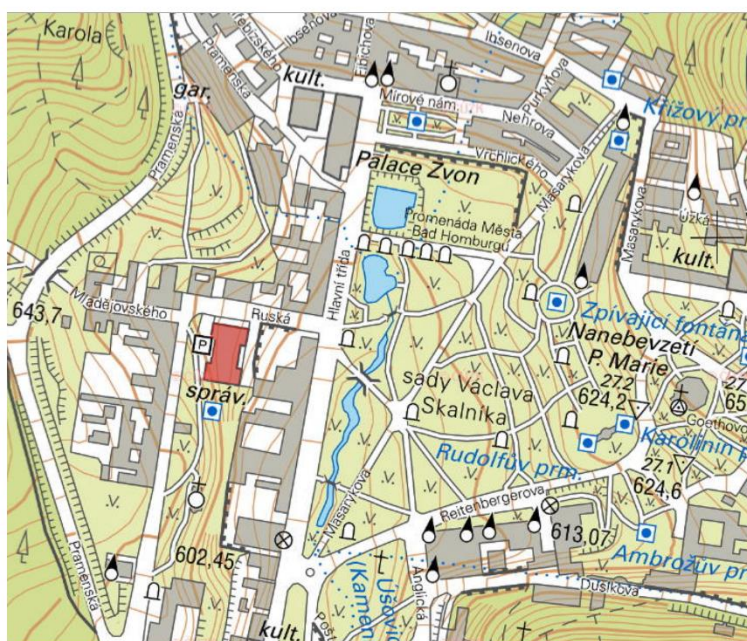
4. ARCHITEKTONICKÝ POPIS

4.1. Základní charakteristika objektu

4.1.1 Situace

Radnice města Mariánské Lázně stojí samostatně v historickém centru města. Svou hlavní severní fasádou je orientována do Ruské ulice. Na budovu z jižní a částečně západní strany navazuje park. Ze západní a východní strany obléhá budovu parkoviště.

Budova se nachází ve svahu. Ze severní strany je vstup do úrovně přízemí, z východní strany je vstup do úrovně suterénu. Ze severní strany řeší výškový rozdíl vyrovnávací vstupní schodiště.

4.1.2 Hmotová dispozice

Stavba je hmotově složitá. Hmota stavby je rozdělena do třech částí.

Severní část je dvoupatrový pravidelný hranol, na severní straně s devíti okenními osami a s mělkým středovým rizalitem o třech okenních osách. Západní i východní strana je pětiosá. Celá severní část je krytá nízkou valbovou střechou. Na středový rizalit severní fasády navazuje v úrovni střechy tříosé střešní polopatro zakončené vysokou kupolovou střechou. Jižní strana navazuje na střední část, která je užší o jednu osu na východní i západní straně.

Severní a jižní strana střední části přímo přiléhá ke zbylým částem stavby. Východní strana obsahuje celkem sedm okenních os. Je členěna mělkým pětiosým středovým rizalitem sahajícím do úrovně 2. patra, krytým nízkou valbovou střechou. Zbylé jednoosé části po severní a jižní straně rizalitu zasahují do úrovně 1. patra a jsou kryté nízkou pultovou střechou. Západní strana obsahuje celkem pět okenních os. Je členěna mělkým tříosým středovým rizalitem, na který v úrovni střechy navazuje tříosé střešní polopatro kryté nízkou pultovou střechou. Zbylé jednoosé části jsou dvoupatrové a kryté nízkou pultovou střechou. Ze střešní roviny střední části vystupuje kvádr hlavní haly, který svou nízkou sedlovou střechou navazuje na pultovou střechu střešního polopatra na západní straně střední části. Na východní straně pak převyšuje střechu středového rizalitu.

Jižní část je dvoupatrový pravidelný hranol, na jižní straně celkem o deseti okenních osách a s mělkým čtyřosým středovým rizalitem, na který navazuje čtyřosé střešní polopatro kryté nízkou valbovou střechou. Východní a západní strana obsahuje pět okenních os. Jižní část stavby je krytá nízkou valbovou střechou.

Obr. 1: Celkový pohled na budovu ze SV. (foto MK, 2017)

Obr. 2: Celkový pohled na budovu ze SZ. (foto MK, 2017)

4.1.3 Půdorysná dispozice

Půdorysná dispozice odpovídá tvaru patkového písmene I. Půdorysná dispozice celé stavby je tak rozdělena do třech částí – severní a jižní příčné části a střední podélné části.

4.1.3.1 Přízemí

Přízemí severní části tvoří třídlínná dispozice. Střední díl zabírá vstupní sloupová síň se vstupy do východního a západního dílu, dále středová chodba a po stranách prostory bývalých světlíků. Východní i západní díl severní části je řešen příčnou dvoutraktovou dispozicí. Přízemí střední části je řešen jako podélný čtyřtrakt. Přízemí jižní části je řešeno jako dvojdlínná dispozice s centrální orientací se schodišti.

4.1.3.2 Suterén

Dispoziční řešení suterénu odpovídá dispozici přízemí. Suterén severní části je řešen stejně jako přízemí třídlínnou dispozicí, díly jsou ale řešeny odlišně. Západní a střední díl třítraktově, východní díl pak centrálně.

4.1.3.3 První a druhé patro

První a druhé patro je řešeno shodně. Severní část je řešena jako příčný třítrakt, střední část pak jako podélný třítrakt. Jižní část je řešena shodně s přízemím, tedy dvoudílná dispozice s centrální orientací se schodišti.

4.1.3.4 Podkroví

Podkrovní prostory všech částí jsou řešeny třítraktově.

4.1.4 Hlavní konstrukce

Většina svislých konstrukcí tvoří omítané cihelné zdivo. Západní polovinu střední části tvoří železobetonový skelet, částečně vyzdívaný z cihel.

Suterén je zastropen valenými cihelnými klenbami se segmentovými čely. Klenby jsou opřeny do nosných zdí, vyzdívaných cihelných pasů nebo ocelových profilů. Skeletová část střední části je zastropena železobetonovým trámovým stropem s poli vyplněnými sklobetonovou konstrukcí.

Přízemí severní části je zastropeno převážně plochými trámovými stropy s omítaným prkenným podhledem, do kterých jsou vloženy nýtované ocelové nosníky vynášející nosné konstrukce v prvním patře. Výjimku tvoří místnost P.64b, která je zastropena pravděpodobně železobetonovým trámovým stropem. Hlavní hala ve střední části je zastropena železobetonovým trámovým stropem s poli vyplněnými sklobetonovou konstrukcí. Místnosti v západním traktu střední části jsou zastropeny železobetonovými stropy. Místnosti ve východních traktech střední části jsou zastropeny dřevěnými trámovými stropy s omítaným prkenným podhledem, do kterých jsou taktéž vloženy nýtované ocelové nosníky vynášející konstrukce v 1. patře. Jižní část je zastropena cihelnými valenými klenbami se segmentovými čely, opřeny do ocelových nosníků, které jsou podepřeny nosnými zdmi.

Zastropení 1. a 2. patra je neznámé. Můžeme však předpokládat, že bude řešeno obdobně jako v přízemí severní části, tedy dřevěnými trámovými stropy s omítaným prkenným podhledem. Skeletová část je zastropena železobetonovými trámovými stropy.

Krovy jsou dřevěné vaznicové se stojatou stolicí.

4.1.5 Základní komunikační schéma

Všechny tři části měly původně vlastní vstupy v úrovni přízemí a v úrovni suterénu. V současné době mají vlastní vstupy v úrovni přízemí všechny části stejně jako v původním stavu. Všechny části mají i vlastní vstupy do suterénu, avšak v jiné poloze oproti původnímu stavu. Vstupy v úrovni přízemí vedou do vstupních prostor, ze kterých se teprve vstupuje do centrálních prostor.

Jižní část původně fungovala samostatně a nebyla komunikačně propojena se zbytkem budovy. Tomu odpovídá dvojice tříramenných schodišť průběžných ze suterénu do podkroví, obsluhující všechny prostory v jižní části. V současné době je jižní část stavebně i funkčně propojena se zbytkem budovy

Jako hlavní komunikační uzel v současné době slouží hlavní hala s větveným pětiramenným schodištěm ve střední části. Pouze z této prostory je přístupná severní část budovy. Také je díky této prostora se zbytkem budovy propojena jižní část.

Místnosti v 1. a 2. patře severní části jsou přístupné z průběžné chodby ve středním traktu.

4.2. Exteriéry

4.2.1 Severní část

4.2.1.1 Hlavní uliční fasáda (severní)

Jedná se o hlavní reprezentativně pojaté průčelí orientované do Ruské ulice. Je dvoupatrové se střešním polopatrem nad středovým rizalitem. Na východní straně průčelí se výrazně uplatňuje i suterénní stěna, průčelí je tedy celkově pětipodlažní. Obsahuje 9 okenních os a je symetrické. Na středu se nachází tříosý rizalit. Výrazným prvkem je vstupní portál v edikule s vyrovnávacím schodištěm s kamenným zábradlím a dvojicí litinových lamp, umístěný na středové ose. Průčelí je provedeno v sytě žluté barvě s bílými detaily. Po stranách rizalitu v rozích prochází okapní roury.

Vertikální členění vychází z podlažnosti budovy. Jednotlivé úrovně jsou striktně odděleny mezipodlažními římsami. Celkem se na průčelí nachází úrovně 5: suterénní, přízemní, 1. patro, 2. patro, střecha se středovým polopatrem.

Horizontálně je průčelí členěno na tři tříosé části, na středu je mělký rizalit. Každá okenní osa je oddělena (kromě suterénní úrovně) lizénovými rámci, dvojicí pilastrů, resp. polosloupy (podle úrovně).

Suterénní úroveň se nejvíce propisuje ve východní polovině průčelí z důvodu umístění budovy na svahu. Na úroveň terénu navazuje pískovcový sokl se zešíkmeným zakončením. Úroveň je dále členěna 8 horizontálními hrubě bosovanými průběžnými pásy. Ty jsou přerušeny 3 dnes slepými okenními nikami. Niky jsou zakončeny bosovanou imitací vodorovného záklenku na výšku jednoho pásu. Suterénní úroveň na středním rizalitu je potlačena. Mezipodlažní římsa je snížena do úrovně druhého pásu a sokl naopak zvýšen (i vzhledem k úrovni terénu) o tři pásy výše. Průběžné na střední rizalit jsou jen tři bosované pásy. Ve východní okenní ose středního rizalitu se v suterénní úrovni nachází ocelová skříň elektroměru. Na středu je umístěno (výše zmíněné) vyrovnávací kamenné schodiště o 10 žulových stupních s kamenným balustrádovým zábradlím, zakončeným z obou stran kamennými sloupky. Sloupky stojí bez patky na kvádrovém jednoduchém piedestalu, zakončeny jsou římsou s římsovou deskou podpíranou kymatem lysis, se zvonovicovou simou. Pod římsou se nachází obloun. Horní polosloupek zábradlí navazuje na piedestal třičtvrtěsloupu edikuly. Mezi sloupky zábradlí je umístěno 5 kuželek. Na předních sloupcích zábradlí jsou umístěny litinové bíle natřené lampy. Mezipodlažní římsa je tvořena pouze římsovou deskou podepřenou jednoduchým plochým kymatem.

Východní a západní část úrovně přízemí je dělena mělkými bosovanými lizénovými rámci na jednotlivá okenní pole. Okna jsou rámována profilovanými šambránami, které dosedají přímo na mezipodlažní římsu. Zapadlé parapetní pole, umístěné mezi šambrány, je zdobeno jednoduchým obdélnou deskou. Oplechovanou parapetní římsu tvoří pouze jednoduchá římsová deska vložená mezi šambrány. Šambrány jsou v horní části s ušima s vertikálním zalomením vytvářejícím nad oknem obdélné pole vyplněné plochou deskou. Šambránu i desku překrývá ve střední části vystouplý hlavní klenák. V rozích vyvábí zalomení šambrány čtvercová pole s medailonky. Šambrána je kryta zalomenou římsou s nízkou římsovou deskou a vysokou zvonovicovou simou. Samotná okna jsou dřevěná dvoukřídlá otvíravá dovnitř s poutcem přibližně ve 3/5 okenního otvoru. Horní světlík nedělen.

Středovému rizalitu v úrovni přízemí dominuje vstupní portál s edikulou. Toskánské třičtvrtěsloupky stojí na piedestalu. Piedestal stojí na vysokém soklu. Piedestal má jednoduchou výžlabčnou patku navazující na soklovou část. Na piedestalu bez římsy přímo navazuje patka třičtvrtěsloupu. Dřík je bosovaný. Hlavice toskánská. Kladí je izolované s průběžným zalomeným architrávem, který je členěn na dva pásy. Vysoký vlys obsahuje triglyf opatřený na spodním okraji kapkami přesahujícími do architrávu. Nad triglyfem se nachází desková konzolka vynášející římsovou desku, která je podepřena kymatem se zubořezem. Nad římsovou deskou se nachází drobné kyma. Segmentový fronton je prolomený s masivní simou. Mezi izolovanými kladí nad architrávem v tympanonu se nachází znak města Mariánské Lázně na kartuši s korunou. Na kartuši jsou zavěšeny festony a je doplněna listovými protáhlými tvary. Bosované stojiny portálu jsou zakončeny profilovanou archivoltou s toskánsky tvarovanou pateční římsou, která je průběžná nad dveřmi a odděluje dveřní otvor od půlkruhového otvoru nadsvětlíku. Ve vrcholu archivolty je zvýrazněn hlavní klenák. Cvikly nad archivoltou jsou zdobeny jednoduchou vpadlinou. Dveře jsou dvoukřídlé dřevěné rámové s reliéfní výzdobou a řádovým tvaroslovím. Zbylé dvě okenní osy na střední rizalitu jsou orámovány mělkým bosovaným lizénovým rámcem, který je v horní části doplněn plochou páskovou římsou. Okno je orámováno plochými

šambránami dosedajícími na oplechovanou parapetní římsu. Parapetní pole je hladké. Pod pateční římsou profilované archivoly se na šambránách nachází motiv triglyfu s kapkami. Pateční římsa s výraznou simou je průběžná a stejně jako u vstupního portálu odděluje okenní otvor od půlkruhového otvoru nadsvětlíku. Ve vrcholu archivoly se nachází klenák. Cvikly nad archivoltou jsou zdobeny jednoduchou vpadlinou. Nadokenní římsa je zalomená s výraznou simou.

Oplechovaná průběžná mezipodlažní římsa navazuje na římsu v kladí portálové edikuly a přebírá její profilaci. Obsahuje římsovou desku s okapničkou podepřenou několika kymaty se zubořezem a zvonovicovou simu.

Postranní části úrovně prvního patra jsou členěny dvojicemi iónských pilastrů nesoucích průběžné kladí. Pilastry jsou podloženy mělkými hladkými lizénovými rámci. Pilastry stojí na piedestalech, jejichž oplechovaná římsa je průběžná a zároveň tvoří i římsu parapetní. Pilastry mají typické iónské hlavice nesoucí třídlílné kladí. Architráv je členěn na dva pásy. Hladký vlys je od architrávu oddělen jednoduchou římsou. Mezipodlažní římsa obsahuje nízkou římsovou desku podepřenou výraznou soustavou několika kymat se zubořezem. Sima je nevýrazná, oplechovaná. V okenních polích jsou umístěny okenní otvory orámované profilovanou šambránou s ušima, dosedající na průběžnou parapetní římsu. Hladké parapetní pole zdobí rámuující drážka do tvaru obdélníku. Nad šambránou je mělký oblounový vlys vynášející trojúhelný fronton, jehož římsová deska je podepřena kymatem. Výrazná sima tvaru obrácené zvonovice. Tympanon je prázdný. Pod frontonem přes vlys a šambránu překračuje středový klenák. Samotná okna jsou dřevěná nebo plastová dvoukřídlá otvíravá dovnitř s poutcem přibližně ve 3/5 okenního otvoru. Horní světlík nedělen.

Na bocích středového rizalitu se nachází shodné iónské pilastry jako v postranních částech. Čelní strana rizalitu je členěna iónskými polosloupky nesoucími průběžné zalomené kladí. Polosloupky překrývají iónské pilastry s hlavicemi, které jsou stejně jako pilastry v postranních částech podloženy mělkými hladkými lizénovými rámci. V okenních polích jsou shodná okna se šambránou s frontonem jako na postranních částech.

Postranní části druhého patra jsou opět členěny dvojicemi pilastrů na mělkých hladkých lizénových rámcích. Pilastry stojí na jednoduchém hladkém soklu bez profilace. Pilastry s korintskými hlavicemi nesou třídlílné kladí. Architráv je členěn na dva pásy a od vlysu oddělen jednoduchou římsou. Vlys je hladký a nad hlavicemi pilastrů se nachází vždy dvojice volutových konzolek podpírajících jednoduchou konzolku v římsě. Římsovou desku zalamované korunní římsy podpírá pravidelná řada drobných konzolek. Zvonovicová sima je podepřena jednoduchým páskem. Sima je v horní části svého profilu nahrazena plechovým okapním žlabem. Okenní otvory jsou orámovány profilovanou šambránou s ušima, dosedající přímo na parapetní sokl. Nad šambránou je hladký vlys. Nadokenní římsa je tvořená římsovou deskou podepřenou kymatem s drobnou nevýraznou simou. Na nadokenní římsu přisedá štukový oválný znak města Mariánské Lázně na kartuši s korunkou. Kartuše je ze stran podepřena zdobenými rokaji. Samotná okna jsou dřevěná nebo plastová dvoukřídlá otvíravá dovnitř s poutcem přibližně ve 3/5 okenního otvoru. Horní světlík nedělen.

Na bocích středového rizalitu v úrovni druhého patra jsou umístěny pilastry s korintskými hlavicemi, které jsou shodné s pilastry na postranních částech. Na čelní straně jsou před pilastry předloženy korintské polosloupky. Pilastry jsou pak opět podloženy hladkými mělkými lizénovými rámci. Polosloupky nesou zalamované kladí, které je opět trojdlílné. Architráv je shodný, vlys je hladký bez konzol. Římsa je odlišná. Římsová deska je bez konzol a je podepřena souborem kymat se zubořezem. Profilace je

shodná s kymaty mezipodlažní římsy nad 1. patrem. Rozdíl je pouze ve výraznější simě tvaru zvonovnice podepřené páskem, pokračující z postranních částí. Okna jsou shodná jako na postranních částech.

Střešní polopatro je vystavěno pouze nad středový rizalit. Je tříosé. Členěno je pomocí ženských herm zdobených drapérií. Hermy jsou podloženy mělkými hladkými lizénovými rámcem. Hermy nesou zalamované dvou dílné kladí. Architráv je členěn na dva pásy, vlys vynechán. Nízká nevýrazná římsová deska římsy je podepřena lesbickým kymatem. Na desku navazuje výrazná sima. V okenních polích byly původně čtvercové okenní otvory rámované profilovanou šambránou s ušima. Na středu horní části šambrány je zdvojený klenák. Později byla okna rozšířena směrem dolů až na úroveň korunní římsy. Samotná okna jsou dřevěná dvoukřídlá otvíravá dovnitř s poutcem přibližně ve 3/5 okenního otvoru. Horní světlík nedělen. Stejná tektonika i motivy se uplatňují i na bočních fasádách střešního polopatra. Okenní niky jsou však slepé.

Obr. 3: Severní (hlavní) fasáda severní části objektu. (foto MK, 2017)

4.2.1.2 Východní fasáda

Jedná se o boční fasádu, která je ale z důvodu osamocení budovy radnice pohledově exponovaná. Fasáda je dvoupatrová. Z důvodu umístění budovy na svahu se zde v celé výši uplatňuje suterénní úroveň, proto je celá fasáda čtyřpodlažní. Obsahuje 5 okenních os. Vertikálně je fasáda dělena na čtyři úrovně odpovídající podlažnosti budovy. Jednotlivé úrovně jsou odděleny mezipodlažní římsou. Horizontálně fasádu dělí v úrovni prvního a druhého patra pilastry.

Suterénní úroveň je zdobena hrubou pásovou bosází o 8 pásech. Průběžné pásy dělí 5 otvorů. Otvory jsou vysoké na 5 pásů. Spodní pás pak tvoří parapet. Otvory jsou orámovány hladkou vpadlinou. Nad otvory je na výšku jednoho pásu bosovaná imitace přímého záklenku, jehož hlavní klenák překračuje do vpadliny. První otvor ze severu je zazděn a omítnut, v horní části je opatřen sklobetonovým světlíkem. Vykročení hlavního klenáku je ubouráno. Druhý otvor ze severu je druhotně upraven na dveřní otvor a je osazen dvoukřídlými ven otvíravými ocelovými dveřmi. Nad nimi ve stejné výšce jako u prvního okna je vyzděn sklobetonový světlík. Třetí otvor je opatřen oplechovanou parapetní deskou

vystupující z roviny fasády. Můžeme předpokládat, že takovouto parapetní desku mělo původně všech pět otvorů. Samotný otvor je zazděn sklobetonovými tvarovkami. Mezi třetím a čtvrtým otvorem ze severu se nachází ocelová mřížka. Čtvrtý otvor ze severu je taktéž s oplechovanou parapetní deskou, částečně zazděn sklobetonovými tvarovkami. V horní části se nachází na celou šířku ocelová mřížka větracího systému. Pátý otvor ze severu byl původně vstupem, dnes druhotně zazděný plnými cihlami na výšku do úrovně parapetu, zbytek zazděn sklobetonovými tvarovkami. Mezipodlažní římsa tvoří stejně jako na severním průčelí⁷ jen vysoká římsová deska podepřená plochým kymatem.

Úroveň přízemí je horizontálně nečleněna. Nachází se zde průběžná mělká hladká pásová bosáž o 13 pásech. Ty jsou děleny okenními otvory se šambránou. Okna přesně odpovídají svou profilací a detaily oknům v úrovni přízemí na postranních částech severní fasády.⁸ Mezi podlažní římsa je průběžná a shodná jako na severní fasádě.

Úroveň prvního patra je tektonikou fasády, prvky a detaily téměř shodná s postranními částmi této úrovně na severní fasádě.⁹ Rozdíl je pouze v pilastrech, které jsou ve dvojicích pouze na nároží, mezi okenními osami se nachází vždy jen jeden pilastr. Mezipodlažní římsa je taktéž průběžná a shodná.

Úroveň druhého patra je taktéž téměř shodná s postranními částmi této úrovně na severní fasádě.¹⁰ Opět s rozdílem v pilastrech, kdy dvojice pilastrů se nachází pouze na nároží, ostatní jsou osamocené. Korunní římsa průběžná, shodná.

⁷ Viz kapitola 4.2.1.1.

⁸ Viz kapitola 4.2.1.1.

⁹ Viz kapitola 4.2.1.1.

¹⁰ Viz kapitola 4.2.1.1.

Obr. 4: Východní fasáda severní části objektu. (foto MK, 2017)

4.2.1.3 Západní fasáda

Jedná se o boční fasádu. Z důvodu volně stojícího objektu je však pohledově exponovaná i z důvodu zahýbaní Ruské ulice souběžně se západní stranou budovy. Fasáda je dvoupatrová, celkově třípodlažní, pětiosá. Suterénní část je redukována do nízkého soklu. Vertikální členění odpovídá podlažnosti budovy a jednotlivé úrovně jsou odděleny mezipodlažními římsami. V úrovni přízemí horizontálně dělí fasádu mělký středový pětiosý rizalit, ve zbylých úrovních pak pilastry.

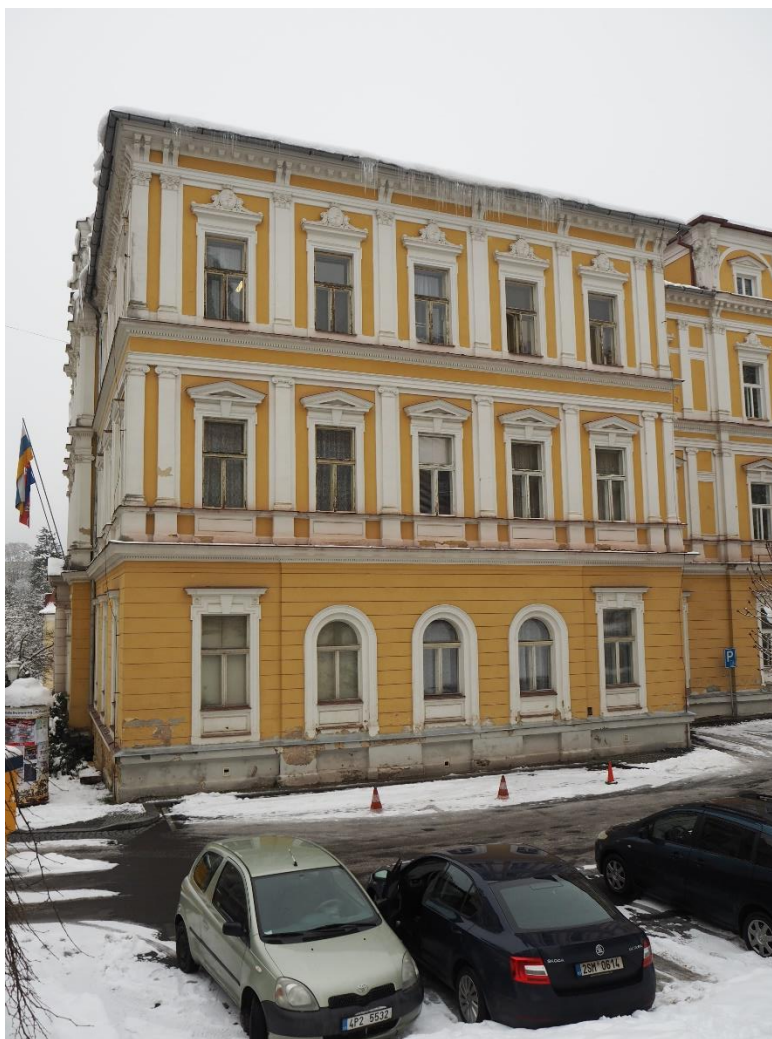
Přízemní úroveň je od soklu oddělena oplechovanou římsou, která svou profilací i umístěním navazuje na mezipodlažní římsu nad suterénem na severní fasádě.¹¹ V přízemní úrovni se nachází mělký tříosý středový rizalit. Přes postranní části i rizalit přechází pásová bosáž navazující na bosovanou lizénu na severní fasádě. Okenní otvory v postranních částech odpovídají svými detaily oknům v postranních částech přízemní úrovně severní fasády.¹² Okenní otvory jsou zakončeny půlkruhovým záklenkem. Celý otvor je orámován profilovanou šambránou, která přes soklový pásek navazuje na mezipodlažní římsu. Parapetní pole je shodné s ostatními okny v úrovni přízemí. Samotná okna jsou dřevěná dvoukřídlá s poutcem v patě záklenku, nadsvětlík je půlkruhový nedělený.

Úroveň prvního a druhého patra je shodná s východní fasádou severní části.¹³

¹¹ Viz kapitola 4.2.1.1.

¹² Viz kapitola 4.2.1.1.

¹³ Viz kapitola 4.2.1.2.

Obr. 5: Západní fasáda severní části objektu. (foto MK, 2017)

4.2.1.4 Jižní fasáda

Na jižní fasádu navazuje střední část objektu, proto je redukována na samostatné okenní osy na západní a východní straně. Svou tektonikou a detaily odpovídají východní, resp. západní fasádě severní části.¹⁴

Východní část jižní fasády je dvoupatrová, celkově čtyřpodlažní. Uplatňuje se zde i suterénní úroveň. V koutu mezi severní a střední částí budovy prochází okapová roura. Suterénní úroveň je upravována společně s vestavbou trafostanice do suterénu. V současné době je hladká, proražena dveřním otvorem bez detailů a rámování, osazeným plechovými ven otvíravými dvoukřídlými dveřmi. Mezipodlažní římsa je zachována a navazuje svou profilací a umístěním na mezipodlažní římsu východní fasády severní části. Přízemní úroveň odpovídá přízemní úrovni východní fasády. Na západní straně okenního otvoru nad mezipodlažní římsou je umístěna na dvou ocelových konzolách klimatizační jednotka krytá samostatnou plechovou pultovou stříškou. Úroveň prvního patra odpovídá tektonikou a detaily úrovni přízemí na východní fasádě s dvojicemi pilastrů na nároží a v koutě. Koutová dvojice pilastrů chybí hlavice, zřejmě byly přezděny s umístěním okapové roury. Koutový pilastr je zalomen a pokračuje na střední část budovy. Úroveň druhého patra přesně odpovídá tektonikou a

¹⁴ viz kapitola 4.2.1.2., resp. 4.2.1.3.

detaily úrovni druhého patra východní fasády. Střední část v koutu dosahuje výšky pouze prvního patra, proto úroveň druhého patra jižní fasády severní části v tomto koutu pokračuje nad pultovou střechu střední části. Až po architráv kladí, které pokračuje, je stěna oplechována falcovaným plechem.

Západní část jižní fasády je dvoupatrová, celkově třípodlažní. V koutu mezi severní a střední částí budovy je vedena okapová roura. Ve všech úrovních odpovídá tektonika a detaily západní fasádě severní části. Pouze v úrovni prvního a druhého patra se v koutě nenachází dvojice pilastrů, ale pouze jeden zalomený koutový pilastr.

4.2.1.5 *Střecha*

Základním tvarem střechy severní části je nízká valbová střecha o stejném sklonu polí. Je krytá falcovaným plechem. Ve středu severního střešního pole vystupuje střešní polopatro, které navazuje na tříosý rizalit severní fasády. Střešní polopatro přibližně čtvercového půdorysu je kryto vysokou čtyřhranou mansardovou kupolí s 4 oválnými vikýři na středech stran rámovanými symetrickou dvojicí jednoduchých rokajů. Spodní zaoblená část mansardové střechy je kryta pravděpodobně asfaltovým šindelem a hrany jsou opatřeny zdobným oplechováním. Horní část mansardy je nízká stanová stříška krytá falcovaným plechem. Na vrcholu je umístěna siréna. V jižním poli střechy pak na střešní polopatro navazuje vyvýšená část krytá nízkou sedlovou střechou s falcovaným plechem a se 4 světlíky. V jihozápadní části pokračuje na střechu severní části rovina střechy ze střední části¹⁵ a vytváří tak úžlabí. Dvě řady světlíků se nachází na severním i jižním střešním poli po obou stranách vyvýšené střední části. Na severní části budovy je celkem 6 cihelných komínových těles, 4 jsou umístěni přímo na jižním okraji střechy, 2 pak ve východním a západním poli.

4.2.2 Střední část

4.2.2.1 *Východní fasáda*

Východní fasáda střední části obsahuje 7 okenních os. Na středu se nachází mělký pětiosý rizalit, který je jednopatrový, celkově však čtyřpodlažní. Na plnou výšku se uplatňuje suterénní úroveň. Nad úroveň prvního patra se nachází polopatro, které kryje převýšení velký sál. Postranní části jsou také jednopatrové, ale celkově třípodlažní, bez polopatra. Vertikálně fasádu dělí mezipodlažní římsy. Horizontálně je členěna středovým rizalitem, v úrovni prvního patra ještě pilastry a v úrovni polopatra hermami. V postranních částech odsazená od rizalitového koutu prochází okapní roury. Okapní roury prochází také v koutech mezi jednotlivými částmi budovy.

Suterénní úroveň je hladká, od úrovně přízemí oddělena mezipodlažní římsou s vysokou římsovou deskou podepřenou výrazným kymatem tvaru obrácené zvonovice. Na terén navazuje nízký sokl. Severní postranní část je prolomena dveřním otvorem s vpadlou šambránou. Nad otvorem na středu je umístěn vystouplý hlavní klenák s hrubou omítkou. Dveře jsou dřevěné rámové zdobené řezbou s řádovým tvaroslovím. Jižní postranní část je také proražena dveřním otvorem. Ve vpadlém převýšeném poli jsou umístěny dřevěné dvoukřídlé nesymetrické dveře v ocelové rámové zárubni. Střední rizalit v suterénní úrovni je také horizontálně nedělen s hladkou omítkou. Okenní otvory jsou orámovány jednoduchou vpadlou šambránou navazující na parapetní plech. Samotné okno je špaletové dvoukřídlé otevíravé dovnitř. Poutec je umístěn asi do 3/5 výšky otvoru, nadsvětlík je nedělen.

¹⁵ Viz kapitola 4.2.2.3.

Úroveň přízemí svým tvaroslovím a detaily odpovídá úrovni přízemí na východní fasádě severní části.¹⁶

Postranní části úrovně prvního patra odpovídají tvaroslovím a detaily úrovni prvního patra východní fasády severní části¹⁷, pouze koutové pilastry pokračující na severní, resp. jižní část jsou bez hlavice. Středový rizalit je členěn pilastry, které nesou zalamované kladí. Pilastry odpovídají ostatním pilastrům v úrovni prvního patra. Parapetní část včetně průběžné parapetní římsy také odpovídá východní fasádě severní části.¹⁸ Kladí svou profilací odpovídá průběžnému kladí v úrovni prvního patra, pouze vlys je zdoben vpadlými poli. Okenní otvory jsou zakončeny půlkruhovým záklenkem. Po stranách rámuje okenní otvor jednoduché pásové šambrány, které navazují na oplechovanou parapetní římsu. Parapetní pole je vyplněno kuželkami. Na šambrány navazuje přes profilovanou pateční římsu profilovaná archivolta se zvýrazněným hlavním klenákem, který dosahuje až pod římsovou desku frontonu. Fronton je trojúhelný. Jeho římsovou desku podpírá nevýrazné kyma. Drobné kyma podpírá i simu tvaru obrácené zvonovice. Pole mezi archivoltou a frontonem jsou vyplněny jednoduchou vpadlinou.

Polopatro kryjící převýšený sál je horizontálně členěno ženskými hermami s drapérií, nesoucími zalamované kladí. Hermy stojí na jednoduchém soklu, který navazuje na oplechovanou mezipodlažní římsu. Zalamované kladí je tří dílné. Architráv je členěn na dva pásy a od vlysu je oddělen drobnou římsou. Vlys je hladký. Římsová deska s okapničkou je podepřena řadou hranolových konzolek, které jsou podepřeny drobným kymatem. Sima je potlačena a na jejím místě se nachází plechový okapní žlab.

Obr. 6: Východní fasáda střední části objektu. (foto MK, 2017)

4.2.2.2 Západní fasáda

Západní fasáda střední části je dvoupatrová, celkově čtyřpodlažní. Fasáda obsahuje 5 okenních os. Suterénní úroveň je redukována na sokl s větracími sklepními otvory. Vertikálně je fasáda členěna průběžnými mezipodlažními římsami. Horizontálně je fasáda rozčleněna na mělký středový tříosý

¹⁶ Viz kapitola 4.2.1.2.

¹⁷ viz kapitola 4.2.1.2.

¹⁸ viz kapitola 4.2.1.2.

rizalit. Na rizalit navazuje ještě střešní polopatro. Dominantním prvkem fasády je středový vstupní portál se sloupovou edikulou, která nese balkon v úrovni prvního patra.

Sokl přízemní úrovně je hladký a zakončen soklovou římsou, která navazuje na soklovou římsu na západní fasádě severní části¹⁹ a přebírá její profilaci. Na okenních osách jsou umístěny větrací sklepní otvory kryté plechovými dvířky.

Přízemní úroveň odpovídá běžné přízemní úrovni ostatních fasád včetně okenních otvorů a jejich detailů. V těsném okolí prvního okenního otvoru z jihu jsou patrné stopy po odstraněné mříži. Na středové ose je umístěn vstup do budovy. Vstupní portál je rámován sloupovou edikulou. Toskánské sloupky s pásy, jejichž dimenzi přebírají z pásové bosáže přízemní úrovně, stojí svými patkami na jednoduchých hranolových piedestalech bez ozdob a podpírají dvoudílné kladí. Sloupky jsou doplněny stejně profilovanými pilastry na fasádě budovy. Kladí obsahuje architráv, který je členěn na tři nestejně vysoké pásy, které přebírá z fasády. Na osách sloupů jsou ve spodním pásu umístěny zdobné medailony. Římsa přebírá profilaci i umístění mezipodlažní římsy mezi úrovní přízemí a prvního patra. Dveřní otvor je zakončen půlkruhovým záklenkem. Na patě záklenku se nachází jednoduchá profilovaná pateční římsa, která prochází přes dveřní otvor a odděluje tak samotný dveřní otvor od nadsvětlíku. Ve vrcholu záklenku je zvýrazněn vystouplý hlavní klenák. Dveře jsou dřevěné rámové s řezbou v řádovém tvarosloví, po úpravách vstupu v letech 1955-1956 zapuštěny do hloubky průčelí. Nadsvětlík je nedělen, opatřen šachovnicovou kovanou mříží umístěnou diagonálně.

Úroveň prvního patra je horizontálně členěna pomocí pilastrů, podložených lizénovými rámci. Okenní otvory včetně svých výplní a detailů jsou shodné s ostatními okenními otvory v úrovni prvního patra na dalších fasádách. Postranní části jsou ve své logice velmi podobné postranním částem úrovně prvního patra severní fasády severní části objektu²⁰, doplněna však o další prvky. Dvojice pilastrů jsou od sebe oddáleny a mezi nimi se nachází zdobená pole. V úrovni okenního překladu se mezi pilastry nachází horizontální římsa, která má shodnou profilaci jako okenní šambrána, na kterou ale přímo nenavazuje. Římsa dělí celé pole na dvě části – horní čtvercovou a spodní obdélnou. Obě jsou zdobeny orámovanou vpadlinou. Vlys římsy je také zdoben jednoduchou vpadlinou. Ostatní prvky a detaily odpovídají ostatním fasádám. Rizalit je horizontálně také členěn pomocí pilastrů. Ty jsou navíc podloženy dvojitým lizénovým rámcem. Pilastry nesou zalamované kladí, které navazuje na kladí z postranních částí. Vlys je zdoben vpadlými poli. Na střední ose se nachází dveřní otvor, který kopíruje prvky a detaily okenních otvorů. Vstup vede na balkon umístěný na edikule vstupu v přízemí. Zábradlí obsahuje jednoduché rohové sloupky zakončené římsou. Mezi sloupky se nachází 7 čtyřhranných mírně profilovaných kuželek. Dveře jsou na výšku okenních křídel prosklené, ve spodní části plné, nadsvětlík nedělen.

Postranní části úrovně druhého patra odpovídají postranním částem úrovně druhého patra severní fasády severní části objektu.²¹ Dvojice pilastrů je opět oddálena a mezi pilastry se nachází zdobená pole. Horizontální římsa v úrovni překladu okenního otvoru navazuje přímo na šambránu a přebírá si její profilaci, pokračuje až k prvnímu pilastru, pokračuje z druhé strany pilastru k pilastru koutovému. Na pilastry nenavazují ve vlysu volutové konzoly, vlys je hladký. Rizalit člení zdvojené korintské pilastry

¹⁹ viz kapitola 4.2.1.3.

²⁰ viz kapitola 4.2.1.1.

²¹ viz kapitola 4.2.1.1

nesoucí zalamované kladí. Ve vlysu na ně navazují dvojice volutových konzol podpírajících hranolové konzoly v římsě. Okenní otvory a další prvky odpovídají ostatním fasádám.

Střešní polopatro v základních tvarech a logice prvků odpovídá střešnímu polopatru na severní fasádě severní části objektu²², zalamované dvoudílné kladí bez vlysu nesou hermy podložené lizénovými rámci. Tyto lizénové rámce jsou však zde doplněny jednoduchou páskovou archivoltou. Rozdíl je v okenních otvorech. Čtvercové okenní otvory nasedají přímo na oplechovanou korunní římsu. Jsou orámovány profilovanou šambránou s ušima. Na šambránu přímo dosedá trojúhelný fronton, jehož římsová deska je podepřena drobným kymatem. Na římsovou desku dosedá sima ve tvaru obrácené zvonovice.

Obr. 7: Západní fasáda střední části objektu. (foto MK, 2017)

4.2.2.3 Střecha

Střecha střední části je tvarově složitá a odpovídá stavebnímu vývoji této části objektu. Východní polovina odpovídá původní podobě. Hmota velkého sálu je zastřešena polovinou nízké valbové střechy kryté falcovaným plechem. Ze západní strany se připojuje na východní stěnu hlavní haly, která hmotu sálu převyšuje. Části po stranách hmoty velkého sálu zasahující pouze do úrovně prvního patra jsou kryté nízkou pultovou střechou s falcovaným plechem. V horní třetině postranních částí se nachází dvojice světlíků.

Západní polovině dominuje hmota hlavní haly, která převyšuje úroveň druhého patra. Východní strana je prosvětlena sklobetonovými tvarovkami mezi železobetonovými sloupy. Ze západní strany navazuje na původní střešní polopatro. Po stranách tohoto polopatra je hala prosvětlena dvěma půlkruhovými okny, omítka je hladká bez zdobných prvků a říms. Hmota haly je zakončena nízkou sedlovou střechou s falcovaným plechem přímo navazující sklonem na pultovou střechu polopatra, která je také kryta

²² viz kapitola 4.2.1.1

falcovaným plechem. V sedlové střeše se nachází celkem 14 světlíků ve dvou řadách. Části po stranách polopatra jsou kryté nízkou pultovou střechou s falcovaným plechem.

4.2.3 Jižní část

4.2.3.1 Jižní fasáda

Jižní fasáda jižní části objektu se obrací do přilehlého parku. Vertikálně je členěna podle podlažnosti budovy a jednotlivé úrovně oddělují mezipodlažní římsy. Fasáda je dvoupatrová, celkově pětipodlažní, suterénní úroveň se však z důvodu umístění budovy ve svahu uplatňuje pouze ve východní polovině fasády. Na středu fasády se nachází čtyřosé střešní polopatro navazující na středový rizalit. Vertikálně je fasáda rozdělena na mělký středový čtyřosý rizalit a tříosé postranní části. Celkově fasáda obsahuje 10 okenních os. V úrovni prvního a druhého patra je fasáda členěna pilastry.

V suterénní úrovni na východní postranní část je napojen drobný objekt garáže. Z východní strany je prolomen dvěma vjezdy s výklopnými vraty. Severní stěna je plná s hladkou omítkou. Z jižní a západní strany jsou stěny pod úrovní terénu. Střecha je plochá, skloněná na jih, se zděnou atikou na západní a východní straně, krytá falcovaným plechem. V západní postranní části je suterénní úroveň redukována na hladký omítaný sokl. Na středovém rizalitu se terén strmě svažuje k východu. Omítka je hladká. Na třech západních okenních osách jsou umístěna sklepní dvoukřídlá dovnitř otvíravá okna vedoucí do suterénních prostor. Na východní okenní ose středového rizalitu v suterénní úrovni je umístěno shodné okno, pod ním je prolomen dveřní otvor s plechovými jednokřídlými dveřmi. V suterénní úrovni východní postranní části díky připojenému objektu garáže se nachází podél fasády krytý průchod. Fasáda obsahuje jednoduchý sokl, který navazuje na sokl východní fasády jižní části. V první okenní ose postranní části ze západu se nachází dveřní otvor s plechovými jednokřídlými dveřmi. Na východní straně dveřního otvoru se nachází malý okenní otvor s jednokřídlým oknem. Druhá okenní osa ze západu ve východní postranní části v suterénní úrovni je bez okenního nebo dveřního otvoru, s hrubou omítkou. Třetí okenní osa v suterénní úrovni obsahuje slepou okenní niku s hladkou omítkou, se sklepním oknem v horní části. Na středu horní hrany niky se nachází vystouplý hranu přesahující hlavní klenák.

Úroveň přízemí odpovídá ostatní fasádám svými prvky a detaily. V koutech po stranách středového rizalitu prochází okapní roury. Okenní otvory v západní postranní části jsou opatřeny kovovou mříží svařovanou z ohýbané betonářské výztuže. Okenní otvory ve východní postranní části jsou také opatřeny kovovými mřížemi z ocelových prutů a páskové oceli, jsou vloženy přímo do okenního otvoru. Okna jsou plastová, resp. dřevěná.

Postranní části úrovně prvního patra odpovídají běžné fasádě úrovně prvního patra.²³ Na středovém rizalitu je kladí zalamované, pilastry na nárožích rizalitu jsou jednostranně zdvojené, ostatní prvky odpovídají opět běžné fasádě úrovně prvního patra.

Postranní části úrovně druhého patra také odpovídají běžné fasádě úrovně druhého patra.²⁴ Na středovém rizalitu je kladí zalamované, korintské pilastry jsou zdvojené, ostatní prvky odpovídají opět běžné fasádě úrovně druhého patra, včetně dvojic volutových konzol ve vlysu kladí.

²³ např. východní nebo západní fasáda severní části objektu – viz kapitola 4.2.1.2. nebo 4.2.1.3.

²⁴ např. východní nebo západní fasáda severní části objektu – viz 4.2.1.2. nebo 4.2.1.3

Střešní polopatro navazující na středový čtyřosý rizalit svou tektonikou a detaily odpovídá střešnímu polopatro na západní fasádě střední části²⁵, rozdíl je v počtu os, kdy střešní polopatro na jižní fasádě má 4 okenní osy. Zde se navíc nachází ve cviklu archivolty jednoduchý medailon.

Obr. 8: Jižní fasáda jižní části objektu. (foto MK, 2017)

4.2.3.2 Východní fasáda

Východní fasáda jižní části je shodná s východní fasádou severní části.²⁶ Rozdíl je pouze v otvorech v suterénní úrovni.

Suterénní úroveň jižní fasády má na většině plochy opadanou omítku, v zachovalých zbytcích je hladká, bez pásové bosáže. V těsném okolí prvního a druhého okenního otvoru ze severu jsou patrné stopy po rámujičící vpadlé šambráně. Parapet je krytý parapetním plechem. Okenní otvory jsou opatřeny kovovou mříží z prutů a páskové oceli. Okna jsou dřevěná dvoukřídlá špaletová otvíravá dovnitř s profilovaným poutcem a neděleným nadsvětlíkem. Ve střední okenní ose se dnes nachází okenní otvor bez mříže po stranách zmenšovaný cihelnými dozdvíčkami. Kamenný sokl je dozděn z cihel. Okno je dřevěné dvoukřídlé špaletové otvíravé dovnitř s plochým poutcem v rámu, nadsvětlík nadělen V těsném okolí opět stopy po vpadlé šambráně. Ve čtvrté okenní ose ze severu se nachází dveřní otvor s plechovými jednokřídlými dovnitř otvíravými dveřmi. Sokl v okolí je vyspravován cihlami. Opět stopy po vpadlé šambráně. Pátý okenní otvor ze severu je ve spodní části zazděn. V horní části se nachází okno s ocelovou mříží a parapetním plechem. V omítce je zachována vpadlá šambrána.

V úrovni druhého patra v páté okenní ose ze severu je okenní otvor zevnitř zazděn betonovými tvárnicemi. Vnější okno ve fasádě zachováno.

²⁵ viz kapitola 4.2.2.2.

²⁶ viz kapitola 4.2.1.2.

Obr. 9: Východní fasáda jižní části objektu. (foto MK, 2017)

4.2.3.3 Západní fasáda

Západní fasáda jižní části se v základním rozvržení shoduje se západní fasádou severní části.²⁷

V úrovni přízemí se na střední ose nachází vstupní portál s pilastrovou edikulou. Toskánské pilastry s jednoduchou hranolovou patkou stojí na piedestalu s oplechovanou římsou v úrovni soklové římsy. Pod hlavicemi pilastrů se nachází ocelové závěsné konzoly z ocelových úhelníků. Pilastry nesou trojdílné kladí. Architráv je členěn na dva pásy a od vlysu je oddělen jednoduchým páskem. Ve vlysu na osách pilastrů se nachází medailony s florálními motivy. Mezi medailony se nachází vpadlé obdélné pole rámované drobnou profilací. Římsa svým umístěním i profilací navazuje na průběžnou mezipodlažní římsu mezi přízemím a prvním patrem. Dveřní otvor je zakončen půlkruhovým záklenkem, na jehož patách je mezi pilastry průběžná pateční římsa toskánské profilace, která prochází i přes dveřní otvor a dělí ho na samotný dveřní otvor a půlkruhový nadsvětlík. Na ose dveřního otvoru v pateční římsě je umístěno kulové svítidlo. Na pateční římsu navazuje profilovaná šambrána rámuující otvor nadsvětlíku. Ve vrcholu záklenku je vystupující hlavní klenák sahající pod architráv edikuly. Cvikly nad archivoltou jsou zdobeny dvojitou vpadlinou. Dveře jsou dřevěné dvoukřídle dovnitř otvíravé rámové dveře se zdobenými řezbou, resp. s mříží zasklenými poli. Nadsvětlík je nedělen, s čtvercovou diagonálně umístěnou mříží.

V úrovni prvního a druhého patra je západní fasáda jižní části shodná se západní fasádou severní části.²⁸

²⁷ Viz kapitola 4.2.1.3.

²⁸ Viz kapitola 4.2.1.3.

Obr. 10: Západní fasáda jižní části objektu. (foto MK, 2017)

4.2.3.4 Severní fasáda

Severní fasáda je z důvodu napojení střední části objektu rozdělena na dvě samostatné části, stejně jako v případě jižní fasády severní části.²⁹ Východní část je v úrovni přízemí, prvního a druhého patra shodná s východní částí jižní fasády severní části objektu.³⁰ V suterénní úrovni chybí většina omítky. Na okenní ose se nachází okenní otvor, který odpovídá první dvěma okenním otvorům ze severu v suterénní úrovni východní fasády jižní části.³¹ Západní část je shodná, pouze zrcadlově obrácená se západní částí jižní fasády severní části objektu.³² Jen okenní otvor v úrovni přízemí je opatřen svařovanou mříží z ohýbané betonářské oceli.

4.2.3.5 Střecha

Základním tvarem je nízká valbová střecha, ze které vystupuje těleso střešního polopatra, kryté poloviční valbovou střechou s falcovaným plechem. Na těleso polopatra přímo navazuje těleso schodišťových hal, kryté nízkou sedlovou střechou ve stejné rovině jako střecha polopatra, se 4 světlíky, s falcovaným plechem. Na osu střešního polopatra na severní straně střechy navazuje vystupující těleso světlíku s nízkou pultovou střechou skloněnou k východu, krytou falcovaným plechem. V severozápadní části pokračuje na střechu jižní části rovina střechy ze střední části³³ a vytváří tak

²⁹ viz kapitola 4.2.1.4.

³⁰ viz kapitola 4.2.1.4.

³¹ viz kapitola 4.2.3.2.

³² viz kapitola 4.2.1.4.

³³ viz kapitola 4.2.2.3.

úžlabí. Na koncích hřebene střechy se nachází dvojice zděných komínových těles. Jedno komínové těleso se nachází ve vrcholu valbové střechy polopatra.

4.3. Interiéry

4.3.1 Přízemí

4.3.1.1 Severní část

Přízemí severní části je řešeno jako třídílná dispozice. Střední díl tvoří dominantní vstupní hala. Postranní díly pak kanceláře a obřadní síň s příslušenstvím.

Vstupní hala P.61a, P.61b

Většinu středního dílu zabírá dvouúrovňová vstupní hala (P.61a, P.61b) se sloupovým a vyrovnávacím schodištěm na přibližně čtvercovém půdorysu. Místnost je rozdělena na dvě části různou úrovní podlahy a sloupovým s překladem na hraně horní podlahy. Toskánské sloupy stojí svou patkou na čtvercovém plintu, hlavice přes abakus podpírají trojdílné kladí s podstropní římsou, která přebírá profilaci z kladí na stěnách. Mezi sloupy a stěnami se nachází kovové zábradlí s rozvilinovými motivy s dřevěným madlem. Rozdíl úrovní vyrovnává schodiště o 7 stupních pokrytých PVC folií se zesílenými hranami. Zábradlí je kovové s rozvilinovými motivy s dřevěným profilovaným madlem, je upevněno mezi kamenný sloupek s římsovou deskou podepřenou kymaty ve spodní části a sloup v horní části. Po stranách schodiště v obkládaném soklovém tělese spodní části jsou umístěny za kovovou mřížkou otopná tělesa. Stěny jsou zdobeny štukovou výzdobou. Severní stěna je prolomena třemi otvory. Na středu stěny se nachází hlavní vstup do budovy. Po stranách pak jsou okenní otvory s půlkruhovým záklenkem. Ve spodní části se nachází soklové těleso, které je opatřeno šedým kamenným obkladem. Na soklu stojí bez patky 4 toskánské pilastry (2 jednoduché koutové a 2 zdvojené). Pilastry nesou průběžné trojdílné kladí s podstropní římsou. Architráv kladí je členěn na dva pásy a od vlysu je oddělen drobnou římsou. Vlys je hladký. Římsová deska je podepřena souborem kymatem se zubořezem. Sima má tvar obrácené zvonovice a je podepřena drobným kymatem. Vstup rámuje zmíněné zdvojené pilastry. Samotný dveřní otvor není zdoben ani rámován. Otvor je rozdělen na dveře a nadsvětlík. Na okenních osách je v soklovém tělese zabudováno topné těleso. Okna jsou špaletová v dvakrát zalamovaném ostění s půlkruhovým záklenkem, na jehož patě se nachází pateční římsa zasahující až k pilastrům. Na této římse stojí profilovaná archivolta ve vrcholu s volutovým klenákem. Cvikly nad archivoltou jsou zdobeny orámovanou vpadlinou. Východní stěna se skládá ze dvou shodných polovin. Na středu se nachází zdvojený toskánský pilastr nesoucí překlad ve středu vstupní haly, v koutech se nachází koutové pilastry. V obou polovinách se nachází mělká nika rámovaná pilastry. Všechny tyto pilastry nesou průběžné trojdílné kladí s podstropní římsou. Z důvodu různé úrovně podlahy obou částí, v severní části se nachází soklové těleso pokračující ze severní stěny. Nika v severní polovině je slepá, s půlkruhovým záklenkem. Na patě záklenku se nachází profilovaná pateční římsa, která je průběžná po celé stěně mezi pilastry. Na pateční římsu nasedá profilovaná archivolta rámuující záklenek, ve vrcholu s volutovým klenákem. Cvikly jsou zdobeny rámovanou vpadlinou. Mezi postranními pilastry v obou částech stěny se nachází vertikální pole, která jsou rozdělena průběžnou pateční římsou na 2 části, každá zdobená rámovanou vpadlinou. Úroveň podlahy druhé části (P.61b) navazuje na úroveň soklového tělesa, proto je sokl v druhé části redukován na nízký obkladový pásek. Schéma části stěny je shodné. V nice pod průběžnou pateční římsou se nachází dveřní otvor do místnosti P.64a s kývavými dvoukřídlými dřevěnými prosklenými dveřmi. Jižní stěna svým rozvržením odpovídá severní stěně. Na středu se nachází dveřní otvor s půlkruhovým záklenkem osazený kývavými dvoukřídlými dřevěnými dveřmi s nadsvětlíkem vedoucí do chodby P.62. Otvor rámuje drobná profilovaná

šambrána. Po stranách otvoru se nachází zdvojené pilastry. Postranní části stěny tvoří mělké niky s půlkruhovým záklenkem, na jehož patě se nachází průběžná profilovaná pateční římsa, nad římsou pak profilovaná archivolta ve vrcholu s volutovým klenákem. Ve spodní části niky se nachází parapetní pole s profilovanou parapetní římsou. Ve východní části se mezi parapetní a pateční římsou se nachází zabedněný okenní otvor do místnosti P.63, v západní části se mezi římsami nachází informační tabule. Západní stěna je shodná se stěnou východní. Podlaha je z velkoformátové mramorové dlažby. Strop je plochý, trámový s prkenným podhledem a hladkou omítkou na rákosovou mřížku, nabílený.

Obr. 11: Vstupní hala P.61a, b ze SZ rohu. (foto MK, 2017)

Chodba P.62

Na osu vstupní haly (P.61a, b) navazuje chodba P.62. Místnost je obdélná a její stěny jsou zdobeny štukovou výzdobou. Severní stěna je prolomena dveřním otvorem vedoucím do vstupní haly (P.61b), který zabírá většinu plochy stěny. Otvor je zakončen půlkruhovým záklenkem a je orámován drobnou profilovanou šambránou. V otvoru se nachází kývavé dvoukřídlé dřevěné prosklené dveře s půlkruhovým neděleným nadsvětlíkem. V koutech u východní a západní stěny se nachází rohové pilastry, které nesou průběžné trojdílné kladí s podstropní římsou stejné profilace jako ve vstupní hale (P.61a, b). Východní stěna je rozdělena v polovině toskánským pilastrem nesoucím průběžné kladí na dvě části. Severní část vyplňuje dveřní otvor orámovaný profilovanou šambránou s ušima. Na šambránu navazují volutové konzoly vynášející naddveřní římsu. Římsová deska s okapničkou je podpírána kymaty. Kymata podpírají i výraznou simu tvaru obrácené zvonovice. Dveře jsou dřevěné jednokřídlé s výraznou dřevěnou zárubní, vedoucí do místnosti P.63. Jižní část obsahuje slepou obdélnou niku orámovanou profilovanou šambránou se zvýrazněnými rohy. Nad šambránou se nachází na okrajích volutové konzoly nesoucí římsu stejné profilace jako u dveřního otvoru. V nise a po její severní straně se nachází skříň elektroměru. Nad nikou ve vlysu kladí, přesahující do architrávu i římsy, se nachází plechová dvířka. Pod nikou se nachází článkové otopné těleso. Na jižní straně niky je umístěna skříňka s hasičskou hadicí. Jižní stěna je shodná se severní, včetně dveří. Pouze na západní straně dveřního otvoru je umístěn přenosný hasicí přístroj. Západní stěna je shodná s východní. Nenachází se zde však skříň elektroměru, plechová dvířka ve vlysu a skříň s hasičskou hadicí. Strop je plochý, hladký, omítaný.

Zbylé prostory středního dílu severní části přízemí jsou místnost P.63, která v době průzkumu nebyla přístupná a hygienické zázemí pro obřadní síň (P.56, P.57, P.58, P.59, P.60).

Obr. 12: Chodba P.62. (foto MK, 2017)

Západní díl severní části

Západní díl tvoří dvoutraktová dispozice.

Přijímací místnost P.53

Východní trakt tvoří propojená přijímací místnost P.53a, P.53b. Stěny jsou hladké omítané s bílým nátěrem, strop je opatřen kazetovým podhledem, na podlaze se nachází zátěžový koberec. V jihozápadním rohu místnosti P.53a se nachází těleso vzduchotechniky průběžné od suterénu po střechu, kde ústí. Z místnosti P.53a je na východ přístupné hygienické zázemí ve středním dílu, na západ je přístupná předsíň P.51. Oba dveřní otvory jsou opatřeny dřevěným jednokřídlými plnými dveřmi. Místnost P.53b je na severu od obřadní síně P.55a oddělena prosklenou příčkou s dvoukřídlými kývavými prosklenými dveřmi. Na západ se průchodem vstupuje do prostoru P.53c, který je propojen průchodem. Na východ je místnost spojena se vstupní halou P.61b dvoukřídlými kývavými dřevěnými prosklenými dveřmi.

Část obřadní síně P.55a

Zbytek východního traktu západního dílu tvoří východní část obřadní síně P.55a. V severní stěně je místnost prosvětlena okenním otvorem s dvakrát zalomeným ostěním se špaletovým dřevěným oknem. Strop je opatřen souvislým kazetovým podhledem společně s druhou částí obřadní místnosti (P.55b).

Část obřadní síně P.55b

Západní trakt tvoří celkem 6 prostor. Na severní straně na prostoru P.55a přímo navazuje druhá část obřadní síně P.55b. Na severní stěně se nachází dva okenní otvory se špaletovými okny. V jižní stěně je

otvor do místnosti P.54 s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi s kukátkem opatřené závěsem. Dveřní otvor je zvýrazněn masivním vystupujícím ostěním. Před západní stěnou se dvěma okenními otvory je představena dřevěná zástěna se závěsem. Před zástěnou se nachází pult s mramorovou deskou. Strop je opatřen kazetovým podhledem. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář P.54

Ve střední části se nachází kancelář P.54. V severní stěně je dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi vedoucí do obřadní síně P.55b. Východní stěna je umakartová příčka, prolomená dveřním otvorem s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi vedoucí do prostoru P.53c. Západní stěna je prolomena okenním otvorem s dvakrát zalomeným ostěním se špaletovým dvoukřídlým oknem s půlkruhovým nadsvětlíkem. Strop je hladký omítaný, podlaha je krytá kobercem.

Část přijímací místnosti P.53c

Prostor P.53c je průchodem přímo propojený s přijímací místností, konkrétně s její částí P.53b. Severní a jižní stěna je hladká s omítkou, nabílená. Západní stěnu tvoří umakartová příčka s motivy dřeva s jednokřídlými dveřmi do místnosti P.54. Strop je kazetový podhled se zavěšeným svítidlem s kovovým stínidlem. Podlaha je krytá kobercem. Volně v prostoru je situována pískovcová plastika.

Místnost P.51

Z prostory P.53a je přístupná zbylá část západního traktu, konkrétně místnost P.51. Na východní stěně se nachází jednokřídlé dřevěné plné dveře do místnosti P.53a, na jižní stěně se nachází jednokřídlé dřevěné plné dveře do místnosti P.52 a na západní stěně se nachází jednokřídlé dřevěné plné dveře do místnosti P.50. Místnost P.52 slouží jako sklad.

Místnost P.50

Místnost P.50 slouží jako salonek a čekárna pro svatebčany. Na severní stěně se nachází sádkartonový hranol, průběžný od podlahy ke stropu. Ve východní stěně je dveřní otvor do místnosti P.51 s jednokřídlými dřevěnými dveřmi. V jižní stěně se nachází okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním se špaletovým dvoukřídlým dřevěným oknem. V západní stěně jsou dva okenní otvory s dvakrát zalomeným ostěním se špaletovým dvoukřídlým dřevěným oknem. Jižní okno s obdélným nadsvětlíkem a severní okno s půlkruhovým nadsvětlíkem. Strop je hladký omítaný, podlaha je krytá kobercem.

Východní díl severní části

Východní díl je dvouraktový a je přístupná ze vstupní haly (P.61b) do místnosti P.64a dvojitými kývavými dvoukřídlými dveřmi.

Část podatelny P.64a

Severní část západního traktu zabírá část podatelny P.64a, jejíž severní stěna je prolomena okenním otvorem s dvakrát zalomeným ostěním se špaletovým dvoukřídlým dřevěným oknem. Východní stěna je prolomena velkým průchodem s deštěnými obločkami a tím propojena s druhou částí podatelny ve východním traktu (P.64b), v jižní části východní stěny jsou pak jednokřídlé dveře s přepážkou vedoucí do místnosti P.69. V jižní stěně se nachází průchod s deštěnými obločkami do místnosti P.65. Na západní stěně jsou představené kývavé dvoukřídlé dveře v příčce vedoucí do vstupní haly P.61b. Strop je hladký, omítaný. Podlaha opatřena keramickou čtvercovou velkoformátovou dlažbou. Příčně přes prostoru P.64a je umístěna pultová příčka s přepážkami pokračující do P.64b.

Místnost P.65

Místnost P.65 je na severní stěně propojena průchodem s deštěnými obložkami, na kterých se nacházejí dvě trojice závěsů, s místností P.64a. Stěny i strop jsou hladké, omítané, nabílené. Ve východní stěně se nachází jednokřídlé dřevěné plné dveře do místnosti P.68. V jižní stěně se nachází dvojice jednokřídlých dřevěných plných dveří do místností P.67a a P.66. Západní stěna je hladká, omítaná, nabílená. Podlaha je opatřena keramickou velkoformátovou dlažbou, shodnou jako v místnosti P.64a.

Místnosti P.66 a P.67a

Místnost P.66 slouží jako sklad a v době průzkumu byla nepřístupná. Drobná místnost P.67a slouží pouze jako komunikační prostora a je přes široký průchod ve východní stěně přímo spojena s kanceláří P.67b.

Kancelář P.67b

Východní trakt východního dílu severní části je rozdělen na 4 místnosti. Kancelář P.67b je obdélný protáhlý prostor, průchodem v západní stěně přímo propojený s P.67b. Stěny jsou hladké, omítané, nabílené. Přibližně v polovině severní stěny se nachází dveřní otvor s posuvnými dřevěnými dveřmi do místnosti P.68. Východní stěna je prolomena okenním otvorem s dvakrát zalomeným ostěním se špaletovým dvoukřídlým dřevěným oknem. Shodné okno se nachází i ve východní části jižní stěny.

Kancelář P.68

Místnost P.68 slouží jako kancelář. Stěna a strop jsou hladké, omítané, nabílené. Severní stěna je bez otvorů. Východní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním se špaletovým dvoukřídlým dřevěným oknem. Přibližně v polovině jižní stěny se nachází dveřní otvor s posuvnými dřevěnými dveřmi do místnosti P.67b. V západní stěně se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi vedoucí do místnosti P.65.

Kancelář P.69

Kancelář P.69 je přístupná ze severní strany dveřním otvorem s obložkami s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi z místnosti P.64b. Stěny i strop jsou hladké, omítané, nabílené. Východní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním se špaletovým dvoukřídlým dřevěným oknem. V západní stěně se nachází jednokřídlé dveře s přepážkou vedoucí do místnosti P.64a.

Část podatelny P.64b

Druhá část podatelny P.64b je přímo spojena s první částí P.64a. Stěny jsou hladké, omítané, nabílené. Severní stěna je prolomena dvěma okenními otvory s dvakrát zalomeným ostěním se špaletovým dvoukřídlým dřevěným oknem. Východní stěna je prolomena dvěma okenními otvory s dvakrát zalomeným ostěním se špaletovým dvoukřídlým dřevěným oknem. Přibližně na středu jižní stěny se nachází dveřní otvor s obložkami s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi vedoucí do místnosti P.69. Většina severní stěny je prolomena velkým průchodem do první části podatelny P.64a. Strop je pravděpodobně železobetonový s 3 viditelnými trámkami, omítaný, nabílený. Podlaha opatřena velkoformátovou keramickou dlažbou shodnou s dlažbou v P.64a. Z prostoru P.64a pokračuje do prostoru P.64b pultová příčka s přepážkami, která se zalamuje na jih a napojuje na jižní stěnu.

4.3.1.2 Střední část

Střední část tvoří čtyřtraktová dispozice.

Západní trakt střední části

Západní trakt je rozdělen na tři díly.

Místnost P.30

Jižní díl tvoří místnost P.30 a louží jako pokladna úřadu. Jedná se o prostor na přibližně čtvercovém půdorysu. Stěny a strop jsou hladké, omítané, nabílené. Ve východní stěně se nachází dveřní otvor s dvojitými jednokřídlými prosklenými dveřmi vedoucí do hlavní haly (P.43). Západní stěna je prolomena okenním otvorem s dvakrát zalomeným ostěním se špaletovým dvoukřídlým dřevěným oknem. Mezi severní a jižní stěnou se nachází příčka s přepážkami s jednokřídlými dveřmi v severní části.

Vstupní předsíň P.32

Střední díl západního traktu je rozdělen na tři prostory. Střední prostor tvoří vstupní předsíň P.32 s vyrovnávacím schodištěm. Přístupná je z exteriéru vstupem v západní fasádě střední části. V západní části severní stěny se nachází dveřní otvor s dvoukřídlými prosklenými dřevěnými dveřmi vedoucí na schodiště do suterénu (P.33). V obdélné nise ve východní části severní stěny se nachází článkové otopné těleso. Východní stěnu tvoří dřevěná rámová prosklená příčka s dvojicí jednokřídlých dřevěných dveří s obloukovým zasklením vedoucích do hlavní haly (P.43) a s šestidílným proskleným nadsvětlíkem, ve spodní části oplechovaná. Na jižní stěně je namontovaná mobilní plošina pro vozíky. V západní části jižní fasády je dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi vedoucí do místnosti P.31, která byla v době průzkumu nepřístupná. Nad místností P.31 se nachází jižní rameno hlavního schodiště SCH.01 přístupné z hlavní haly P.43. V severní stěně se nachází vstup z exteriéru s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi se skleněnou výplní a mříží. Strop je omítaný v západní části vodorovný, ve střední části šikmý podle schodišťového ramene a ve východní části vodorovný. Na hraně vodorovného a šikmého stropu v západní části se nachází schodišťový nosník. Podlaha i stupně vyrovnávacího schodiště je opatřena litým teracem.

Místnost P.33

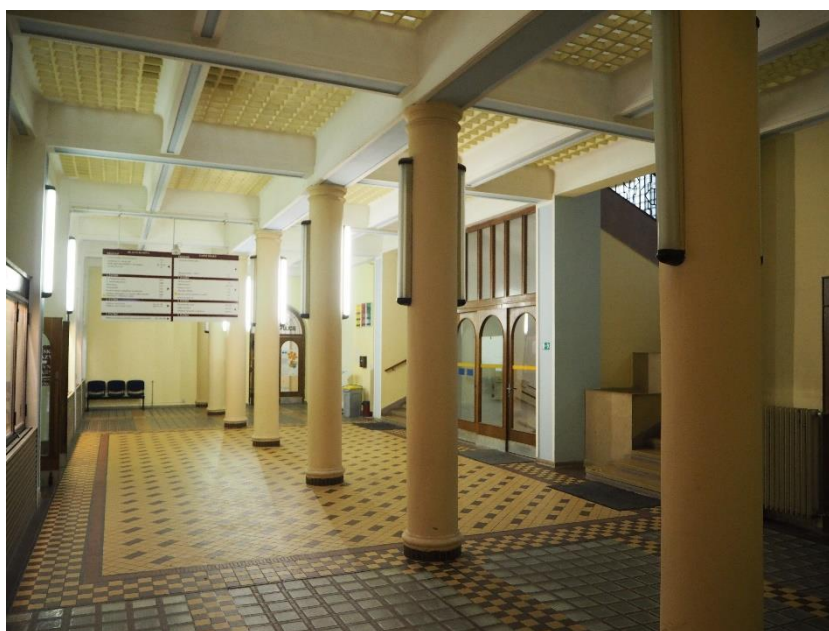
Severní část středního dílu západního traktu zabírá dvouramenné schodiště P.33, opatřené litým teracem, vedoucí do suterénu, s ocelovým zábradlím s geometrickými motivy z ocelových prutů čtvercového průřezu s dřevěným madlem. Západní stěnu schodiště tvoří zděná příčka ze sklobetonových tvarovek. Nad touto prostorou se nachází severní rameno hlavního schodiště SCH.01 přístupné z hlavní haly P.43. Severní díl západního traktu tvoří hygienické zázemí, rozdělené zděnými příčkami na drobné prostory (P.34-P.42).

Hlavní hala P.43

Celý střední západní trakt zabírá hlavní sloupová hala P.43. Jedná se o protáhlou obdélnou dvoulodní prostor se středovým sloupořadím. Severní stěna je hladká, omítaná. Přibližně na středu se nachází polosloup v linii středního sloupořadí. Ve východní části je prolomen dveřní otvor s půlkruhovým záklenkem s dvoukřídlými kývavými dřevěnými dveřmi s obloukovým prosklením s půlkruhovým nadsvětlíkem, vedoucím do severní části budovy, konkrétně do propojovací chodby P.62.³⁴ Východní stěnu dělí 8 přístěnných pilířů čtvercového průřezu (z toho jsou 2 koutové) na 7 polí. Střední pole obsahuje dveřní otvor s půlkruhovým záklenkem s dvoukřídlými kývavými dřevěnými dveřmi s obloukovým zasklením a s půlkruhovým nadsvětlíkem vedoucí do středního východního traktu,

³⁴ viz kapitola 4.3.1.1.

konkrétně do chodby P.44a. Zbylá pole jsou vyplněna otopnými tělesy za ocelovou páskovou mřížkou, nad kterou se nachází osvětlené vitríny. Jižní stěna je obdobná severní. Na středu je umístěn polosloup v linii středového sloupořadí. V západní části jižní stěny pak je dveřní otvor s půlkruhovým záklenkem s dvoukřídlými kývavými dřevěnými dveřmi s obloukovým zasklením a s půlkruhovým nadsvětlíkem opatřeným mříží s geometrickými motivy, vedoucí do jižní části přízemí³⁵, konkrétně do chodby P.10. Západní stěna je redukována na jižní a severní část. Na středu se nachází vstup skrz dřevěnou prosklenou příčku ze vstupní předsíně P.32. Po stranách se nachází severní a jižní rameno hlavního schodiště SCH.01. Jižní část severní stěny je rozdělena díky přístěnným pilířům čtvercového průřezu na dvě pole. V jižním poli se nachází dveřní otvor s dvojitými jednokřídlými dřevěnými prosklenými dveřmi vedoucí do místnosti P.30 v západním traktu. Severní část západní stěny je také díky přístěnným pilířům rozdělena na dvě pole, obě obsahují dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi zasklenými reliéfním sklem, vedoucí do hygienického zázemí. Sloupy neodpovídají řádovému tvarosloví, ale obsahují profilovanou patku a hlavici. Sloupy nesou hlavní železobetonový omítaný průvlak, který vynáší systém dalších průvlaků a trámů stropu. Celkově strop obsahuje 28 polí vyplněných sklobetonovými tvarovkami. Střední část podlaha odpovídající rozsahu hlavního schodiště SCH.01 je opatřena maloformátovou keramickou dlažbou, ze které jsou vyskládány vzory. Severní a jižní část podlahy odpovídá polím skeletu, které jsou vyplněny sklobetonovými tvarovkami, zbytek opatřen keramickou dlažbou.

Obr. 13: Hlavní hala P.43 ze SV rohu. (foto MK, 2017)

Chodba P.44a, P.44b

Střední východní trakt tvoří chodba rozdělená na dvě části (P.44a, P.44b). Do severní části středního východního traktu zasahuje místnost P.49 z východního traktu. Chodba P.44 je rozdělena širokým průchodem. Do severní části P.44a se vstupuje z hlavní haly P.43. Severní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi vedoucí do místnosti P.49. Východní stěna obsahuje dva dveřní otvory s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi do místností P.47, resp. P.48. Většinu jižní stěny tvoří průchod do druhé části chodby P.44b. V západní stěně je dveřní otvor s půlkruhovým

³⁵ viz kapitola 4.3.1.3.

záklenskem obsahující dvoukřídlé kývavé prosklené dveře s půlkruhovým nadsvětlíkem vedoucí do hlavní haly P.43. Strop je plochý, hladký, omítaný. Podlaha je krytá velkoformátovou čtvercovou dlažbou uloženou diagonálně ke stěnám.

Druhá část chodby P.44b je delší. Průchodem v severní stěně je spojena s první částí P.44a. Východní stěna obsahuje na severu slepou dveřní niku a dále dva dveřní otvory s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi vedoucí do místností P.45, resp. P.46. V jihovýchodním rohu je průchod do jižní části budovy, konkrétně do chodby P.20. Je osazen jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi. Jižní stěna je jinak hladká. V západní stěně se nachází jednokřídlé plné dřevěné, zřejmě slepé, dveře. Dále se ve stěně nachází dvoustupňová nika. Strop je plochý, hladký, omítaný. Podlaha je krytá velkoformátovou čtvercovou dlažbou uloženou diagonálně ke stěnám.

Východní trakt střední části

Východní trakt střední části je tvořen 5 místnostmi, které slouží jako kanceláře.

Kancelář P.45

První místnost z jihu je kancelář P.45. Severní a jižní stěna je hladká, omítaná, nabílená. Ve východní stěně je prolomen okenní otvor s dvoukřídlým plastovým oknem s nadsvětlíkem. Západní stěna je prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi vedoucí do chodby P.44b. Strop je plochý, hladký, omítaný, nabílený. Podlaha je kryta kobercem.

Kancelář P.46

Druhá místnost z jihu je kancelář P.46. Severní a jižní stěna je hladká, omítaná, nabílená. Ve východní stěně je prolomen okenní otvor s dvoukřídlým plastovým oknem s nadsvětlíkem. Západní stěna je prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi vedoucí do chodby P.44b. Strop je plochý, hladký, omítaný, nabílený. Podlaha je kryta kobercem.

Kancelář P.47

Třetí místnost z jihu je kancelář P.47. Severní stěna obsahuje dveřní otvor s posuvnými jednokřídlými dveřmi vedoucí do místnosti P.48, jinak je hladká, omítaná. Ve východní stěně jsou prolomeny 2 okenní otvory s dvoukřídlým plastovým oknem s nadsvětlíkem. Jižní stěna je hladká, omítaná, nabílená. Západní stěna je v severní části prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi vedoucí do chodby P.44a. Strop je plochý, hladký, omítaný, nabílený. Podlaha je kryta kobercem. Místnost obsahuje příčku s přepážkami a fotokomoru ze sádrokartonových desek.

Kancelář P.48

Čtvrtou místností z jihu je kancelář P.48. Severní stěna obsahuje dveřní otvor, druhotně zmenšovaný, s posuvnými jednokřídlými dveřmi vedoucí do místnosti P.49, jinak je hladká, omítaná. Ve východní stěně je prolomen okenní otvor s dvoukřídlým plastovým oknem s nadsvětlíkem. Jižní stěna obsahuje dveřní otvor s posuvnými jednokřídlými dveřmi vedoucí do místnosti P.47, jinak je hladká, omítaná. Západní stěna je prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi vedoucí do chodby P.44a. Strop je plochý, hladký, omítaný, nabílený. Podlaha je kryta kobercem.

Místnost P.49

Pátá místnost z jihu je kancelář P.49 a zabírá východní i střední východní trakt. Severní a západní stěna je hladká, omítaná, nabílená. Ve východní stěně je prolomen okenní otvor s dvoukřídlým plastovým oknem s nadsvětlíkem. Jižní stěna obsahuje dveřní otvor, druhotně zmenšovaný, s posuvnými jednokřídlými dveřmi vedoucí do místnosti P.48, jinak je hladká, omítaná. Strop má lokálně sejmutý

prkenný podhled a stropní trámy jsou podepřeny ocelovými stojinami. Podlaha je kryta kobercem. Po dobu průzkumu byl do místnosti zakázán vstup.

4.3.1.3 Jižní část

Jižní část přízemí je řešena jako dvoudílná přibližně symetrická dispozice se dvěma trojramennými schodišti SCH.02 a SCH.03.

Schodišťová hala P.18

Centrálním prostorem východního dílu je schodišťová hala P.18, ve jejíž západní polovině se nachází schodiště SCH.03. Kolem této prostory jsou seskupeny ostatní místnosti. Ve východní části severní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby P.20. Východní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby P.24. Jižní stěna je prolomena dvěma dveřními otvory. Východní otvor obsahuje jednokřídlé plné dřevěné dveře v ocelové rámové zárubni a vede do místnosti P.17. Západní otvor obsahuje jednokřídlé rámové dřevěné dveře s deštěnými obložkami a vede do místnosti P.16. V západní stěně je průchod do západního dílu jižní části. Je umístěn na mezipodestě pod úrovní přízemí. Stěny jsou do výšky přibližně 1,5 m opatřeny lesklým odolným emailovým nátěrem. Strop haly je řešen pomocí třech valených segmentových klenb uložených do ocelových profilů, na západní straně do schodišťového nosníku a na východní straně do nosné zdi. Klenby i nosníky jsou omítané a nabílené. Podlaha je kryta PVC folií.

Obr. 14: Schodišťová hala P.18. (foto MK, 2017)

Chodba P.20

V severní části východního dílu se nachází chodba P.20 se skupinou 3 nepřístupných provozních prostor (P.21 - WC, P.22 - sklad a P.23 - kuchyňka). V severní stěně chodby P.20 se nachází v západním koutu jednokřídlé plné dřevěné dveře do chodby P.44b, dále ve východní části obdélná nika. Východní stěna je prolomena dvěma dveřními otvory. Severní otvor obsahuje jednokřídlé prosklené dřevěné dveře v ocelové rámové zárubni vedoucí do kanceláře P.29. Jižní otvor obsahuje jednokřídlé plné dřevěné dveře v ocelové rámové zárubni vedoucí do kanceláře P.28. Jižní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do schodišťové haly P.18.

V západní straně se nachází okenní otvor s jednoduchým dřevěným oknem vedoucí do světlíku SV.01. Strop je plochý, hladký, omítaný. Podlaha je krytá PVC folií.

V severovýchodním rohu východního dílu jižní části se nachází dvě místnosti P.28 a P.29 samostatně přístupné z chodby P.20.

Kancelář P.29

Severní stěna kanceláře P.29 je prolomena jedním okenním otvorem s dvakrát zalomeným ostěním a v něm umístěným špaletovým dřevěným dovnitř otvíravým oknem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna je také prolomena jedním okenním otvorem s dvakrát zalomeným ostěním a v něm umístěným špaletovým dřevěným dovnitř otvíravým oknem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna je bez otvorů, hladká, omítaná, nabílená. Západní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými prosklenými dřevěnými dveřmi vedoucí do chodby P.20. Strop je plochý, hladký, omítaný. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář P.28

Severní stěna kanceláře P.28 je hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna je prolomena jedním okenním otvorem s dvakrát zalomeným ostěním a v něm umístěným špaletovým dřevěným dovnitř otvíravým oknem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna v západní části obsahuje slepý dveřní otvor původně vedoucí do chodby P.24. Západní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi vedoucí do chodby P.20. Strop je plochý, hladký, omítaný. Podlaha je krytá kobercem.

Chodba P.24

Dveřmi ve východní stěně schodišťové haly P.18 je přístupná chodba P.24, která slouží jako přístup ke zbylým 3 místnostem v jihovýchodním rohu východního dílu jižní části. Jedná se o prostor bez oken. V její severní stěně je slepý dveřní otvor, původně vedoucí do místnosti P.28. Východní stěnu tvoří SDK příčka se dvěma dveřními otvory s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti P.26, resp. P.27. Jižní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti P.25. Západní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do schodišťové haly P.18.

Kancelář P.25

Severní stěna kanceláře P.25 je při východní a západní stěně prolomena dvěma dveřními otvory s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti P.24, resp. P.26, jinak je hladká, omítaná, nabílená. Východní stěna je prolomena jedním okenním otvorem s dvakrát zalomeným ostěním a v něm umístěným špaletovým dřevěným dovnitř otvíravým oknem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna je prolomena dvěma okenními otvory s dvakrát zalomeným ostěním a v něm umístěným špaletovým dřevěným dovnitř otvíravým oknem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna je hladká, omítaná, nabílená. Strop je hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář P.26

Severní stěna kanceláře P.26 je hladká, omítaná, nabílená. Východní stěna je prolomena jedním okenním otvorem s dvakrát zalomeným ostěním a v něm umístěným špaletovým dřevěným dovnitř otvíravým oknem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna je ve východní části prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do

místnosti P.25, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna je tvořena SDK příčkou a obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby P.24, jinak je hladká, omítaná, nabílená. Strop je hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář P.27

Severní a jižní stěna kanceláře P.27 je hladká, omítaná, nabílená. Východní stěna je prolomena jedním okenním otvorem s dvakrát zalomeným ostěním a v něm umístěným špaletovým dřevěným dovnitř otvíravým oknem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna je tvořena SDK příčkou a obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby P.24, jinak je hladká, omítaná, nabílená. Strop je hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář P.17

Dveřmi v jižní stěně schodišťové haly P.17 se vstupuje do kanceláře P.17, resp. P.16. Severní stěna P.18 je prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti P.25, jinak je hladká, omítaná a nabílená. V jižní části východní stěny se nachází slepá dveřní nika. Jižní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním a v něm umístěným dvoukřídlým plastovým dovnitř otvíravým oknem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Strop je klenutý segmentovou valenou klenbou, omítaný, nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář P.16

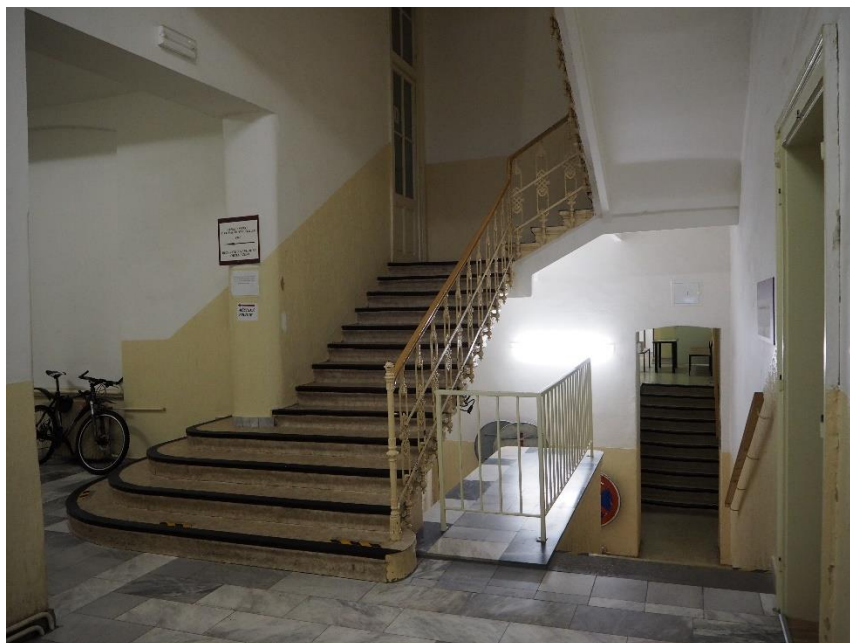
Kancelář P.16 je přibližně čtvercová místnost. Ve východní části severní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými obložkami vedoucí do schodišťové haly P.18. Severní stěna je jinak hladká, omítaná, nabílená. V severní části východní fasády je slepá dveřní nika, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna je prolomena dvěma okenními otvory s dvakrát zalomeným ostěním a v něm umístěným dvoukřídlým plastovým dovnitř otvíravým oknem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými dveřmi vedoucí do místnosti P.15, jinak je hladká, omítaná, nabílená. Strop tvoří dvě pole klenutých segmentových kleneb, které jsou uprostřed upřeny do ocelového profilu a na západní a východní straně do nosné zdi. Klenby jsou omítané a nabílené. Podlaha je krytá kobercem.

Západní díl jižní části má velmi obdobnou dispozici jako východní díl.

Schodišťová hala P.09

Prostora je až na dveřní otvory téměř shodná se schodišťovou halou P.18. Jedná se centrální prostor západního dílu. V její východní polovině se nachází schodiště SCH.02. Kolem této prostoty jsou seskupeny ostatní místnosti. Ve východní části severní stěny se nachází široký a vysoký průchod s navazujícími schodišťovými stupni vedoucí do chodby P.10. Ve východní stěně je průchod do východního dílu jižní části. Je umístěn na mezipodestě pod úroveň přízemí. Jižní stěna je prolomena dvěma dveřními otvory. Ve východním dveřním otvoru, který vede do místnosti P.12, chybí dveřní křídla, závěsy jsou zachovány. V západním dveřním otvoru se nachází dvoukřídlé dřevěné rámové dveře s deštěnými obložkami vedoucí do místností P.08. Západní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými kývavými rámovými prosklenými dřevěnými dveřmi s proskleným děleným nadsvětlíkem vedoucí do vstupní předsíně P.04. V koutu západní a severní stěny je umístěno článkové otopné těleso. Stěny jsou do výšky přibližně 1,5 m opatřeny lesklým odolným emailovým nátěrem.

Strop haly je řešen pomocí třech valených segmentových kleneb uložených do ocelových profilů, na východní straně do schodišťového nosníku a na západní straně do nosné zdi. Klenby i nosníky jsou omítané a nabílené. Podlaha je opatřena velkoformátovou mramorovou dlažbou.

Obr. 15: Schodišťová hala P.09. (foto MK, 2017)

Chodba P.10

Široký průchod v severní stěně schodišťové haly P.09 vede do chodby P.10. Jedná se o prostor půdorysně uspořádaného do přibližného tvaru písmene L. Ve východní části severní stěny se nachází dveřní otvor s půlkruhovým záklenkem obsahující dvoukřídlé kývavé prosklené dveře s půlkruhovým nadsvětlíkem vedoucí do hlavní haly P.43. Severní stěna je jinak hladká, omítaná a nabílená. Ve východní stěně se nachází slepá okenní nika zaklenutá segmentovým záklenkem a opatřená parapetním prknem. Do kouta východní a jižní stěny pokračují první 4 schodišťové stupně nástupního ramene schodiště SCH.02, jejichž hrany opisují soustředné kružnice kolem hrany průchodu ze schodišťové haly P.09. Ve východní části jižní stěny se nachází široký průchod do schodišťové haly P.09. Do kouta jižní a západní stěny je druhotně vloženo SDK těleso skladu P.11 s okoseným nárožím, které tvoří zmiňovaný tvar chodby P.10. V severní části západní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými prosklenými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni a vede do místnosti P.07. Dveřní otvor se navíc opatřil ocelovou mříží. Strop je tvořen třemi segmentovými valenými klenbami, které jsou opřeny do ocelových profilů, resp. do nosných stěn. Podlaha je opatřena velkoformátovou mramorovou dlažbou.

Sklad P.11 je pětiúhelná prostora bez jakýkoliv otvorů a v průběhu průzkumu byla nepřístupná.

Policejní služebna P.07 a přilehlé prostory P.05 a P.06

Z chodby P.10 se vstupuje do soustavy třech místností: Služebny P.07, zbrojního skladu P.06 a zázemí P.05. Služebna P.07 je obdélná místnost. Severní stěna je prolomena jedním okenním otvorem s dvakrát zalomeným ostěním a v něm umístěným špaletovým dřevěným dovnitř otvíravým oknem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými prosklenými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby P.10. Ve východní části jižní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do

zbrojního skladu P.06. V západní části jižní fasády je prolomen průchod do prostoru zázemí P.05. Západní stěna je prolomena jedním okenním otvorem s dvakrát zalomeným ostěním a v něm umístěným špaletovým dřevěným dovnitř otvíravým oknem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Strop je tvořen segmentovou valenou klenbou, která je omítaná a nabílená.

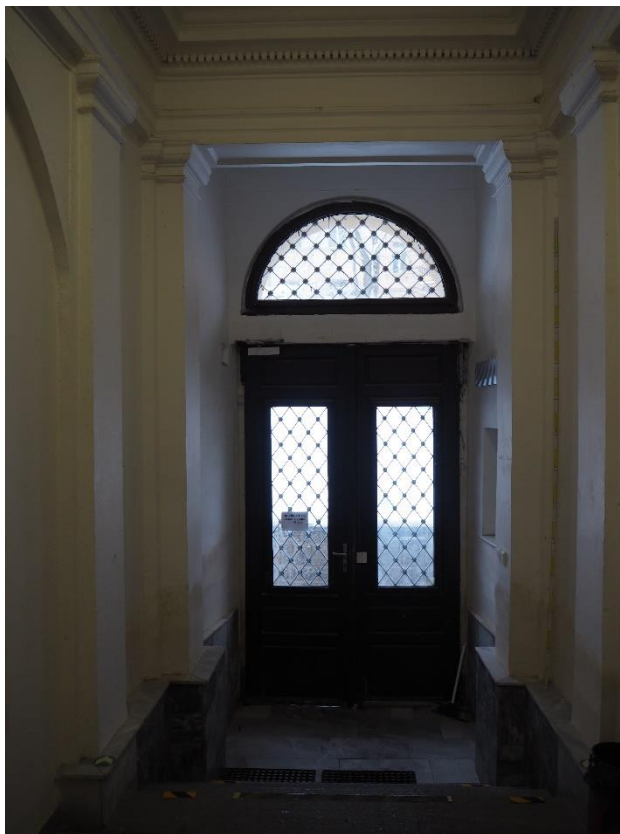
Zbrojní sklad byl po dobu průzkumu nepřístupný.

Prostor zázemí P.05 tvoří malá, přibližně čtvercová místnost. Většinu severní stěny zabírá průchod do služebny P.07. Východní stěna je hladká, omítaná. V jižní stěně se nachází malý okenní otvor s jednoduchým plastovým oknem vedoucí do vstupní předsíně P.04. Západní stěna je prolomena jedním okenním otvorem s dvakrát zalomeným ostěním a v něm umístěným špaletovým dřevěným dovnitř otvíravým oknem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Strop tvoří segmentová valená klenba, která je omítaná a nabílená.

Vstupní předsíň P.04

Jedná se o prostoru protáhlého půdorysu, která je umístěna na osu západní fasády jižní části. Místnost je rozdělena na dvě části pomocí schodiště a výrazného překladu. Její stěny jsou opatřeny štukovou výzdobou. Stěny jsou v spodní části obloženy kamennými deskami, které vytváří odsazený sokl. Na něj bez patky dosedají toskánské pilastry. Východní část severní stěny obsahuje mělkou půlkruhově zaklenutou niku, která je rámována pilastry nesoucí trojdílné kladí s podstropní římsou. Architráv je členěn na dva pásy a od vlysu je oddělen drobnou římsou. Vlys je hladký. Římsová deska s okapničkou je podepřena skupinou kymat se zuborezem. Sima je tvaru obrácené zvonovice. Ve ciklech nad nikou se nachází mělké vpadliny. Východní pilastr vedle niky je ve spodní části ubourán a ve vzniklé nise umístěno článkové otopné těleso. Dělicí překlad, který přebírá profilaci kladí, podpírá zdvojený pilastr. V koutě severní a východní stěny se nachází rohový pilastr. Západní část severní stěny je hladká bez štukové výzdoby, pouze v návaznosti na překlad pokračuje kladí s podstropní římsou. Ve západní části severní fasády se nachází malé podací okno do místnosti zázemí P.05. Většinu východní stěny zabírá dveřní otvor s dvoukřídlými kývavými rámovými prosklenými dřevěnými dveřmi s proskleným děleným nadsvětlíkem vedoucí do schodišťové haly P.09. Otvor je rámován polovičními zdvojenými pilastry, které svou druhou polovinou pokračují za dveřmi ve schodišťové hale P.09, nesoucími průběžné kladí s podstropní římsou. Jižní stěna je shodná jako stěna severní, pouze v nise ve východní části jižní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti P.03. Západní část jižní stěny je hladká bez otvorů. Většinu západní stěny tvoří dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými prosklenými dveřmi s mříží a půlkruhovým nadsvětlíkem také opatřeným mříží. Strop východní části tvoří segmentová valená klenba, která je omítaná a nabílená. Strop západní části je plochý, omítaný a nabílený. Podlaha je opatřena velkoformátovou mramorovou dlažbou.

Dveřmi v jižní stěně vstupní předsíně P.04 jsou přístupné prostory šatny P.03 s druhotně vloženými prostory místností P.01 a P.02. Všechny tři prostory byly v průběhu průzkumu nepřístupné.

Obr. 16: Vstupní předsíň P.04. (foto MK, 2017)

Kancelář P.08

Místnost P.08 je přístupná dveřním otvorem v jižní stěně schodišťové haly P.09. Jedná se o samostatnou obdélnou místnost. V severní stěně se nachází zmiňovaný dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s deštěnými obložkami vedoucí do schodišťové haly P.09. Zbytek severní stěny je hladký, omítaný a nabílený. V severní části východní stěny se nachází slepá dveřní nika, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním a v něm umístěným dvoukřídlým plastovým dovnitř otevíravým oknem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Strop je klenutý segmentovou valenou klenbou, omítaný, nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Předsíň P.12

Druhým dveřním otvorem v jižní stěně schodišťové haly P.09 se vstupuje do předsíně P.12. Jedná se o malou místnost bez okenních otvorů. Severní stěna je prolomena zmiňovaným dveřním otvorem s dřevěnými obložkami bez dveřních křídel, zbytek stěny je hladký, omítaný, nabílený. Východní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti P.15. Jižní stěna je tvořena SDK příčkou a obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti P.13. Západní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Strop je klenutý segmentovou valenou klenbou, omítaný, nabílený. Podlaha je krytá PVC folií.

Místnost P.13 byla v průběhu průzkumu nepřístupná.

Kancelář P.15

Místnost P.15 je funkčně připojena k místnosti P.16. Dveřní otvor a propojení s předsíní P.12 se nepoužívá. Severní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Na středu východní stěny se nachází dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými dveřmi vedoucí do místnosti P.16, jinak je hladká, omítaná, nabílená. Jižní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním a v něm umístěným dvoukřídlým plastovým dovnitř otvíravým oknem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. V severní části západní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do předsíně P.12. Strop je klenutý segmentovou valenou klenbou, omítaný, nabílený.

Záchody a světlík SV.01

V mezipatře na spodní podestě schodiště SCH.02 a SCH.03 se nachází dveřní otvory s jednokřídlými rámovými dřevěnými dveřmi s nadsvětlíkem vedoucí do prostor WC P.14, resp. P.19. Tyto prostory jsou shodné, zrcadlově převrácené. Prostor je dělen na dvě části zděnou příčkou vysokou přibližně 2 m. V severní stěně je zaslepený okenní otvor původně vedoucí do světlíku SV.01. Oba prostory byly v průběhu průzkumu nepřístupné. Na jejich severní straně na ose jižní části se nachází šachta světlíku SV.01.

4.3.2 Suterén

4.3.2.1 Severní část

Základní dispoziční rozvržení suterénu severní části budovy odpovídá dispozici přízemí³⁶, tedy trojdílná dispozice. Střední a západní díl je řešený jako trojtrakt. Většina východního dílu byla v průběhu průzkumu nepřístupná.

Východní díl

Z východního dílu suterénu severní části byly v průběhu průzkumu přístupné pouze tři místnosti v jihozápadní části. Zbylé prostory S.85, S.86 a S.87 složí jako trafostanice a jsou nepřístupné.

Archiv S.62

Jedná se o místnost do tvaru písmene L. Vstup do místnosti je z jižní strany jednokřídlými rámovými dřevěnými dveřmi s dřevěnými obložkami z chodby S.59. V severní stěně se nachází dveřní otvor s dřevěnými obložkami bez dveřního křídla vedoucí do místnosti S.65. V jižní části východní stěny se nachází dveřní otvor do místnosti S.85. Otvor je zastaven soustavou polic. Ve východní části jižní stěny se nachází výše popsaný dveřní otvor vedoucí do chodby S.59. V jižní části západní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými rámovými dřevěnými dveřmi vedoucí do kanceláře S.63. V severní části západní stěny se nachází dvojice větracích otvorů s mřížkou. Stěny jsou hladké, omítané, nabílené. Strop tvoří segmentová valená klenba, která je omítaná a nabílená. Podlaha je krytá šedou PVC folií.

Kancelář P.63 a P.64

Jedná se o druhotně vestavenou prostor do místnosti P.62. Severní strana je hladká, omítaná, nabílená a do výšky přibližně 1,5 m obložena keramickým obkladem. Ve východní stěně se nachází dveřní otvor s jednokřídlými rámovými dřevěnými dveřmi vedoucí do archivu S.62. V jižní stěně je prolomen drobný čtvercový okenní otvor s jednoduchým jednokřídlým dřevěným neděleným oknem. Západní stěna je prolomena průchodem do prostoru S.64 a je do výšky přibližně 1,5 m obložena keramickým obkladem. Strop tvoří část segmentové valené klenby, která pokračuje v místnosti P.62.

³⁶ viz kapitola 4.3.1.1.

Drobná prostora P.64 je přístupná z východu průchodem z kanceláře P.63, nachází se však již ve středním dílu, ale funkčně je spojena s východním dílem. V severní stěně se nachází drobný obdélný okenní otvor s jednoduchým jednokřídlým dřevěným neděleným oknem. Ostatní stěny jsou omítané a nabílené. Všechny stěny jsou do výšky přibližně 1,5 m obloženy keramickým obkladem. Strop tvoří část omítané segmentové valené klenby, která pokračuje v místnosti S.70 za západní stěnou.

Archiv S.65

Obdélná místnost je umístěna na západovýchodní ose severní části objektu. Na středu severní stěny se nachází slepá dveřní nika, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna je hladká, omítaná a nabílená. V jižní stěně se nachází dveřní otvor s dřevěnými obložkami bez dveřního křídla vedoucí do místnosti S.62. Západní stěna obsahuje velkou dveřní nikou zaklenutou segmentovým záklenkem, obsahující průchod do místnosti S.66. Strop je tvořen segmentovou valenou klenbou, která je omítaná, nabílená. Podlaha je krytá šedou PVC fólií uloženou na čtvercovou dlažbu.

Střední díl

Střední díl tvoří trojtraktová dispozice, která byla narušena pozdějšími vestavbami.

Archiv S.66

Místnost S.66 je funkčně spojena s místností S.65 ve východním dílu severní části suterénu. V severní stěně se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni. Na jižní straně ostění se nachází drážka a na východní straně dvojice masivních závěsů, na západní straně ostění se nachází zámkový protiplech s dvojicí otvorů pro závoru a západku dveří. Východní stěna obsahuje průchod do východní části, konkrétně do místnosti S.65. Jižní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna je druhotně vestavěna pod klenutý pas. V jižní části obsahuje jednokřídlé plné dřevěné dveře v ocelové rámové zárubni. Strop je tvořen segmentovou valenou klenbou, která je omítaná, nabílená. Podlaha je betonová, opatřená tmavě modrým nátěrem.

Místnost S.67

Jedná se o jednoduchou obdélnou prostoru. Severní a východní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Na středu jižní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni. V severní části západní stěny se nachází slepá dveřní nika, která je zaklenuta segmentovým záklenkem. Strop tvoří segmentová valená klenba, která je nahrubo omítaná a nabílená. Podlaha je kryta cihelnou dlažbou.

Chodba S.69

Obdélná prostora se nachází na severojižní ose severní části v jižním traktu středního dílu severní části suterénu. V severní stěně je otevřena širokým průchodem se segmentovým záklenkem do středního traktu, konkrétně do prostoru S.68. Východní stěna je prolomena dvěma dveřními otvory s jednokřídlými dveřmi. Severní otvor vede do místnosti S.71, jižní otvor vede do místnosti S.70. Jižní stěna obsahuje dveřní otvor s nesymetrickým segmentovým záklenkem s dvoukřídlými rámovými prosklenými dveřmi s proskleným segmentovým nadsvětlíkem. Dveřní otvor byl ze západní strany zmenšován. Segmentový záklenek ve zdivu pokračuje, v omítce je viditelná spára původního rozměru otvoru. V severní části západní stěny se nachází dveřní otvor s druhotně vloženými silně poškozenými jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi bez výplně. Strop tvoří segmentová valená klenba, která je nahrubo omítaná a nabílená. Podlaha je betonová mazanina na kamenné dlažbě.

Místnost S.70

Prostora je přístupná ze západu dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými dveřmi z chodby S.69. Jedná se malou obdélnou prostoru. V severní stěně se nachází okenní otvor vedoucí do původního světlíku, s jednokřídlým dřevěným oknem s vertikálně děleným nadsvětlíkem, které je z vnější strany zabedněno sololitovými deskami. Ostatní stěny jsou hladké, omítané a nabílené. Strop tvoří část segmentové valené klenby, která pokračuje v místnosti S.64.

Místnosti S.71 a S.72 byly v průběhu průzkumu nepřístupné.

Místnost S.73

Místnost S.73 je přístupná z jihu z chodby S.69. Severní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Ve východní stěně je vysoká přezdívaná a dobetonovaná dveřní nika s druhotně vloženými silně poškozenými jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi bez výplně. V jižní stěně se nachází zazděný okenní rám. Pole okenního křídla je omítnuta a přebílena, pole nadsvětlíku je zazděna plnými cihlami bez omítky. Na okenním rámu na východní straně jsou zachovány kuželkové závěsy. Západní stěna je prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými dveřmi vedoucí do místnosti S.74. Stěny jsou hladké, omítané a nabílené. Strop je dřevěný trámový s prkenným záklopem bez podhledu. Podlaha je částečně tvořena čtvercovou dlažbou doplněnou betonovou mazaninou.

Místnost S.74

Místnost S.73 se nachází v západním dílu severní části objektu, ale funkčně je spojena s prostory ve středním dílu. Místnost je přístupná z jihu z místnosti S.73. Severní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Na středu se nachází stopy (praskliny a nerovnosti v omítce) po dveřním otvoru. Ve východní stěně je vysoká dveřní nika se segmentovým záklenkem s jednokřídlými dveřmi v ocelové rámové zárubni. Jižní stěnu tvoří druhotně vložená zděná příčka a nachází se v ní průchod do místnosti S.75. Západní stěna v polovině usakuje přibližně o 12 cm západním směrem. Stěny jsou hladké, omítané a nabílené. Omítka je silně poškozena. Strop tvoří segmentová valená klenba, která je nahrubo omítaná a nabílená. Podlaha je tvořena betonovou mazaninou.

Místnost S.75

Místnost S.73 se nachází v západním dílu severní části objektu, ale funkčně je spojena s prostory ve středním dílu. Severní stěna je tvořena druhotně vloženou zděnou příčkou a obsahuje průchod do místnosti S.74. Východní stěna je v jižní části prolomena průchodem do místnosti S.76. Jižní stěna je hladká se silně poškozenou omítkou. Západní stěnu tvoří zděná předstěna s dvojicí větracích otvorů s mřížkou. Omítka stěn je silně poškozena. Strop tvoří část segmentové valené klenby, která zřejmě pokračuje za zmiňovanou západní předstěnou. Podlaha je tvořena betonovou mazaninou.

Místnost S.76

V omítce severní stěny se nachází stopy po zazděném okenním otvoru, který odpovídá svými rozměry okennímu otvoru v místnosti S.70. Ve východní stěně se nachází slepá dveřní nika. Jižní stěna je hladká, omítaná. V západní stěně se nachází průchod do místnosti S.75. Strop tvoří segmentová valená klenba, která je omítaná a nabílená. Podlaha je opatřena velkoformátovou betonovou dlažbou.

Chodba S.68

Místnost S.68 původně zabírala celý střední trakt středního dílu severní části suterénu. Následně byla oddělena pomocí příčky místnost S.66. Severní stěna je prolomena dvěma dveřními otvory s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Východní stěnu tvoří zmiňovaná příčka s dveřním otvorem s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové

zárubni vedoucím do místnosti S.66. Východní část jižní stěny obsahuje průchod se segmentovým záklenkem vedoucí do chodby S.69, západní část jižní stěny je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna obsahuje zmenšovaný dveřní otvor osazený jednokřídlými ocelovými dveřmi vedoucí do chodby S.79 v západním díle severní části suterénu. Strop je tvořen dvěma segmentovými valenými klenbami, které jsou na středu opřeny do segmentově klenutého pasu, po stranách do nosných zdí. Podlaha je opatřena betonovou mazaninou přes čtvercovou kamennou dlažbu.

Místnosti S.77 a S.78 v severním traktu středního dílu severní části suterénu, které jsou přístupné samostatně z chodby S.68, byly v průběhu průzkumu nepřístupné.

Západní díl

Západní díl severní části suterénu tvoří třítraktová dispozice. Jižní trakt tvoří ve východní části místnosti S.74 a S.75, které jsou funkčně spojeny se středním dílem a byly již popsány výše. V západní části je pak jižní trakt tvořen prostorem S.83. Celý střední trakt zabírá chodba S.79. Severní trakt je pak rozdělen na tři místnosti S.80, S.81 a S.82.

Místnost S.83

Místnost S.83 se nachází v západní části jižního traktu západního dílu severní části suterénu. Místnost je přibližně o 2 m prohloubena oproti úrovni podlahy v chodbě S.79. Přístupná je po schodišti z chodby S.79. V západní části severní stěny na úrovni podlahy se nachází dveřní otvor s ocelovou rámovou zárubní bez dveřního křídla. V úrovni podlahy chodby S.79 se nad průchodem nachází slepá dveřní nika. Ve středu severní stěny se na úrovni podlahy chodby P.79 nachází velký obdélný otvor orámovaný z vnější strany ocelovým profilem, na který jsou přivařeny dva horizontálně umístěná úhelníky sloužící jako zábradlí. Ve východní části severní stěny se nachází v úrovni podlahy chodby P.79 slepá dveřní nika. Východní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Ve východní části jižní stěny se nachází prostorná nika dosahující ke stropu. V západní části jižní stěny pod stropem se nachází slepá okenní nika se segmentovým záklenkem. Okenní otvor je zazděn, ponechán pouze drobný čtvercový průduch na středu zazdívky. V jižní části západní stěny pod stropem se nachází slepá okenní nika se segmentovým záklenkem. Okenní otvor je zazděn, ponechán pouze drobný čtvercový průduch na středu zazdívky. Pod okenní nikou je umístěn na úrovni podlahy dveřní otvor s jednokřídlými plechovými dveřmi do prostoru S.84. Mezi okenní nikou a dveřním otvorem se nachází nika se zalomeným ostěním a ocelovým překladem. Strop je tvořen třemi poli segmentové valené klenby, která je opřena do ocelových profilů, resp. nosných stěn. Strop je omítaný a nabílený. Podlaha je betonová, vyspádovaná s nádržkou v jihozápadním rohu. V jihozápadním rohu místnosti se nachází ocelová konstrukce plošiny s jednoramenným schodištěm. Plošina je v úrovni podlahy chodby S.79.

Chodba S.79

Chodba S.79 zabírá celý střední trakt západního dílu severní části suterénu. Jedná se o obdélnou prostor, která je výrazně protažená ve východozápadním směru. Severní stěna obsahuje dva dveřní otvory na východním a západním konci. Východní dveřní otvor je opatřen jednokřídlými plechovými dveřmi a vede do místnosti S.80. Západní dveřní otvor je opatřen jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi a vede do místnosti S.82. Většinu východní stěny zabírá dveřní nika se segmentovým záklenkem, ve které je umístěn dveřní otvor se segmentovým záklenkem s jednokřídlými plechovými dveřmi. Jižní stěna je ve východní části hladká, v západní části je prolomena na úrovni podlahy velkým obdélným otvorem s ocelovým rámem z úhelníků, na který je navařena dvojice horizontálních úhelníků sloužící jako zábradlí. Pod úrovní podlahy u západní stěny je v jižní stěně prolomen dveřní otvor na úrovni podlahy místnosti S.83, ke kterému vede jednoramenné zakřivené schodiště o 11 betonových

stupních. Na západní stěně se nachází snížený segmentově zaklenutý pas a okenní nika. Okenní otvor je zazděn, ponechán pouze drobný čtvercový průduch na středu zazdívky. Strop je tvořen segmentovou valenou klenbou, která je omítaná a nabílená. Podlaha je betonová s odvodňovacími kanálky s ocelovou mřížkou.

Výměňíková stanice S.80

V severní stěně je okenní nika s okenním otvorem s jednokřídlým jednoduchým plastovým oknem, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Východní a západní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna je prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými plechovými dveřmi. Strop je tvořen segmentovou valenou klenbou, která je omítaná a nabílená. Podlaha je betonová. Místnost obsahuje zařízení otopné soustavy.

Místnost S.81

Místnost slouží jako archiv. Místnost je přístupná ze západu z místnosti S.82. V severní stěně je okenní nika opatřená mříží s okenním otvorem s jednokřídlým jednoduchým plastovým oknem, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Na středu východní stěny se nachází rozsáhlá nika. Jižní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Na středu západní stěny se nachází široký průchod do místnosti S.82. Strop je tvořen segmentovou valenou klenbou, která je omítaná a nabílená. Podlaha je krytá PVC folií.

Místnost S.82

Místnost slouží jako archiv. Místnost je přístupná z jihu z chodby S.79. V severní stěně je okenní nika opatřená mříží s okenním otvorem s jednokřídlým jednoduchým plastovým oknem, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Na středu východní stěny se nachází široký průchod do místnosti S.81. Jižní stěna obsahuje zmenšovaný dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Strop je tvořen segmentovou valenou klenbou, která je omítaná a nabílená. U západní stěny v severní části klenby se nachází výseč se nízkým segmentovým záklenkem. Podlaha je krytá PVC folií.

4.3.2.2 Střední část

Základní dispoziční rozvržení suterénu střední části budovy odpovídá dispozici přízemí³⁷, tedy čtyřtraktová dispozice. Západní trakt zabírají tři nepřístupné místnosti S.45, S.47, S.48, dále prostor schodiště do přízemí a hygienické zázemí. Střední západní trakt tvoří železobetonový skelet, který je rozdělen na několik prostor, s vloženým zděným blokem místností. Střední východní trakt původní chodba, druhotně rozdělená na několik prostor. Východní trakt zabírají místnosti jídelny.

Západní trakt

Jižní část západního traktu střední části suterénu tvoří tři místnosti S.45, S.47 a S.48, které byly v průběhu průzkumu nepřístupné.

Prostor schodiště S.43

Schodiště spojuje suterén s přízemím. Prostor pod schodišťovým ramenem je nevyužíván. Pod schodišťovým ramenem v západní stěně se nachází zazděný větrací otvor. Stěny jsou hladké s poškozenou omítkou. Východní stranou je prostor schodiště otevřen do středního západního traktu.

³⁷ viz kapitola 4.3.1.1.

Hygienické zázemí S.54-S.58

Jedná se sestavu prostor hygienického zázemí. Je rozděleno na dvě části zděnou příčkou. Obě části obsahují předsíň a prostoru s kójemi.

Střední západní trakt

Na středu středního západního traktu se nachází zděný blok 4 místností S.49, S.50, S.51 a S.61. Místnosti S.49, S.50, S.51 jsou přístupné ze západu z prostoru schodiště S.43. V průběhu průzkumu byly nepřístupné. Místnost S.61 je přístupná z východu ze středního východního traktu. V průběhu průzkumu byla také nepřístupná.

Zděný blok rozděluje celý trakt na dvě části – chodbu s archivem (S.52 a S.53) a hudebnu S.46. Na západě zděného bloku se pak nachází spojovací chodba S.44. V jižní části středního západního traktu se nachází oddělená místnost S.24, která je spojena s středním východním traktem a je na zbytku středního západního traktu nezávislá.

Spojovací chodba S.44

Jedná se malou obdélnou prostoru. Většinu severní stěny zabírá dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi vedoucí do prostoru schodiště S.43. Stěnu nad dveřním otvorem tvoří sololitová deska v dřevěném rámu. Východní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Většinu jižní stěny zabírá průchod do hudebny S.46. Západní stěna je prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi vedoucí do místnosti S.45. Strop tvoří omítaný, nabílený železobetonový trámový strop. Podlaha je opatřena velkoformátovou čtvercovou tercovou dlažbou.

Hudebna S.46

Jedná se o prostoru, která je tvořena železobetonovým skeletem s vyzdívanými stěnami. Prostor slouží jako hudebna, proto jsou stěny polepeny čtvercovými kartony na vajíčka. V západní části severní stěny se nachází průchod do spojovací chodby S.44. Ve východní části severní stěny je prolomen okenní otvor opatřený ocelovou mříží. Jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna je díky sloupům skeletu rozdělena na 2 pole. Stěna je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna je díky sloupům skeletu rozdělena na 2 pole. Stěna je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna je díky sloupům skeletu rozdělena na 2 pole a každé pole je prolomeno dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi vedoucí do místnosti S.47, resp. S.48. Přibližně uprostřed místnosti se nachází omítaný železobetonový sloup skeletu vynášející průvlaky stropu. Strop je železobetonový trámový s průvlaky. V jižní části jsou pole vyplněna sklobetonovými tvarovkami, v severní části jsou pole plná, železobetonová. Podlaha je opatřena velkoformátovou čtvercovou tercovou dlažbou.

Chodba S.52 a archiv S.53

Severní část středního západního traktu tvoří chodba S.52, do které byl vložen archiv S.53. Chodba S.52 tak získala tvar písmene L. Archiv S.53 odděluje od chodby SDK příčky vysoké přibližně 3 m. Archiv S.53 byl v průběhu průzkumu nepřístupný.

Severní stěna chodby S.52 obsahuje v západní části niku se zalomeným překladem opatřenou plotovým pletivem v rámu. Ve východní části severní stěny se nachází ze západu zmenšovaný dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi vedoucí do severní části suterénu, konkrétně do chodby S.69. Jinak je severní stěna hladká, omítaná a nabílená. Severní pole východní stěny je prolomeno dveřním otvorem se segmentovým záklenkem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi bez severního dveřního křídla s proskleným nadsvětlíkem vedoucí do chodby S.59. Jižní stěna je hladká, omítaná a nabílená s průchodem do prostoru schodiště S.43. Západní stěna je díky sloupům skeletu

rozdělena na 2 pole a každé pole je prolomeno dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi vedoucím do hygienického zázemí v západním traktu střední části suterénu. Strop je železobetonový trémový s průvlaky. Pole jsou vyplněna sklobetonovými tvarovkami. Podlaha je opatřena velkoformátovou čtvercovou tercovou dlažbou.

Obr. 17: Pohled na strop chodby S.52. (foto MK, 2017)

Místnost S.24

Místnost S.24 je obdélný prostor na šíři jednoho travé železobetonového skeletu. Severní stěna je díky sloupům skeletu rozdělena na 2 pole. Stěna je hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna obsahuje široký průchod do středního východního traktu, konkrétně do chodby S.21, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Ve východní části jižní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do prostoru světlíku SV.01. Západní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Stěny jsou do výšky přibližně 2 m opatřeny světle modrým keramickým glazovaným obkladem. Strop je železobetonový trémový s průvlaky. Pole jsou vyplněna sklobetonovými tvarovkami. Podlaha je opatřena maloformátovou čtvercovou tercovou dlažbou.

Střední východní trakt

Střední východní trakt a východní trakt propojuje v severní části chodba S.59. Střední východní trakt obsahuje 4 po sobě jdoucí prostory S.21, S.22, S.23 a S.60. První tři jmenované jsou navzájem propojeny a místnost S.60 je samostatná.

Chodba S.21

Chodba S.21 se nachází v jižní části středního východního traktu. Severní stěnu tvoří zděná příčka s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby S.22. Východní stěna obsahuje širokou niku s propojeným dveřním a okenním otvorem, který sloužil k vydávání jídla. Dveřní otvor obsahuje jednokřídlé prosklené dřevěné dveře. Okno je vysouvací vzhůru. Jižní stěna obsahuje ve své východní části šikmo směřovaný průchod do jižní části suterénu, konkrétně do místnosti S.25, jinak je stěna hladká. Většinu západní stěny zabírá široký průchod do místnosti S.24 ve středním západním traktu. Stěny jsou do výšky přibližně 2 m opatřeny světle modrým keramickým

glazovaným obkladem. Strop tvoří omítaná segmentová valená klenba. Podlaha je opatřena maloformátovou čtvercovou tercovou dlažbou.

Chodba S.22

Jedná se obdélný, severojižním směrem protáhlý prostor. Severní stěnu tvoří zděná příčka s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti S.23, jinak je omítaná, nabílená. Východní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti S.18 ve východním traktu. Nadsvětlík tvoří tmavě modré sklobetonové tvarovky. Jižní stěnu tvoří zděná příčka s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby S.21, jinak je omítaná, nabílená. V jižní části západní stěny se nachází hluboká slepá dveřní nika, jinak je stěna omítaná, nabílená, v severní části s poškozenou omítkou. Strop tvoří omítaná segmentová valená klenba, která je podepřena 2 klenutými segmentovými pasy umístěnými u jižní stěny a přibližně na středu místnosti. Podlaha je krytá PVC folií.

Místnost S.23

Jedná se o malou přibližně čtvercovou místnost sloužící jako umývárna. Na severní stěně v západní části je umístěno umyvadlo. Přibližně ze středu severní stěny vystupuje směrem na jih zděná příčka vysoká asi 2 m. Východní a západní stěna je hladká, omítaná, nabílená. Jižní stěnu tvoří zděná příčka s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby S.22, jinak je omítaná, nabílená. Všechny stěny jsou do výšky přibližně 2 m opatřeny světle modrým keramickým glazovaným obkladem. Strop tvoří omítaná segmentová valená klenba.

Místnost S.60 byla v průběhu průzkumu nepřístupná.

Východní trakt

Východní trakt střední části suterénu tvoří 5 místností. V severní části traktu se nachází chodba S.59, která zabírá střední východní trakt i východní trakt.

Jídelna S.17

Jídelna S.17 se nachází v jižní části východního traktu. Jedná se o přibližně čtvercovou prostor. Severní stěna je prolomena segmentově klenutým průchodem do jídelny S.18, jinak je hladká, omítaná, nabílená. V jižní části východní stěny se nachází vysoká dveřní nika, ve které se nachází dveřní otvor s dvoukřídlými asymetrickými dřevěnými plnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do exteriéru. V severní části východní stěny se nachází okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním a v něm umístěným špaletovým dřevěným dovnitř otvíravým oknem s nadsvětlíkem. Stěna je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna obsahuje okenní otvor s dvojicí výsuvných výdejních oken, jinak je hladká, omítaná, nabílená. V západní stěně se nachází propojený dveřní otvor s okenním otvorem. Dveřní otvor obsahuje jednokřídlé prosklené dřevěné dveře a vede do chodby S.21. Okno je vysouvací vzhůru. Strop tvoří 2 pole segmentové valené klenby, jejíž čela v severním poli jsou asymetrická. Klenba je opřena na středu do ocelového profilu. Klenba je omítaná a nabílená. Podlaha je krytá PVC folií.

Jídelna S.18

Severní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými kývavými dřevěnými prosklenými dveřmi vedoucí do místnosti S.19, jinak je stěna hladká, omítaná, nabílená. Východní stěna je prolomena 3 okenními otvory s dvakrát zalomeným ostěním a v něm umístěným špaletovým dřevěným dovnitř otvíravým oknem s nadsvětlíkem. Jižní stěna je prolomena segmentově klenutým průchodem do jídelny S.18, jinak je hladká, omítaná, nabílená. V jižní části západní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými

dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti S.22 ve středním východním traktu. Nadsvětlík tvoří tmavě modré sklobetonové tvarovky. Severní stěna je jinak hladká, omítaná, nabílená. Strop tvoří 3 různě široká pole segmentové valené klenby. Klenby jsou opřené do ocelových profilů. Klenba je omítaná a nabílená. Podlaha je krytá PVC folií.

Místnost S.19 a S.20 byly v průběhu průzkumu nepřístupné.

Chodba S.59

Místnost prochází přes střední východní trakt i východní trakt. Jedná se o prostoru přístupnou z východu z exteriéru. Místnost je obdélná protáhlá v západovýchodním směru. Přibližně na středu severní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými obložkami vedoucí do archivu S.62. Na západní straně dveřního otvoru je prolomen malý okenní otvor se jednoduchým jednokřídlým oknem. Severní stěna je hladká, omítaná, nabílená. Většinu východní stěny zabírá dveřní otvor s dvoukřídlými rámovými dřevěnými dveřmi s obdélným proskleným nadsvětlíkem. Ve východní části jižní stěny se nachází dveřní otvor s dvoukřídlými kývavými dřevěnými prosklenými dveřmi vedoucí do místnosti S.19. V západní části jižní stěny se nachází vysoká dveřní nika se segmentovým záklenkem, která obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými prosklenými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti S.60. Západní stěna je prolomena dveřním otvorem s asymetrickým segmentovým záklenkem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi se segmentově zakončeným proskleným nadsvětlíkem vedoucí do chodby S.52. Strop tvoří segmentová valená klenba, která je omítaná a nabílená. Podlaha je opatřena keramickou dlažbou různých formátů.

4.3.2.3 Jižní část

Suterén jižní části objektu je dispozičně složitý. Je rozdělen na dvě nepropojené samostatné části. Západní část byla upravena na protiletecký kryt, východní část sloužila jako kuchyně a zázemí jídelny.

Místnost S.01

Místnost S.01 je umístěna v jihozápadním rohu jižní části suterénu. Jedná se o přibližně čtvercovou místnost bez okenních otvorů. Severní a jižní stěna je hladká s poškozenou omítkou. V jižní části východní stěny se nachází vstupní dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby S.04. Západní stěna je hladká s poškozenou omítkou a je k ní přisazen zděný pilíř segmentového pasu. Strop tvoří západní část segmentové valené klenby, která je podpírána segmentovým pasem, který narušuje výseč s nízkým segmentovým záklenkem. Podlaha je betonová.

Místnost S.02

Jedná se o přibližně čtvercovou místnost bez okenních otvorů. Severní a jižní stěna je hladká s poškozenou omítkou. V jižní části východní stěny se nachází vstupní dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby S.04. Západní stěna je hladká s poškozenou omítkou a je k ní přisazen zděný pilíř segmentového pasu. Strop tvoří západní část segmentové valené klenby, která je podpírána segmentovým pasem. Přibližně na středu místnosti u západní stěny se v klenbě nachází výseč s nízkým segmentovým záklenkem. Podlaha je betonová.

Místnost S.03

Místnost S.03 je umístěna na západovýchodní ose jižní části suterénu. Jedná se o obdélnou prostoru bez okenních otvorů. Severní, jižní a západní stěna je hladká s poškozenou omítkou. Ve středu východní stěny se nachází vstupní dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové

zárubni vedoucí do předsíně S.05. Strop tvoří segmentová valená klenba opřená do severní a jižní nosné zdi. Podlaha je betonová.

Chodba S.04

Jedná se o obdélnou severojižním směrem protáhlou místnost. Severní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do předsíně S.05. K východní stěně jsou přizděny pilíře podpírajícího segmentového pasu, jejichž protějšky se nacházejí v místnostech S.01 a S.02. Po stranách dvojice pilířů se nachází dveřní otvory s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti S.06, resp. S.07. Jižní stěna je hladká s poškozenou omítkou. Ve spodní části jižní stěny se nachází masivní ocelový poklop. Západní stěna je prolomena dvěma dveřními otvory s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti S.01, resp. S.02. Strop tvoří východní část segmentové valené klenby, která je podpírána dvojicí segmentových pasů. Podlaha je betonová.

Předsíň S.05

Jedná se o malou přibližně čtvercovou prostoru, která je umístěna na západovýchodní ose jižní části suterénu. Severní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti S.12. Východní stěna obsahuje segmentově zaklenutý průchod do místnosti S.09. Jižní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby S.04. Západní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti S.03. Stěny jsou omítané s poškozenou omítkou. Strop tvoří segmentová valená klenba opřená do severní a jižní nosné zdi. Podlaha je betonová.

Místnost S.06

Jedná se o obdélnou místnost bez okenních otvorů při jižní fasádě. Severní, východní a jižní stěna je hladká s poškozenou omítkou. Přibližně ve středu západní stěny se nachází vstupní dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby S.04. Strop tvoří segmentová valená klenba opřená do východní a západní nosné zdi. Podlaha je betonová.

Místnost S.07

Místnost S.07 je téměř shodná s místností S.06. Jedná se o obdélnou místnost bez okenních. Severní, východní a jižní stěna je hladká s poškozenou omítkou. Přibližně ve středu západní stěny se nachází vstupní dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby S.04. Strop tvoří segmentová valená klenba opřená do východní a západní nosné zdi. Podlaha je betonová.

Místnosti S.08-S.11

Jedná se sestavu drobných prostorů zajišťující bezpečný vstup a výstup z krytu. Původně se jednalo o jeden prostor zaklenutý segmentovou valenou klenbou. Z prostoru schodiště SCH.02 se přes jednokřídlé dvojité masivní ocelové vrata vstupuje do místnosti S.08, v jejíž jižní stěně se nachází další masivní ocelové dveře do místnosti S.09. Místnost S.08 má betonovou podlahu vyspádovanou do odtokového kanálu s mřížkou. Severní stěna místnosti S.09 obsahuje dvoje masivní ocelové dveře. Východní dveře vedou do místnosti S.08, západní dveře vedou do místnosti S.10. V místnosti S.09 byla umístěna sprcha. Podlaha je betonová, vyspádovaná do odvodního kanálu s mřížkou. Z místnosti S.10 se vstupovalo průchodem se segmentovým záklenkem v západní stěně do předsíně S.05. V severní stěně se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi do místnosti S.11 se záchodem.

Místnost S.12

Jedná se o přibližně čtvercovou místnost v severozápadním rohu jižní části suterénu. Severní stěna je hladká s poškozenou omítkou. Východní stěna je přistavěním pilířů podpůrných pasů rozdělena na 3 pole. V severním poli se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti S.13. Ve středním poli se nachází okenní otvor s pevným dřevěným oknem. Jižní pole je hladké bez otvorů. Ve východní části jižní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do předsíně S.05. K západní stěně přiléhají pilíře podpůrných pasů, jinak je stěna hladká s poškozenou omítkou. Strop tvoří segmentová valená klenba, která je podepřená dvěma segmentovými pasy na přístěnných pilířích. Na jižní straně jižního pasu při západní stěně se nachází v klenbě výseč s nízkým segmentovým záklenkem, druhá výseč v severní části u západní stěny je narušená severním pasem. Na jižní straně severního pasu u východní stěny se nachází širší výseč s nízkým segmentovým záklenkem. Podlaha je betonová.

Místnost S.13

Severní, východní a jižní stěna je hladká s poškozenou omítkou. V severní části západní stěny se nachází dveřní nika s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti S.12. Přibližně ve středu západní stěny se nachází okenní otvor s pevným dřevěným oknem. Strop tvoří segmentová valená klenba opřená do severní a jižní nosné zdi. Podlaha je betonová.

Místnost S.14

Do prostory S.14 ústí rameno schodiště SCH.02 a je přímo spojena se schodišťovou halou P.09 v přízemí. V severní stěně je umístěn dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti S.15. Severní část východní stěny je otevřena do schodiště SCH.02 a ústí zde schodišťové rameno, zbytek stěny je hladký, omítaný. Jižní stěna obsahuje zazděný dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými svlakovými dveřmi v dřevěné obložkové zárubni vedoucí původně do chodby S.37. V severní části západní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dvojitými masivními ocelovými vraty vedoucí do místnosti S.08. Strop tvoří segmentová valená klenba opřená do severní a jižní nosné zdi. Podlaha je betonová.

Místnost S.15

Severní stěna je hladká s poškozenou omítkou. V severní části východní stěny se nachází nika se segmentovým záklenkem, v jejíž jižní části se nachází slepá okenní nika se segmentovým záklenkem a v severní části segmentově zaklenutý průchod do prostoru světlíku SV.01. Jižní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do prostory S.14. Západní stěna je hladká s poškozenou omítkou. Strop tvoří segmentová valená klenba opřená do severní a jižní nosné zdi. Podlaha je betonová.

Toaleta S.16, nacházející se na první mezipodestě schodiště SCH.02, byla v průběhu průzkumu nepřístupná.

Východní část suterénu jižní části je přístupná ze střední části suterénu, konkrétně z chodby S.21, případně dveřními otvory z exteriéru.

Místnost S.25

V koutě severní stěny se západní stěnou se nachází šikmý průchod do chodby S.21 ve střední části suterénu. Severní stěna obsahuje velkou niku, ve které je umístěn okenní otvor s dvojicí výsuvných výdejních oken. Stěna je do výšky přibližně 2 m opatřena bílým keramickým glazovaným obkladem. Ve východní části je obklad stržený. Většinu východní stěny zabírá široký průchod do místnosti S.26. Jižní

část stěny je do výšky přibližně 2 m opatřena bílým keramickým glazovaným obkladem. Jižní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby S.32, jinak je stěna hladká, do výšky přibližně 2 m opatřena bílým keramickým glazovaným obkladem, nad ním omítaná a nabílená. Na jižní stěně je přibližně ve středu umístěno umyvadlo. V západní stěně se nachází drobný okenní otvor s jednoduchým čtvercovým jednokřídlým oknem vedoucí do prostoru světlíku SV.01. Přibližně ze středu stěny východním směrem vystupuje k jihu zalomená zděná příčka vysoká přibližně 2 metry. Strop tvoří segmentová valená klenba opřená do severní a jižní nosné zdi. Podlaha je opatřena maloformátovou čtvercovou teracovou dlažbou vypádanou do středového kanálu s mřížovým poklopem.

Místnost S.26

Severní stěna obsahuje jeden okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním a v něm umístěným špaletovým dřevěným dovnitř otvíravým oknem s nadsvětlíkem. Okenní otvor je z vnější strany opatřen mříží. Na zbytku severní stěny je stržena omítka a je obnaženo zdivo z plných cihel. Východní stěna obsahuje dva okenní otvory s dvakrát zalomeným ostěním a v něm umístěným špaletovým dřevěným dovnitř otvíravým oknem s nadsvětlíkem. Oba okenní otvory jsou z vnější strany opatřeny mříží. Na východní stěně je stržena omítka a je obnaženo zdivo z plných cihel. Jižní stěna obsahuje široký průchod do místnosti S.27 a je s ní přímo spojena. Jižní stěna je redukována na pilíř na západní straně, který je do výšky přibližně 2 m opatřen bílým keramickým glazovaným obkladem, a masivní omítaný průvlak. Na východní straně pod průvlakem se na východní stěně nachází stopy po ubourání cihelné stěny v šířce průvlaku. Většinu západní stěny zabírá široký průchod do místnosti S.25. Jižní část stěny je do výšky přibližně 2 m opatřena bílým keramickým glazovaným obkladem. Strop tvoří 2 pole segmentové valené klenby, která je na středu opřená do ocelového profilu a na stranách opřená do severní obvodové zdi a na jihu do průvlaku. Podlaha je opatřena maloformátovou čtvercovou teracovou dlažbou vypádanou do kanálu s mřížovým poklopem. Podlaha je u severní a východní stěny odkopána do hloubky přibližně 30 cm a šířky přibližně 50 cm.

Místnost S.27

Jedná se o obdélnou místnost protaženou západovýchodním směrem, umístěnou na západovýchodní ose jižní části suterénu. Severní stěna obsahuje široký průchod do místnosti S.27 a je s ní přímo spojena. Severní stěna je redukována na pilíř na západní straně, který je do výšky přibližně 2 m opatřen bílým keramickým glazovaným obkladem, a masivní omítaný průvlak. Na východní straně pod průvlakem se na východní stěně nachází stopy po ubourání cihelné stěny v šířce průvlaku. Ve východní stěně se nachází okenní otvor, který je zmenšován na severní a jižní straně dozdívkou z plných cihel na délku jedné cihly, parapetní pole je také dozdíváno z plných cihel. Okenní otvor má dvakrát zalomené ostění a v něm umístěné špaletové dřevěné dovnitř otvíravé okno s nadsvětlíkem. Na zbytku východní stěny je stržena omítka a je obnaženo zdivo z plných cihel. Ve východní části jižní stěny je umístěn dveřní otvor, ze kterého byla vytržena ocelová zárubeň, vedoucí do místnosti S.28. Zbytek jižní stěny je do výšky přibližně 2 m opatřena bílým keramickým glazovaným obkladem. Nad ním se nachází silně poškozená omítka. V západní stěně se nad keramickým obkladem nachází mělká obdélná horizontálně orientovaná okenní nika, která je vyplněna sklobetonovými tvarovkami. Strop tvoří segmentová valená klenba opřená do na severní straně do průvlaku a na jižní straně do nosné zdi. Podlaha je opatřena maloformátovou čtvercovou teracovou dlažbou vypádanou do kanálu s mřížovým poklopem. Dlažba i spádování podlahy plynule navazuje na podlahu v místnosti S.26.

Místnost S.28

Jedná se o malou přibližně čtvercovou místnost při východní fasádě jižní části suterénu. Sloužila jako předsíň. V severní stěně je umístěn dveřní otvor, ze kterého byla vytržena ocelová zárubeň, vedoucí do místnosti S.27. Ve východní stěně se nachází dveřní otvor vedoucí do exteriéru, s jednokřídlými plechovými dveřmi s nadsvětlíkem s ocelovou mřížkou. Otvor je ze severu zmenšován plnými cihlami umístěnými na výšku. Ve spodní části otvoru se nacházejí stopy po ubouraném parapetním poli. V okolí dveřního otvoru je stržena omítka a je odhaleno zdivo z plných cihel. Jižní stěnu tvoří zděná příčka a je v ní umístěn dveřní otvor s jednokřídlými dveřmi vedoucí do místnosti S.31. Na středu západní stěny je prolomen dveřní otvor s jednokřídlými masivními ocelovými dveřmi, jinak je stěna hladká a omítaná. Strop tvoří většina segmentové valené klenby, která pokračuje za jižní stěnou v místnosti S.31. Podlaha je opatřena maloformátovou čtvercovou teracovou dlažbou.

Mrazicí boxy S.29 a S.30

Jedná se o dvě malé po sobě jdoucí prostory s masivními zdmi a sníženým stropem. Sloužili jako mrazicí boxy. Jedná se o prostory bez okenních otvorů, které jsou od sebe odděleny jednokřídlými masivními ocelovými dveřmi. Stěny prvního prostoru S.29 jsou opatřeny bílým keramickým glazovaným čtvercovým obkladem, stěny druhého prostoru S.30 jsou opatřeny pozinkovaným plechem. Podlaha je opatřena maloformátovou čtvercovou teracovou dlažbou.

Místnost S.31

Místnost S.31 se nachází v jihovýchodním rohu jižní části suterénu. Severní stěnu tvoří zděná příčka, v jejíž východní části se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dveřmi vedoucí do předsíně S.28. Východní stěna obsahuje okenní otvor, který je ve spodní části zmenšován zazdívkou z plných cihel. Okno je jednoduché dvoukřídlé dřevěné, z vnější strany opatřené mříží. Na východní stěně je stržena omítka a je odhaleno cihelné zdivo. Ve východní části jižní stěny se nachází okenní nika, v jejíž horní části se nachází okenní otvor s dvoukřídlým dřevěným jednoduchým oknem. Okenní otvor je z vnější strany opatřen mříží. V okolí okenní niky je stržena omítka a je odhaleno cihelné zdivo. V západní části jižní stěny se v omítce nachází stopy po zazděné okenní nize. Západní část jižní stěny je jinak hladká, omítaná a nabílená. Přibližně na středu západní stěny se nachází průchod do místnosti S.36. Strop tvoří segmentová valená klenba. V severní části stropu se nachází ocelový profil vynášející klenbu a na jeho severní straně začíná druhé pole segmentové valené klenby, které pokračuje za severní stěnou a je viditelné v místnosti S.28. Klenba je omítaná a nabílená. Podlaha je opatřena maloformátovou čtvercovou teracovou dlažbou.

Chodba S.32

Jedná se poměrně úzkou zalomenou místnost obsahující nástupní rameno schodiště SCH.03. Severní stěna obsahuje dva dveřní otvory na svých opačných koncích. Ve východní části se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti S.25. V západní části se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi v obložkové dřevěné zárubni vedoucí do toalety S.33. Severní stěna je jinak hladká s lehce poškozenou omítkou. V jižní části východní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti S.34, jinak je stěna hladká a omítaná. Jižní čelo chodby tvoří průchod do chodby S.35. Zbytek jižní stěny je druhém rameni chodby je hladký, omítaný. V západní části nad schodišťovým ramenem ve spodní části z omítky vystupuje kamenná hrana schodišťového stupně zazděného schodišťového ramene, které pokračovalo do přízemí, konkrétně do schodišťové haly P.18. Na západním čele chodby je umístěno ocelové zábradlí, které pokračuje za zazdívkou v jižní stěně ve

schodišťové hale P.18 v přízemí. Strop tvoří ve východní části segmentová valená klenba, v střední části chodby pak jen její část. Strop západní části tvoří omítaná šikmina schodišťového ramene schodiště SCH.03 v přízemí. Podlaha je opatřena velkoformátovou čtvercovou teracovou dlažbou. V západním rameni chodby S.32 se nachází nástupní schodišťové rameno schodiště SCH.03 o 10 stupních opatřených lesklým nátěrem.

Toaleta S.33

Jedná se o malou místnost s umyvadlem na západní straně a volně stojící záchodovou mísou. Severní stěna obsahuje okenní niku s okenním otvorem, který je z větší části zabetonován a je jím vedeno teplovodní potrubí. Ve spodní části se nachází jednoduché dvoukřídlé dřevěné okno vedoucí do prostoru světlíku SV.01. Strop tvoří omítaná segmentová valená klenba.

Místnost S.34

Severní stěna je hladká, do výšky přibližně 2 m opatřena bílým keramickým glazovaným obkladem, nad kterým se nachází poškozená omítka. Většinu severní stěny však zabírá omítané těleso komínu v koutě severní a východní stěny. Východní stěna obsahuje okenní niku zazděnou sklobetonovými tvarovkami. Většinu jižní stěny zabírá omítaná slepá dveřní nika. Západní stěnu tvoří zděná příčka, v jejíž jižní části se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby S.32. Severní část západní stěny je opatřena do výšky přibližně 2 m bílým keramickým glazovaným obkladem. Strop tvoří segmentová valená klenba opřena do severní a jižní nosné stěny. Podlaha je opatřena maloformátovou čtvercovou teracovou dlažbou.

Chodba S.35

Jedná se obdélný, severojižním směrem protáhlý prostor, svou jižní stěnou přiléhající k jižní fasádě. Většinu severní stěny zabírá průchod do chodby S.32. Východní stěna je tvořena zděnou příčkou a obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti S.36, jinak je stěna hladká a omítaná. Většinu jižní stěny zabírá dveřní nika, ve které je umístěn dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do exteriéru. V severní části západní stěny se nachází průchod do chodby S.37, zbytek stěny je hladký a omítaný. Strop tvoří západní část segmentové valené klenby, která pokračuje za východní stěnou v místnosti S.36.

Místnost S.36

Jedná se obdélný, severojižním směrem protáhlý prostor, svou jižní stěnou přiléhající k jižní fasádě. Severní stěna je hladká a omítaná. Východní stěna obsahuje průchod do místnosti S.31, jinak je hladká a omítaná. V jižní stěně se nachází okenní otvor s jednokřídlým jednoduchým dřevěným oknem bez dělení. Z vnější strany je okenní otvor opatřen ocelovou mříží. Západní stěnu tvoří zděná příčka, ve které se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby S.32. Strop tvoří východní část segmentové valené klenby, která pokračuje za západní stěnou v chodbě S.35.

Chodba S.37

Jedná se obdélnou prostoru výrazně protáhlou západovýchodním směrem. Ve východní části severní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti S.38. Zbytek stěny je hladký a omítaný. Východní čelo chodby tvoří průchod do chodby S.35. Jižní stěna je prolomena 4 dveřními otvory s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místností S.39, S.40, S.41 a S.42. Nad prvními dvěma dveřními

otvory z východu se nachází nadsvětlík se šestihrannými skleněnými tvarovkami opatřený mříží. Západní čelo chodby je hladké s poškozenou omítkou. Strop tvoří systém 4 klenebních polí segmentových valených kleneb, které jsou klenuté podélně. V polovině chodby se nachází vodorovný překlad, ve čtvrtinách pak ocelový profil, do kterých jsou klenby opřeny. Ve východní části se nachází vyrovnávací schodiště o 4 stupních.

Místnost S.38

Jedná se o prostor o dvou částech. Východní část tvoří většinu místnosti, západní část se nachází pod ramenem schodiště SCH.03. Severní, východní a západní stěna je hladká, omítaná, do výšky přibližně 2 m opatřena světle modrým keramickým glazovaným obkladem. Ve východní části jižní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby S.37. Strop východní části tvoří jižní část segmentové valené klenby, která pokračuje v chodbě S.32. Strop západní části pak tvoří spodní strana schodišťového ramene schodiště SCH.03. Tyto dvě části jsou od sebe odděleny segmentovým záklenkem.

Místnost S.39

Jedná se o obdélnou místnost, která svou jižní stěnou přiléhá k jižní fasádě. Severní stěna je prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby S.37. Nad tímto dveřním otvorem se nachází nadsvětlík se šestihrannými skleněnými tvarovkami opatřený mříží. Východní a západní stěna je hladká s poškozenou omítkou. Jižní stěna obsahuje hlubokou okenní niku s vodorovným překladem, v jejíž horní části se nachází jednoduché dvoukřídlé dřevěné okno. Strop tvoří východní část segmentové valené klenby, která pokračuje za západní stěnou v místnosti S.40.

Místnost S.40

Jedná se o přibližně čtvercovou místnost, která svou jižní stěnou přiléhá k jižní fasádě. Severní stěna je prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby S.37. Nad tímto dveřním otvorem se nachází nadsvětlík se šestihrannými skleněnými tvarovkami opatřený mříží. Východní a západní stěna je hladká s poškozenou omítkou. Jižní stěna obsahuje pod stropem okenní otvor s jednoduchým dvoukřídlým dřevěným oknem. Strop tvoří jedno kompletní a jedno částečné pole segmentové valené klenby. Východní pole pokračuje za východní stěnou v místnosti S.39. Pole klenby jsou opřeny do ocelového profilu, resp. do západní nosné stěny. V severovýchodním koutu podlahy se nachází ohraničené čtvercové pole nekvalitního betonu, jinak je podlaha betonová.

Místnost S.41

Jedná se o obdélnou místnost, která svou jižní stěnou přiléhá k jižní fasádě. Severní stěna je prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby S.37. Východní a západní stěna je hladká s poškozenou omítkou. Jižní stěna obsahuje pod stropem hlubokou okenní niku se segmentovým záklenkem, ve které se nachází jednoduché dvoukřídlé dřevěné okno. Strop tvoří segmentová valená klenba.

Místnost S.42

Jedná se o obdélnou místnost, která svou jižní stěnou přiléhá k jižní fasádě. Severní stěna je prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby S.37. Východní a západní stěna je hladká s poškozenou omítkou. Jižní stěna obsahuje pod

stropem hlubokou okenní niku se segmentovým záklenkem, ve které se nachází jednoduché dvoukřídle dřevěné okno. Okenní otvor je z vnější strany opatřen mříží. Strop tvoří segmentová valená klenba.

Na prostor světlíku SV.01 navazují ještě 4 drobné prostory SS.01, SS.02, SS.03 a SS.04 umístěné pod soustavou toalet na mezipodestách schodišť SCH.02 a SCH.03 a pod schodišťovými rameny schodiště SCH.03. Tyto prostory jsou přístupné ze světlíku SV.01 a jsou nevyužívané.

4.3.3 1. patro

4.3.3.1 Severní část

Severní část 1. patra je řešena jako třítraktová dispozice, která je v západní části zalomena k jihu. Jižní trakt tvoří vstupní chodba, prostory bývalých světlíků, obslužné prostory a zasedací místnost. Střední trakt tvoří chodba a ve východní části kancelář. Severní trakt tvoří kanceláře.

Jižní trakt

Zasedací místnost 1.51

Jedná se o obdélnou místnost v jihovýchodním rohu severní části 1. patra. V západní části severní stěny se nachází dveřní nika s dveřním otvorem s dvoukřídly dřevěnými dveřmi vedoucí do kanceláře 1.50, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna obsahuje dva okenní otvory s dvakrát zalomeným ostěním se špaletovým dvoukřídly dřevěným oknem s nadsvětlíkem. V parapetních polích okenních nik jsou umístěna článková otopná tělesa. V okenních nikách jsou nainstalovány textilní rolety a před stěnou jsou na stropě zavěšeny vertikální žaluzie. Ve východní části jižní stěny se nachází okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním se špaletovým dvoukřídly dřevěným oknem s nadsvětlíkem. V západní části jižní stěny se nachází přístěnný a koutový pilíř s průvlakem. Celá stěna včetně pilířů je omítaná a nabílená. Západní stěna je orámována koutovými pilíři spojenými průvlakem. V její severní části se nachází dveřní otvor s dvoukřídly dřevěnými plnými dveřmi v dřevěné obložkové zárubni vedoucí do předsíně 1.52. Stěna je omítaná a nabílená. Strop je u stěn tvořen SDK podhledem a na středu kazetovým podhledem. Podlaha je krytá kobercem.

Obr. 18: Zasedací místnost 1.51. (foto MK, 2017)

Předsíň 1.52

Jedná se o přibližně čtvercovou místnost. Přibližně ve středu severní stěny se nachází dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v dřevěné obložkové zárubni vedoucí do části chodby 1.40c. Přibližně ve výšce 1,8 metru nad podlahou se nachází na stěně průběžný dřevěný pás. Severní stěna je jinak hladká, omítaná a nabílená. V severní části východní stěny se nachází dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými plnými dveřmi v dřevěné obložkové zárubni vedoucí do zasedací místnosti 1.51. Na východní stěně se nachází průběžný dřevěný pás a pod ním ke stěně přimontované dřevěné šatní kóje, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými plnými dveřmi v dřevěné obložkové zárubni vedoucí do přísálí 1.38b. Dále se na jižní stěně nachází průběžný dřevěný pás. V severní části západní stěny se nachází nika, která je opatřena dřevěným obkladem a v její severní části se nachází jednokřídlé dřevěné plné dveře vedoucí do kuchyňky 1.53. Strop je plochý, omítaný a nabílený s profilovaným fabionem. Podlaha je krytá kobercem.

Kuchyňka 1.53

Kuchyňka 1.53 je obdélná místnost, stupněm a překladem rozdělená na dvě části, která se nachází na místě původního světlíku. Severní stěna obsahuje slepou okenní niku, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. V severní části východní stěny se nachází široká vysoká nika, v jejíž spodní části je dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi vedoucí do předsíně 1.52. Jižní část východní stěny je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna je hladká, omítaná a nabílená. V koutě jižní a západní stěny se nachází SDK hranolové těleso. V jižní části západní stěny se nachází slepá dveřní nika. V severní části západní stěny se nachází slepá okenní nika, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Strop tvoří kazetový podhled z MVD kazet. Podlaha je opatřena velkoformátovou čtvercovou keramickou dlažbou.

Vstupní chodba 1.39

Jedná se o obdélnou místnost umístěnou na severojižní ose severní části. Severní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými kývavými dřevěnými prosklenými dveřmi s trojdílným proskleným nadsvětlíkem vedoucí do chodby 1.40a. Zbytek severní stěny je hladký, omítaný se žlutým nátěrem do výšky přibližně 3 metrů, horní část stěny je nabílená. V severní části východní stěny se nachází okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním a parapetním prknem. Okenní otvor je zaslepen deskou. Zbytek východní stěny je hladký, omítaný se žlutým nátěrem do výšky přibližně 3 metrů, horní část stěny je nabílená. Jižní stěna je shodná se stěnou severní. Západní stěna je shodná se stěnou východní, ale navíc obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v dřevěné obložkové zárubni vedoucí do skladu 1.54. Strop je plochý, omítaný, s fabionem. Podlaha je krytá PVC folií.

Sklady 1.54 a 1.55 byly v průběhu průzkumu nepřístupné.

Střední trakt

Většinu středního traktu severní části 1. patra zabírá chodba rozdělená průchody na tři části 1.40a, b, c. Ve východní části traktu se nachází kancelář 1.50.

Chodba 1.40

Střední část chodby 1.40a je obdélný, západovýchodním směrem protáhlý prostor. Severní stěna je přibližně na středu a ve východní části prolomena dvěma dveřními otvory s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do místností 1.46 a 1.47. Po obvodě stěny se nachází žlutý pruh, jinak je stěna nabílena. Většinu východní stěny zabírá průchod do východní části chodby 1.40c. Jižní stěna je na středu prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými kývavými dřevěnými

prosklenými dveřmi s trojdílným proskleným nadsvětlíkem vedoucí do vstupní chodby 1.39. Po stranách dveřního otvoru se nachází slepé okenní niky se zalomeným ostěním. V parapetním poli nik jsou umístěny článková otopná tělesa. Obvod stěny je opatřen žlutým pruhem. Žlutě natřené je též ostění otvorů, zbytek stěny je nabílený. Většinu západní stěny zabírá průchod do západní části chodby 1.40b. Strop je plochý, hladký s jednoduchým fabionem, opatřený žlutým nátěrem. Podlaha je kryta PVC folií.

Západní část chodby 1.40b je zalomena do pravého úhlu směrem k jihu. Severní stěna je prolomena dvěma dveřními otvory s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do místností 1.44 a 1.45. Po obvodě stěny se nachází žlutý pruh, jinak je stěna nabílena. Většinu východního čela zabírá průchod do střední části chodby 1.40a. Jižní stěna je hladká, omítaná, po obvodě se žlutým pruhem, jinak nabílená. Východní stěna jižního ramene chodby je hladká, omítaná, po obvodě se žlutým pruhem, jinak nabílená. Jižní čelo chodby je hladké, omítané, po obvodě se žlutým pruhem, jinak nabílené. Před jižním čelem se nachází dřevěná příčka vysoká přibližně 2,5 m s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi. Západní stěna je prolomena dvěma dveřními otvory s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do místností 1.41 a 1.42. Po obvodě stěny se nachází žlutý pruh, jinak je stěna nabílena. U stěny na severní straně dveřního otvoru do místnosti 1.41 se nachází svislé potrubí. Strop je plochý, hladký s jednoduchým fabionem, opatřený žlutým nátěrem. Podlaha je kryta PVC folií.

Východní část chodby 1.40c je přibližně čtvercový prostor. Severní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do místností 1.48. Po obvodu stěny se nachází žlutý pruh, jinak je stěna nabílena. Východní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do místností 1.50. Po obvodu stěny se nachází žlutý pruh, jinak je stěna nabílena. V jižní stěně se nachází široká vysoká nika, ve které je prolomen dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do předsíně 1.52. Nika a obvod stěny je opatřen žlutým nátěrem, jinak je stěna nabílena. Většinu západní stěny zabírá průchod do střední části chodby 1.40a. Strop je plochý, hladký s jednoduchým fabionem, opatřený žlutým nátěrem. Podlaha je kryta PVC folií.

Kancelář 1.50

Jedná se o obdélný západovýchodním směrem výrazně protáhlý prostor. Svou východní stěnou přiléhá k východní fasádě severní části objektu. Severní stěna je ve východní části prolomena dveřním otvorem s dvojitými dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do místností 1.49, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna obsahuje okenní otvor se zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíravým špaletovým oknem s nadsvětlíkem. Jižní stěna je dvakrát zalomena. V západní části se nachází dveřní otvor dvoukřídlými dřevěnými plnými dveřmi vedoucí do zasedací místnosti 1.51. Západní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do východní části chodby 1.40c. Strop je plochý, hladký s jednoduchým fabionem, nabílený.

Severní trakt

Severní trakt severní části 1. patra je u západní fasády zalomen k jihu. Dohromady ho tvoří 9 místností, využívaných jako kanceláře.

Kancelář 1.41

Kancelář 1.41 je umístěna v jihozápadním rohu severní části 1. patra. Severní stěnu tvoří příčka s dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými dveřmi s dřevěnými obložkami vedoucí do kanceláře 1.42, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do západní části chodby 1.40b. Jižní stěna obsahuje okenní otvor se zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíravým špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna obsahuje dva okenní otvory se zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíravým špaletovým oknem s nadsvětlíkem. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je kryta kobercem.

Kanceláře 1.42 a 1.43 byly v průběhu průzkumu nepřístupné.

Kancelář 1.44

Kancelář 1.44 je obdélný prostor, protáhlý severojižním směrem. Severní stěna obsahuje okenní otvor se zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíravým špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Pod oknem se nachází článkové otopné těleso. Východní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do kanceláře 1.45. Jižní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do západní části chodby 1.40b. Západní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do kanceláře 1.43. Stěny jsou hladké, omítané a nabílené. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je kryta kobercem.

Kancelář 1.45

Severní stěna obsahuje okenní otvor se zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíravým špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Pod oknem se nachází článkové otopné těleso. Východní stěna obsahuje dveřní otvor s neprůchozími dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do kanceláře 1.46. Jižní stěna obsahuje dveřní otvor s neprůchozími dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do západní části chodby 1.40b. Západní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do kanceláře 1.44. Stěny jsou hladké, omítané a nabílené. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je kryta kobercem.

Kancelář 1.46

Jedná se o přibližně čtvercovou místnost, umístěnou v rizalitu severní fasády. Severní stěna obsahuje dva okenní otvory se zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíravým špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Pod okny se nachází článkové otopné těleso. Východní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do kanceláře 1.47. Jižní stěna obsahuje dveřní otvor s neprůchozími dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do střední části chodby 1.40a. Západní stěna obsahuje dveřní otvor s neprůchozími dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do kanceláře 1.45. Strop je plochý, zdobený štukovou výzdobou. Pod stropem se nachází masivní zdobený fabion. Strop je kolorován pastelovými odstíny žluté a růžové. Podlaha je krytá kobercem.

Obr. 19: Strop místnosti 1.46. (foto MK, 2018)

Kancelář 1.47

Kancelář 1.47 je obdélný prostor, protáhlý severojižním směrem, umístěný v rizalitu severní fasády. Severní stěna obsahuje okenní otvor se zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíravým špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Pod oknem se nachází článkové otopné těleso. Východní stěna obsahuje dveřní otvor s neprůchozími dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do kanceláře 1.48. Jižní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do střední části chodby 1.40a. Západní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do kanceláře 1.46. Stěny jsou hladké, omítané a nabílené. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je kryta kobercem.

Kancelář 1.48

Severní stěna obsahuje okenní otvor se zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíravým špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Pod oknem se nachází článkové otopné těleso. Východní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do kanceláře 1.49. Jižní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do východní části chodby 1.40c. Západní stěna obsahuje dveřní otvor s neprůchozími dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do kanceláře 1.47. Stěny jsou hladké, omítané a nabílené. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je kryta kobercem.

Kancelář 1.49

Kancelář je umístěna v severovýchodním rohu severní části 1. patra. Severní stěna obsahuje dva okenní otvory se zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíravým špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a opatřená žlutým nátěrem. Východní stěna obsahuje dva okenní otvory se zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíravým špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a opatřená žlutým nátěrem. Jižní stěna ve východní části obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými dveřmi vedoucí do kanceláře 1.50, jinak je hladká, omítaná a opatřená žlutým nátěrem. Západní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do kanceláře 1.47, jinak je hladká,

omítaná a opatřená žlutým nátěrem. Strop je plochý, zdobený štukovou výzdobou. Pod stropem se nachází masivní zdobený fabion. Strop a fabion je nabílený, až na žlutý pruh po obvodu stropu. Podlaha je krytá kobercem.

Obr. 20: Strop místnosti 1.49. (foto MK, 2018)

4.3.3.2 Střední část

Střední část 1. patra objektu tvoří třítraktová dispozice. V západním traktu se nachází kancelář 1.25, schodiště SCH.01 a hygienické zázemí. Střední trakt zabírá hlavní hala 1.26. Východní trakt obsahuje sál 1.38a s přísálím 1.38b a chodbu 1.36 s kanceláří 1.37.

Západní trakt

Západní trakt střední části 1. patra je trojdílný. V jižním díle se nachází kancelář 1.25, která byla v průběhu průzkumu nepřístupná. Střední díl zabírá pětiramenné schodiště SCH.01 a severní díl tvoří sestava v průběhu průzkumu nepřístupných místností 1.27-1.35, která slouží jako hygienické zázemí.

Střední trakt: hlavní hala 1.26

Celý střední trakt zabírá hlavní sloupová hala 1.26. Jedná se o protáhlou obdélnou dvoulodní prostor se středovým sloupořadím. Středové sloupořadí je vyoseno oproti severojižní ose haly o přibližně 1 metr západním směrem. Severní stěna je pomocí dvou polosloupů přiléhajícím ke stěně rozdělena na tři části. Západní a střední část severní stěny je hladká a omítaná. Ve východní části je prolomen dveřní otvor s dvoukřídlými kývavými dřevěnými dveřmi s obloukovým prosklením s obdélným děleným proskleným nadsvětlíkem, vedoucí do severní části budovy, konkrétně do vstupní chodby 1.39.³⁸ Východní stěna je symetrická. Na středu se nachází velká nika se sochou. Na severní a jižní straně se nachází dveřní otvory. Severní dveřní otvor vede do přísálí 1.38b a obsahuje dvoukřídlé dřevěné rámové dveře s horními poli prosklenými. Jižní dveřní otvor vede do chodby 1.36 a obsahuje dvoukřídlé dřevěné rámové dveře. Mezi dveřními otvory a nikou se nachází ve stěně zabudovaná otopná tělesa, krytá ocelovou mřížkou. Nad mřížkou se na stěně nachází připevněné zrcadlové plochy tvořené

³⁸ Viz kapitola 4.3.3.1.

čtvercovými zrcadly. Jižní stěna je obdobná severní. Stěna je rozdělena dvěma polosloupky na tři části. V západní části jižní stěny pak je průchod vedoucí do jižní části prvního patra³⁹, konkrétně do chodby 1.08. Západní stěna je redukována na jižní a severní část. Na středu se nachází hlavní schodiště SCH.01. Jižní část severní stěny je rozdělena díky přístěnným pilířům čtvercového průřezu na dvě pole. V severním poli se nachází dveřní otvor s dvojími jednokřídlými dřevěnými prosklenými dveřmi vedoucí do místnosti 1.25 v západním traktu. Severní část západní stěny je také díky přístěnným pilířům rozdělena na dvě pole, obě obsahují dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi zasklenými reliéfním sklem, vedoucí do hygienického zázemí. Sloupy neodpovídají řádovému tvarosloví, ale obsahují profilovanou patku a hlavici a jsou shodné se sloupy v hlavní hale P.43 v přízemí.⁴⁰ Sloupy nesou hlavní železobetonový omítaný průvlak, který vynáší systém dalších průvlaků a trámů stropu. Střední část východní lodi hlavní haly 1.26 je nezastropena a je tak propojena s 2. patrem i podkrovím. Strop západní lodi haly obsahuje 7 polí vyplněných sklobetonovými tvarovkami. Severní a jižní část východní lodi haly je zastropena také trémovým železobetonovým stropem a každá část obsahuje 2 pole vyplněné sklobetonovými tvarovkami. Do podlahy se propisuje zastropení hlavní haly P.43 v přízemí a obsahuje 28 polí se sklobetonovými tvarovkami, mezi kterými se nachází maloformátová čtvercová keramická dlažba, barevně uspořádaná šachovnicově, střídající se béžové a hnědé dlaždice.

Obr. 21: Hlavní hala 1.26. (foto MK, 2017)

Východní trakt

Východní trakt střední části 1. patra je trojdílný. Většinu plochy zabírá střední díl, který obsahuje sál 1.38a. Severní díl tvoří přísálí 1.38b, které je otevřeno do sálu 1.38a. Jižní díl tvoří v bývalém přísálí chodba 1.36 a z ní přístupná kancelář 1.37.

³⁹ viz kapitola 4.3.3.3.

⁴⁰ viz kapitola 4.3.1.2.

Chodba 1.36

Jedná se o prostor přibližně čtvercového půdorysu, který je vyčleněn ze západní části bývalého jižního přísálí. Severní stěna obsahuje slepou dveřní niku s půlkruhovým záklenkem, která je zaslepena SDK deskami. Niku rámuje íónské pilastry nesoucí průběžnou podstropní římsu. V severozápadním koutě se nachází koutový pilastr pokračující na západní stěně. Na patě záklenku niky se nachází jednoduchá pateční římsa, která pokračuje i za pilastry až ke koutovému pilstaru. Z pateční římsy vystupuje profilovaná archivolta rámujeící záklenek. Ve vrcholu se nachází volutový klenák zasahující až k podstropní římsě. V polovině východního pilastru navazuje na severní stěnu stěna východní. Východní stěnu tvoří příčka s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, jinak je východní stěna hladká, nabílená. Jižní stěna odpovídá stěně severní. V níce je prolomen průchod s vodorovným překladem vedoucí do jižní části 1. patra, konkrétně do chodby 1.20.⁴¹ Západní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami imitující ostění s ušima. Nad horní obložkou se nachází dvoudílné dřevěné kladí s vlysem a římsou s masivní simou tvaru obrácené zvonovice. V koutech západní stěny se nachází koutové íónské pilastry pokračující na severní, resp. jižní stěně a nesoucí průběžnou profilovanou podstropní římsu. Vejcovce v echinu pilastrů je zdoben zlacením. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá PVC fólií.

Kancelář 1.37

Jedná se obdélnou prostoru ve východní části bývalého jižního přísálí. Zdobností svých stěn navazuje na chodbu 1.36. Severní stěna je rozdělena na 2 pole oddělené íónským pilastrem. V severovýchodním koutu se nachází koutový pilastr. Pilastry nesou průběžnou profilovanou podstropní římsu. V každém poli se nachází slepá nika s půlkruhovým záklenkem. Pateční římsa záklenku i archivolta s klenákem odpovídá stejným prvkům v chodbě 1.36. Východní stěna obsahuje okenní otvor se zalomeným ostěním s dvoukřídlým jednoduchým plastovým oknem s nadsvětlíkem. V koutech východní stěny se nachází koutové íónské pilastry, které pokračují na severní, resp. jižní stěně, nesoucí průběžnou podstropní římsu. Jižní stěna odpovídá severní stěně. Ve východní níce se nachází slepá dveřní nika s vodorovným překladem, západní nika je slepá a hladká. Západní stěnu tvoří příčka s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, jinak je východní stěna hladká, nabílená. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený.

Sál 1.38a

Jedná se rozsáhlou obdélnou prostoru protáhlou severojižním směrem. Svou výškou zasahuje až do úrovně druhého patra. Stěny a strop jsou zdobeny štukovou výzdobou. V současné době je sál využíván pouze jako archiv a veřejnosti je nepřístupný.

Severní stěna je arkádou o třech polích otevřena do přísálí 1.38b. Íónské pilastry oddělující jednotlivá pole jsou jednoduché s kanelovanými dříky, nesoucí průběžné trojdílné kladí. Architráv je dělen na dva pásy a od vlysu je oddělen profilovanou drobnou římsou. Vlys je zdoben vpadlými poli. Římsová deska římsy je podepřena sestavou kymat se zubořezem a je opatřena simou tvaru obrácené zvonovice. V patě záklenků arkády se nachází pateční římsa s dominantní římsovou deskou. Pateční římsa pokračuje až ke koutovým pilastrům v koutech severní stěny. Záklenky arkády jsou rámovány profilovanou archivoltou ve vrcholu s volutovým záklenkem. Cvikly jsou zdobeny oblounem

⁴¹ viz kapitola 4.3.3.3.

rámovanými vpadlými poli. Vpadlá pole ve vlysu kladí a ve cviklech jsou kolorovány modrou pastelovou barvou, sokl a patky pilastrů jsou šedé.

Východní stěna je rozdělena na 5 shodných polí, které jsou odděleny zdvojenými iónskými pilastry nesoucími průběžné trojdílné zalamované kladí. Jednotlivá pole obsahují okenní niku s půlkruhovým záklenkem s okenním otvorem s dvoukřídlým plastovým jednoduchým oknem s půlkruhovým výklopným nadsvětlíkem. V parapetních polích jsou umístěna článková otopná tělesa. V patě záklenku okenní niky je umístěna pateční římsa a záklenek rámuje profilovaná archivolta ve vrcholu s volutovým klenákem. Cvikly jsou zdobeny oblounem rámovanými vpadlými poli. Vpadlá pole ve vlysu kladí a ve cviklech jsou kolorovány modrou pastelovou barvou, sokl a patky pilastrů jsou šedé.

Jižní stěna je shodná jako severní. Arkády jsou však slepé. Západní stěna odpovídá východní stěně. Niky jsou však slepé.

Strop tvoří necková klenba s obdélným zrcadlem a výsečemi. Z důvodu nepřístupnosti půdního prostoru nad sálem 1.38a nelze jednoznačně potvrdit konstrukci klenby, ale z dobových analogií můžeme tvrdit, že se jedná o falešnou bedněnou klenbu. Klenba stojí na vysokém zalamovaném vlysu s drobnou římsou. Vlysový pás je zdoben oblounem ohraničenými vpadlými poli, přičemž na ose polí v úrovni 1. patra se nachází vpadlé pole kruhového tvaru. Výseče navazují na pole v úrovni 1. patra. Půlkruhová čela jsou zdobena oblounem orámovanými vpadlými půlkruhovými poli. Ve východní stěně se v čelech výsečí nachází okenní otvory se segmentovými záklenky s jednokřídlými jednoduchými výklopnými plastovými okny. Okenní otvor je orámován profilovanou šambránou s ušima. Zrcadlo klenby je orámováno římsou s konzolkami. Klenba je kolorována modrou a žlutou pastelovou barvou. V zrcadle klenby jsou na řetězech zavěšeny dva kovové lustry zdobené závěsným broušeným sklem. Místa závěsů na stropě jsou zvýrazněna štukem s florálními motivy.

Podlaha je opatřena dřevěnými podlahovými vlysy v klasovitém uspořádání, částečně krytými kusy zátěžového koberce.

Místnost je vybavena utilitárními dřevotřískovými lavicemi a pultem.

Obr. 22: Sál 1.38a směrem k severu. (foto MK, 2017)

Přísálí 1.38b

Jedná se o obdélný západovýchodním směrem protáhlý prostor. Svou jižní stěnou je prostor otevřen do sálu 1.38a. Severní stěna odpovídá svou zdobností severní stěně sálu, ale arkáda je slepá a pilastry nesou pouze podstropní římsu. V prostředním poli se nachází dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami imitující ostění s ušima. Východní stěna je shodná s východní stěnou v kanceláři 1.37 a obsahuje okenní otvor se zalomeným ostěním s dvoukřídlým jednoduchým plastovým oknem s nadsvětlíkem. Jižní stěna odpovídá severní, avšak arkády se otvírají do sálu 1.38a. Západní stěna odpovídá západní stěně v chodbě 1.36 a je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami imitující ostění s ušima. Nad horní obložkou se nachází dvoudílné dřevěné kladí s vlysem a římsou s masivní simou tvaru obrácené zvonovice. V koutech západní stěny se nachází koutové iónské pilastry pokračující na severní, resp. jižní stěně a nesoucí průběžnou profilovanou podstropní římsu. Vejcovce v echinu pilastrů je zdoben zlacením. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Obr. 23: Přísálí 1.38b. (foto MK, 2017)

4.3.3.3 Jižní část

Jižní část 1. patra je dispozičně velmi podobná s dispozicí přízemí jižní části (viz 4.3.1.3.), tedy dvoudílná přibližně symetrická dispozice se dvěma trojramennými schodišti SCH.02 a SCH.03.

Schodišťová hala 1.15

Centrálním prostorem východního dílu je schodišťová hala 1.15, ve jejíž západní polovině se nachází schodiště SCH.03. Kolem této prostory jsou seskupeny ostatní místnosti. Ve východní části severní stěny se nachází dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do místnosti 1.17. Východní stěnu tvoří příčka a obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby 1.18. Ve

východní části jižní stěny se nachází dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do místnosti 1.16. V západní stěně je průchod do západního dílu jižní části 1. patra. Je umístěn na mezipodestě mezi přízemím a 1. patrem. Stěny jsou do výšky přibližně 1,5 m opatřeny lesklým odolným emailovým nátěrem. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Na okraji schodišťové šachty se nachází schodišťový nosník zdobený vpadlým polem. Podlaha je krytá PVC folií.

Kancelář 1.16 a sklad 1.17 byly v průběhu průzkumu nepřístupné.

Chodba 1.18

Jedná se o drobný prostor osově navazující na schodišťovou halu 1.15. V severní stěně se nachází dveřní otvor s dřevěnými deštěnými obložkami bez dveřních křídel vedoucí do chodby 1.20. V koutu severní a východní stěny se nachází těleso komínu. Východní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými prosklenými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do místnosti 1.22. Jižní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými dveřmi opatřenými koženkou s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do místnosti 1.19. Západní stěnu tvoří příčka, ve které se nachází dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do schodišťové haly 1.15. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá PVC folií.

Kancelář 1.19

Severní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do chodby 1.18. Východní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna obsahuje okenní otvor se zalomeným ostěním s dvoukřídlým jednoduchým plastovým oknem s nadsvětlíkem. V západní stěně se nachází slepá dveřní nika, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Chodba 1.20

Jedná se o prostor ve tvaru písmene L. V západní části severní stěny se nachází průchod do střední části 1. patra, konkrétně do chodby 1.36. Ve východní části severní stěny se v omítce nachází stopa po připojení příčky. Ve východní části severní stěny se také nachází ze stěny vystupující zaslepení dveřního otvoru, původně vedoucí do prostor dnešní kanceláře 1.37. Východní stěnu tvoří zděná příčka a obsahuje dva dveřní otvory. Severní otvor obsahuje jednokřídlé plné dřevěné dveře v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti 1.24. Jižní otvor obsahuje jednokřídlé prosklené dřevěné dveře v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti 1.23. Jižní čelo chodby obsahuje dveřní otvor s dřevěnými deštěnými obložkami bez dveřních křídel se zachovalými kuželkovými závěsy vedoucí do chodby 1.18. Západní stěnu jižního ramene chodby tvoří zděná příčka, v jejíž rovině se na severní stěně nachází stopa v omítce, a je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěnu západního ramene chodby tvoří SDK příčka, která je hladká, omítaná a nabílená. Západní čelo západního ramene chodby obsahuje okenní niku, která je prolomena okenním otvorem s dvoukřídlým špaletovým dřevěným oknem s výklopným nadsvětlíkem vedoucím do prostoru světlíku SV.01. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá PVC folií.

Kancelář 1.21

Jedná se o přibližně čtvercovou místnost v jihovýchodním rohu jižní části 1. patra. Na středu severní stěny se nachází dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými obložkami vedoucí do místnosti 1.22. Východní stěna obsahuje dva okenní otvory se zalomeným ostěním

s dvoukřídlym jednoduchým plastovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna obsahuje dva okenní otvory se zalomeným ostěním s dvoukřídlym jednoduchým plastovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář 1.22

Jedná se obdélnou prostoru umístěnou na západovýchodní osu jižní části objektu. Na středu severní stěny se nachází zaslepený dveřní otvor s dvoukřídlymi dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými obložkami, původně vedoucí do místnosti 1.23. Východní stěna obsahuje okenní otvor se zalomeným ostěním s dvoukřídlym jednoduchým plastovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Na středu jižní stěny se nachází dveřní otvor s dvoukřídlymi dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými obložkami vedoucí do místnosti 1.21. Západní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlymi dřevěnými rámovými prosklenými dveřmi s dřevěnými obložkami vedoucí do chodby 1.18. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář 1.23

Severní stěnu tvoří SDK příčka bez otvorů. Východní stěna obsahuje okenní otvor se zalomeným ostěním s dvoukřídlym dovnitř otvíravým špaletovým dřevěným oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Na středu jižní stěny se nachází zaslepený dveřní otvor s dřevěnými obložkami, původně vedoucí do místnosti 1.22. Většinu západní stěny tvoří zděná příčka s dveřním otvorem s jednokřídlymi prosklenými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby 1.20. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář 1.24

Severní stěna obsahuje okenní otvor se zalomeným ostěním s dvoukřídlym dovnitř otvíravým špaletovým dřevěným oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna obsahuje okenní otvor se zalomeným ostěním s dvoukřídlym dovnitř otvíravým špaletovým dřevěným oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěnu tvoří SDK příčka bez otvorů. Západní stěnu tvoří zděná příčka s dveřním otvorem s jednokřídlymi plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do chodby 1.20. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Západní díl jižní části 1. patra má velmi obdobnou dispozici jako východní díl.

Schodišťová hala 1.07

Jedná se centrální prostor západního dílu. V její východní polovině se nachází schodiště SCH.02. Kolem této prostory jsou seskupeny ostatní místnosti. Severní stěna je prolomena dveřním otvorem s dřevěnými deštěnými obložkami bez křídel vedoucí do chodby 1.08. Ve východní stěně je průchod do východního dílu jižní části. Je umístěn na mezipodestě pod úroveň 1. patra. Jižní stěna je prolomena dvěma dveřními otvory s dvoukřídlymi asymetrickými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do místnosti 1.10, resp. 1.11. Na středu západní stěny se nachází dveřní otvor s dvoukřídlymi dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do předsíně 1.03. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený s jednoduchým fabionem. Podlaha je krytá PVC folií.

Kancelář 1.01

Kancelář 1.01 se nachází v jihozápadním rohu jižní části 1. patra. Severní stěna je na středu prolomena dveřním otvorem s jednokřídlymi dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucím do místnosti

1.02, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Přibližně na středu východní stěny se nachází stopy po zaslepení dveřního otvoru. Jižní stěna obsahuje dva okenní otvory se zalomeným ostěním s dvoukřídlým dovnitř otvíravým špaletovým dřevěným oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna obsahuje okenní otvor se zalomeným ostěním s dvoukřídlým dovnitř otvíravým špaletovým dřevěným oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář 1.02

Ve východní části severní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucí do předsíni 1.03, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna je na středu prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucím do místnosti 1.01, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna obsahuje okenní otvor se zalomeným ostěním s dvoukřídlým dovnitř otvíravým špaletovým dřevěným oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený.

Předsíň 1.03

Jedná se o malou prostoru na západovýchodní ose jižní části objektu. Severní stěna je na středu prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucím do předsíně 1.05, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna je na středu prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami, vedoucím do schodišťové haly 1.07, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna je na středu prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucím do místnosti 1.02, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěnu tvoří SDK příčka s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucím do místnosti 1.04a.

Místnosti 1.04a, 1.04b, 1.05 a 1.06 byly v průběhu průzkumu nepřístupné.

Chodba 1.08

Do chodby 1.08 je vstup zakázán z důvodu statických poruch. Severní stěna je prolomena průchodem do hlavní haly 1.26. Východní stěna obsahuje slepou okenní niku se segmentovým záklenkem. V parapetním poli je umístěno článkové otopné těleso. V jižní stěně se nachází dveřní otvor s dřevěnými deštěnými obložkami se zachovalými kuželkovými závěsy bez křídel vedoucí do schodišťové haly 1.07. Západní stěnu tvoří SDK příčka s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do archivu 1.09. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá PVC folií.

Archiv 1.09 byl v průběhu průzkumu nepřístupný.

Kancelář 1.10

Severní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými asymetrickými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do schodišťové haly 1.07, jinak je hladká, omítaná a nabílená. V jižní části východní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi vedoucí do místnosti 1.11. Jižní stěna obsahuje okenní otvor se zalomeným ostěním s dvoukřídlým dovnitř otvíravým jednoduchým plastovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna obsahuje slepou dveřní niku, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář 1.11

Severní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými asymetrickými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do schodišťové haly 1.07, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Východní stěnu tvoří zděná příčka. V severní části východní stěny se nachází dveřní otvor s dřevěnými profilovanými obložkami. V jižní části východní stěny se nachází průchod. Oba otvory vedou do místnosti 1.12. Jižní stěna obsahuje okenní otvor se zalomeným ostěním s dvoukřídlým dovnitř otvíravým jednoduchým plastovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna obsahuje hlubokou dveřní niku s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými dveřmi vedoucí do místnosti 1.10. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem. Místnost obsahuje v severozápadním koutě přepážku pro úřední provoz.

Kancelář 1.12

Severní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Ve východní stěně se nachází dveřní otvor s neprůchozími jednokřídlými dřevěnými dveřmi vedoucí do místnosti 1.16. Jižní stěna obsahuje okenní otvor se zalomeným ostěním s dvoukřídlým dovnitř otvíravým jednoduchým plastovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěnu tvoří zděná příčka. V severní části západní stěny se nachází dveřní otvor s dřevěnými profilovanými obložkami. V jižní části západní stěny se nachází průchod. Oba otvory vedou do místnosti 1.11. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Záchody a světlík SV.01

V mezipatře mezi přízemím a 1. patrem na spodní podestě schodiště SCH.02 a SCH.03 se nachází dveřní otvory s jednokřídlými rámovými dřevěnými dveřmi s nadsvětlíkem vedoucí do prostor WC 1.13, resp. 1.14. Tyto prostory jsou shodné, zrcadlově převrácené. Prostor je dělen na dvě části zděnou příčkou vysokou přibližně 2 m. V severní stěně je zaslepený okenní otvor původně vedoucí do světlíku SV.01. Oba prostory byly v průběhu průzkumu nepřístupné. Na jejich severní straně na ose jižní části se nachází šachta světlíku SV.01.

4.3.4 2. patro

4.3.4.1 Severní část

Severní část 2. patra dispozičně odpovídá severní části 1. patra⁴², tedy třítraktová dispozice, která je v západní části zalomena k jihu. Jižní trakt tvoří vstupní chodba, prostor světlíku, archivy a kancelář. Střední trakt tvoří chodba a ve východní části kancelář. Severní trakt tvoří kanceláře.

Jižní trakt

Kancelář 2.54

Jedná se o místnost v jihovýchodním rohu severní části 2. patra. Severní stěnu tvoří dřevěná rámová příčka s na střed umístěnými dvoukřídlými dřevěnými dveřmi vedoucími do místnosti 2.53. V severozápadním koutě místnosti se nachází dřevěnou příčkou oddělený prostor spojující místnost 2.53 s archivem 2.55a, v severní stěně se nachází jednokřídlé dřevěné dveře. Východní stěna je prolomena dvěma okenními otvory s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlými dovnitř otvíravými dřevěnými špaletovými okny s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna je prolomena jedním okenním otvorem s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlými dovnitř otvíravými dřevěnými špaletovými okny s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěnu tvoří

⁴² viz kapitola 4.3.3.1.

zděná příčka, která v severní část obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi vedoucí do archivu 2.55a. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený.

Archiv 2.55a a 2.55b

Archiv 2.55 je rozdělen na dvě části stěnou s širokým průchodem.

Severní stěna části 2.55a je v místech připojení stropního průvlaku zalomena, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Východní stěnu tvoří zděná příčka vložená mezi přístěnné pilíře. V severní části východní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi vedoucí do místnosti 2.54. Jižní stěna je přístěnným pilířem rozdělena na dvě pole. Ve východním poli se nachází malý okenní otvor s jednoduchým dřevěným oknem. Západní pole obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti 2.56. Většinu západní stěny tvoří průchod do západní části archivu 2.55b. Na stropě se nachází průvlak, jinak je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá PVC folií.

Severní stěna části 2.55b je hladká, omítaná a nabílená. V severovýchodním koutě se nachází SDK hranol. Většinu východní stěny tvoří průchod do východní části archivu 2.55a. Jižní stěna je hladká, omítaná a nabílená. V jihozápadním koutě se nachází SDK hranol. V západní stěně se nachází v omítce stopy po zaslepeném dveřním otvoru. Na stropě u jižní stěny se nachází SDK hranol pro umístění vzduchotechnického potrubí, jinak je strop plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá PVC folií.

Vstupní chodba 2.37

Jedná se o obdélnou místnost umístěnou na severojižní ose severní části. Severní stěna obsahuje průchod s trojdílným proskleným nadsvětlíkem vedoucí do chodby 2.38a. Zbytek severní stěny je hladký, omítaný se žlutým nátěrem. V severní části východní stěny se nachází slepá okenní nika, orámovaná žlutým pruhem. Zbytek východní stěny je hladký, omítaný se žlutým nátěrem po obvodu stěny. Jižní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými kývavými dřevěnými prosklenými dveřmi s čtyřdílným proskleným nadsvětlíkem vedoucí do hlavní haly 2.25. Západní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým ven otvíravým jednoduchým dřevěným oknem s dvoukřídlým nadsvětlíkem a dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi v dřevěné obložkové zárubni vedoucí do SDK komory v prostoru světlíku SV.02. Strop je plochý, omítaný, se žlutým nátěrem s fabionem. Podlaha je krytá PVC folií.

Prostor světlíku SV.02

Jižní část je oddělena SDK příčkou a stropem pro umístění kopírovacího přístroje. V úrovni podlahy je šachta světlíku SV.02 přerušena konstrukcí stropu skladu 1.54 v 1. patře. Severní, východní a západní stěny obsahují okenní otvor s dvoukřídlým jednoduchým dřevěným oknem s dvoukřídlým nadsvětlíkem.

Archiv 2.40

Severní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým ven otvíravým jednoduchým dřevěným oknem s dvoukřídlým nadsvětlíkem. Jižní stěna je hladká, omítaná a nabílená. V jihozápadním koutě místnosti se nachází zděné hranolové těleso vzduchotechniky. Západní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do chodby 2.39. Strop je plochý, omítaný, nabílený. Podlaha je krytá PVC folií.

Střední trakt

Většinu středního traktu severní části 1. patra zabírá chodba rozdělená průchody na tři části 2.38a, b, c. Ve východní části traktu se nachází kancelář 1.50. V západní části se střední trakt zalamuje k jihu a toto jižní rameno tvoří samostatnou místnost-chodbu 2.39.

Chodba 2.38

Střední část chodby 2.38a je obdélný, západovýchodním směrem protáhlý prostor. Severní stěna je ve východní a západní části prolomena dvěma dveřními otvory s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do místností 2.47 a 2.50. Po obvodě stěny se nachází žlutý pruh, jinak je stěna nabílena. Většinu východní stěny zabírá průchod se segmentovým záklenkem vedoucí do východní části chodby 2.38c. Jižní stěna je na středu prolomena průchodem s trojdílným proskleným nadsvětlíkem vedoucí do vstupní chodby 2.37. Po stranách dveřního otvoru se nachází okenní niky. Východní nika je slepá. V západní nika se nachází okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým ven otvíravým jednoduchým dřevěným oknem s dvoukřídlým nadsvětlíkem. V parapetním poli nik jsou umístěny článková otopná tělesa. Obvod stěny je opatřen žlutým pruhem. Žlutě natřené je též ostění otvorů, zbytek stěny je nabílený. Většinu západní stěny zabírá průchod se segmentovým záklenkem vedoucí do západní části chodby 2.38b. Strop je plochý, hladký s jednoduchým fabionem, opatřený žlutým nátěrem. Podlaha je kryta PVC folií.

Západní část chodby 2.38b je obdélná prostora navazující na střední část chodby 2.38a. Severní stěna je prolomena dvěma dveřními otvory s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do místností 2.45 a 2.46. Po obvodě stěny se nachází žlutý pruh, jinak je stěna nabílena. Většinu východní stěny zabírá průchod do střední části chodby 2.38a. Jižní stěna je v západní části prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do chodby 2.39, jinak je jižní stěna hladká, omítaná, po obvodě se žlutým pruhem, jinak nabílená. Západní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do místností 2.43. Po obvodě stěny se nachází žlutý pruh, jinak je stěna nabílena. Strop je plochý, hladký s jednoduchým fabionem, opatřený žlutým nátěrem. Podlaha je kryta PVC folií.

Východní část chodby 2.38c je obdélná prostora navazující na střední část chodby 2.38a. Severní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do místností 1.48. Po obvodu stěny se nachází žlutý pruh, jinak je stěna nabílena. Východní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvojitými dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do místností 2.53. Po obvodu stěny se nachází žlutý pruh, jinak je stěna nabílena. Jižní stěna je hladká, omítaná. Po obvodu jižní stěny se nachází žlutý pruh, jinak je stěna nabílena. Většinu západní stěny zabírá průchod do střední části chodby 2.38a. Strop je plochý, hladký s jednoduchým fabionem, opatřený žlutým nátěrem. Podlaha je kryta PVC folií.

Chodba 2.39

Chodba 2.39 zabírá jižní rameno středního traktu. Severní stěna je prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do chodby 2.38b, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do archivu 2.40, jinak je hladká, omítaná, nabílená. Jižní stěna je hladká, omítaná, nabílená. Před jižní stěnou se nachází zděná příčka vysoká přibližně 2,5 m s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi. Západní stěna je prolomena dvěma dveřními otvory s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami

vedoucí do místností 2.41 a 2.42, jinak je stěna hladká, omítaná, nabílená. U stěny na severní straně dveřního otvoru do místnosti 2.41 se nachází svislé potrubí. Strop je plochý, hladký s jednoduchým fabionem, nabílený. Podlaha je kryta PVC folií.

Kancelář 2.53

Místnost 2.53 se nachází na západovýchodní ose severní části objektu při východní fasádě. Severní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvojitými dvoukřídlými dřevěnými dveřmi s dřevěnými obložkami vedoucí do kanceláře 2.52. Východní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlými dovnitř otvíravými dřevěnými špaletovými okny s nadsvětlíkem, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěnu tvoří dřevěná rámová příčka s na střed umístěnými dvoukřídlými dřevěnými dveřmi vedoucími do místnosti 2.54, v západní části se nachází ještě jednokřídlé dřevěné dveře propojující archiv 2.55a. Západní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvojitými dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s horními prosklenými poli s dřevěnými obložkami vedoucí do chodby 2.38c. Strop je plochý, omítaný, nabílený.

Severní trakt

Severní trakt severní části 2. patra je u západní fasády zalomen k jihu. Dohromady ho tvoří 12 místností, využívaných jako kanceláře.

Kancelář 2.41

Jedná se o obdélnou prostorou umístěnou v jihozápadním rohu severní části 2. patra. Severní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do chodby 2.39, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíraným špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíraným špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je kryta kobercem.

Kancelář 2.42

Na středu severní stěny se nachází slepá dveřní nika s dřevěnými obložkami. Východní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do chodby 2.39, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíraným špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je kryta kobercem.

Kancelář 2.43

Severní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do chodby 2.44, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do chodby 2.38b, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Na středu jižní stěny se nachází stopy po zaslepení dveřního otvoru původně vedoucího do kanceláře 2.42. Západní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíraným špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je kryta kobercem.

Kancelář 2.44

Místnost 2.44 se nachází v severozápadním rohu severní části 2. patra. Severní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíraným špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna je v jižní části prolomena dveřním otvorem s neprůchozími dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do kanceláře 2.45, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do kanceláře 2.43, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna obsahuje dva okenní otvory s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíraným špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář 2.45 byla v průběhu průzkumu nepřístupná.

Kancelář 2.46

Severní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíraným špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Na středu východní stěny se nachází slepá dveřní nika s dřevěnými obložkami. Jižní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do chodby 2.38b, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do kanceláře 2.45, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Předsíň 2.47

Jedná se o obdélný, západovýchodním směrem protáhlý prostor. Severní stěnu tvoří SDK rámová příčka, v horní části prosklená. Obsahuje dva dveřní otvory s jednokřídlými prosklenými dřevěnými dveřmi vedoucí do místností 2.48 a 2.49. Východní stěna je hladká, omítaná a nabílená. V západní části jižní stěny se nachází dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do chodby 2.38a, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá PVC folií.

Kancelář 2.48

Místnost 2.48 se nachází ve středovém rizalitu severní fasády severní části objektu. Severní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíraným špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Východní stěnu tvoří lehká příčka bez otvoru. Jižní stěnu tvoří SDK příčka s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými prosklenými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do předsíně 2.47. V jižní části západní stěny se nachází zaslepený dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený.

Kancelář 2.49

Místnost 2.49 se nachází ve středovém rizalitu severní fasády severní části objektu. Severní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíraným špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. V jižní části východní fasády se nachází slepá dveřní nika s dřevěnými obložkami, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěnu tvoří SDK příčka s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými prosklenými dveřmi

v ocelové rámové zárubni vedoucí do předsíně 2.47. Západní stěnu tvoří lehká příčka bez otvoru. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený.

Kancelář 2.50

Místnost 2.50 se nachází ve středovém rizalitu severní fasády severní části objektu. Severní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíraným špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna obsahuje slepou dveřní nikou s dřevěnými obložkami, jinak je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do chodby 2.38a, jinak je hladká, omítaná a nabílená. V západní stěně se nachází zaslepený dveřní otvor původně vedoucí do kanceláře 2.49. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář 2.51

Severní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíraným špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Východní stěnu tvoří SDK příčka se zaslepeným dveřním otvorem původně vedoucím do kanceláře 2.52. Jižní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do chodby 2.38c, jinak je hladká, omítaná a nabílená. V západní stěně se nachází zaslepený dveřní otvor původně vedoucí do kanceláře 2.50. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář 2.52

Místnost 2.52 se nachází v severovýchodním rohu severní části 2. patra. Severní stěna obsahuje dva okenní otvory s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíraným špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna obsahuje dva okenní otvory s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným dovnitř otvíraným špaletovým oknem s nadsvětlíkem, jinak je stěna hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna je v západní části zalomena a nachází se zde stopa po zazděném dveřním otvoru. Ve východní části jižní stěny se nachází dveřní otvor s dvojitými dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami. Západní stěnu tvoří SDK příčka se zaslepeným dveřním otvorem původně vedoucím do kanceláře 2.51. Strop je plochý, hladký, omítaný. Podlaha je krytá kobercem.

4.3.4.2 Střední část

Střední část 2. patra objektu tvoří třítraktová dispozice. V západním traktu se nachází kancelář 2.24, schodiště SCH.01 a hygienické zázemí. Střední trakt zabírá hlavní hala 2.25. Střední část východního traktu tvoří prostor sálu 1.38a. Jižní část východního traktu tvoří chodba 2.35 a sklad 2.36. Severní část tvoří místnost 2.56.

Západní trakt

Kancelář 2.24

Místnost 2.24 se nachází v jihozápadním rohu střední části 2. patra. Severní stěna je hladká, omítaná a nabílená. V severní části východní stěny se nachází dveřní otvor s dvojitými jednokřídlými dřevěnými prosklenými dveřmi s dřevěnými obložkami vedoucí do hlavní haly 2.25. Jižní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do předsíně 2.06. Západní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním

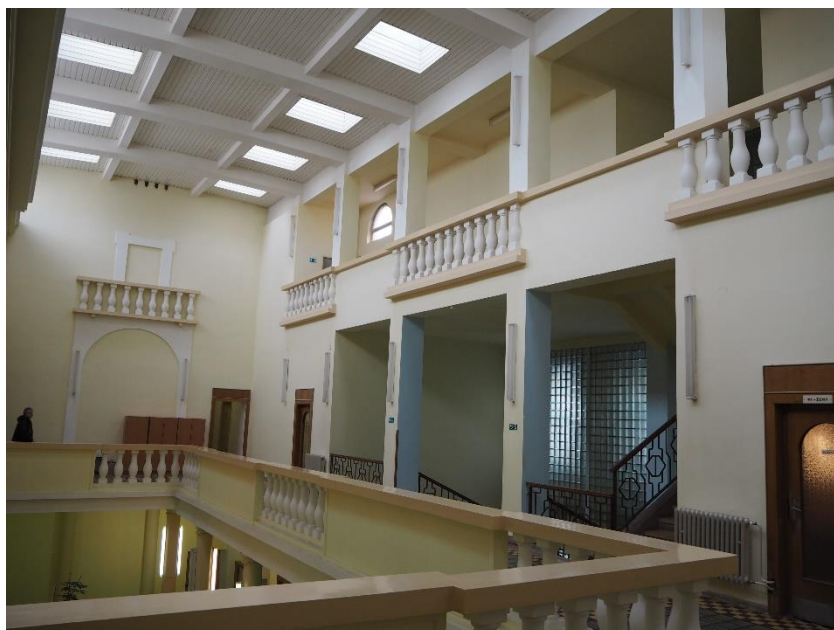
s dvoukřídlým jednoduchým plastovým oknem s nadsvětlíkem. Strop je plochý, hladký, omítaný. Podlaha je krytá kobercem.

Střední díl západního traktu zabírá pětiramenné schodiště SCH.01 a severní díl tvoří sestava místností 2.26-2.34, která slouží jako hygienické zázemí.

Střední trakt: hlavní hala 2.25

Střední trakt střední části 2. patra zabírá hlavní hala 2.25, která je redukována na ochoz podél severní, jižní a západní strany. U jižní stěny se nachází průhled do hlavní haly 1.26 v 1. patře. Hlavní hala 2.25 zabírá prostor 2. patra a podkroví. Na středu severní stěny se nachází slepá arkáda bez zdobných prvků. Na horní hraně arkády se nachází kuželková balustráda s 9 kuželkami na horní římsu balustrády nasedá pásová šambrána s ušima rámuující slepou mělkou čtvercovou niku. Ve východní části severní stěny se nachází dveřní otvor s dvoukřídlými kývavými prosklenými dveřmi se čtyřdílným proskleným nadsvětlíkem vedoucí do vstupní chodby 2.37. Jinak je severní stěna hladká, omítaná a opatřená žlutým pastelovým nátěrem. Východní stěna je rozdělena na 3 pole, která kopírují rozložení podlahy s otvorem. Severní pole obsahuje hlubokou niku s parapetem. Střední část je nejrozsáhlejší. Většinu plochy zabírá vpadlé mělké hladké pole s malovaným znakem města Mariánské Lázně. Pole je rámováno dvojitým pásovým rámem, nasedajícím na balustrádové zábradlí. Nad rámem se nachází průběžná zalamovaná římsa, která pokračuje i na severní a jižní pole východní stěny a odděluje stěnu od horní prosvětlené části. Jižní pole obsahuje hlubokou dveřní niku s dveřním otvorem s dvoukřídlými kývavými dřevěnými prosklenými dveřmi s dřevěnými obložkami, vedoucím do chodby 2.35. Horní část je železobetonovými rámy rozdělena na 7 polí vyplněných sklobetonovými tvarovkami. Jižní stěna je až na dveřní otvor shodná se severní stěnou. V západní části jižní stěny se nachází průchod s dřevěnými obložkami vedoucí do chodby 2.09. Západní stěna je rozdělena do dvou úrovní podle podlažnosti budovy. Úroveň 2. patra je rozdělena na tři části. Jižní část je prolomena dveřním otvorem s dvojitými jednokřídlými dřevěnými prosklenými dveřmi s dřevěnými obložkami vedoucí do kanceláře 2.24, jinak je hladká, opatřená žlutým pastelovým nátěrem. Střední část je otevřena do prostoru schodiště SCH.01. Severní část je prolomena dvěma dveřními otvory s jednokřídlými dřevěnými prosklenými dveřmi s dřevěnými obložkami vedoucí do hygienického zázemí, jinak je hladká, opatřená žlutým pastelovým nátěrem. V úrovni podkroví se nachází galerie s 5 otevřenými poli, u kterých se střídá plné zábradlí s kuželkovými balustrádami. Krajní pole jsou plná, hladká, omítaná s pastelovým žlutým nátěrem. Rozdělení západní stěny odpovídá systému železobetonové rámové konstrukce. Strop tvoří železobetonová rámová konstrukce s trámy. Strop tvoří celkem 21 polí, opatřených lamelovým podhledem. V západní a východní řadě polí se nachází světlíky. Podlaha odpovídá stropní konstrukci hlavní haly 1.26 v 1. patře.⁴³ V polích se nachází sklobetonové tvarovky, mezi kterými je podlaha opatřena maloformátovou čtvercovou keramickou dlažbou. Otvor v podlaze propojující hlavní halu 2.25 s hlavní halou 1.26 v 1. patře je opatřen zalamovaným zábradlím, ve kterém se střídají plná pole s kuželkovými balustrádovými poli.

⁴³ viz kapitola 4.3.3.2.

Obr. 24: Hlavní hala 2.25. (foto MK, 2017)

Východní trakt

Většinu východního traktu střední části 2. patra zabírá sál 1.38a v 1. patře. Jižní část východního traktu je tvořena chodbou 2.35 a sklad 2.36. Severní část tvoří v průběhu průzkumu nepřístupná místnost 2.56.

Chodba 2.35

Jedná se o přibližně čtvercovou prostor. Severní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Východní stěnu tvoří SDK příčka s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do skladu 1.36. V jižní stěně se nachází průchod s vodorovným překladem vedoucí do jižní části 2. patra, konkrétně do chodby 2.15. Západní stěna obsahuje dveřní otvor s dvoukřídlými kývavými dřevěnými prosklenými dveřmi s dřevěnými obložkami vedoucí do hlavní haly 2.25. Strop tvoří šikmina krovu opatřená SDK podhledem. Podlaha je krytá PVC folií.

Sklad 2.36 byl v průběhu průzkumu nepřístupný.

Místnost 2.56 byla v průběhu průzkumu nepřístupná.

4.3.4.3 Jižní část

Jižní část 2. patra je dispozičně velmi podobná s dispozicí přízemí jižní části⁴⁴ a 1. patra jižní části⁴⁵, tedy dvoudílná přibližně symetrická dispozice se dvěma trojramennými schodišti SCH.02 a SCH.03.

Schodišťová hala 2.14

Jedná se o centrální prostor východního dílu jižní části 2. patra. V západní části se nachází trojramenné schodiště SCH.03. Hlavní podesta je rozdělená na 2 části. Západní část 2.14a obsahuje schodiště. V severní stěně se nachází průchod do chodby 2.15. Většinu východní stěny zabírá průchod do východní části schodišťové haly 2.14b. Jižní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými obložkami vedoucí do kanceláře 2.13. V severní stěně se nachází

⁴⁴ viz kapitola 4.3.1.3.

⁴⁵ Viz kapitola 4.3.3.3.

průchod do západního dílu jižní části 2. patra. Průchod se nachází na mezipodestě mezi 1. a 2. patrem. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je kryta PVC folií.

Severní stěna východní části schodišťové haly 2.14b je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými podložkami, vedoucím do místnosti 2.18. V severovýchodním koutě se nachází těleso komínu. Východní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými podložkami, vedoucím do předsíně 2.20. Jižní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými podložkami, vedoucím do místnosti 2.19. Většinu západní stěny tvoří průchod do východní části schodišťové haly 2.14a. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je kryta PVC folií.

Stěny schodišťové haly jsou opatřeny odolným lesklým nátěrem do výšky přibližně 1,5 metru.

Kancelář 2.12

Jedná se obdélnou místnost umístěnou ve středovém rizalitu jižní fasády. Severní stěna je hladká, omítaná a nabílená. V severní části východní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti 2.13. V jižní části východní stěny se nachází stopy po zazděném dveřním otvoru. Jižní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým jednoduchým plastovým oknem s nadsvětlíkem. V severní části západní stěny se nachází komínové těleso, proto je stěna zalomena. V jižní části západní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do místnosti 2.11. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je kryta kobercem.

Kancelář 2.13

Jedná se obdélnou místnost umístěnou ve středovém rizalitu jižní fasády. Severní stěna obsahuje dveřní niku s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými obložkami vedoucí do schodišťové haly 2.14a. Ve východní stěně se nachází slepá dveřní nika. Jižní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým jednoduchým plastovým oknem s nadsvětlíkem. V severní části západní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti 2.12. V jižní části západní stěny se nachází stopy po zazděném dveřním otvoru. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je kryta kobercem.

Chodba 2.15

Jedná se o prostoru nepravidelného půdorysu, tvořeného SDK vestavbou skladu 2.16. Severní stěna obsahuje v západní části průchod do střední části 2. patra, konkrétně do chodby 2.35. Východní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Přibližně na středu východní stěny se nachází stopy po zazděném dveřním otvoru. Jižní stěna je prolomena průchodem vedoucím do schodišťové haly 2.14a. Západní stěna obsahuje okenní otvor se segmentovým záklenkem, obsahující dvoukřídlé jednoduché dřevěné okno. Do jihozápadního rohu prostoru je vložen pětiúhelná místnost 2.16 sloužící jako sklad. Ve skosení severovýchodního rohu, tvořící pátou stěnu, se nachází dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je kryta PVC folií.

Sklad 2.16 byl v průběhu průzkumu nepřístupný.

Místnost 2.18 byla v průběhu průzkumu nepřístupná.

Kancelář 2.19

Jedná se o obdélný prostor. Severní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými podložkami, vedoucím do schodišťové haly 2.14b. Východní stěna je v jižní části prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými podložkami, vedoucím do místnosti 2.21. Jižní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým jednoduchým plastovým oknem s nadsvětlíkem. Západní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Předsíně 2.20

Jedná se o drobnou obdélnou prostoru umístěnou na západovýchodní ose jižní části objektu. Severní stěnu tvoří zděná příčka s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti 2.23. Východní stěnu tvoří SDK příčka s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti 2.22. Jižní stěnu tvoří zděná příčka s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do místnosti 2.21. Západní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami, vedoucím do schodišťové haly 2.14b. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá PVC folií.

Kancelář 2.21

Jedná se o přibližně čtvercovou prostoru v jihovýchodním rohu jižní části 2. patra. Severní stěnu tvoří zděná příčka, v jejíž západní části se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do předsíně 2.20. V severní části východní stěny se nachází okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným špaletovým oknem s nadsvětlíkem. V jižní části se nachází stopy po zazděném okenním otvoru. Jižní stěna je prolomena dvěma okenními otvory s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným špaletovým oknem s nadsvětlíkem. V jižní části západní stěny se nachází dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami, vedoucí do místnosti 2.19. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář 2.22

Jedná se o drobnou obdélnou prostoru umístěnou na západovýchodní ose jižní části objektu. Severní stěnu tvoří zděná příčka, která je hladká, omítaná a nabílená. Ve východní stěně se nachází okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným špaletovým oknem s nadsvětlíkem. Jižní stěnu tvoří zděná příčka, která je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěnu tvoří SDK příčka s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do předsíně 2.20. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář 2.23

Jedná se o přibližně čtvercovou prostoru v severovýchodním rohu jižní části 2. patra. Ve východní části severní stěny se nachází okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným špaletovým oknem s nadsvětlíkem. Východní stěna je prolomena dvěma okenními otvory s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným špaletovým oknem s nadsvětlíkem. Jižní stěnu tvoří zděná příčka, v jejíž západní části se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni vedoucí do předsíně 2.20. Na středu západní stěny se nachází dveřní otvor s neprůchozími dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami, vedoucí do místnosti 2.18. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Západní díl jižní části 2. patra má velmi obdobnou dispozici jako východní díl.

Schodišťová hala 2.08

V její východní polovině se nachází schodiště SCH.02. Severní stěna je prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi bez obložek, vedoucím do chodby 2.09. Ve východní stěně je vysoký průchod do východního dílu jižní části. Je umístěn na mezipodestě pod úrovní 2. patra. Jižní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do místnosti 2.11. Většinu západní stěny zabírá otvor, který je vyplněn dřevěnou rámovou částečně prosklenou příčkou, zdobenou deštěním, v jejíž jižní části se nachází jednokřídlé dřevěné rámové dveře vedoucí do předsíně 2.04. V horní části příčky se nachází šestidílný prosklený nadsvětlík. Stěny schodišťové haly jsou opatřeny odolným lesklým nátěrem do výšky přibližně 1,5 metru. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený s jednoduchým fabionem. Podlaha je krytá PVC folií.

Kancelář 2.01

Jedná se o přibližně čtvercovou prostoru v jihozápadním rohu jižní části 2. patra. Severní stěnu tvoří zděná příčka, v jejíž východní části se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v obložkové zárubni vedoucí do předsíně 2.02. V jižní části východní stěny se nachází zaslepený dveřní otvor. Jižní stěna je prolomena dvěma okenními otvory s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným špaletovým oknem s nadsvětlíkem. Západní stěna je prolomena dvěma okenními otvory s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným špaletovým oknem s nadsvětlíkem. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Předsíň 2.02

Jedná se o drobnou obdélnou prostoru umístěnou na západovýchodní ose jižní části objektu. Severní stěnu tvoří zděná příčka, která je hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna je prolomena dveřním otvorem s dřevěnými deštěnými obložkami, vedoucím do předsíně 2.04. Jižní stěnu tvoří zděná příčka s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v obložkové zárubni vedoucí do místnosti 2.01. Západní stěnu tvoří SDK příčka s dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v obložkové zárubni, vedoucím do místnosti 2.03. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář 2.03 byla v průběhu průzkumu nepřístupná.

Předsíň 2.04

Jedná se o přibližně čtvercovou prostoru umístěnou na západovýchodní ose jižní části objektu. Severní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami, vedoucím do místnosti 2.06. Většinu východní stěny zabírá otvor, který je vyplněn dřevěnou rámovou částečně prosklenou příčkou, zdobenou deštěním, v jejíž jižní části se nachází jednokřídlé dřevěné rámové dveře vedoucí do schodišťové haly 2.08. V horní části příčky se nachází šestidílný prosklený nadsvětlík. Jižní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými obložkami, vedoucím do místnosti 2.05. Západní stěna je prolomena dveřním otvorem s dřevěnými deštěnými obložkami, vedoucím do předsíně 2.02. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář 2.05

Severní stěna je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými obložkami, vedoucím do předsíně 2.04. V jižní části východní stěny se nachází zaslepený dveřní otvor.

Jižní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým jednoduchým plastovým oknem s nadsvětlíkem. V jižní části západní stěny se nachází slepá dveřní nika. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Předsíň 2.06

Severní stěna je v západní části prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami, vedoucím do střední části 2. patra, konkrétně do místnosti 2.24. Východní stěna je na středu prolomena dveřním otvorem s neprůchozími dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami, vedoucím do chodby 2.09. V jižní stěně se nachází široká dveřní nika, ve které se nachází dveřní otvor s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami, vedoucí do předsíně 2.04. Západní stěnu tvoří SDK příčka se dvěma dveřními otvory s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni. Oba otvory vedou do místnosti 2.07. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Místnost 2.07

Jedná se o přibližně čtvercovou prostoru v severozápadním rohu jižní části 2. patra. Severní stěna je v západní části prolomena jedním okenním otvorem s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným špaletovým oknem s nadsvětlíkem. Většinu východní stěny tvoří SDK příčka, která je vložena do prolomeného otvoru v původní stěně. V příčce se nachází dva dveřní otvory s jednokřídlými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucí do předsíně 2.06. Jižní stěnu tvoří zděná příčka, která je hladká, omítaná a nabílená. Západní stěna je prolomena dvěma okenními otvory s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným špaletovým oknem s nadsvětlíkem. Strop je plochý, hladký.

Chodba 2.09

Severní stěna obsahuje průchod do střední části 2. patra, konkrétně do hlavní haly 2.25. Ve východní stěně se nachází okenní otvor se segmentovým záklenkem s dvoukřídlým dřevěným špaletovým oknem. Jižní stěna je prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi bez obložek, vedoucím do schodišťové haly 2.08. Západní stěna je na středu prolomena dveřním otvorem s neprůchozími dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami, vedoucím do předsíně 2.06. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá PVC folií.

Kancelář 2.11

Jedná se obdélnou místnost umístěnou ve středovém rizalitu jižní fasády. Západní část severní stěny je prolomena dveřním otvorem s dvoukřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do schodišťové haly 2.08. V severní části východní stěny se nachází komínové těleso, proto je stěna zalomena. V jižní části východní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami vedoucí do místnosti 2.12. Jižní stěna obsahuje dva okenní otvory s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým jednoduchým plastovým oknem s nadsvětlíkem. V jižní části západní stěny se nachází slepá dveřní nika. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Záchody a světlík SV.01

V mezipatře mezi 1. a 2. patrem na spodní podestě schodiště SCH.02 a SCH.03 se nachází dveřní otvory s jednokřídlými rámovými dřevěnými dveřmi s nadsvětlíkem vedoucí do prostor WC 2.10, resp. 2.17. Tyto prostory jsou shodné, zrcadlově převrácené. Prostor je dělen na dvě části zděnou příčkou vysokou

přibližně 2 m. V severní stěně je zaslepený okenní otvor původně vedoucí do světlíku SV.01. Na jejich severní straně na ose jižní části se nachází šachta světlíku SV.01.

4.3.5 Podkroví a půda

4.3.5.1 Severní část

Na středu severní části podkroví se nachází střešní polopatro s kanceláři. Ve východní a západní části se nachází vždy 1 podkrovní místnost a půda. Střešní polopatro má třítraktovou dispozici.

Chodba K.17

Severní stěna obsahuje v západní části dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucí do kanceláře K.21. Ve východní části severní stěny se nachází malý obdélný okenní otvor s jednokřídlým jednoduchým dřevěným děleným oknem, vedoucí do prostoru světlíku SV.02. Východní stěnu tvoří průchod do chodby K.18. V západní části jižní stěny se nachází průchod s fabiony do střední části podkroví, konkrétně do chodby K.16. Západní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Strop je členěn stropními překlady. V západní části je šikmý, podle sklonu střechy.

Chodba K.18

Jedná se o obdélnou prostor na středu jižního traktu střešního polopatra. Na středu severní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami, vedoucí do chodby K.21 ve středním traktu. Východní stěna je prolomena dvěma dveřními otvory. Jižní otvor obsahuje jednokřídlé dřevěné rámové dveře s dřevěnými deštěnými obložkami, vedoucí do WC K.19. Severní otvor obsahuje jednokřídlé dřevěné plné dveře v ocelové rámové zárubni, vedoucí do skladu K.20. Jižní stěna obsahuje hlubokou obdélníkovou niku s článkovým otopným tělesem. V jižní části západní stěny se nachází průchod do chodby K.17. V severní části západní stěny se nachází okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým jednoduchým dřevěným ven otvíravým oknem s dvoukřídlým nadsvětlíkem, vedoucí do prostoru světlíku SV.02. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený, s fabionem. Podlaha je krytá PVC folií.

WC K.19

Jedná se o drobnou obdélnou prostor. Severní stěna je prolomena malým obdélným okenním otvorem s jednokřídlým jednoduchým dřevěným děleným oknem, vedoucí do skladu K.20. Východní a jižní stěny jsou hladké, omítané a nabílené. Západní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami, vedoucí do chodby K.18. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá PVC folií.

Sklad K.20 byl v průběhu průzkumu nepřístupný.

Chodba K.21

Chodba K.21 zabírá celý střední trakt střešního polopatra severní části. Jedná se obdélnou, západovýchodním směrem výrazně protáhlou prostor. Severní stěna je prolomena třemi dveřními otvory s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucí do kanceláří K.22, K.23 a K.24. Východní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucí do podkrovní kanceláře K.27. Na středu jižní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami, vedoucí do chodby K.18 ve jižním traktu. Po stranách se nachází okenní otvory s dvoukřídlým jednoduchým dřevěným ven otvíravým oknem s dvoukřídlým nadsvětlíkem, vedoucí do prostoru světlíku SV.02, resp. do skladu K.20. Západní stěna je shodná s východní. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený a obsahuje v západní části výlez do krovu střechy střešního polopatra. Podlaha je krytá kobercem.

Kanceláře K.22, K.23 a K.24

Severní trakt střešního polopatra severní části obsahuje tři shodné obdélné místnosti. Severní stěna obsahuje okenní otvor s dvakrát zalomeným ostěním s dvoukřídlým dřevěným špaletovým oknem s nadsvětlíkem. Východní a západní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucí do chodby K.21 ve středním traktu. Stropy jsou hladké, omítané a nabílené. Podlahy jsou kryté kobercem.

Kancelář K.25

Jedná se o podkrovní místnost na západní straně střešního polopatra. Místnost je vestavěna do krovu střechy a opláštěná SDK deskami. Severní stěna je z důvodu sklonu stropu minimalizována. Přibližně na středu východní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucí do chodby K.21. V západní části jižní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucí do chodby K.17. V jihozápadním koutě místnosti se nachází těleso komínu. Západní stěna je přibližně na středu prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucí do půdního prostoru K.27. Strop kopíruje sklon střechy a vaznice, vše je opláštěné SDK deskami. Ve stropě se nachází ve dvou řadách 5 střešních oken. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář K.26

Jedná se o podkrovní místnost na východní straně střešního polopatra. Místnost je vestavěna do krovu střechy a opláštěná SDK deskami. Místnost je velmi podobná kanceláři K.25. Severní a jižní stěna je z důvodu sklonu stropu minimalizována. Přibližně na středu východní stěny se nachází dveřní otvor s dvojími jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucí do půdního prostoru K.28. Západní stěna je přibližně na středu prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými plnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucí do chodby K.21. Strop kopíruje sklon střechy a vaznice, vše je opláštěné SDK deskami. Ve stropě se nachází ve dvou řadách 6 střešních oken. Podlaha je krytá kobercem.

Půda K.27

Půdní prostor K.27 obsahuje vaznicový dřevěný krov se stojatou stolicí s průběžnými vaznými trámy, opatřený prkenným bedněním. Každé pole střechy obsahuje střešní výlez. Půda K.27 obsahuje 2 komínová tělesa. Podlaha je krytá cihelnou čtvercovou dlažbou.

Půda K.28

Jedná se o podkrovní prostor vyčleněný z části půdy východní části. Prostor je obedněna prkny s rákosovou sítí a omítkou. Stejně je tvořený i strop kopírující sklon střechy. Prostor je přístupný z kanceláře K.26 dvojími dveřmi. Dveře směrem do půdy K.28 jsou jednokřídlé svlakové prkenné v dřevěné trámové zárubni. Ve východní stěně se nachází průchod do půdního prostoru K.29. Podlaha je opatřena cihelnou čtvercovou dlažbou.

Půda K.29

Jedná se o půdní prostor půdorysně tvarovaný do tvaru písmene L, z důvodu vestavby prostoru K.28. Půdní prostor K.28 obsahuje vaznicový dřevěný krov se stojatou stolicí s průběžnými vaznými trámy, opatřený prkenným bedněním. Prostor obsahuje jedno komínové těleso. Podlaha je krytá cihelnou čtvercovou dlažbou.

4.3.5.2 Střední část

Ve střední části se stále propisuje třítraktová dispozice 1. a 2. patra. V podkroví je užívaný jen západní trakt. Střední trakt tvoří hlavní hala 2.25 v 2. patře otevřená do podkroví.⁴⁶ Ve středu východního traktu nad sálem 1.38a se nachází nepřístupný půdní prostor K.30, ve které se bude nacházet konstrukce zastropení sálu. Severní a jižní část západního traktu zasahovala jen do úrovně 2. patra.

Chodba K.14

Jedná se o galerijní ochoz, východní stěnou otevřený do hlavní haly 2.25. Severní stěna je prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými prosklenými dveřmi, vedoucím do chodby K.16. Východní stěna je 5 polí otevřena do hlavní haly 2.25. Jednotlivá pole jdou oddělena železobetonovými sloupy. Zábradlí se střídají pole plná a kuželková balustrádová. Jižní stěna je shodná se stěnou severní. Západní stěna je schodištěm SCH.04 rozdělena na dvě části. Schodiště SCH.04 ústí v severní části západní stěny, umístění odpovídá 2 polí východní stěny od severu. Severní část západní stěny je prolomena půlkruhovým okenním otvorem s jednoduchým dřevěným výklopným oknem. Jižní část západní stěny je na severu prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými prosklenými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucím do místnosti K.15. Na jihu jižní části západní stěny se nachází půlkruhový okenní otvor s jednoduchým dřevěným výklopným oknem, shodným s okenním otvorem v severní části. Strop je členěn omítanými železobetonovými průvlaky. Podlaha je opatřena velkoformátovou teracovou čtvercovou dlažbou.

Obr. 25: Chodba K.14. (foto MK, 2017)

⁴⁶ viz kapitola 4.3.4.2.

Místnost K.15

Místnost K.15 se nachází ve střešním polopatře západní fasády střední části objektu. V průběhu průzkumu byla nepřístupná.

Chodba K.13

Jedná se o drobnou prostoru navazující na chodbu K.14. Severní stěna je prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými prosklenými dveřmi, vedoucím do chodby K.14. Východní stěna je hladká, omítaná. Jižní stěna obsahuje průchod do jižní části podkroví, konkrétně do chodby K.03. Nad ním se nachází čtvercový okenní otvor vyplněný sklobetonovými tvarovkami. Na středu západní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými svlakovými dveřmi s dřevěnými obložkami, vedoucí do nepřístupného půdního prostoru K.12. Strop je plochý, omítaný, nabílený, s fabionem. Podlaha je krytá PVC folií.

Chodba K.16

Jedná se o zrcadlově obrácenou chodbu K.13. Severní stěna obsahuje průchod s fabiony do severní části podkroví, konkrétně do chodby K.17. Nad ním se nachází čtvercový okenní otvor vyplněný sklobetonovými tvarovkami. Východní stěna je hladká, omítaná. Jižní stěna je prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými dřevěnými prosklenými dveřmi, vedoucím do chodby K.14. Na středu západní stěny se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými svlakovými dveřmi s dřevěnými obložkami, vedoucí do nepřístupného půdního prostoru K.15. Strop je plochý, omítaný, nabílený, s fabionem. Podlaha je krytá PVC folií.

4.3.5.3 Jižní část

Na středu jižní části podkroví se nachází střešní polopatro s kanceláři a schodišti SCH.02 a SCH.03. Ve východní a západní části se nachází půdní prostory.

Schodišťová hala K.02

Schodišťová hala K.02 zpřístupňuje místnosti v západní části střešního polopatra jižní části objektu. V severní stěně se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami, vedoucí do skladu K.04. Podél severní stěny vede dřevěné schodiště s bočními schodnicemi, vedoucí na ochoz zpřístupňující půdní prostor nad střešním polopatrem. Východní stěna je prolomena vysokým průchodem na mezipodestě mezi 2. patrem a podkrovím, vedoucím do východní části střešního polopatra. Jižní stěna je prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucím do kanceláře K.05. Západní stěna obsahuje v jižní části dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami, vedoucí do půdního prostoru K.01. V severní části západní stěny se nachází průchod do chodby K.03. Strop tvoří lamelový podhled se dvěma světlíky. Podlaha je krytá PVC folií.

Chodba K.03

Chodba K.03 propojuje jižní a střední část podkroví, konkrétně schodišťovou halu K.02 s chodbou K.13. Jedná se o SDK vestavbu do půdního prostoru. Průchod do chodby K.13 se nachází v severní stěně, průchod do schodišťové haly K.02 v jižní části východní stěny, jinak jsou stěny hladké, bez otvorů. Strop kopíruje sklony střechy a prvky krovu a je opatřen SDK deskami. Podlaha je krytá PVC folií.

Sklad K.04 byl v průběhu průzkumu nepřístupný.

Kancelář K.05

Severní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucím do schodišťové haly K.02. Východní stěna obsahuje v severní části dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucím do kanceláře K.06. Jižní stěna je prolomena okenním otvorem se zalomeným ostěním s jednoduchým dvoukřídlým plastovým oknem. Západní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář K.06

Severní stěna je hladká, omítaná a nabílená. V severní části východní stěny se nachází komínové těleso, proto je stěna zalomena. V jižní části východní stěny se nachází dveřní otvor s neprůchozími jednokřídlými dřevěnými dveřmi vedoucí do místnosti K.09. Jižní stěna je prolomena okenním otvorem se zalomeným ostěním s jednoduchým dvoukřídlým plastovým oknem. Západní stěna obsahuje v severní části dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucím do kanceláře K.05. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Schodišťová hala K.07

Jedná se o prostoru zrcadlově převrácenou k schodišťové hale K.02. Schodišťová hala K.07 zpřístupňuje místnosti ve východní části střešního polopatra jižní části objektu. V severní stěně se nachází dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami, opatřený ocelovou mříží, vedoucí do skladu K.10. Východní stěna obsahuje v jižní části dveřní otvor s jednokřídlými dřevěnými rámovými dveřmi s dřevěnými deštěnými obložkami, vedoucí do půdního prostoru K.11. Jižní stěna je prolomena dveřním otvorem s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucím do kanceláře K.08. Západní stěna je prolomena vysokým průchozem na mezipodestě mezi 2. patrem a podkrovím, vedoucím do východní části střešního polopatra. Strop tvoří lamelový podhled se dvěma světlíky. Podlaha je krytá PVC folií.

Kancelář K.08

Severní stěna obsahuje dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucím do schodišťové haly K.07. Východní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Jižní stěna je prolomena okenním otvorem se zalomeným ostěním s jednoduchým dvoukřídlým plastovým oknem. Západní stěna obsahuje v severní části dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucím do kanceláře K.09. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Kancelář K.09

Severní stěna je hladká, omítaná a nabílená. Východní stěna obsahuje v severní části dveřní otvor s jednokřídlými plnými dřevěnými dveřmi v ocelové rámové zárubni, vedoucím do kanceláře K.08. Jižní stěna je prolomena okenním otvorem se zalomeným ostěním s jednoduchým dvoukřídlým plastovým oknem. V severní části západní stěny se nachází komínové těleso, proto je stěna zalomena. V jižní části západní stěny se nachází dveřní otvor s neprůchozími jednokřídlými dřevěnými dveřmi vedoucí do místnosti K.06. Strop je plochý, hladký, omítaný a nabílený. Podlaha je krytá kobercem.

Sklad K.10 byl v průběhu průzkumu nepřístupný.

Půdní prostory K.01 a K.10 byly v průběhu průzkumu nepřístupné.

4.3.6 Schodiště

4.3.6.1 Schodiště SCH.01

Jedná se o železobetonové pětiramenné sloupové schodiště situované na západovýchodní osu střední části objektu k západní fasádě. Nástupní ramena začínají v hlavní hale P.43 v přízemí a schodiště propojuje přízemí, 1. a 2. patro. Z 2. patra pokračuje na místě severního ramene do podkroví schodiště SCH.04. Před západní stěnu je představena sklobetonová příčka, kvůli které jsou otvory v západní stěně z interiéru nepřístupné.

Nástupní ramena jsou dvě a obsahují vždy 14 schodišťových stupňů. Mezilehlá ramena jsou také dvě a vedou na společnou mezipodestu, ze které pokračuje jedno výstupní rameno. Mezilehlá ramena obsahují vždy 5 schodišťových stupňů. Výstupní rameno obsahuje vždy 13 stupňů. Výstupní rameno je vynášeno masivním železobetonovou boční schodnicí. Ostatní ramena jsou vynášena zalamovanými nebo přímými železobetonovými schodnicemi. V zrcadlech se nachází suchá kaskáda čtvercových polí. Ramena jsou opatřena hnědobéžovým litým teracem. Mezipodesty jsou opatřeny také litým teracem, po obvodu červeným a na středu černobílým. Zábradlí je tvořeno z ohýbaných ocelových prutů čtvercového průřezu s dřevěným madlem. Sloupky jsou opatřeny světle modrým pastelovým nátěrem, stěny a spodní strany ramen žlutým pastelovým nátěrem.

Obr. 26: Schodiště SCH.01. (foto MK, 2017)

4.3.6.2 Schodiště SCH.02

Jedná se o visuté tříramenné schodiště s kamennými, vzájemně zaklesnutými stupni, situované na západovýchodní osu jižní části objektu. Nástupní rameno začíná ve schodišťové hale P.09 v přízemí a schodiště tak propojuje přízemí, 1., 2. patro a podkroví. Ve stejné půdorysné stopě propojuje suterén s přízemím obdobné, ale vřetenové tříramenné schodiště s kamennými stupni s dřevěnými madly ve stěnách.

Nástupní rameno obsahuje vždy 12 žulových schodišťových stupňů s profilovanou hranou, které jsou na spodní straně spojitě omítnuty a nabíleny. Výjimku tvoří nástupní rameno v přízemí a výstupní rameno do 2. patra, která obsahují 13 schodišťových stupňů. Mezipodesty vynášejí schodišťové nosníky. Střední rameno obsahuje vždy 4 žulové schodišťové stupně s profilovanou hranou. Výstupní rameno obsahuje vždy 12 žulových schodišťových stupňů s profilovanou hranou, které jsou na spodní

straně spojitě omítnuty a nabíleny. Celé schodiště je překryté PVC folií. Sloupky zábradlí tvoří ploché litinové prefabrikáty, vetknuté do boků stupňů, dodatečně byly tyto sloupky propojeny 2 ocelovými pásky, rovnoběžnými s madlem. Madlo zábradlí je dřevěné. V úrovni přízemí a 1. patra jsou schodišťové stupně dodatečně podepřeny na volném konci zalamovanými nosníky.

4.3.6.3 Schodiště SCH.03

Jedná se o shodné schodiště jako schodiště SCH.02, jen je zrcadlově převrácené. Jedná se o visuté tříramenné schodiště s kamennými, vzájemně zaklesnutými stupni, situované na západovýchodní osu jižní části objektu. Nástupní rameno začíná ve schodišťové hale P.18 v přízemí a schodiště tak propojuje přízemí, 1., 2. patro a podkroví. Ve stejné půdorysné stopě dříve propojovalo suterén s přízemím obdobné, ale vřetenové tříramenné schodiště s kamennými stupni s dřevěnými madly ve stěnách. Toto schodiště bylo přerušeno zazdívkou v místech středního ramene. Ocelové madlo středního ramene vetknuté do stěny zůstalo zachováno jak v přízemí, tak na druhé strany zazdívky v suterénu.

Nástupní rameno obsahuje vždy 12 žulových schodišťových stupňů s profilovanou hranou, které jsou na spodní straně spojitě omítnuty a nabíleny. Výjimku tvoří nástupní rameno v přízemí, které obsahuje 13 schodišťových stupňů. Mezipodesty vynášejí schodišťové nosníky. Střední rameno obsahuje vždy 4 žulové schodišťové stupně s profilovanou hranou. Výstupní rameno obsahuje vždy 12 žulových schodišťových stupňů s profilovanou hranou, které jsou na spodní straně spojitě omítnuty a nabíleny. Celé schodiště je překryté PVC folií. Sloupky zábradlí tvoří ploché litinové prefabrikáty, vetknuté do boků stupňů, dodatečně byly tyto sloupky propojeny 2 ocelovými pásky, rovnoběžnými s madlem. Madlo zábradlí je dřevěné. V úrovni přízemí a 1. patra jsou schodišťové stupně dodatečně podepřeny na volném konci zalamovanými nosníky.

4.3.6.4 Schodiště SCH.04

Schodiště SCH.04 navazuje na schodiště SCH.01 a propojuje 2. patro s podkrovím. Jedná se o tříramenné železobetonové schodiště podepřené schodnicemi. Nástupní rameno obsahuje 16 stupňů, střední rameno 3 stupně a výstupní rameno obsahuje 9 stupňů. Schodišťové stupně jsou opatřeny hnědobéžovým litým teracem, schodnice jsou opatřeny červeným litým teracem. Zábradlí je shodné se zábradlím schodiště SCH.01.

4.3.6.5 Schodiště SCH.05

Schodiště SCH.05 navazuje na schodiště SCH.02 a propojuje střešní polopatro v jižní části objektu s půdním prostorem nad tímto polopatrem. Jedná se o jednoramenné dřevěné schodiště s bočními dřevěnými fošnovými schodnicemi. Schodiště SCH.05 obsahuje 17 stupňů, které jsou prkenné a kryté PVC folií. Sloupky zábradlí a madlo tvoří ocelový úhelník, mezilehlá pole vyplňují dva ocelové pásky rovnoběžné s madlem.

5. DOPLŇUJÍCÍ PRŮZKUMY

Žádné doplňující průzkumy objektu radnice, č. p. 155 v Mariánských Lázních nebyly do data vydání této nálezové zprávy zpracovány.

6. STAVEBNÍ HISTORIE

6.1. Novorenesanční novostavba radnice (1877-1878)

Projekt na stavbu budovy radnice vypracoval vídeňský architekt Andreas Streit. Práce vedl Johann König z Kynžvartu a Erwin Luke z Mariánských Lázní. Stavba budovy radnice začala 5. dubna 1877 výkopem pro základy, které se začaly zdít v polovině dubna 1877. Dne 13. dubna 1877 byl položen základní kámen. Práce však z důvodu lázeňské sezóny byly 15. května 1877 přerušeny, v té době byly dokončeny zdi do úrovně suterénu. Stavba pokračovala od 1. září 1877 i přes celou zimu. Kompletní jednopatrová stavba byla dokončena na jaře 1878.⁴⁷

Přízemí severní části ve středním dílu obsahovalo dvouúrovňovou halu, která je zachována dodnes a dále na ose severní části chodbu propojující severní část se střední částí. Po stranách chodby se nacházely šachty světlíků (SV.02 a SV.03). V jižních částech světlíků se nacházely suché záchody přístupné dveřmi ze středové chodby. Ve východním dílu severní části přízemí se nacházelo 5 místností ve dvou traktech (2 v západním traktu a 3 ve východním traktu). V západním dílu severní části přízemí se nacházely 4 místnosti ve 2 traktech (vždy 2 místnosti v traktu). Na středu západní fasády severní části se nacházel dveřní otvor, který vedl do tříosého arkádového podjezdu, který navazoval na fasádu. Podjezd byl krytý nízkou valbovou střechou. Střední část přízemí byla dispozičně velmi složitá. V místech dnešní hlavní haly (P.43) se nacházel vestibul s chodbou, která propojoval střední část se severní částí, světlík, dvě dvojramenná schodiště, záchody a další místnost. Východní polovina střední části v základních rysech odpovídala dnešnímu stavu. Severní část objektu byla samostatná s vlastním vstupem v západní fasádě a se střední ani severní částí nebyla propojena. Přízemí jižní části odpovídalo v základních rysech dnešnímu stavu.

Ve středním dílu severní části suterénu se nacházela středová chodba (S.69), podél které se na stranách nacházely světlíky (SV.02 a SV.03). Dnešní místnosti S.68 a S.66 tvořili jeden centrální prostor, o čem svědčí jednotná klenba a materiál a subtilita příčky, která dnes tyto prostory odděluje. Dále ve středním dílu u severní fasády byly tři prostory (S.67, S.77 a S.78), ovšem přístupný byl jen východní prostor (S.67) a z něj pak následně i zbylé dva prostory. Ve východním díle se nacházelo 5 místností. U severní fasády se nacházela jedna místnost, která byla otevřena do exteriéru třemi velkými otvory (dnes zazděnými s větracími otvory). Další vstup do východního dílu se nacházel na jižní straně východní fasády. Nasvědčují tomu plány i nálezové situace (dozdíváný sokl). Naopak v jižní fasádě východního dílu se nacházel pouze okenní otvor. Západní díl severní části suterénu 7 místností ve třech traktech, středový trakt tvořila chodba (S.79), zbylé trakty obsahovaly vždy tři místnosti. Střední část suterénu byla rozdělena do čtyřech traktů. Ve východním traktu se nacházely 4 na sebe navazující místnosti a chodba, která propojovala východní trakt se středním východním traktem (S.59). Střední východní trakt tvořila chodba (dnes místnosti S.60, S.23, S.22 a S.21). Střední západní díl tvořila sestava několika chodeb, dvouramenného schodiště, sklepů a světlíku. Západní trakt tvořilo 5 místností v obdobném rozložení jako dnes. Suterén jižní části odpovídal dispozici přízemí jižní části. Obsahoval přibližně symetrickou dispozici podle severojižní osy se dvěma tříramennými schodišti (SCH.02 a SCH.03). Samostatný vstup do suterénu jižní části se nacházel na středu východní fasády. Svědčí o tom plány a nálezové situace (zmenšení otvoru, dozdívání parapetní části, absence soklových kamenných desek.). Kolem schodišťové haly (S.14 dohromady s S.08-S.11) se nacházelo 5 sklepních místností.

⁴⁷ viz kapitola 3.2.

Severní část 1. patra dispozičně odpovídala dnešnímu stavu. Výjimku tvořila příčka mezi dnešními místnostmi 1.41 a 1.42, která byla posunuta o jednu okenní osu směrem k jihu. V jihovýchodním rohu severní části 1. patra byla dispozice shodná s jihozápadním rohem, tedy se zalomenou chodbou ze středního traktu. Střední část 1. patra tvořila třítraktová dispozice. Ve východním traktu se nacházel jako dnes sál (1.38a) se dvěma přísálími po severní a jižní straně, otevřenými arkádou do sálu (severní přísálí (1.38b) se zachovalo propojené se sálem, jižní přísálí dnes tvoří chodba 1.36 a kancelář 1.37). Ve středním traktu se nacházel vestibul, dvě chodby, dvě dvouramenná schodiště, světlík a záchody. V západním traktu se nacházelo 5 na sebe navazujících místností. Jižní část 1. patra byla samostatná a se střední částí nepropojená. V severovýchodním a severozápadním rohu jižní části se nacházely sály. V severovýchodním rohu prostor původního sálu dnes zabírají místnosti 1.17, 1.20, 1.23 a 1.24, v severozápadním rohu prostor sálu dnes zabírají místnosti 1.08, 1.09, 1.05, 1.04b a 1.06. Jinak byla dispozice velmi obdobná jako dnes.

6.2. Dostavba 2. patra (1900)

Z důvodu nedostatku prostoru se radní v roce 1899 rozhodli zvýšit budovu o patro. Vypracováním projektu pověřili opět Andrease Streita. Práce proběhly během roku 1900. V rámci přístavby byly adaptovány i purkmistrovské prostory.⁴⁸

Prostory ve 2. patře dispozičně odpovídaly prostorům v 1. patře. Fasády přirozeně navázaly na tektoniku přízemí a 1. patra a respektovaly i superpozici pilastrových řádů. Hmota i výzdoba střešních polopater zůstala stejná, střešní polopatra se jen přesunula o úroveň výše. Na střešní polopatro v severní části byla navíc přistavěna mansardová čtyřhranná kupole, o čem svědčí ikonografie objektu. Východní trakt střední části se sálem (1.38a) nebyl navyšován. V přízemí severní části byl prostor východního světlíku adaptován na vrátnici.⁴⁹ K adaptaci purkmistrovského úřadu můžeme přiřadit prostory v severní části 1. patra, kde byly upraveny prostory ve středním rizalitu (1.46) a v severovýchodním rohu (1.49) a byly vyzdobeny štuky stropy v těchto místnostech.

Dispozice v suterénu, přízemí i 1. patře byly jinak zachovány téměř beze změn (výjimku tvoří výše zmiňovaná vrátnice a purkmistrovský úřad).

6.3. Rekonstrukce a přestavba (1956)

V lednu roku 1956 vydal Odbor pro výstavbu Místního národního výboru v Mariánských Lázních stavební povolení na rekonstrukci tamní radnice č. p. 155. S adaptací budovy se započalo ještě téhož měsíce. Provádějící organizací byl národní podnik Lesostavby, závod Plzeň (Jateční třída 10).⁵⁰

V rámci rekonstrukce proběhlo vybourání střední části objektu ve všech podlažích v suterénu a v přízemí v místech středního západního traktu, v 1. a 2. patře a v podkroví v místech středního traktu. Zároveň byl vybourán prostor pro schodiště SCH.01 u západní fasády. V těchto místech byla vystavěna hlavní hala ve stylu socialistického realismu. Tvořil ji železobetonový skelet, v 2. patře a podkroví rámový. Stropy byly provedeny železobetonové trámové s poli vyplněnými sklobetonem. Mezi prvním a druhým patrem bylo ponecháno na východní straně nezastropené zrcadlo. Mezi 2. patrem a

⁴⁸ viz kapitola 3.2.

⁴⁹ viz kapitola 3.2.

⁵⁰ viz kapitola 3.3.

podkrovím byl strop vynechán. Také bylo vystavěno železobetonové schodiště (SCH.01), propojující všechna podlaží.

Druhá etapa zmiňovaná v 3.3 nebyla zrealizována.

6.4. Úpravy v druhé polovině 50. let a v 60. let 20. století

V letech 1959-1960 proběhly dílčí rekonstrukce v suterénu budovy. V jižní části byl vybudován civilní kryt. V rámci vybudování krytu byly zpevněny podezděnými pasy klenby a místnosti rozpříčkovány. Z části spodní podesty vznikl sestava čtyř místností (S.08-S.11) jako vstup do krytu. Zároveň byl vybudován vzduchotechnický systém, který obsahoval šachtu v severní části prostupující všemi podlažími až na střechu. Patrně došlo i k rozpříčkování sklepů na středu jižní části suterénu.

V roce 1960 proběhla přestavba západního dílu severní části na obřadní síň. V rámci této přestavby byly vybudovány příčky v jihozápadním rohu severní části a pod stropy byly zavěšeny podhledy. V bývalém západním světlíku bylo vybudováno hygienické zázemí pro obřadní síň.

V roce 1965 byla upravena vstupní hala P.61. Sokl až do úrovně parapetu byl obložen mramorovými deskami a celá místnost byla vydlážděna rovněž mramorovými deskami.

6.5. Vestavba výřařovny jídel s jídelnou (1968)

V roce 1968 proběhla rekonstrukce a vestavba výřařovny jídel s jídelnou. Přestavba se dotkla hlavně středního východního a východního traktu střední části suterénu a východní poloviny jižní části suterénu.

Změny konstrukcí dobře popisuje obrázek č. 24⁵¹ s drobnými úpravami popsány v kapitole 3.5.

6.6. Úpravy v 70. a 80. letech 20. století

V roce 1974 vznikla bytová jednotka v jižní části přízemí. V kapitole 3. je uveden jako byt v 1. patře, ovšem v 1. patře není vhodné místo a konstrukce, které by k existenci takové bytové jednotky napovídali. Tyto konstrukce se naopak nacházejí v jižní části, kde se nachází hygienické zázemí a kuchyňka vestavěné do původní místnosti. Zároveň s příchodem sovětského číslování podlaží můžeme předpokládat, že uvedení 1. patra bylo myšleno spíše jako 1. podlaží, tedy přízemí.

V roce 1975 byly vybudovány garáže na jihovýchodním rohu objektu a s objektem byly propojeny pouze střechou.

V roce 1980 byla přepříčkována část původní chodby ve středním východním traktu střední části suterénu. Přibližně na středu byly vybudovány dvě příčky a vznikly tak místnosti S.22 (šatna) a S.23 (hygienické zázemí).

V roce 1981 byl do závodní kuchyně zaveden plyn, tato skutečnost neovlivnila stavební konstrukce. V návaznosti na zavedení plynu byl v roce 1982 vybudován dvouprůduchový komín v místnosti S.34, který prostupuje všemi podlažími a vede na střechu.

V roce 1986 proběhly stavební změny v trafostanici, které však nemohly být blíže prozkoumány z důvodu nepřístupnosti prostor trafostanice.

⁵¹ viz kapitola 10.

V roce 1987 vznikla na západní straně severní části výtahová šachta (S.84), přístupná z bývalé kotelny (S.83).

6.7. Úpravy po roce 1990

Proběhlé úpravy po roce 1990 byly spíše utilitární a jsou chronologicky s daty vyčteny v kapitole 3.7.

7. HODNOCENÍ OBJEKTU

Následující kapitoly shrnující hodnocení památky jsou ovlivněny názorem autora průzkumu, aktuálním stavem objektu a soudobého přístupu památkové péče, aktuální v době vyhotovení tohoto elaborátu.

V roce 1865 získávají Mariánské Lázně titul města, což přináší větší tlak na reprezentaci a seskupení radních, pro které bylo třeba vybudovat důstojné a reprezentativní místo. Stavba radnice tak začíná 12 let od získání titulu. Město se ve druhé polovině 19. století rozvíjelo nebývalou rychlostí, a tak bylo nutné přikročit v roce 1900 k navýšení budovy radnice, jelikož do objektu se mělo přesunout i okresní hejtmanský. Další změny přichází po roce 1948, kdy je opět kladen tlak na patřičnou reprezentativnost sídla MNV Mariánské Lázně. Budova radnice je tedy přestavěna a zmodernizována v roce 1956.

Vznik stavby je spojen s rozvojem a hrdotí lázeňského města, které měla nová budova radnice reprezentovat. Stavba tak má pro město Mariánské Lázně i symbolickou hodnotu.

Z urbanistického hlediska budova radnice uzavírá park mezi zadními křídly domů na Hlavní třídě a Ruskou ulicí. Stavba stojí samostatně a tvoří tak dominantu okolí Ruské ulice.

Stavba je příkladem hodnotné novorenesanční radnice, která vznikla jako přirozený důsledek rozvoje Mariánských Lázní v 19. století. Novorenesanční styl je čistý a monumentální, patrný je Vídeňský vliv, který do stavby vnesl vídeňský architekt Andreas Streit, který měl navrhnout i pomník Karla Kašpara Reitenberga. Přes radního Lerchla, který stavbu pomníku zařizoval, se tak Andreas Streit dostal ke stavbě radnice. Andreas Streit patří mezi architekty pozdního vídeňského historismu, zvláště novorenesance a novobaro, patří také k pedagogům na vídeňské technické universitě. K jeho dílům patří například Městské divadlo v Karlových Varech. Ucházel se také o stavbu radnice v Liberci. Většina jeho staveb se však nachází ve Vídni. S příchodem moderny na začátku dvacátého století jeho význam mizí. Následné navýšení radnice na samém počátku 20. století jen podtrhuje její význam v tehdejší době. Zajímavé je, že projekční práce byly opět svěřeny Andreasi Streitovi, ten tak mohl plynule navázat na svou práci.

Stavba je také příkladem z dnešního pohledu hodnotné vestavby hlavní haly ve stylu socialistického realismu, která byla provedena i s uměleckým záměrem. Hlavním autorem byl Karel Kněžourek. Vzhledem k tomu, že obě etapy (novorenesanční a socialisticky realistická) čerpají ze stejného inspiračního zdroje, prvky a motivy jsou obdobné a tudíž vznikla zajímavá kombinace chápání antického architektonického odkazu. Vestavba hlavní haly nenarušila vnější vzhled a výraz budovy, který se tak nezměněn zachoval z původního záměru architekta Streita.

Pozdější úpravy po roce 1968 do současnosti narušily celistvost a výraz stavby jen minimálně.

Interiéry stavby byly z důvodu stálého využívání objektu pro účely městského úřadu modernizovány, a tak se novorenesanční zdobnost vytratila. Zachovaná je jen minimálně v prostorech vstupních hal. Velmi hodnotný je sál (1.38a), který se zachoval téměř bez zásahu (s výjimkou oddělení jižního přísálí).

Z hlediska památkové péče je objekt hodnotný svým významem pro město Mariánské Lázně, svým umístěním v kontextu lázeňského centra. Hodnotné jsou exteriéry stavby a vestavba hlavní haly s příslušnými prostory.

8. NÁMĚTY PRO POTŘEBY PAMÁTKOVÉ PÉČE

8.1. Hodnotné prvky a detaily

8.1.1 Obecně

- Dispoziční a prostorová skladba objektu, zvláště hlavní hala se schodištěm (SCH.01) a sál s přísálími (1.38)

8.1.2 Exteriéry

- Veškeré fasády s architektonickým členěním, prvky a detaily
- Vstupní sloupové edikuly a veškeré portály s detaily
- Vstupní schodiště na severní fasádě
- Znak města v tympanonu severní vstupní edikuly
- Dveřní výplně (severní hlavní vstup, vstup v západní fasádě střední části, vstup v západní fasádě jižní části, vstup do suterénu v severní části východní fasády střední části)
- Okenní výplň v 1. okenním otvoru ze severu ve východní fasádě jižní části v suterénní úrovni

8.1.3 Přízemí

- Vstupní hala P.61
- Chodba P.62
- Vstupní předsíň P.04
- Schodišťové haly P.09 se schodištěm SCH.02 a P.18 se schodištěm SCH.03
- Hlavní hala P.43 se schodištěm SCH.01
- Dveřní výplně
 - D-P.08-P.09
 - D-P.12-P.09
 - D-P.16-P.18
- Obložky průchodů mezi místnostmi P.64a, P.64b a P.65

8.1.4 Suterén

- Dveřní výplně
 - D-S.14-S.16
 - D-S.32-S.33
- Okenní výplň O-S.26-b
- Klenba v místnostech S.66 a S.68

8.1.5 1. patro

- Schodišťové haly 1.07 se schodištěm SCH.02 a 1.15 (společně s 1.18) se schodištěm SCH.03
- Hlavní hala 1.26 se schodištěm SCH.01
- Sál s přísálími (1.38a, 1.38b, 1.36, 1.37)
- Štuková výzdoba stropů v 1.46 a 1.49
- Dveřní výplně
 - D-1.03-1.07
 - D-1.10-1.07
 - D-1.11-1.07
 - D-1.08-1.07

- D-1.13-1.07
- D-1.14-1.15
- D-1.19-1.18
- D-1.22-1.18
- D-1.20-1.18
- D-1.17-1.15
- D-1.16-1.15
- D-1.36-1.26
- D-1.38b-1.26
- D-1.41-1.40b
- D-1.42-1.40b
- D-1.42-1.43
- D-1.43-1.44
- D-1.44-1.40b
- D-1.44-1.45
- D-1.45-1.40b
- D-1.45-1.46
- D-1.46-1.40a
- D-1.46-1.47
- D-1.47-1.40a
- D-1.47-1.48
- D-1.48-1.40c
- D-1.48-1.49
- D-1.49-1.50
- D-1.39-1.54
- D-1.21-1.22
- D-1.22-1.23

8.1.6 2. patro

- Schodišťové haly 2.08 se schodištěm SCH.02 a 2.14a (společně s 2.14b) se schodištěm SCH.03
- Hlavní hala 2.25 se schodištěm SCH.01
- Sál (1.38a)
- Dveřní výplně
 - D-2.02-2.04
 - D-2.04-2.06
 - D-2.04-2.08
 - D-2.06-2.09
 - D-2.11-2.08
 - D-2.10-2.08
 - D-2.17-2.14a
 - D-2.13-2.14a
 - D-2.19-2.14b
 - D-2.19-2.21
 - D-2.20-2.14b
 - D-2.18-2.14b

- D-2.23-2.18
- D-2.41-2.39
- D-2.42-2.39
- D-2.39-2.38b
- D-2.39-2.40
- D-2.43-2.38b
- D-2.43-2.44
- D-2.44-2.45
- D-2.45-2.38b
- D-2.46-2.38b
- D-2.46-2.48
- D-2.47-2.38a
- D-2.50-2.38a
- D-2.51-2.38c
- D-2.53-2.38c
- D-2.52-2.53
- D-2.37-SV.02
- Okenní výplně
 - O-2.40
 - O-2.38a
 - O-2.37

8.1.7 Podkroví

- Hlavní hala 2.25
- Chodba K.14
- Dveřní otvory
 - D-K.01-K.02
 - D-K.02-K.04
 - D-K.07-K.10
 - D-K.07-K.11
 - D-K.18-K.19
 - D-K.18-K.21
- Okenní výplně
 - O-K.17
 - O-K.19
 - O-K.18
 - O-K.21a i b
 - O-K.25 (za SDK)

8.2. Závady

8.2.1 Obecně

- Havarijní stav stropních konstrukcí

8.2.2 Exteriéry

8.2.2.1 Severní část

- Větrací průduchy v suterénní úrovni východní části severní fasády
- Stav okenních výplní
- Stav oplechování říms

8.2.2.2 Střední část

- Dvoukřídlé dveře D-S.17 v jižní části suterénní úrovně východní fasády
- Stav okenních výplní
- Stav oplechování říms

8.2.2.3 Jižní část

- Poškozená omítka východní fasády v suterénní úrovni
- Stav okenních výplní
- Stav oplechování říms

8.2.3 Přízemí

- Stropní konstrukce vstupní haly P.61
- Stropní konstrukce kanceláře P.49

8.2.4 Suterén

- Nadměrná vlhkost
- Poškozené nebo chybějící omítky
- Poškozené nebo chybějící podlahové krytiny
- Celková zanedbanost
- Poškozené okenní výplně jižní části suterénu
- Poškozené dveřní výplně

8.2.5 1. patro

- Havarijní stav stropní konstrukce chodby 1.08

8.2.6 2. patro

- Chybějící podlahová krytina v kanceláři 2.07

8.2.7 Podkroví

- Poškozené bednění místnosti K.28

8.3. Náměty pro péči o objekt

Kapitola shrnuje názory autora SHP na další zacházení s objektem, jedná se o doporučení ovlivněná aktuálním poznáním objektu, osobními zkušenostmi, znalostmi i možnostmi soudobého přístupu k historickým objektům. Navržená opatření nenahrazují závazná vyjádření příslušných orgánů státní památkové péče podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění.

Obecně by nemělo dojít k poškození památkových, kulturních, uměleckých, estetických, typologických a urbanistických hodnot, které stavba vykazuje. V rámci tohoto požadavku je nevhodné zasahovat do vnějšího pláště budovy a její hmotové dispozice

Z urbanistického hlediska by bylo vhodné navázat budovu radnice na přilehlý park z jižní strany. V souvislosti s tím odstranit objekt garáží (S.88).

Z dispozičního hlediska by bylo vhodné:

- Odstranit příčku tvořící sklad P.11
- Odstranit sestavu místností P.21-P.23
- Odstranit komínové těleso v jižní části objektu
- Odstranit dveřní otvor mezi místnostmi P.04 a P.03
- Odstranit těleso vzduchotechniky v severní části objektu
- Obnovit průchody mezi místnostmi S.52 a S.69, S.52 a S.59
- Odstranit příčky vzniklé během vestavby závodní jídelny a obnovit původní dispoziční schéma v jižní části suterénu
- Odstranit příčku mezi místnostmi S.66 a S.68
- Obnovit sál 1.38a ve své původní rozloze s přísálími. Tedy odstranění zazdívek v jižní stěně sálu a příčky mezi chodbou 1.36 a kanceláří 1.37. V souvislosti s tím zazdít průchod z chodby 1.36 do chodby 1.20.
- Odstranit příčku mezi schodišťovou halou 1.15 a chodbou 1.18
- Odstranit příčku a svislou trubku v chodbě 1.40b
- Odstranit severní příčku skladu 1.17 a dozdíť východní stěnu až k severní stěně chodby 1.20
- Odstranit příčku tvořící sklad 2.16
- Odstranit příčku v chodbě 2.39
- Odstranit příčky mezi místnostmi 2.47-2.49
- Obnovit funkci světlíků SV.01, SV.02 a SV.03

Z hlediska poškození hodnotných prvků je vhodné:

- odstranit mramorový obklad a dlažbu ze vstupní haly P.61
- provést repasování dveřních výplní a obložek
- provést sjednocení barevnosti v sále 1.38a
- odstranit ze schodišť SCH.01 a SCH.02 PVC folii a schodišťové stupně repasovat, repasy provést i na zábradlí obou schodišť
- celkově nahradit PVC folii na podlahách za dlažbu.

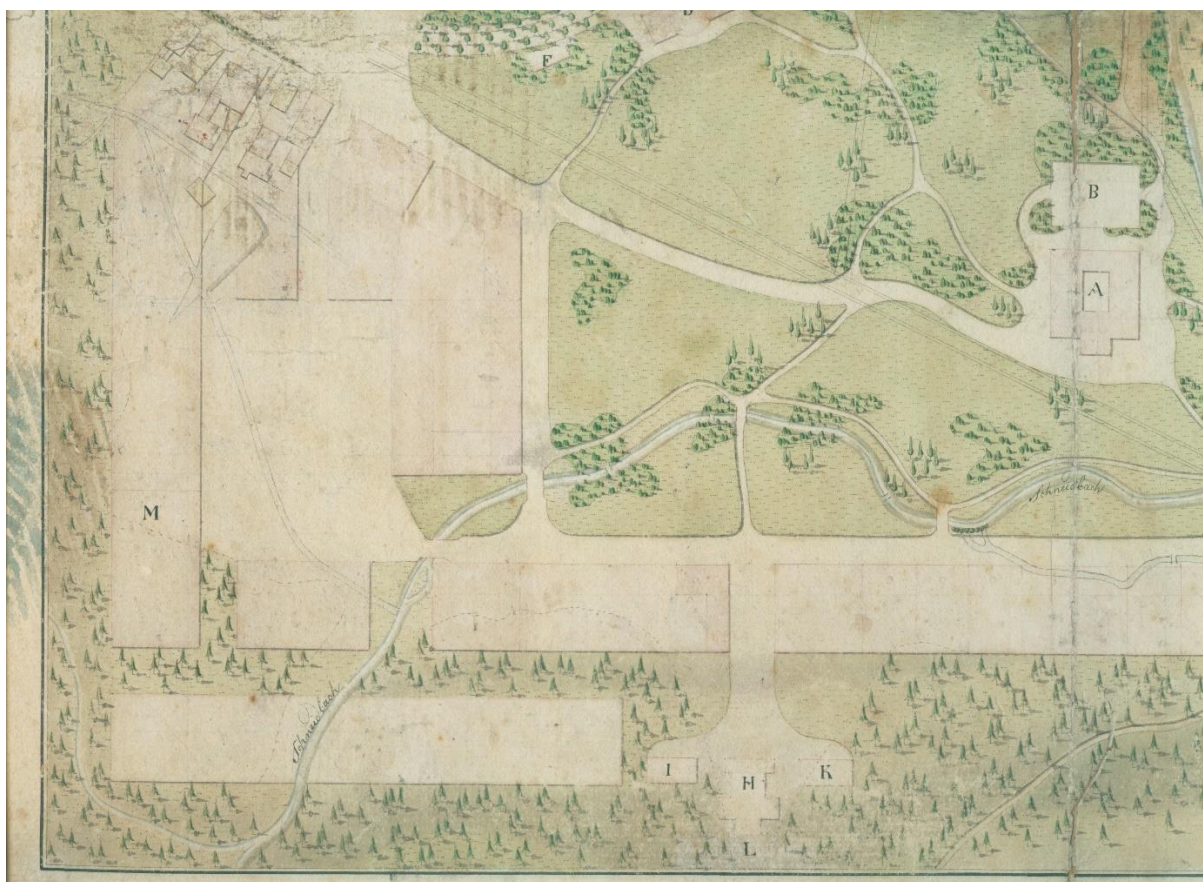
9. NÁMĚTY NA DALŠÍ PRŮZKUMY

Na objektu radnice, č. p. 155 v Mariánských Lázních by měl být proveden **stavebně-technický průzkum** k zjištění skutečného stavu konstrukcí a doporučení k dalšímu postupu a nakládání s objektem.

Zároveň by před případnou rekonstrukcí měla proběhnout **inventarizace a pasportizace prvků** (jako např. dveřních a okenních výplní, zárubní, zámečnických prvků apod.) pro účely obnovy objektu.

V průběhu případné rekonstrukce by měl probíhat **operativní průzkum a dokumentace** nálezových situací.

10. HISTORICKÁ DOKUMENTACE

Obr. č. 1: Výřez ze situačního plánu, zachycujícího v Mariánských Lázních území na klášterním panství tepelských premonstrátů („Situations Plan der Gegend von Marienbaad auf der Stiftsherrschaft Tepl [...]“), první polovina 19. století. V místech, kde na konci 1870tých let vznikla budova radnice, byl po jednu dobu plánován kostel (písmeno H na mapě), fara (písmeno I), škola (písmeno K) a hřbitov (písmeno L). Sběrka map a plánů Městského muzea v Mariánských Lázních, č. MP 073-2.

Obr. č. 2: Kolorovaný situační plán Mariánských Lázní na panství tepelských premonstrátů, asi 1821. V místech, kde jsou na plánu stavební parcely č. 57 (pro kostel) a 58 (sousední objekty), byla v letech 1877 až 1878 vybudována mariánskolázeňská radnice. Měřítko v dolnorakouských sázích. Sbírka map a plánů Městského muzea v Mariánských Lázních, č. MP 0074-2645.

Obr. č. 3: Situační plán Mariánských Lázní od c. k. stavebního úředníka Ludwiga Tscheppera, 1843. Měřítko ve vídeňských sázích. Sbírka map a plánů Městského muzea v Mariánských Lázních, č. MP 0079-2653-I.

Obr. č. 4: Snímek polohy v Mariánských Lázních, kde později byla postavena radniční budova (v horní polovině snímku u pravého okraje); před 1877. Sběrka historických fotografií Městského muzea v Mariánských Lázních, č. HF 0058-0000.

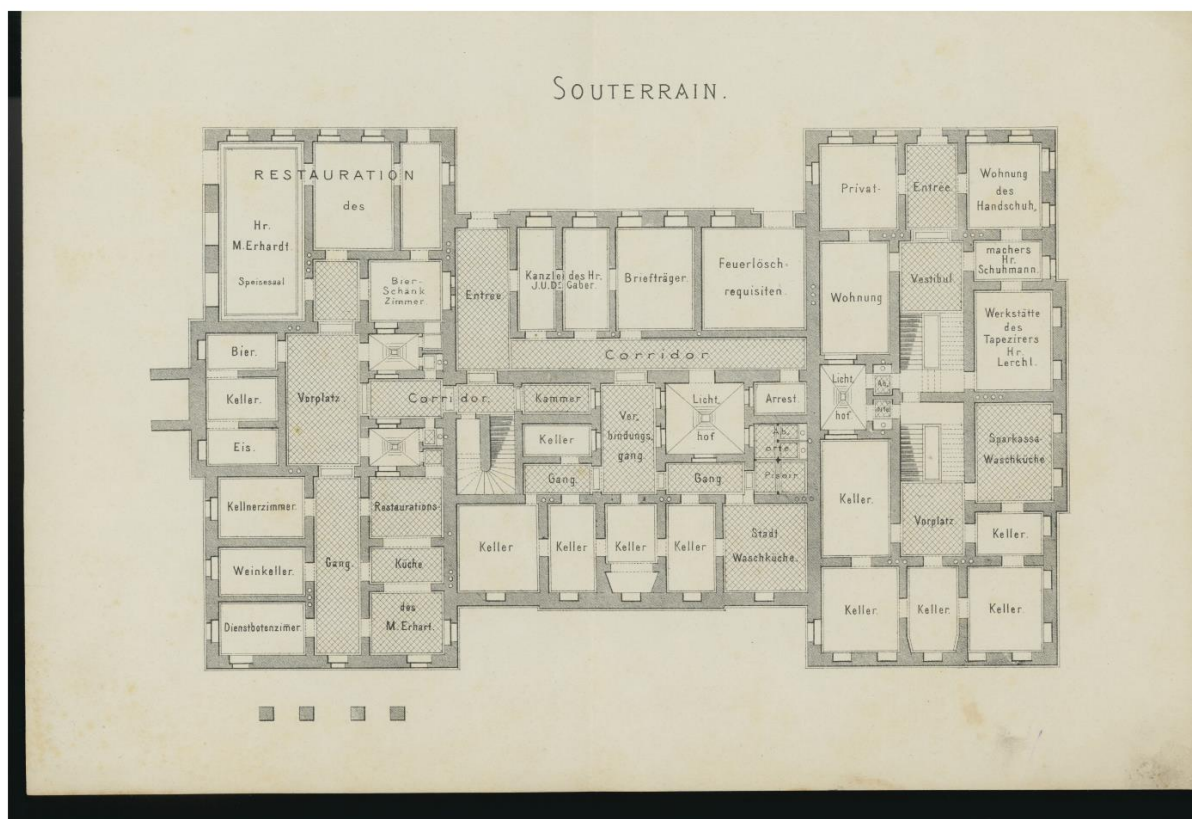
Obr. č. 5: Návrh severní fasády radnice (Stadthaus). Architekt Andreas Streit, Vídeň, březen 1877. Měřítko bez označení. Reprodukce kopie originálního, ručně provedeného plánu, zarámované do pasparty. Sběrka historických fotografií Městského muzea v Mariánských Lázních, č. HF 0018-a, 104, 2009-I.

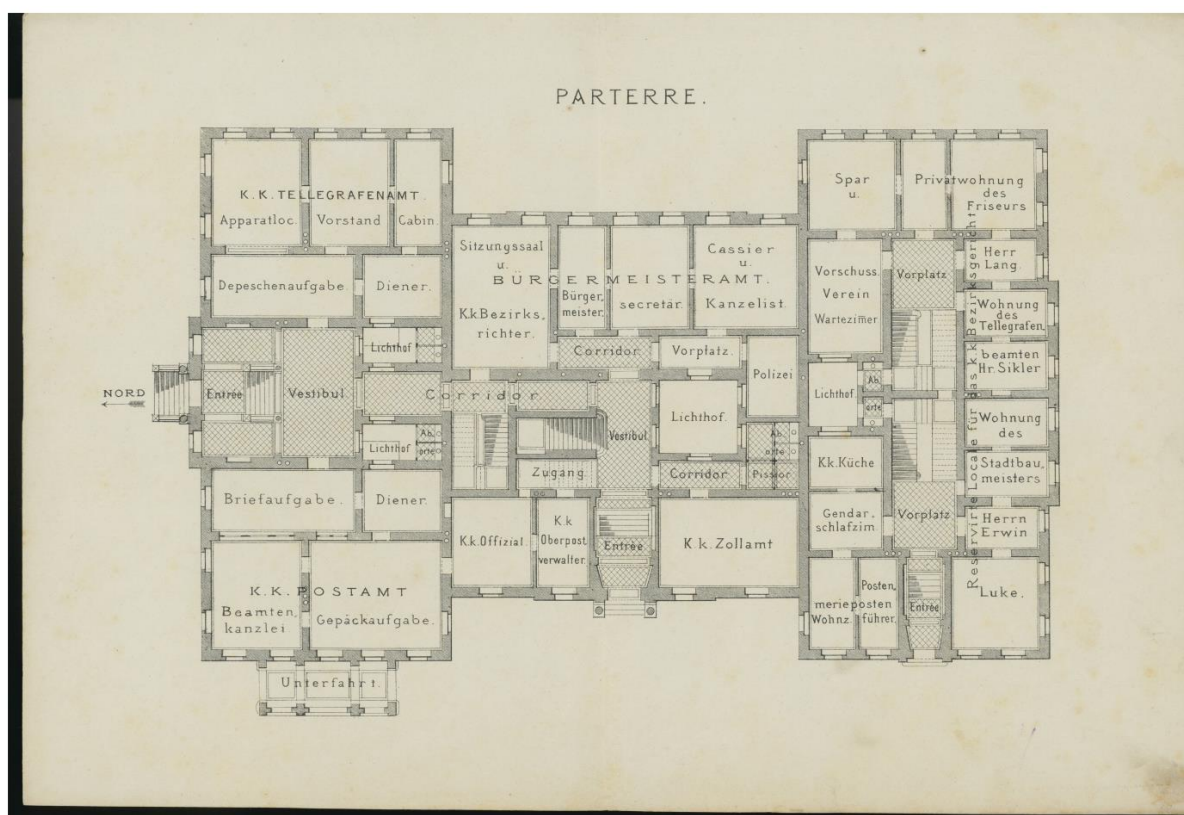
Obr. č. 6: Návrh západní fasády radnice (Stadthaus). Architekt Andreas Streit, Vídeň, březen 1877. Reprodukce kopie originálního, ručně provedeného plánu, vložené do pasparty. Sběrka historických fotografií Městského muzea v Mariánských Lázních, č. HF 0019-a, 104, 2009-I.

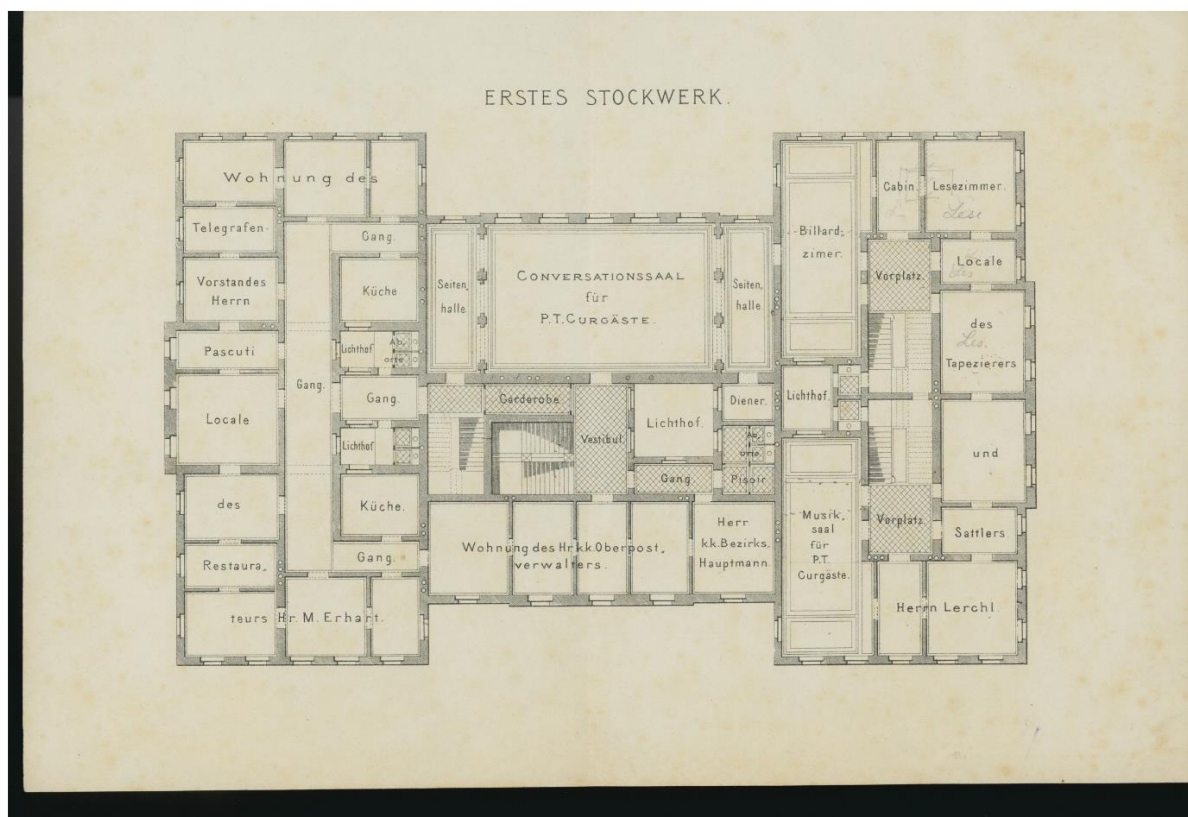
Obr. č. 7: Titulní list z publikace „Orientierungs-Plan des Stadt- und Sparkassa-Gebäudes in Marienbad“, vydané v Mariánských Lázních tamním stavebním mistrem Erwinem Lukem roku 1878, s obrázkem „severní fasády“ radniční budovy a metrickým měřítkem vespod listu pro půdorysy. Pod grafickým vyobrazením radnice jsou popisky: C. k. telegrafní úřad (vlevo), hlavní vstup (uprostřed pod obrázkem), C. k. poštovní úřad (vpravo). Podle údaje „Gez. v. Erwin Luke“, umístěného vlevo dole, je autorem předlohových kreseb pro publikaci Erwin Luke, její vydavatel. Litografovala „Bohemia“ Praha. Na tomto titulním listu je uveden jiný měsíc vydání (Juli – červenec), než na obalu publikace, kde: Juni 1878, tedy červen 1878. (Texty viz rešerše.) Sbírký Městského muzea v Mariánských Lázních.

Obr. č. 8: Půdorys radničního suterénu z publikace „Orientační plán“, 1878. (Popisky viz rešerše.)

Obr. č. 9: Půdorys přízemí radnice z publikace „Orientační plán“, 1878. (Popisky viz rešerše.)

Obr. č. 10: Půdorys prvního patra radnice z publikace „Orientační plán“, 1878. (Popisky viz řešerše.)

Obr. č. 11: Snímek budovy radnice, pořízený v době před rokem 1900 (před jejím zvýšením o patro). Pohled od jihozápadu. Sbírka historických fotografií Městského muzea v Mariánských Lázních, č. HF 0000-5961.

Obr. č. 12: Snímek budovy radnice, pořízený v době před rokem 1900 (před jejím zvýšením o patro), zachycující severní průčelí se vstupem a průčelí východní. Sbírka historických fotografií Městského muzea v Mariánských Lázních, č. HF 0004-a, 104, 2009-I.

Obr. č. 13: Snímek budovy radnice, pořízený v době před rokem 1900 (před jejím zvýšením o patro). Pohled na západní průčelí s podjezdem pro kočáry a na část severní fasády. Sběrka historických fotografií Městského muzea v Mariánských Lázních, č. HF 0084-a, 8, 2010-I.

Obr. č. 14: Snímek budovy radnice, pořízený v době před rokem 1900 (před jejím zvýšením o patro). Pohled na západní průčelí s podjezdem pro kočáry a na část křídla severního. Sběrka historických fotografií Městského muzea v Mariánských Lázních, č. HF 0264-3070.

Obr. č. 15: Snímek budovy radnice, pořízený v době před rokem 1900 (před jejím zvýšením o patro). Pohled na západní průčelí s podjezdem pro kočáry a na křídlo severní s edikulovým portálem a schody. Na straně, vedle snímku samotného, označení: „F. Fridrich“ a „K. Pr. Hofphotograph in Prag, Verleger“ – F. Fridrich, dvorní fotograf v Praze, nakladatel. Sbírka historických fotografií Městského muzea v Mariánských Lázních, č. HF 0334-0000.

Obr. č. 16: Dobová pohlednice se severním a západním průčelím radnice (Stadthaus) v Mariánských Lázních, před 1900. Sbírka pohlednic Městského muzea v Mariánských Lázních, č. SP 2415-a, 1, 2008-1-I.

Obr. č. 17: Dobová pohlednice se severním a částí východního průčelí radnice (Stadthaus), po 1900. Sbírká pohlednic Městského muzea v Mariánských Lázních, č. SP 0155-a, 1, 2007-155-l.

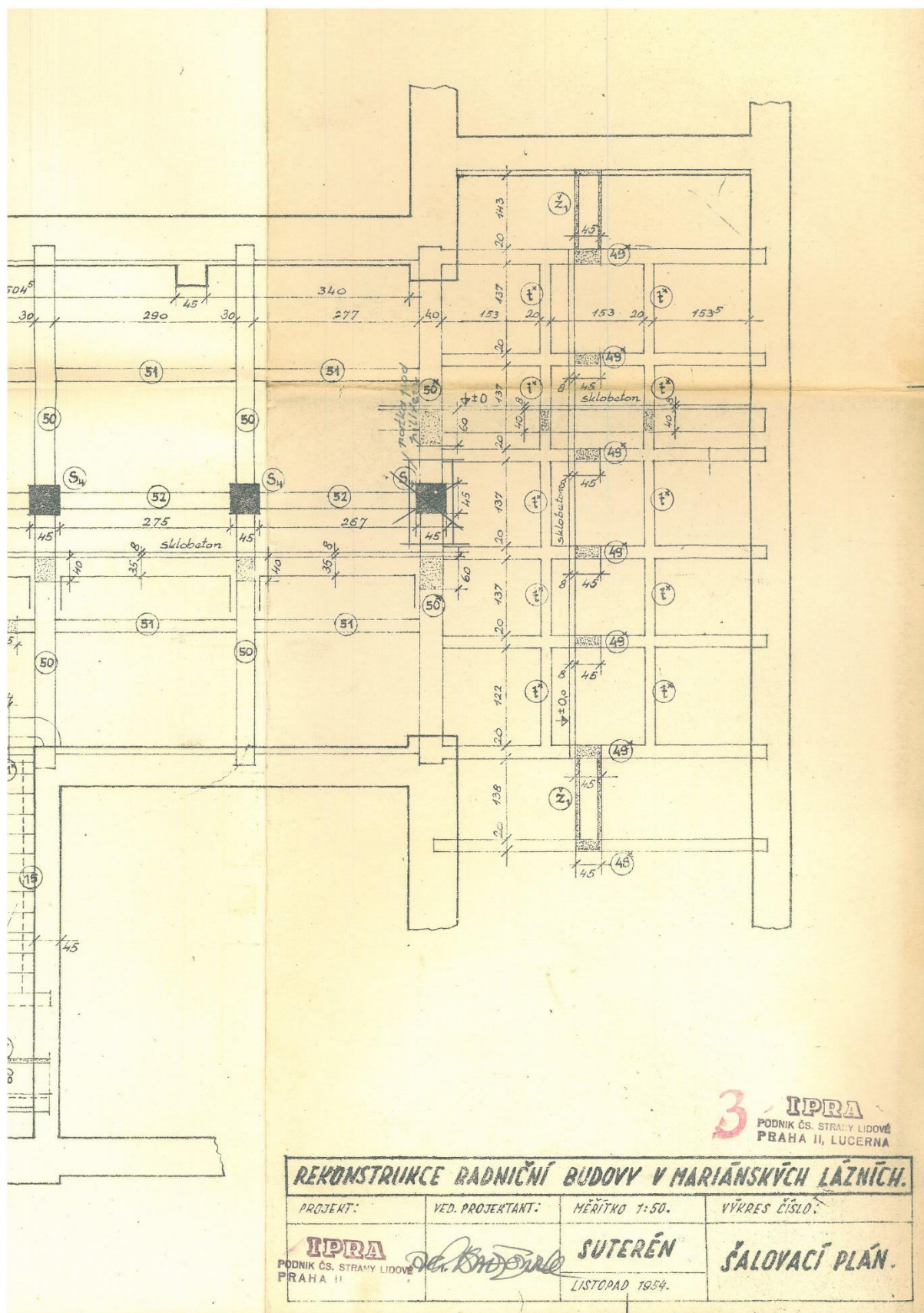
Obr. č. 18: Dobová pohlednice se severním a západním průčelím radnice, po 1900. Sbírká pohlednic Městského muzea v Mariánských Lázních, č. SP 0156-a, 1, 2007-156-l.

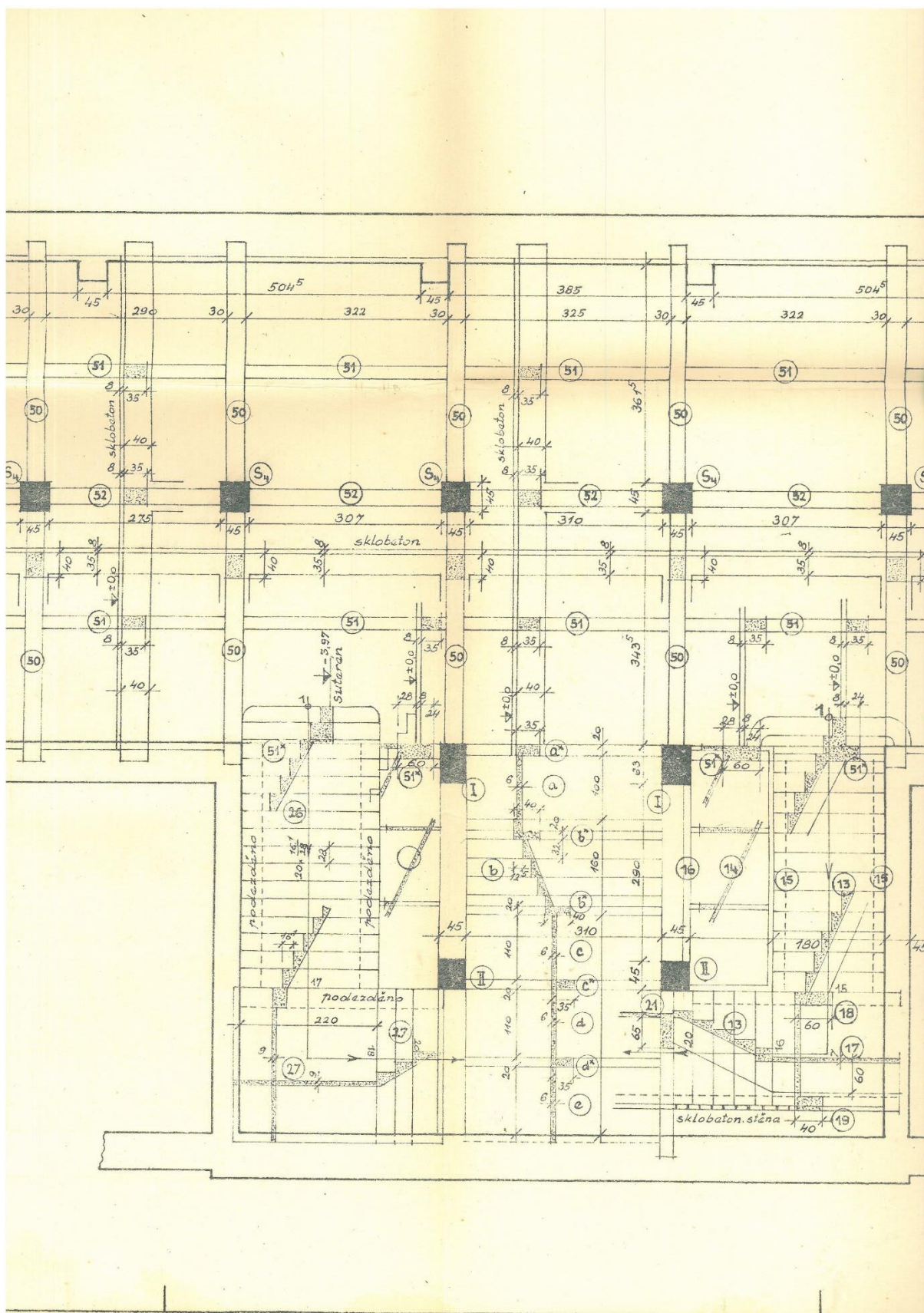

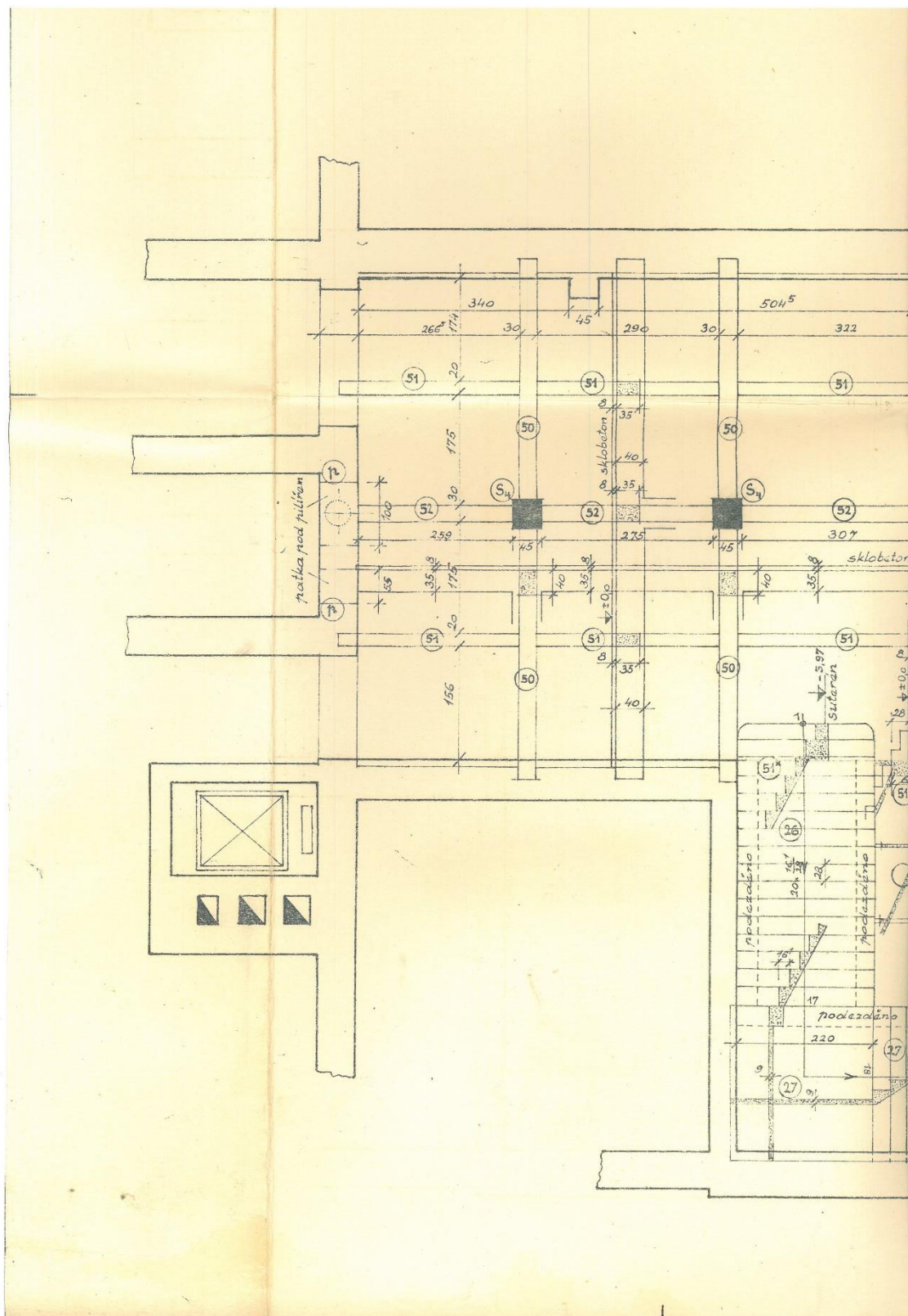
Obr. č. 19: Dobová pohlednice s označeními „Marienbad. Stadthaus. Postamt und Gericht.“ – „Mariánské Lázně. Radnice. Poštovní úřad a soud.“, po 1900. Sbírky Městského muzea v Mariánských Lázních, ozn. N 01301.

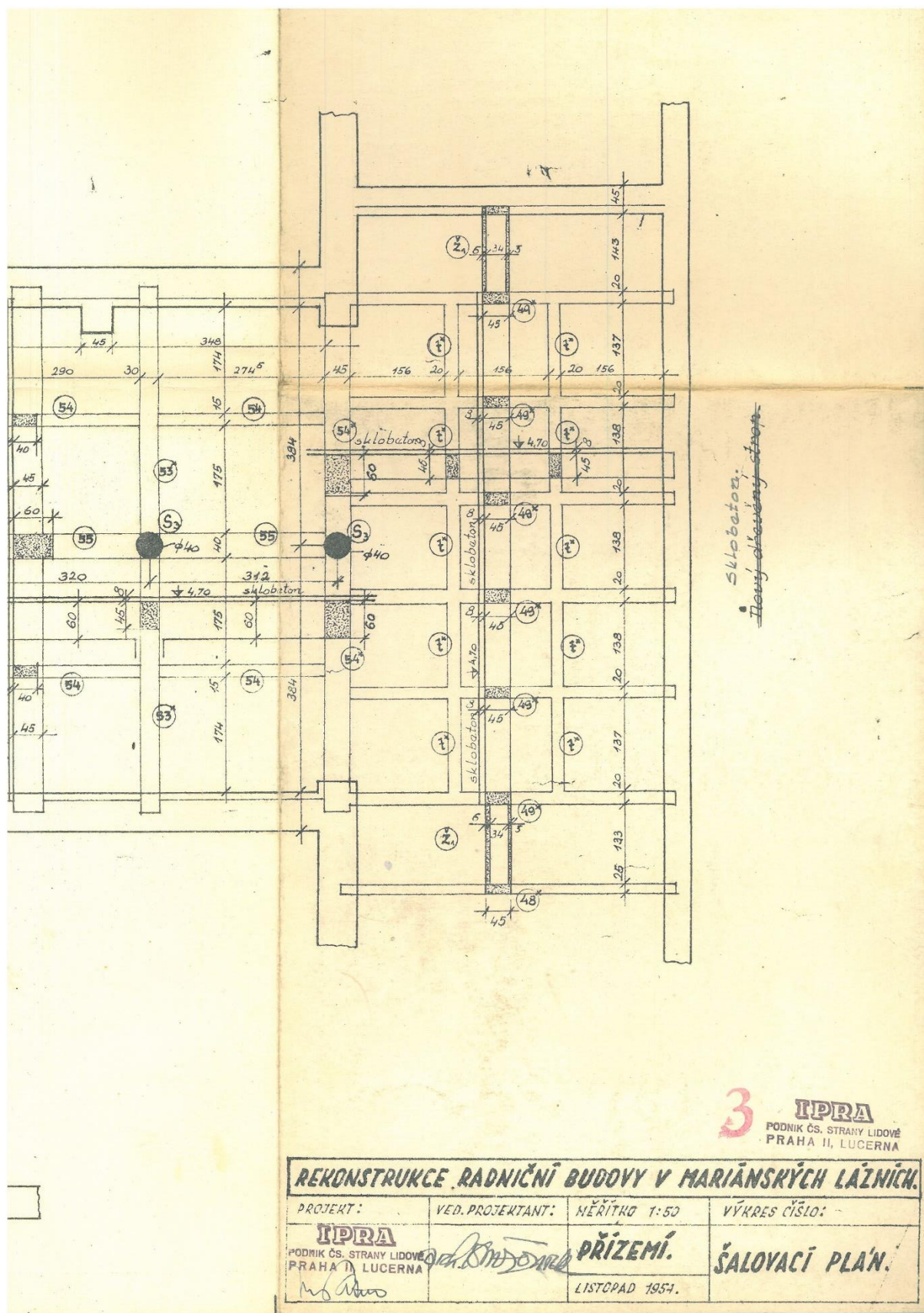
Obr. č. 20: Dobová pohlednice s „Jäger-Straße“ (dnešní Ruská) a s částí východní strany radnice v Mariánských Lázních, po 1900. Sbírky Městského muzea v Mariánských Lázních, ozn. N 01302.

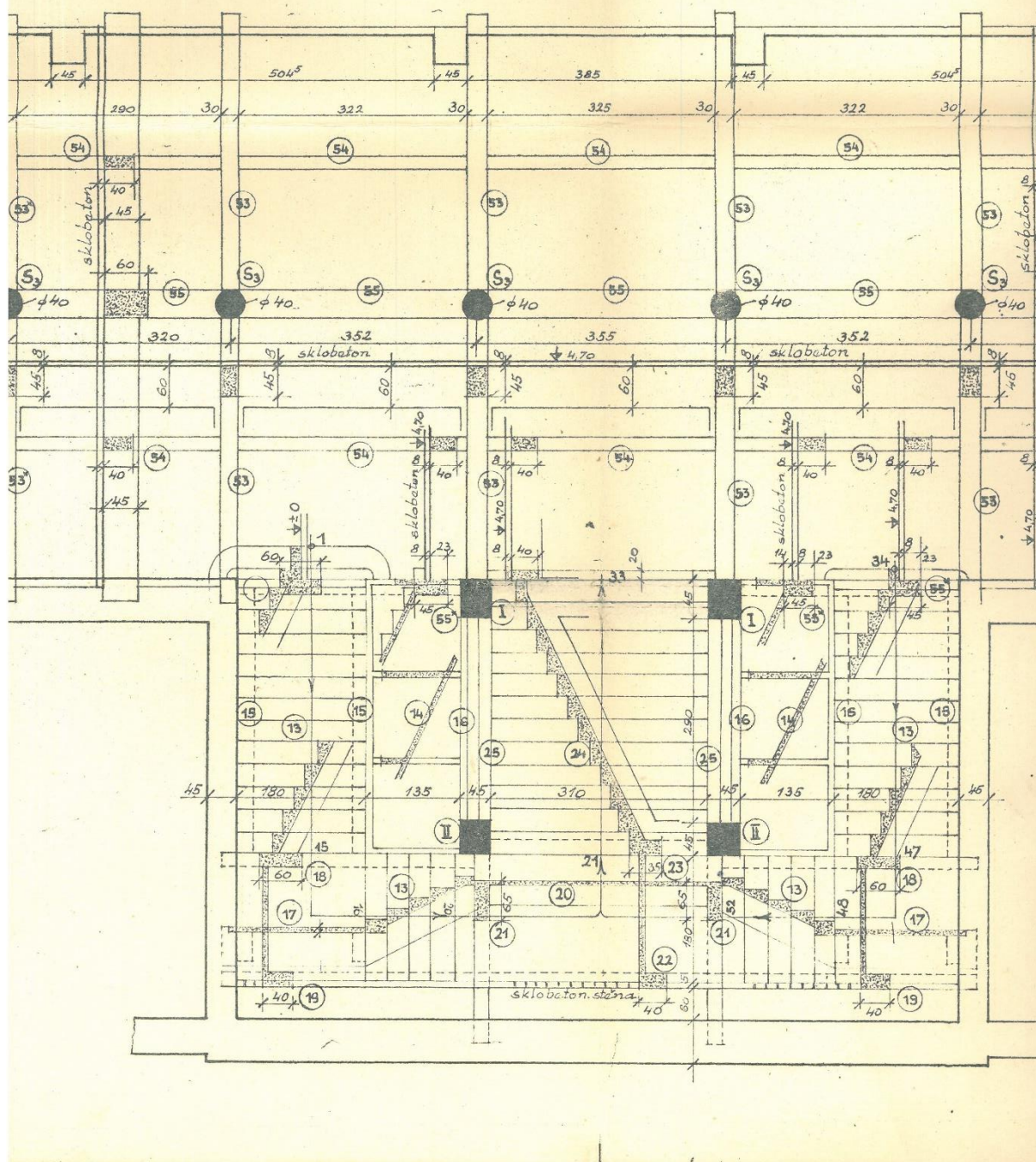

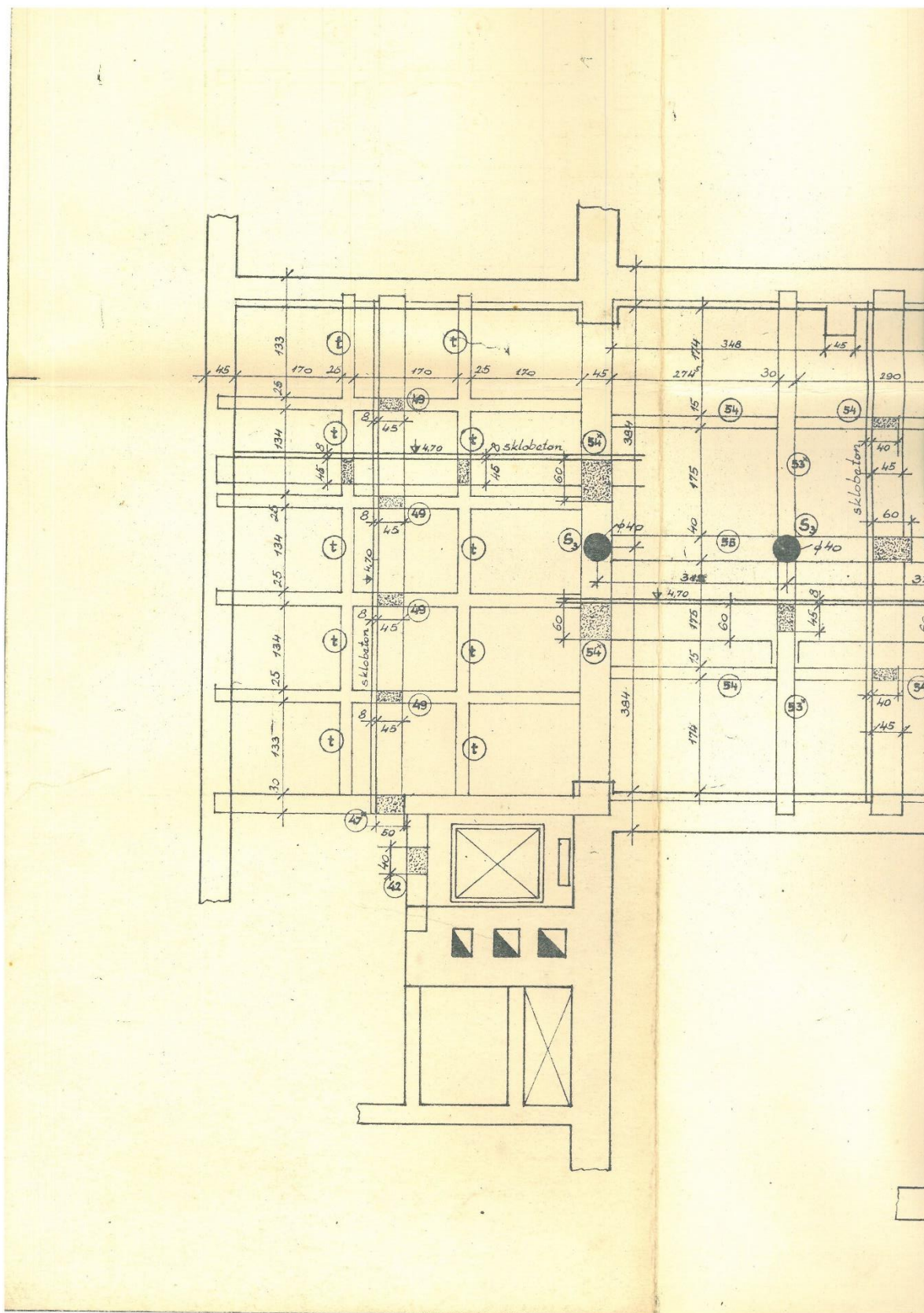

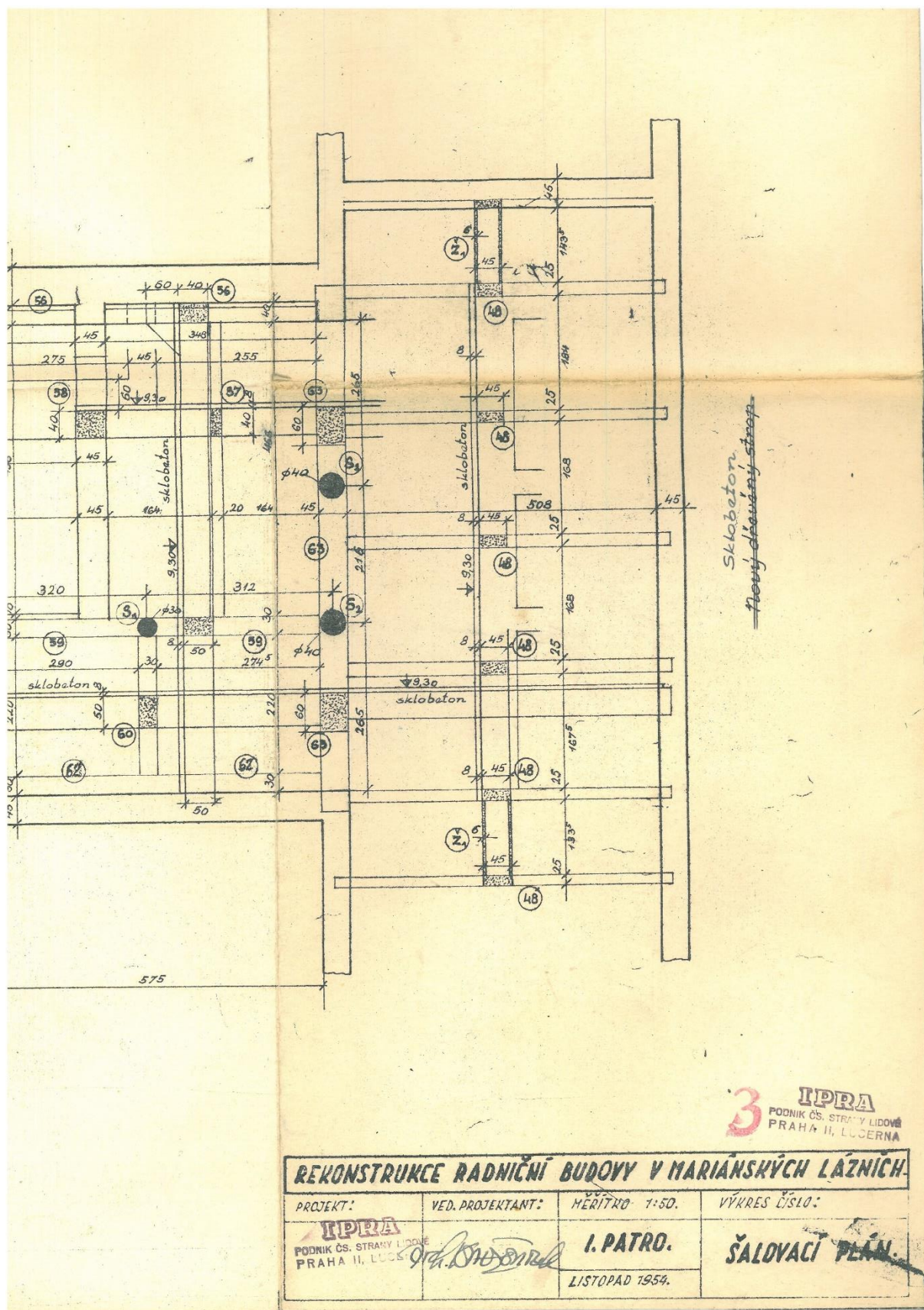
Obr. č. 21: Rekonstrukce radniční budovy v Mariánských Lázních – šalovací plán, půdorys suterénu, měřítko 1 : 50. IPRA – podnik Čs. strany lidové, Praha II, Lucerna. Vedoucí projektant arch. Kněžourek. Listopad 1954. Spisovna stavebního úřadu v Mariánských Lázních, archivní dokumenty k domu č. p. 155.

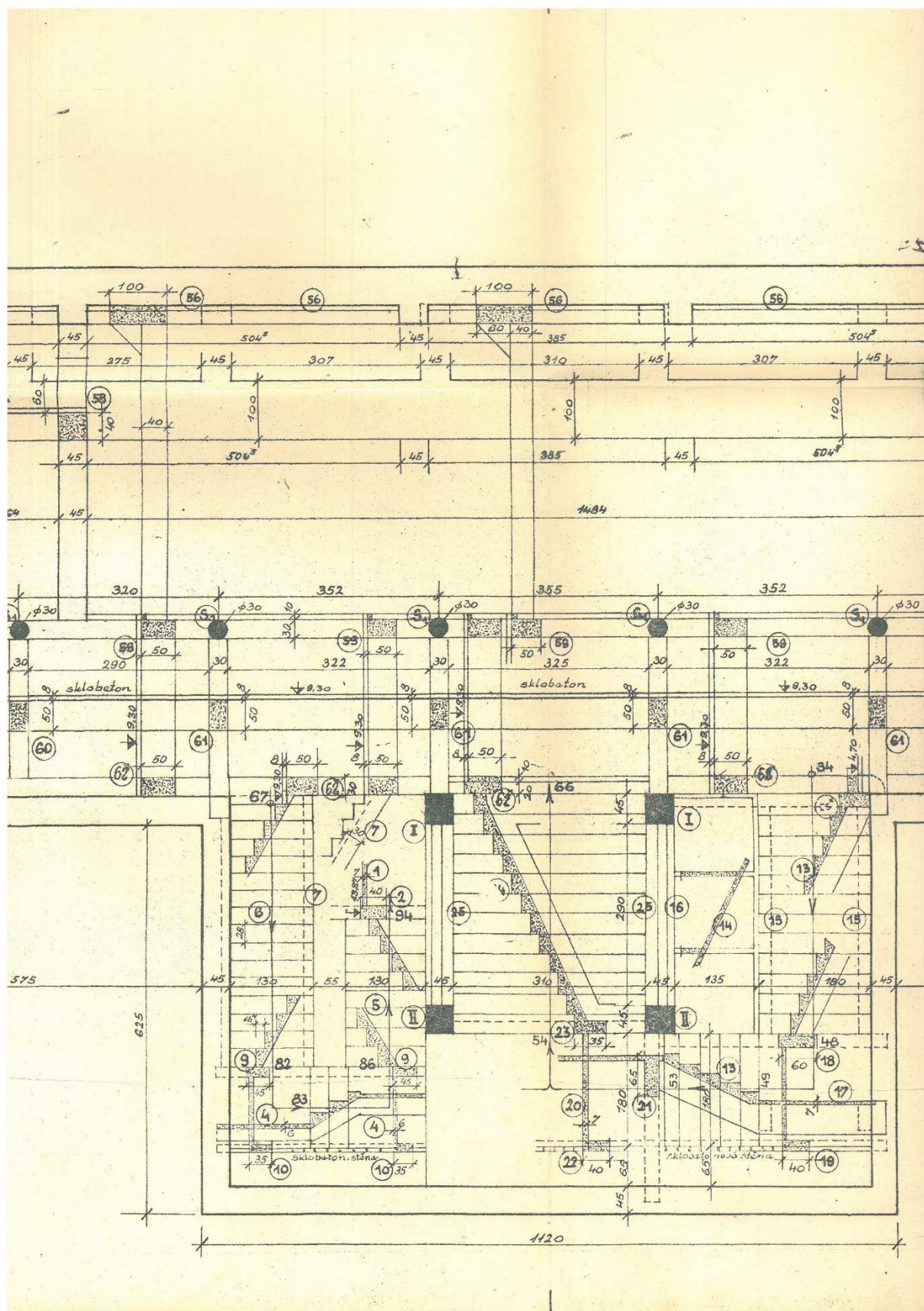

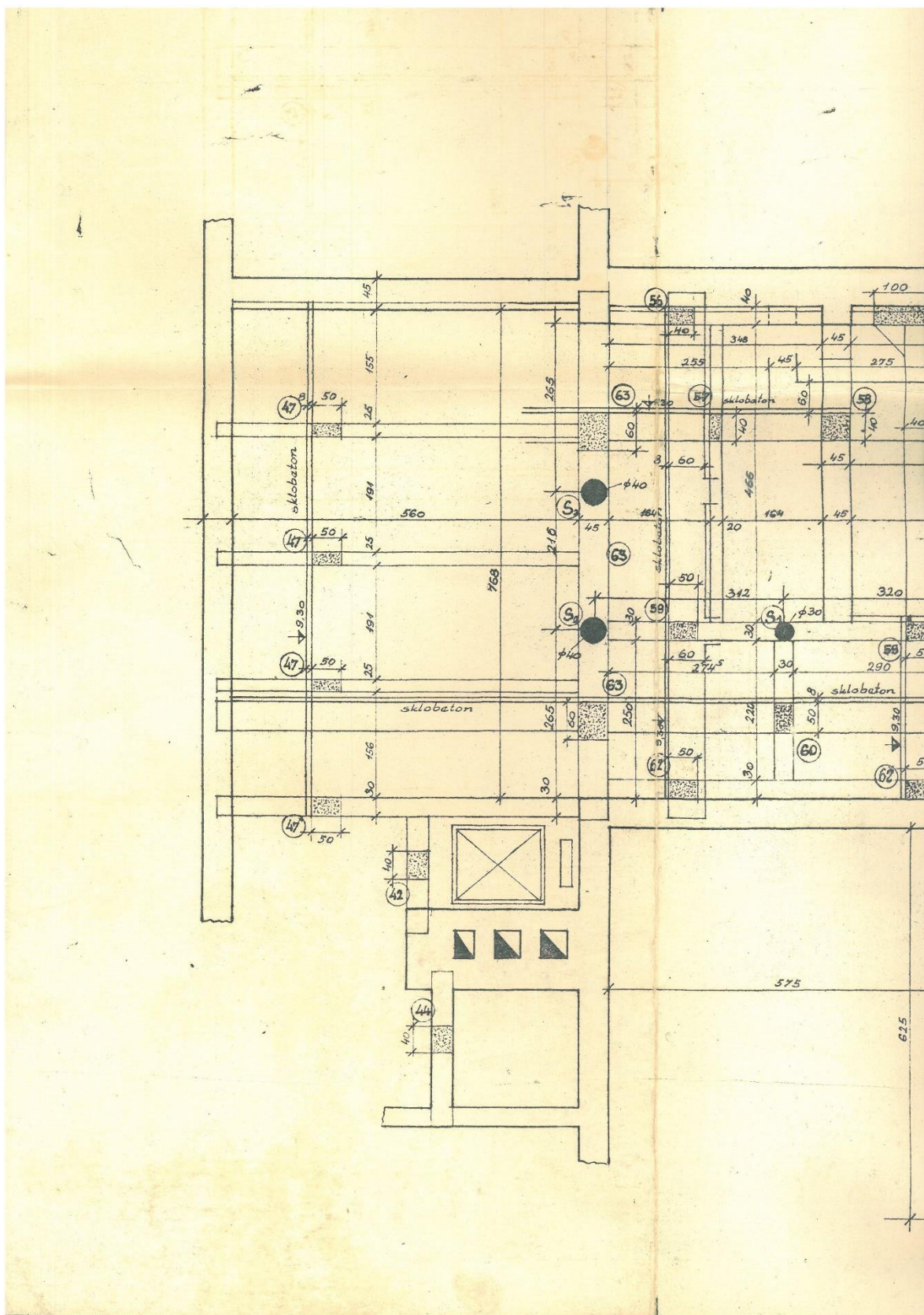

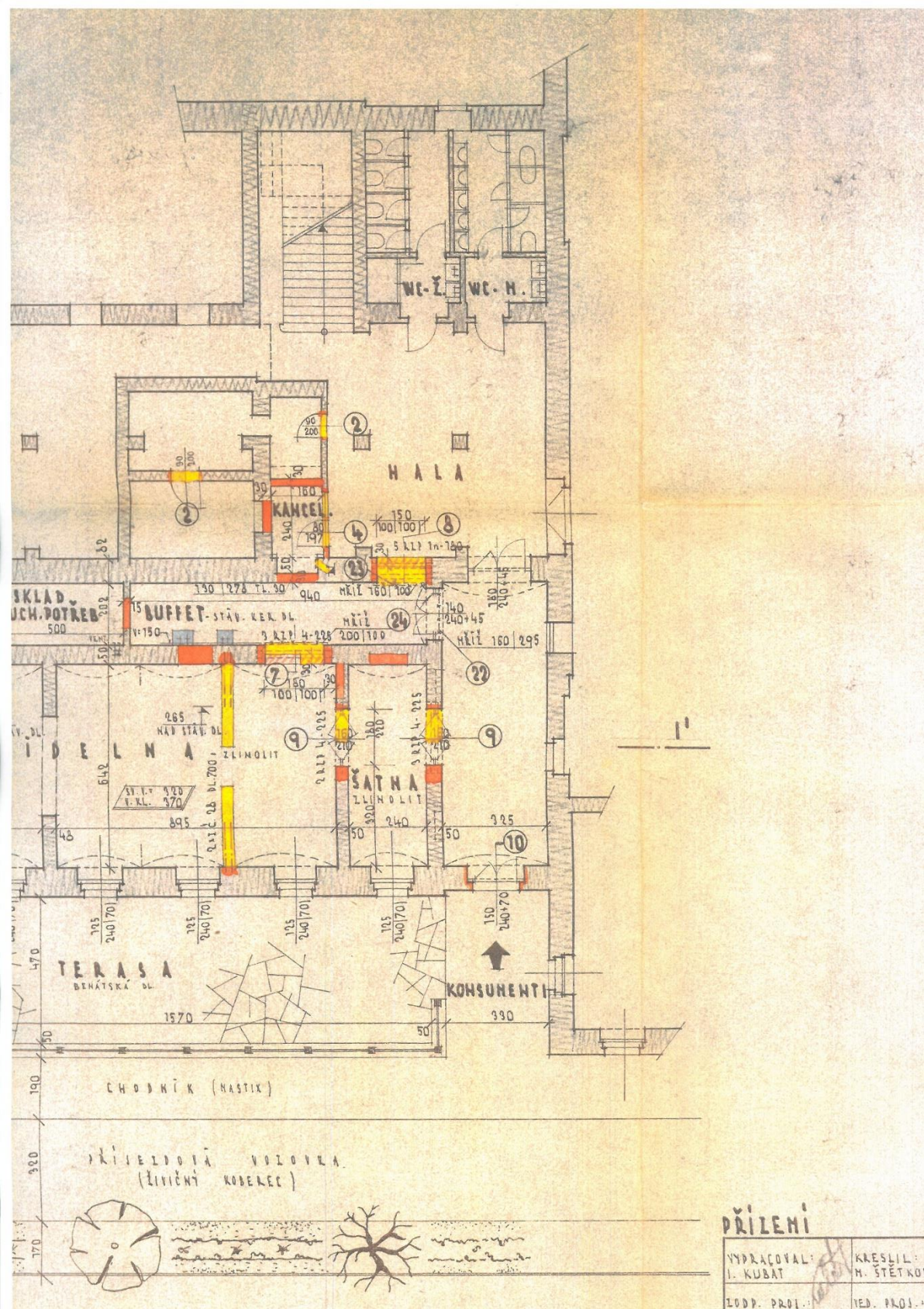
Obr. č. 22: Rekonstrukce radniční budovy v Mariánských Lázních – šalovací plán, půdorys přízemí, měřítko 1 : 50. IPRA – podnik Čs. strany lidové, Praha II, Lucerna. Vedoucí projektant arch. Kněžourek. Listopad 1954. Spisovna stavebního úřadu v Mariánských Lázních, archivní dokumenty k domu č. p. 155.

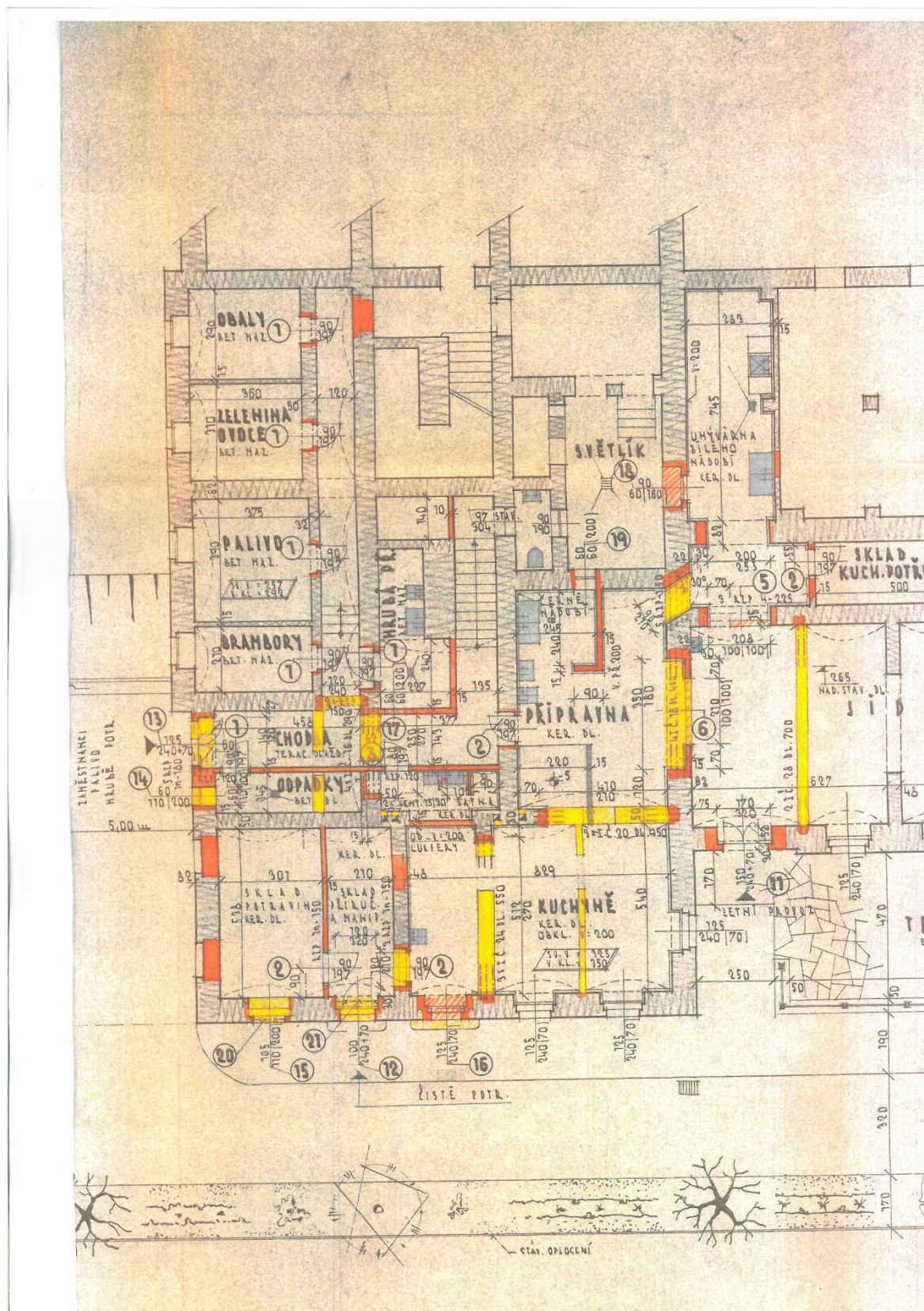

Obr. č. 23: Rekonstrukce radniční budovy v Mariánských Lázních – šalovací plán, půdorys prvního patra, měřítko 1 : 50. IPRA – podnik Čs. strany lidové, Praha II, Lucerna. Vedoucí projektant arch. Kněžourek. Listopad 1954. Spisovna stavebního úřadu v Mariánských Lázních, archivní dokumenty k domu č. p. 155.

Obr. č. 24: Úprava závodní jídelny v budově Městského národního výboru v Mariánských Lázních, půdorys přízemí, měřítko 1 : 100, duben 1968. Projektant: Ivan Kubát, kreslila Marie Štětková (oba byli zaměstnanci Městského stavebního podniku v Mariánských Lázních). Spisovna stavebního úřadu v Mariánských Lázních, archivní dokumenty k domu č. p. 155.

Obr. č. 25: Snímek budovy radnice, severní a část východního průčelí. Fotoarchiv Městského muzea v Mariánských Lázních – dokumentace domů KSSPPOP r. 1984.

Obr. č. 26: Snímek budovy radnice, západní průčelí zhruba od severu. Fotoarchiv Městského muzea v Mariánských Lázních – dokumentace domů KSSPPOP r. 1984.

Obr. č. 27: Snímek budovy radnice, západní průčelí se vstupem. Fotoarchiv Městského muzea v Mariánských Lázních – dokumentace domů KSSPPOP r. 1984.

11. DOKUMENTACE SOUČASNÉHO STAVU

11.1. Fotodokumentace současného stavu

11.2. Zaměření současného stavu

- I.1 Půdorys přízemí
- I.2 Půdorys suterénu
- I.3 Půdorys 1. patra
- I.4 Půdorys 2. patra
- I.5 Půdorys podkroví a půdních prostor

12. GRAFICKÉ VYHODNOCENÍ PRŮZKUMU

12.1. Vyhodnocení stavebního vývoje

- II.1 Půdorys přízemí
- II.2 Půdorys suterénu
- II.3 Půdorys 1. patra
- II.4 Půdorys 2. patra
- II.5 Půdorys podkroví a půdních prostor

12.2. Památkové hodnocení

- III.1 Půdorys přízemí
- III.2 Půdorys suterénu
- III.3 Půdorys 1. patra
- III.4 Půdorys 2. patra
- III.5 Půdorys podkroví a půdních prostor

13. OBSAH NA DVD

- Fotografie
 - Fotografie současného stavu (foto Martin Kolovský, 11/17-01/18)
- Ikonografie
 - Dobová zobrazení objektu, mapy a plány
- Púdorysy-analyza
 - *.dwg a *.pdf soubory s púdorysy vyhodnocení stavebního vývoje
- Púdorysy-hodnoceni
 - *.dwg a *.pdf soubory s púdorysy památkového hodnocení
- Púdorysy-soucasny-stav
 - *.dwg a *.pdf soubory s púdorysy současného stavu
- Kompletní text SHP s přílohami ve formátu *.pdf

Mariánské Lázně, č. p. 155 – radnice

Standardní nedestruktivní stavebněhistorický průzkum

číslo jednací:

číslo projektu: 120/17

Vedoucí projektu: **Mgr. Radek Široký, Ph.D.**

Popis a stavební historie: **Bc. Martin Kolovský**

Dějiny objektu: **PhDr. Petr Mandažiev, Ph.D.**

Pam. hodnocení, náměty: **Bc. Martin Kolovský, Mgr. Radek Široký, Ph.D.**

ZIP o. p. s. – Západočeský institut pro ochranu a dokumentaci památek
Tomanova 3, 301 00 Plzeň

URL: www.zip-ops.cz, tel.: +420 377 422 338
IČO: 26324105, DIČ: CZ26324105, bank. spojení: 78-1601640227/0100

Obr. 1: Celkový pohled na budovu ze SV.

Obr. 2: Celkový pohled na budovu ze SZ.

Obr. 3: Severní fasáda objektu.

Obr. 4: Východní fasáda objektu.

Obr. 5: Jižní fasáda objektu.

Obr. 6: Západní fasáda objektu.

Obr. 7: Pohled na střechu. (zdroj: mapy.cz)

Obr. 8: Vstupní hala P.61 ze SZ.

Obr. 9: Jižní část vstupní haly P.61b ze Z.

Obr. 10: Chodba P.62 ze S.

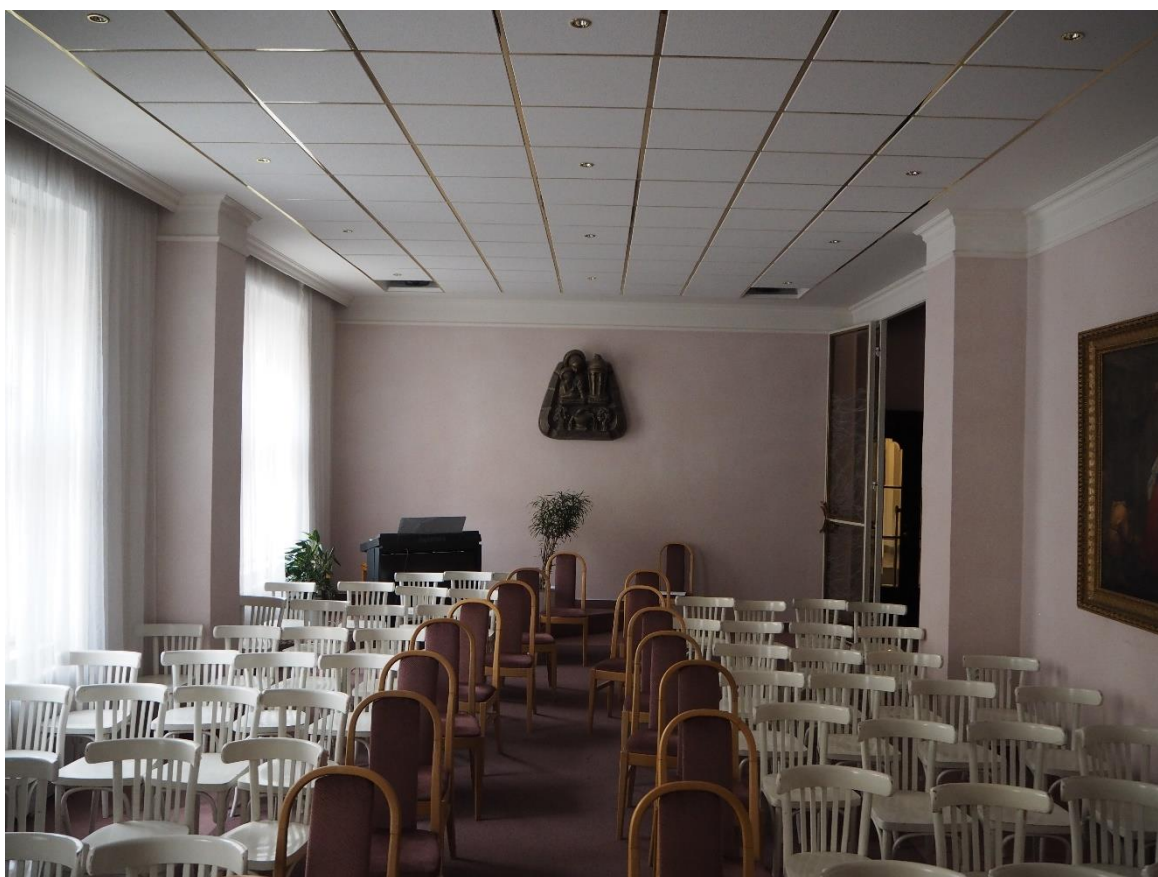
Obr. 11: Podatelna P.64a s průchodem do části P.64b.

Obr. 12: Pohled z předsíně P.65 do podatelny P.64a přes průchod s deštěnými obložkami.

Obr. 13: Obřadní místnost P.55b z V.

Obr. 14: Obřadní místnost P.55 ze Z.

Obr. 15: Přijímací místnost P.53a, b z obřadní místnosti P.55a.

Obr. 16: Přijímací místnost P.53c z V.

Obr. 17: Salonek P.50 ze SV.

Obr. 18: Kancelář P.54 z V.

Obr. 19: Hlavní hala P.43 ze SZ.

Obr. 20: Hlavní hala P.43 z JV.

Obr. 21: Pohled na střední díl západní stěny s nástupními rameny schodiště SCH.01.

Obr. 22: Vstupní předsíň P.32 z JV.

Obr. 23: Chodba P.44 ze S.

Obr. 24: Slepá okenní nika v chodbě P.44b, která před rokem 1956 vedla do světlíku.

Obr. 25: Průchod do jižní části z chodby P.44b.

Obr. 26: Okenní otvor v chodbě P.20 vedoucí do světlíku SV.01.

Obr. 27: Východní část chodby P.20.

Obr. 28: Schodišťová hala P.18 ze SV.

Obr. 29: Schodišťová hala P.18 ze Z.

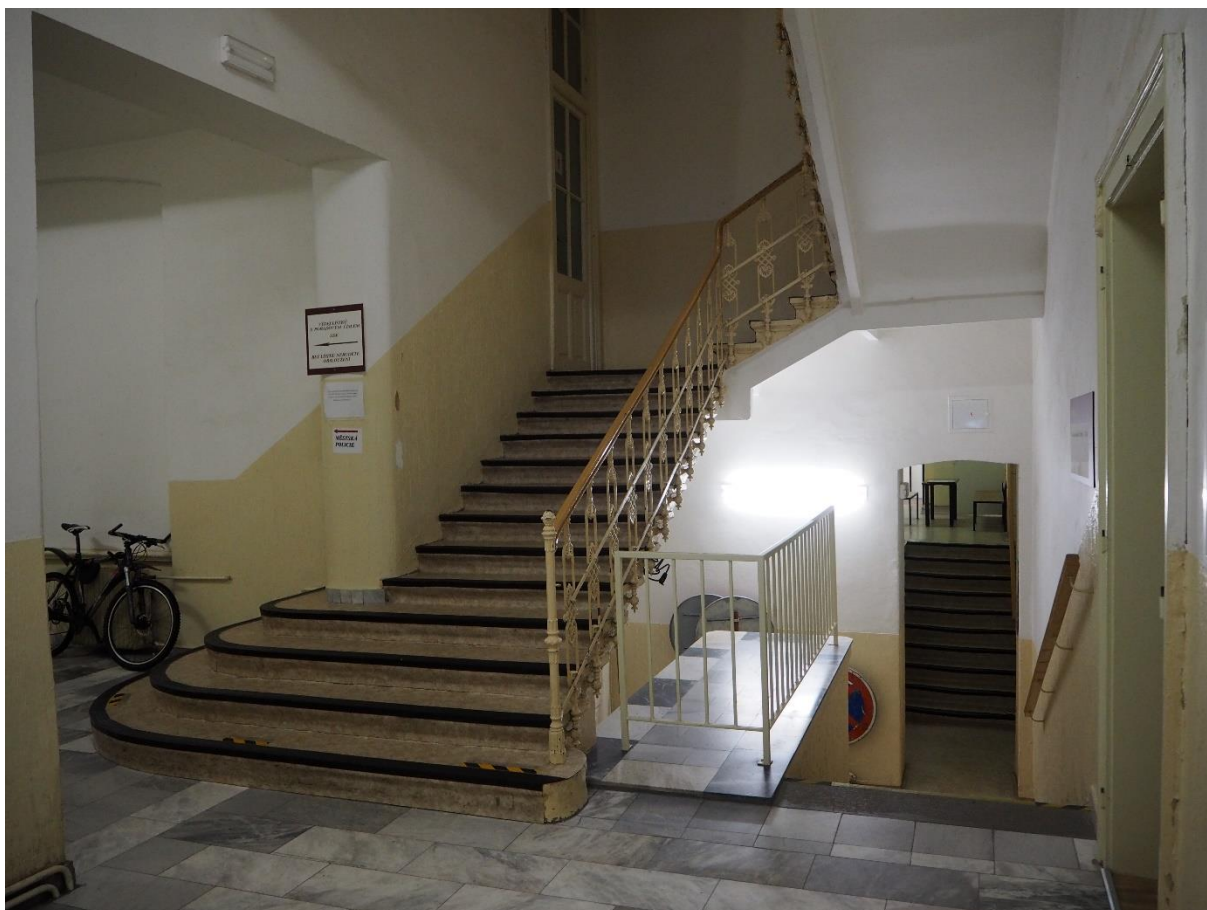
Obr. 30: Dveřní otvor s dveřmi D-P.16-P.18.

Obr. 31: Chodba P.24 z J.

Obr. 32: Zazděné schodiště SCH.03 ze suterénu.

Obr. 33: Schodišťová hala P.09 z JZ.

Obr. 34: Schodišťová hala P.09 z JV.

Obr. 35: Jižní stěna schodišťové haly P.09.

Obr. 36: Vstupní předsíň P.04 z JV.

Obr. 37: Vstupní předsíň P.04 ze Z.

Obr. 38: Chodba P.10 se slepou okenní nikou, původně vedoucí do světlíku SV.01.

Obr. 39: Vestavba skladu P.11.

Obr. 40: Archiv S.62 z J.

Obr. 41: Místnost S.63 a S.64.

Obr. 42: Archiv S.65 ze Z.

Obr. 43: Archiv S.66 z J.

Obr. 44: Místnost S.67 z J.

Obr. 45: Místnost S.68 z JV.

Obr. 46: Místnost S.69 ze S.

Obr. 47: Okenní otvor s oknem v místnosti S.70.

Obr. 48: Zazděný okenní otvor s rámem v jižní stěně místnosti S.73.

Obr. 49: Dveřní nika ve východní stěně místnosti S.74.

Obr. 50: Jižní stěna místnosti S.75. Patrné je asymetrické čelo klenby - vestvba vzduchotechniky k západní stěně.

Obr. 51: Slepá dveřní nika ve východní stěně místnosti S.76.

Obr. 52: Chodba S.79 z V.

Obr. 53: Místnost S.83 z JV.

Obr. 54: Klenba s výsečí v místnosti S.82.

Obr. 55: Severní stěna místnosti S.81.

Obr. 56: Výměňíková stanice S.80 z J.

Obr. 57: Místnost S.17 z JZ.

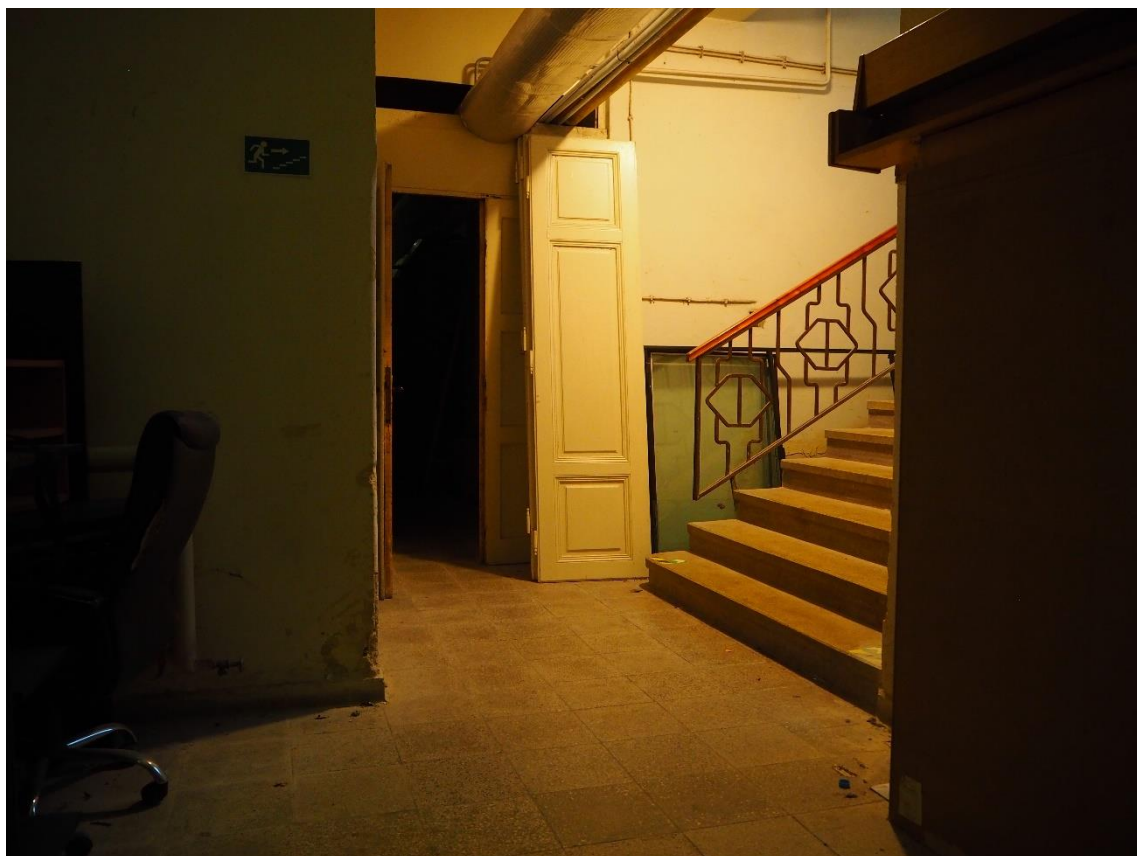
Obr. 58: Východní stěna místnosti S.18.

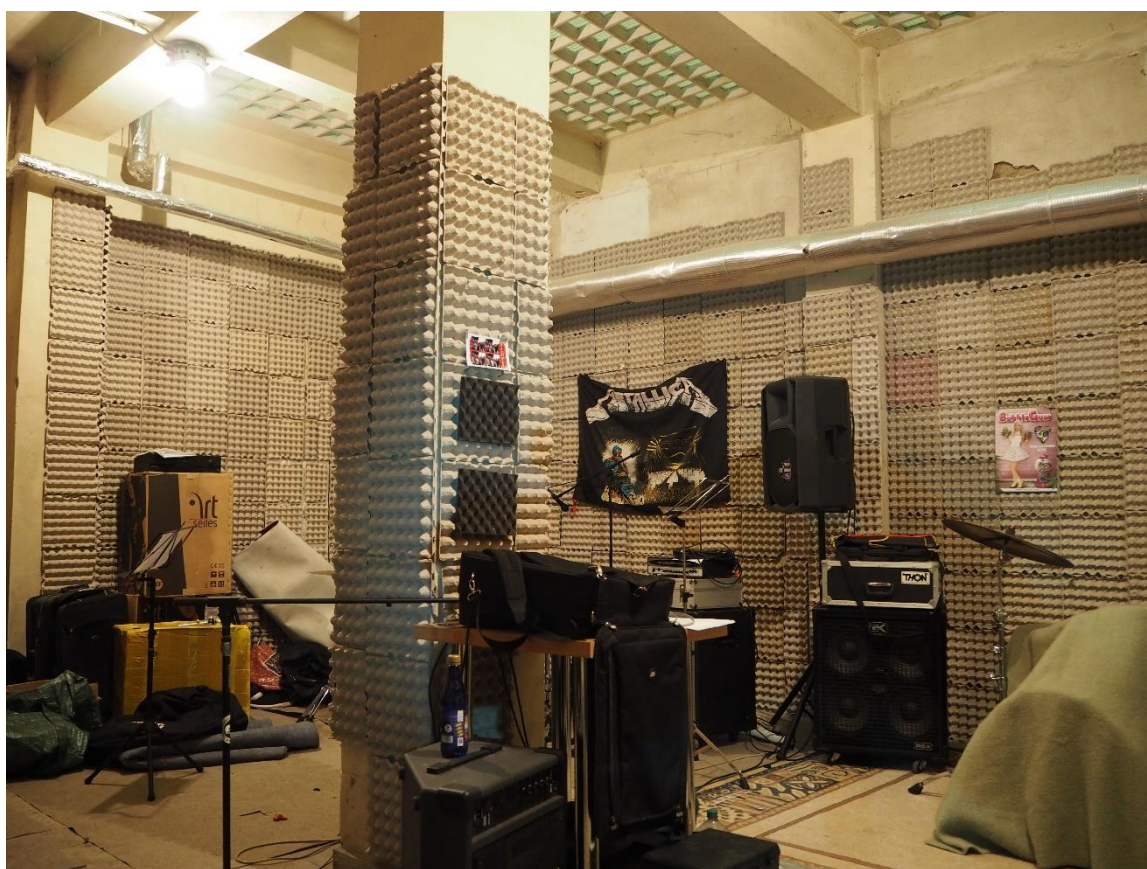
Obr. 59: Místnost S.24 z V.

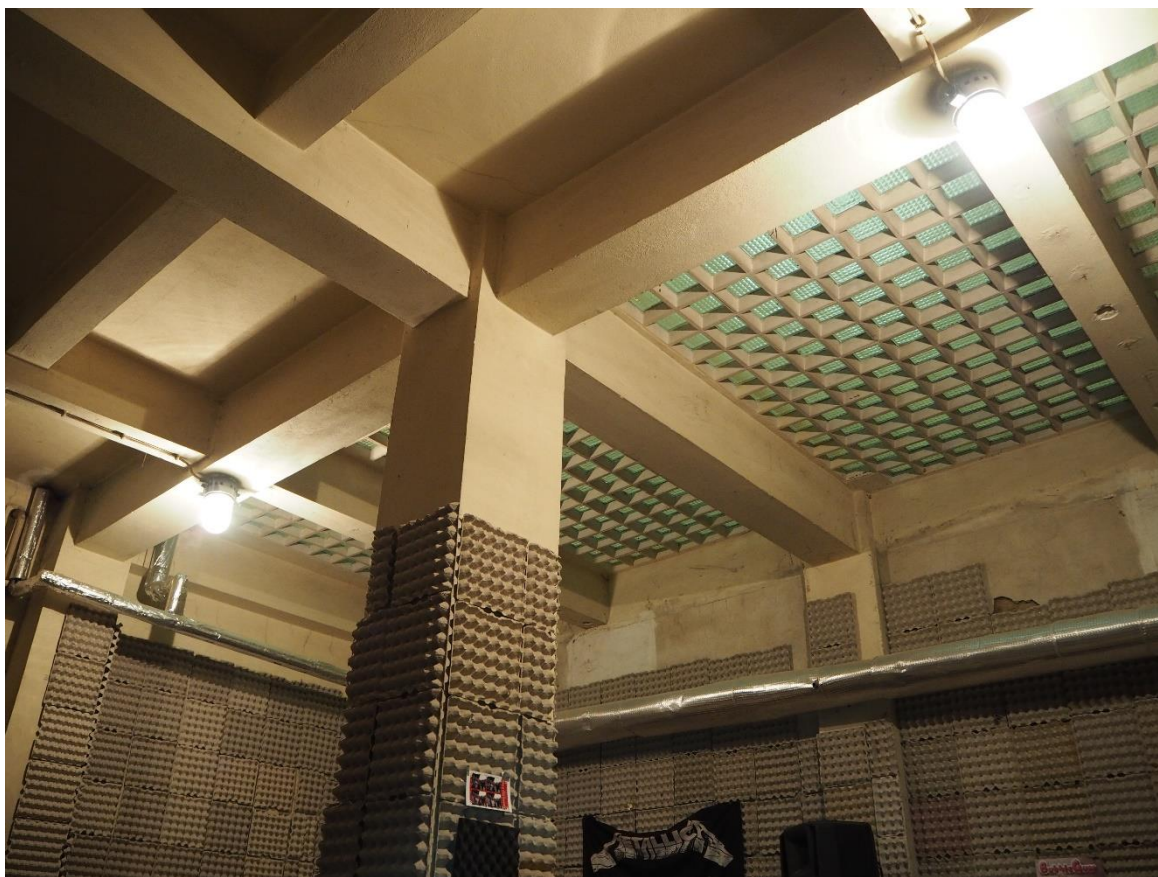
Obr. 60: Místnost S.22 z J.

Obr. 61: Chodba S.52 se schodištěm do přízemí.

Obr. 62: Hudebna S.46 ze SZ.

Obr. 63: Strop hudebny S.46.

Obr. 64: Chodba S.44 z J.

Obr. 65: Chodba S.52 z JZ.

Obr. 66: Chodba S.59 ze Z.

Obr. 67: Dveřní nika v jižní stěně chodby S.59 s dveřmi do místnosti S.60.

Obr. 68: Místnost S.25 a S.26 ze Z.

Obr. 69: Místnost S.26 a S.27 ze S.

Obr. 70: Zazděný dveřní otvor ve východní stěně místnosti S.27.

Obr. 71: Místnost S.31 ze SV.

Obr. 72: Mrazicí box S.29.

Obr. 73: Chodba S.32 a S.35 ze S.

Obr. 74: Chodba S.32 se schodištěm z V. Schodiště původně pokračovalo do přízemí.

Obr. 75: Chodba S.37 z V.

Obr. 76: Jižní stěna místnosti S.39.

Obr. 77: Severní stěna místnosti S.39 s dveřmi s nadsvětlíkem ze šestiúhelníkových sklobetonových tvárnic.

Obr. 78: Místnost S.38 z V.

Obr. 79: Schodiště z přízemí do suterénu, konkrétně do místnosti S.14.

Obr. 80: zazdívka dveřního otvoru v jižní stěně místnosti S.14.

Obr. 81: Místnost S.03 z V.

Obr. 82: Chodba S.04 ze S.

Obr. 83: Místnost S.12 z JV.

Obr. 84: Místnost S.15 z JZ.

Obr. 85: Prostor světlíku SV.01.

Obr. 86: Chodba 1.39 z J.

Obr. 87: Chodba 1.40a, b z V.

Obr. 88: Slepá okenní nika v jižní stěně středního dílu chodby 1.40a původně vedoucí do světlíku SV.02.

Obr. 89: Jižní rameno chodby 1.40c s příčkou u jižního čela.

Obr. 90: Předsíň 1.52 ze SV.

Obr. 91: Zasedací místnost 1.51 z V.

Obr. 92: Kuchyňka 1.53 ze SZ.

Obr. 93: Strop a východní stěna kanceláře 1.49.

Obr. 94: Strop a západní stěna kanceláře 1.46.

Obr. 95: Hlavní hala 1.26 ze SZ.

Obr. 96: Hlavní hala 1.26 s průhledem do druhého patra z JV.

Obr. 97: Dveře s dřevěnými obložkami D-1.36-1.26 v západní stěně chodby 1.36.

Obr. 98: Severní stěna chodby 1.36.

Obr. 99: Sál 1.38a ze SV.

Obr. 100: Sál 1.38a z JZ.

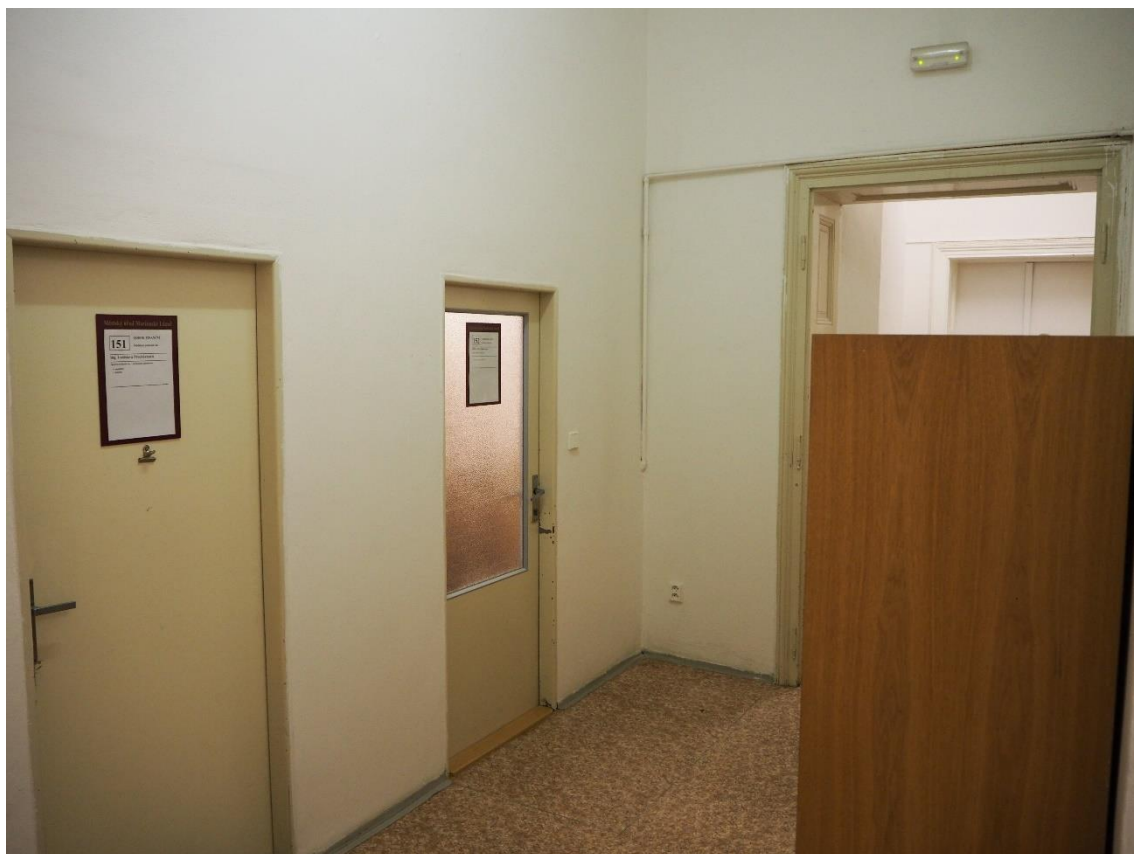
Obr. 101: Přísálí 1.38b ze SV.

Obr. 102: Chodba 1.08 ze S.

Obr. 103: Chodba 1.20 z V.

Obr. 104: Chodba 1.20 ze SZ.

Obr. 105: SV roh schodišťové haly 1.15.

Obr. 106: Schodiště SCH.03 ze schodišťové haly 1.15.

Obr. 107: Schodišťová hala 1.07 z JV.

Obr. 108: Chodba 2.37 ze S.

Obr. 109: Chodba 2.37 z J.

Obr. 110: Okenní otvor s oknem O-2.37 vedoucí do světlíku SV.02.

Obr. 111: Chodba 2.38a, c ze Z.

Obr. 112: Chodba 2.38a, b z V.

Obr. 113: Chodba 2.39 s příčkou před jižní stěnou ze S.

Obr. 114: Předsíň 2.47 ze Z.

Obr. 115: Hlavní hala 2.25 ze SZ.

Obr. 116: Nika ve východní stěně hlavní haly 2.25.

Obr. 117: Balustrádový díl zábradlí otevřeného zrcadla v hlavní hale 2.25.

Obr. 118: Hlavní hala 2.25s průhledem do podkroví z JV.

Obr. 119: Chodba 2.35 s průchodem do jižní části, konkrétně chodby 2.15, ze SZ.

Obr. 120: Okenní otvor s oknem v chodbě 2.15 vedoucí do světlíku SV.01.

Obr. 121: Vestavba skladu 2.16 v chodbě 2.15, průhled do schodišťové haly 2.14a.

Obr. 122: JV roh schodišťové haly 2.14b.

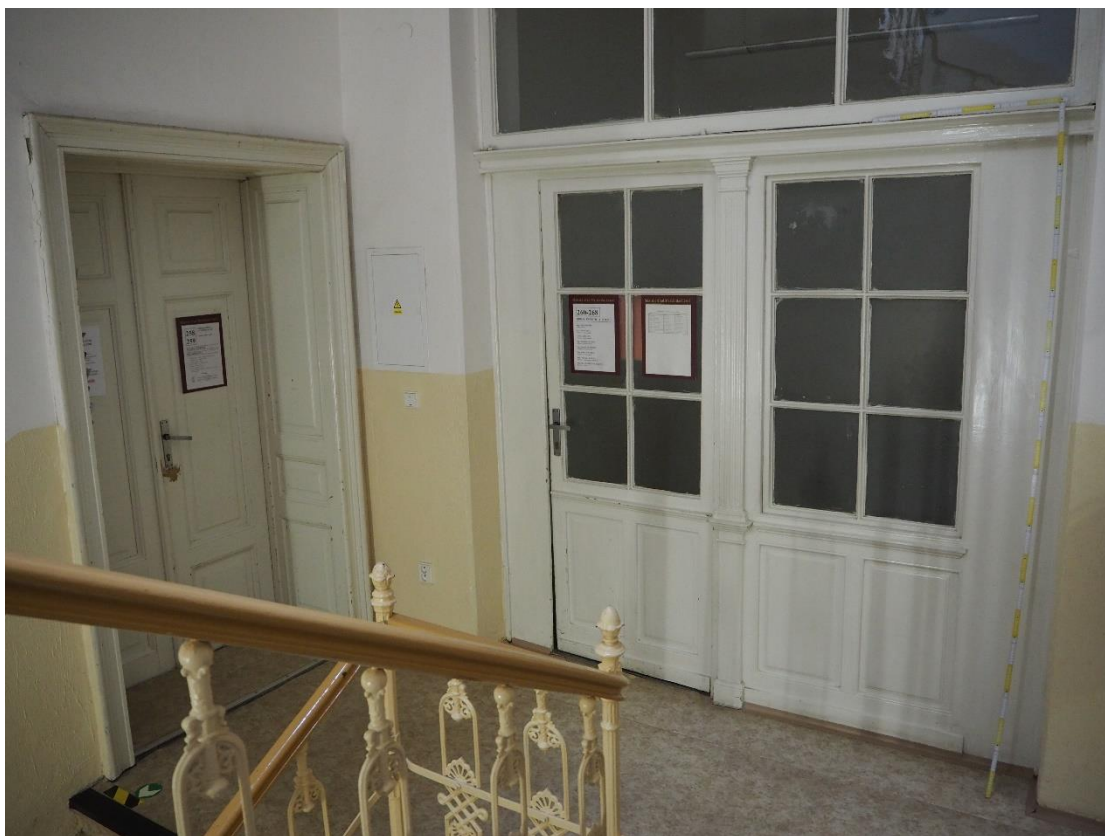
Obr. 123: Schodišťová hala 2.14a se schodištěm SCH.03 z V.

Obr. 124: Okenní otvor se špaletovým oknem vedoucí do světlíku SV.01 v chodbě 2.09.

Obr. 125: Dveře D-2.06-2.09 z chodby 2.09.

Obr. 126: Schodišťová hala 2.08 ze SV.

Obr. 127: Nadsvětlík dveřní příčky v západní stěně schodišťové haly 2.08.

Obr. 128: Dveřní otvor v severní stěně předsíně 2.04.

Obr. 129: JZ roh předsíně 2.04.

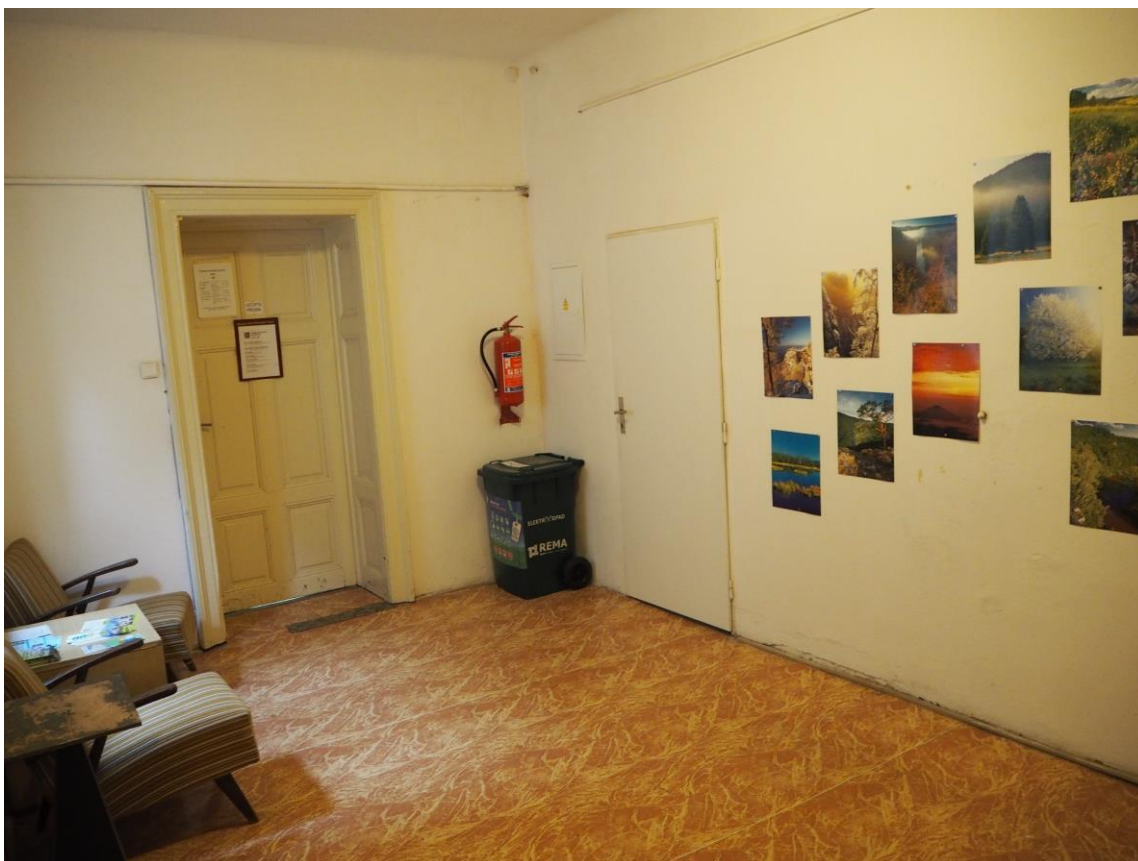
Obr. 130: Západní stěna předsíně 2.06.

Obr. 131: Předsíň 2.06 z JZ.

Obr. 132: Chodba K.17 ze Z.

Obr. 133: Chodba K.18 z JZ.

Obr. 134: Chodba K.18 ze S.

Obr. 135: Okenní otvor s oknem v chodbě K.17 vedoucí do světlíku SV.02.

Obr. 136: Prostor světlíku SV.02 na úrovni podkroví.

Obr. 137: Chodba K.21 ze Z.

Obr. 138: Chodba K.21 z V.

Obr. 139: Kancelář K.26 z J.

Obr. 140: Kancelář K.25 ze S.

Obr. 141: Druhé dveře ve dveřním otvoru vedoucím z kanceláře K.26 na půdu K.28.

Obr. 142: Půdní prostor K.28 ze S.

Obr. 143: Půdní prostor K.29 z J.

Obr. 144: Půdní prostor K.29 z V.

Obr. 145: Chodba K.13 ze S.

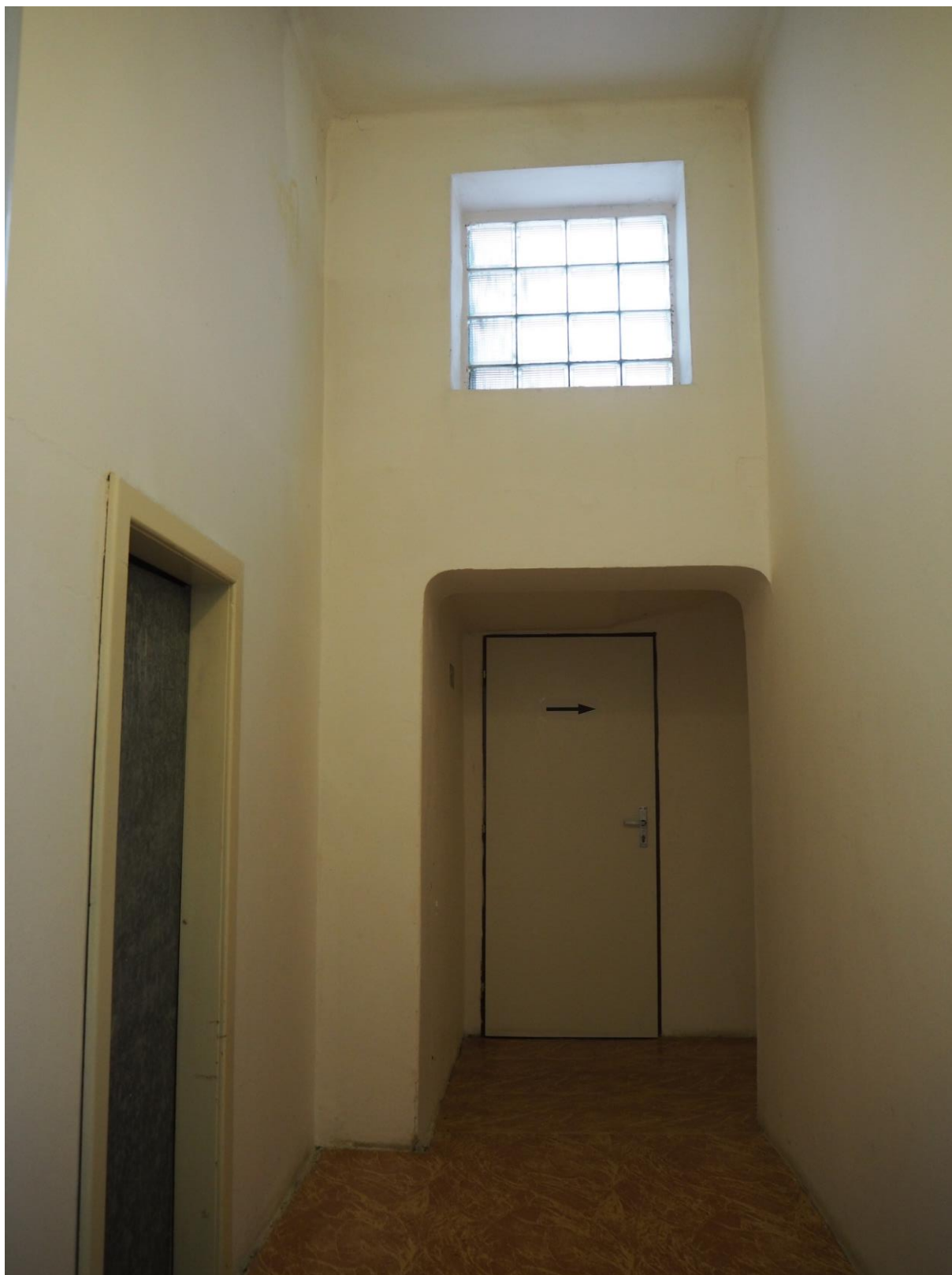
Obr. 146: Okenní otvor v západní stěně jižní části chodby K.14.

Obr. 147: Chodba K.14 z J.

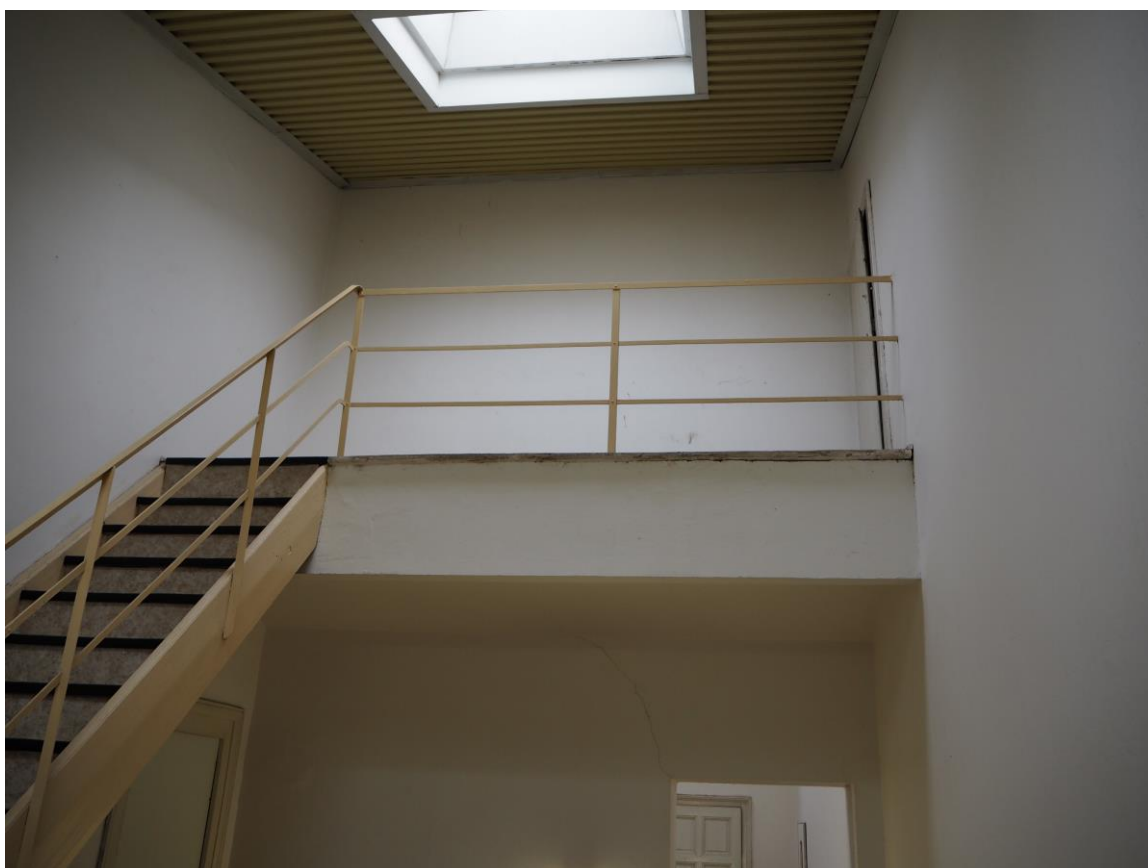
Obr. 148: Schodiště SCH.04 z chodby K.14.

Obr. 149: Chodba K.16 z J.

Obr. 150: Schodišťová hala K.02 z výstupního ramene schodiště SCH.02. Vpravo nahoře se nachází schodiště SCH.05.

Obr. 151: Vyústění schodiště SCH.05 a ochoz vedoucí do půdních prostor nad střešním polopatrem v jižní části.

Obr. 152: Chodba K.03 z J.

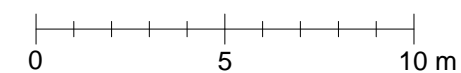
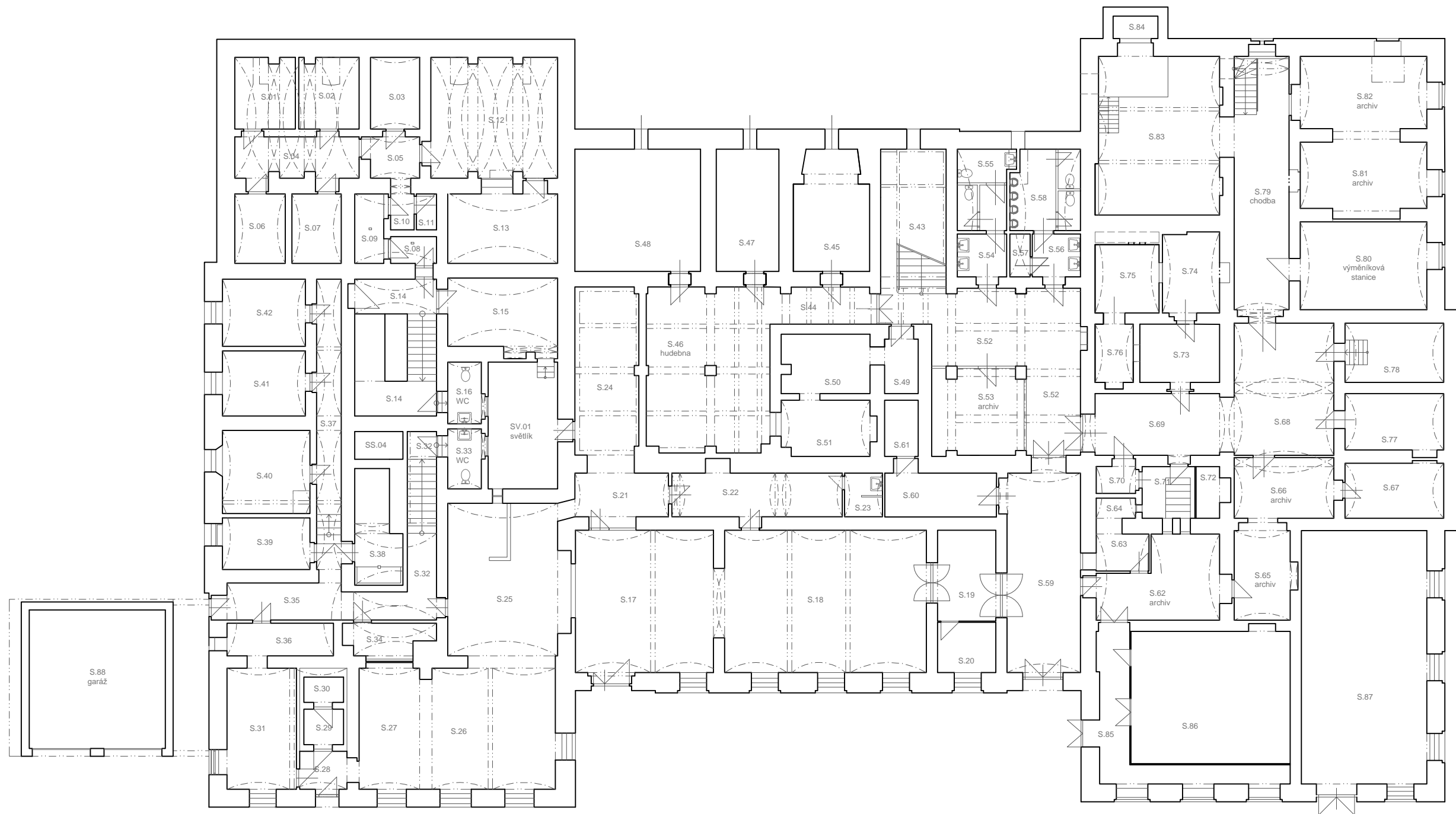
Obr. 153: Schodišťová hala K.07 ze Z.

Obr. 154: Detail zábradlí schodiště SCH.03 ve schodišťové hale K.07.

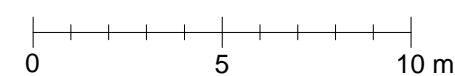
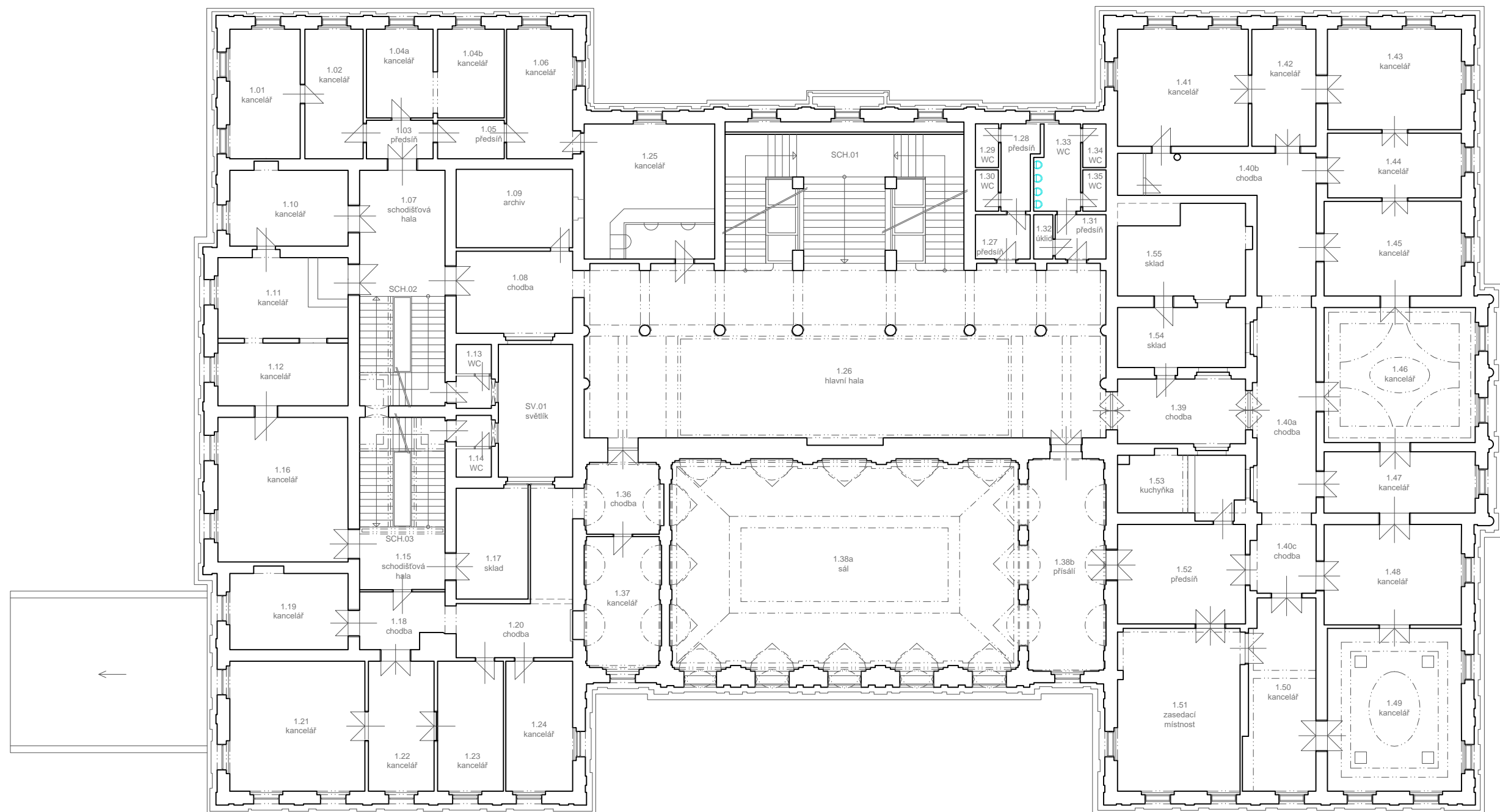

Obr. 155: Dveřní otvor s dveřmi D-K.10-K.07 ze schodišťové haly K.07.

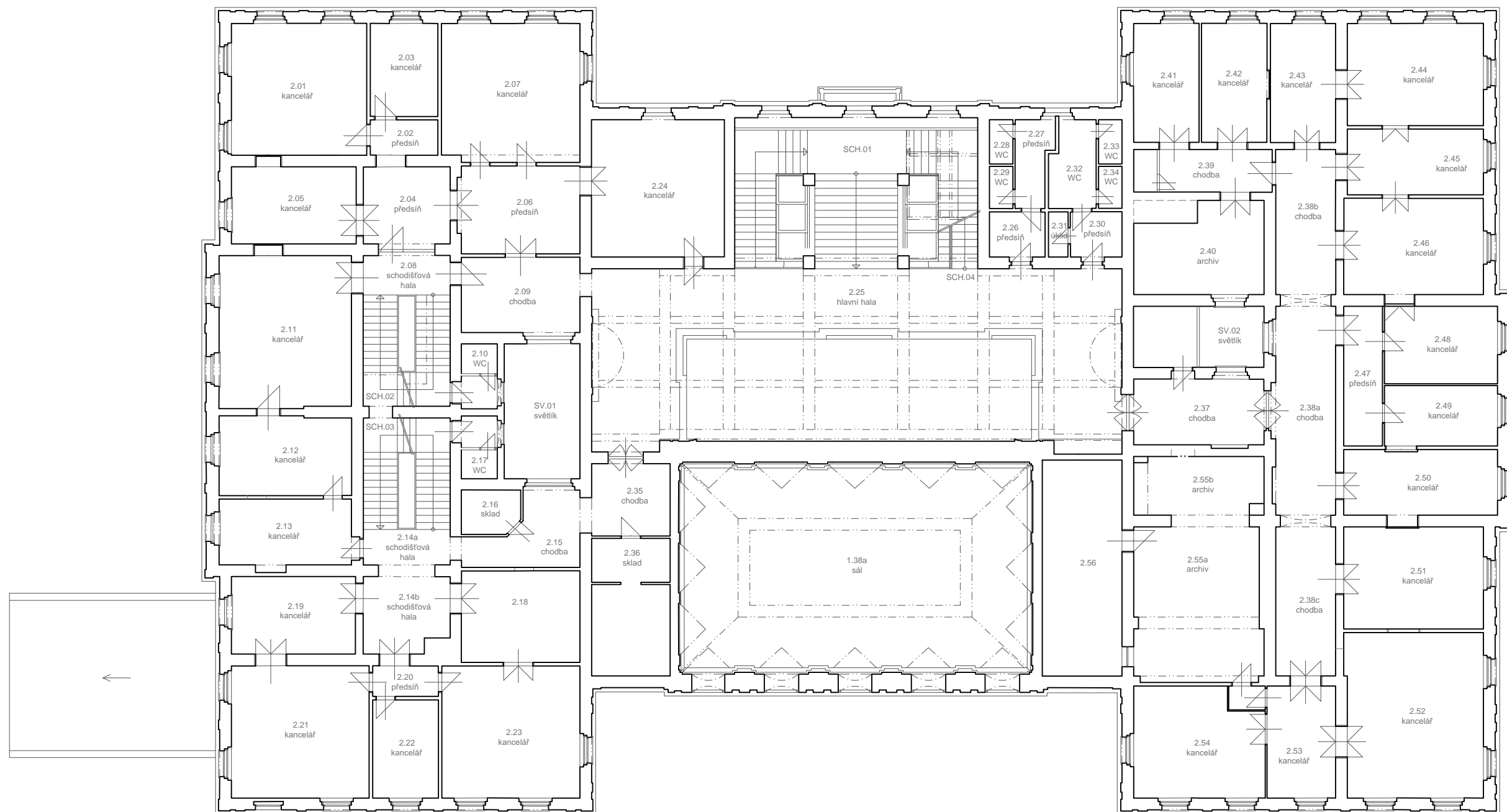
Západočeský institut pro ochranu
a dokumentaci památek
Tomanova 3, 301 00 Plzeň, www.zip-ops.cz

AKCE: 120/17 Mariánské Lázně, č. p. 155 - radnice	MĚŘÍTKO: 1:200
OBSAH: Současný stav Půdorys suterénu	DATUM: 12/2017
DOPLNĚNÍ ZAMĚŘENÍ: Bc. Martin Kolovský	č. VÝKRESU: I.2
VEDOUČÍ PROJEKTU: Mgr. Radek Široký, Ph.D.	

Západočeský institut pro ochranu
a dokumentaci památek
Tomanova 3, 301 00 Plzeň, www.zip-ops.cz

AKCE: 120/17 Mariánské Lázně, č. p. 155 - radnice	MĚŘÍTKO: 1:200
OBSAH: Současný stav Půdorys 1. patra	DATUM: 12/2017
DOPLNĚNÍ ZAMĚŘENÍ: Bc. Martin Kolovský	Č. VÝKRESU: I.3
VEDOUcí PROJEKTU: Mgr. Radek Široký, Ph.D.	

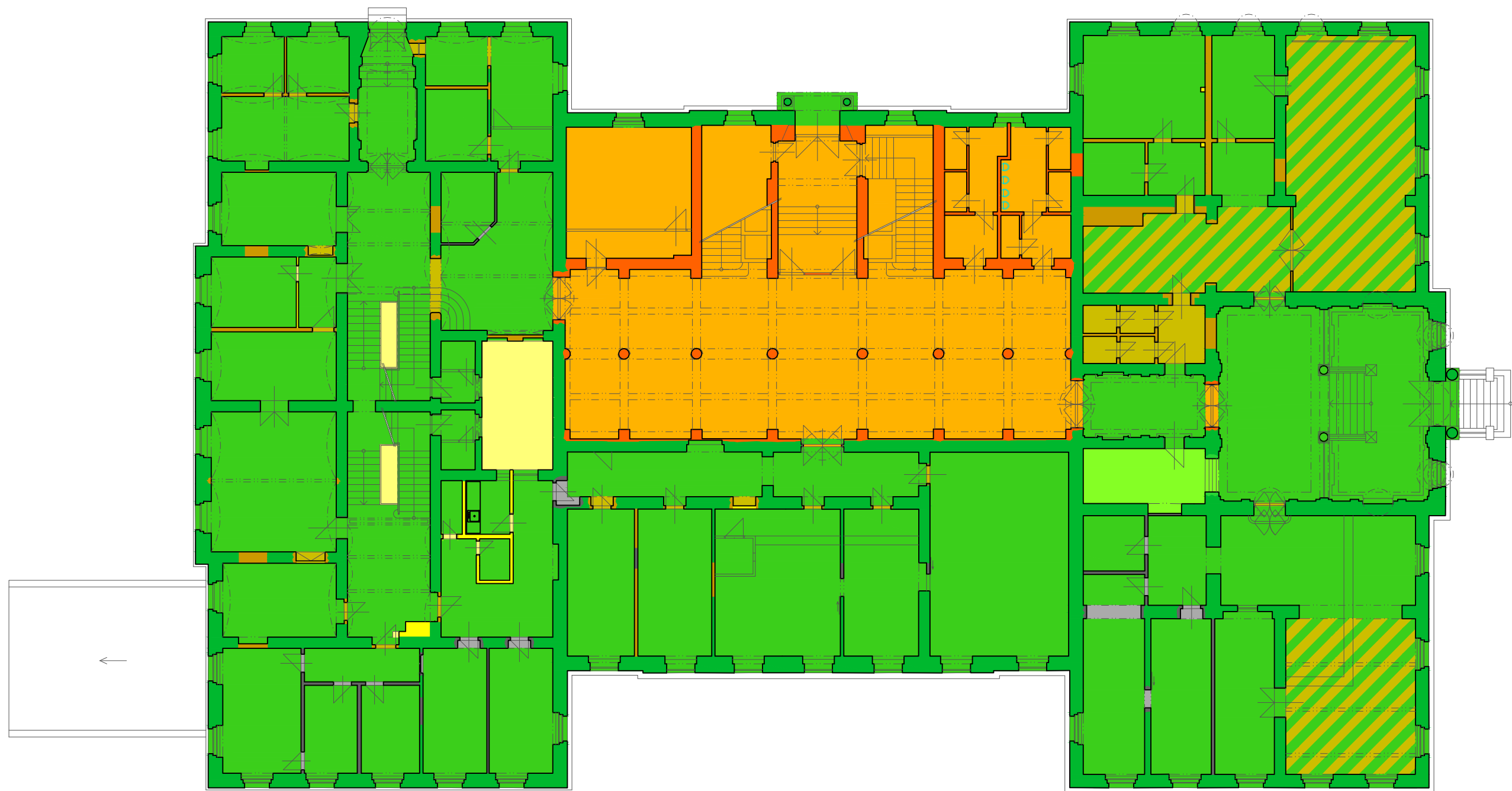

0 5 10 m

Západočeský institut pro ochranu
a dokumentaci památek
Tomanova 3, 301 00 Plzeň, www.zip-ops.cz

AKCE: 120/17 Mariánské Lázně, č. p. 155 - radnice	MĚŘÍTKO: 1:200
OBSAH: Současný stav Púdorys 2. patra	DATUM: 12/2017
DOPLNĚNÍ ZAMĚŘENÍ: Bc. Martin Kolovský	Č. VÝKRESU: 1.4
VEDOUcí PROJEKTU: Mgr. Radek Šíroký, Ph.D.	

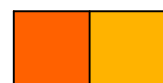
LEGENDA:

novorenesanční novostavba
(1877-1878)
arch.: Andreas Streit
stav.: Erwin Luke, Johann König

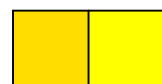
přístavba 2. patra a úpravy
(1900)
arch.: Andreas Streit

rekonstrukce, přestavba a úpravy
(1956)
projekt: IPRA (arch. Kněžourek)
stav.: národní podnik Lesostavby

úpravy v 2. pol. 19. let a v 60. letech
20.století

vestavba vývařovny jídel s jídelnou
(1968)
proj.: Měst. stav. podnik Mariánské
Lázně

úpravy v 70. a v 80. letech 20.století

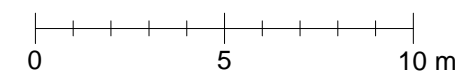
úpravy v 90. letech 20.století a v 21. století

stropní nebo krovové konstrukce s maldšími
podhledy, příp. konstrukce transferované

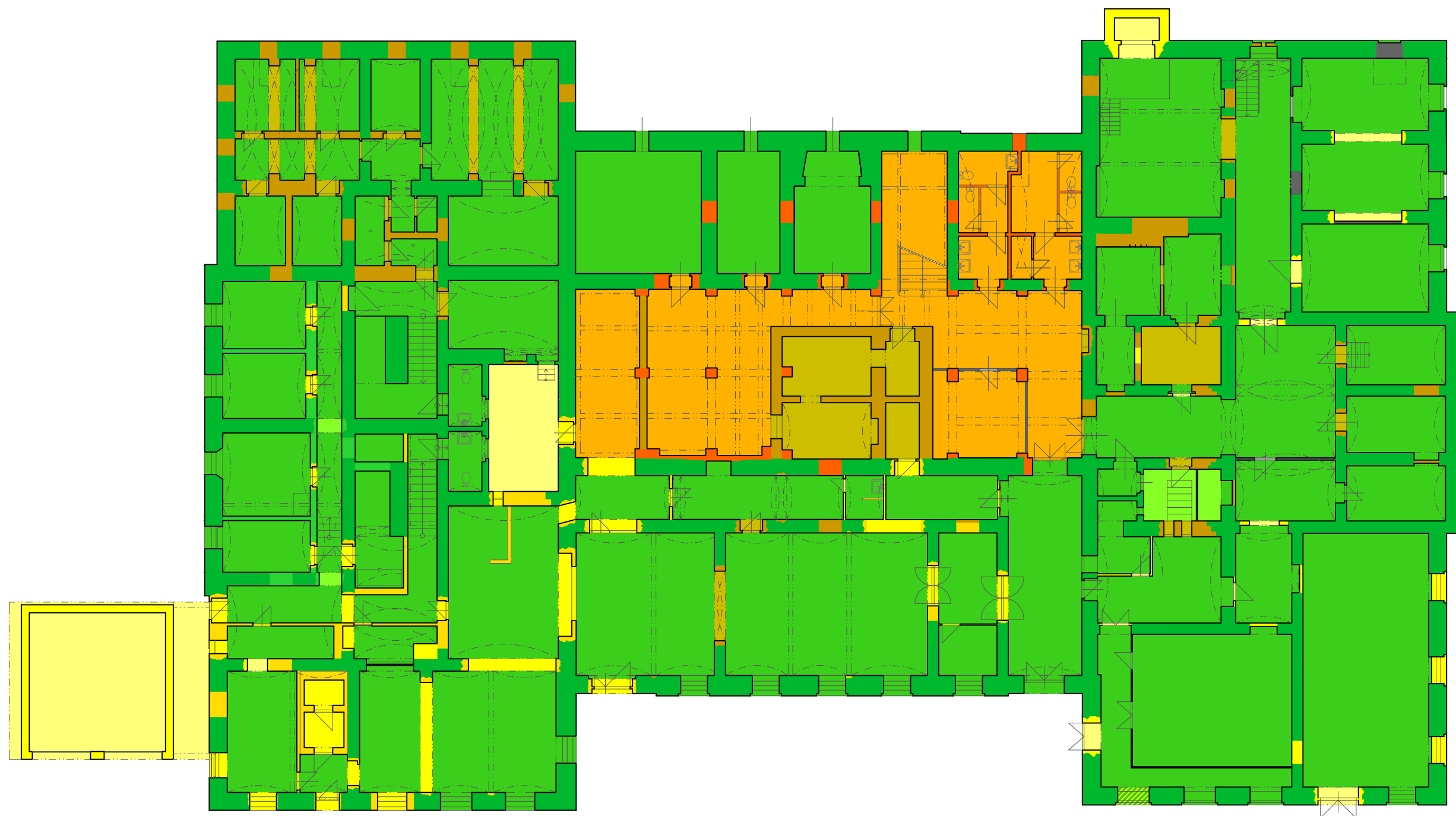

konstrukce zařazené hypoteticky

Západočeský institut pro ochranu
a dokumentaci památek
Tomanova 3, 301 00 Plzeň, www.zip-ops.cz

AKCE: 120/17 Mariánské Lázně, č. p. 155 - radnice	MĚŘÍTKO: 1:200
OBSAH: Vyhodnocení stavebního vývoje Půdorys přízemí	DATUM: 1/2018
DOPLNĚNÍ ZAMĚŘENÍ: Bc. Martin Kolovský	Č. VÝKRESU: II.1
VEDOUČÍ PROJEKTU: Mgr. Radek Široký, Ph.D.	

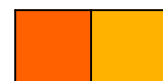
LEGENDA:

novorenesanční novostavba
(1877-1878)
arch.: Andreas Streit
stav.: Erwin Luke, Johann König

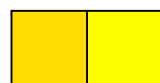
přístavba 2. patra a úpravy
(1900)
arch.: Andreas Streit

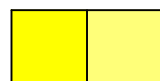
rekonstrukce, přestavba a úpravy
(1956)
projekt: IPRA (arch. Kněžourek)
stav.: národní podnik Lesostavby

úpravy v 2. pol. 50. let a v 60. letech
20. století

vestavba vývařovny jídel s jídelnou
(1968)
proj.: Měst. stav. podnik Mariánské
Lázně

úpravy v 70. a v 80. letech 20. století

úpravy v 90. letech 20. století a v 21. století

stropní nebo krovové konstrukce s maldšími
podhledy, příp. konstrukce transferované

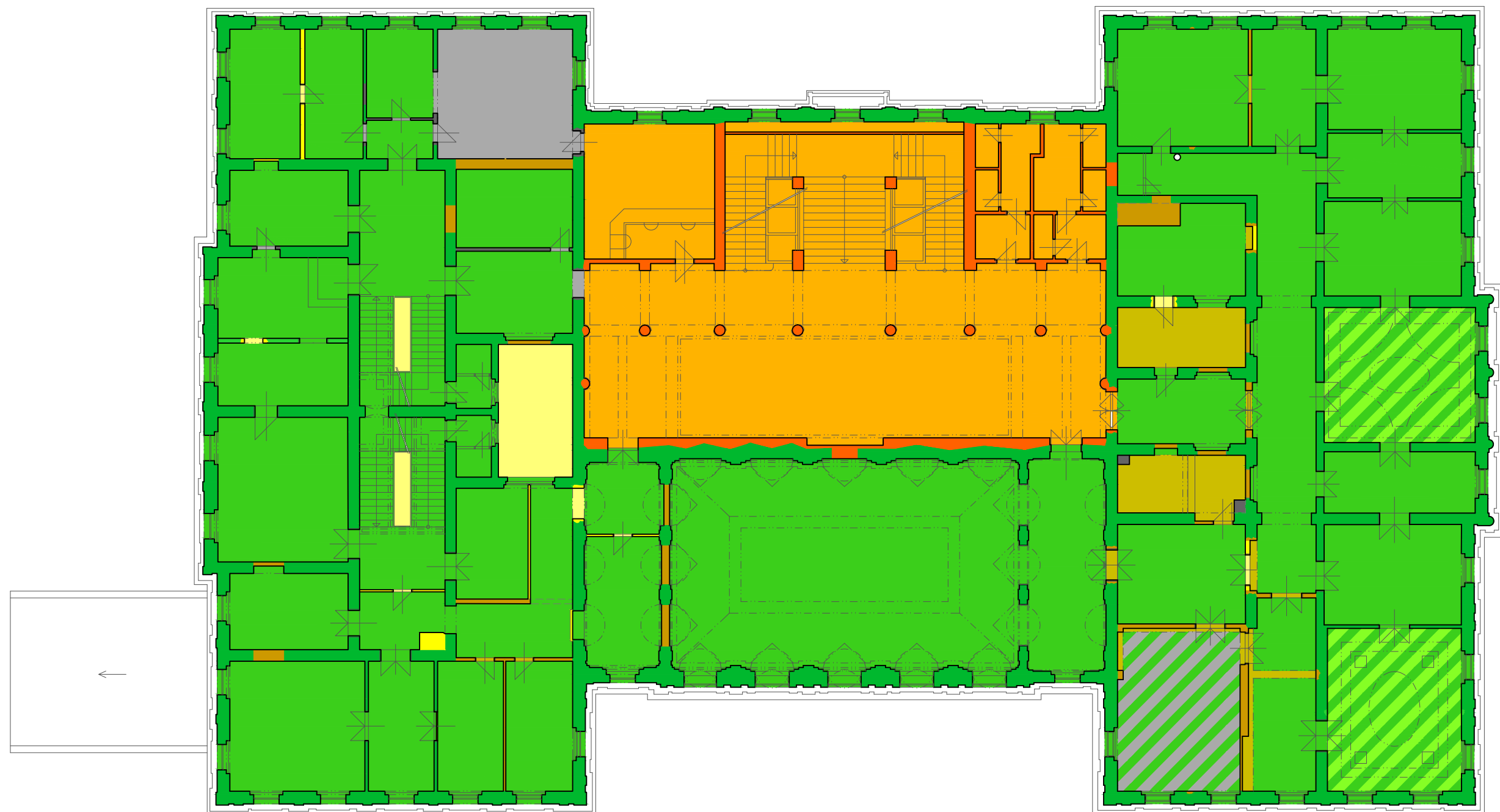

konstrukce zařazené hypoteticky

Západočeský institut pro ochranu
a dokumentaci památek
Tomanova 3, 301 00 Plzeň, www.zip-ops.cz

AKCE: 120/17 Mariánské Lázně, č. p. 155 - radnice	MĚŘÍTKO: 1:200
OBSAH: Vyhodnocení stavebního vývoje Půdorys suterénu	DATUM: 1/2018
DOPLNĚNÍ ZAMĚŘENÍ: Bc. Martin Kolovský	č. VÝKRESU: II.2
VEDOUČÍ PROJEKTU: Mgr. Radek Široký, Ph.D.	

LEGENDA:

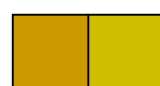
novorenesanční novostavba
(1877-1878)
arch.: Andreas Streit
stav.: Erwin Luke, Johann König

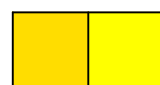
přístavba 2. patra a úpravy
(1900)
arch.: Andreas Streit

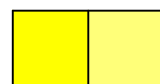
rekonstrukce, přestavba a úpravy
(1956)
projekt: IPRA (arch. Kněžourek)
stav.: národní podnik Lesostavby

úpravy v 2. pol. 50. let a v 60. letech
20.století

vestavba vývařovny jídel s jídelnou
(1968)
proj.: Měst. stav. podnik Mariánské
Lázně

úpravy v 70. a v 80. letech 20.století

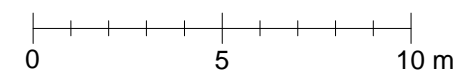
úpravy v 90. letech 20.století a v 21. století

stropní nebo krovové konstrukce s maldšími
podhledy, příp. konstrukce transferované

konstrukce zařazené hypoteticky

Západočeský institut pro ochranu
a dokumentaci památek
Tomanova 3, 301 00 Plzeň, www.zip-ops.cz

AKCE: 120/17 Mariánské Lázně, č. p. 155 - radnice	MĚŘÍTKO: 1:200
OBSAH: Vyhodnocení stavebního vývoje Půdorys 1. patra	DATUM: 1/2018
DOPLNĚNÍ ZAMĚŘENÍ: Bc. Martin Kolovský	Č. VÝKRESU: II.3
VEDOUcí PROJEKTU: Mgr. Radek Šírký, Ph.D.	

LEGENDA:

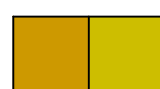
novorenesanční novostavba
(1877-1878)
arch.: Andreas Streit
stav.: Erwin Luke, Johann König

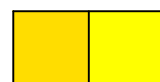
přístavba 2. patra a úpravy
(1900)
arch.: Andreas Streit

rekonstrukce, přestavba a úpravy
(1956)
projekt: IPRA (arch. Kněžourek)
stav.: národní podnik Lesostavby

úpravy v 2. pol. 50. let a v 60. letech
20.století

vestavba vývařovny jídel s jídelnou
(1968)
proj.: Měst. stav. podnik Mariánské
Lázně

úpravy v 70. a v 80. letech 20.století

úpravy v 90. letech 20.století a v 21. století

stropní nebo krovové konstrukce s maldšími
podhledy, příp. konstrukce transferované

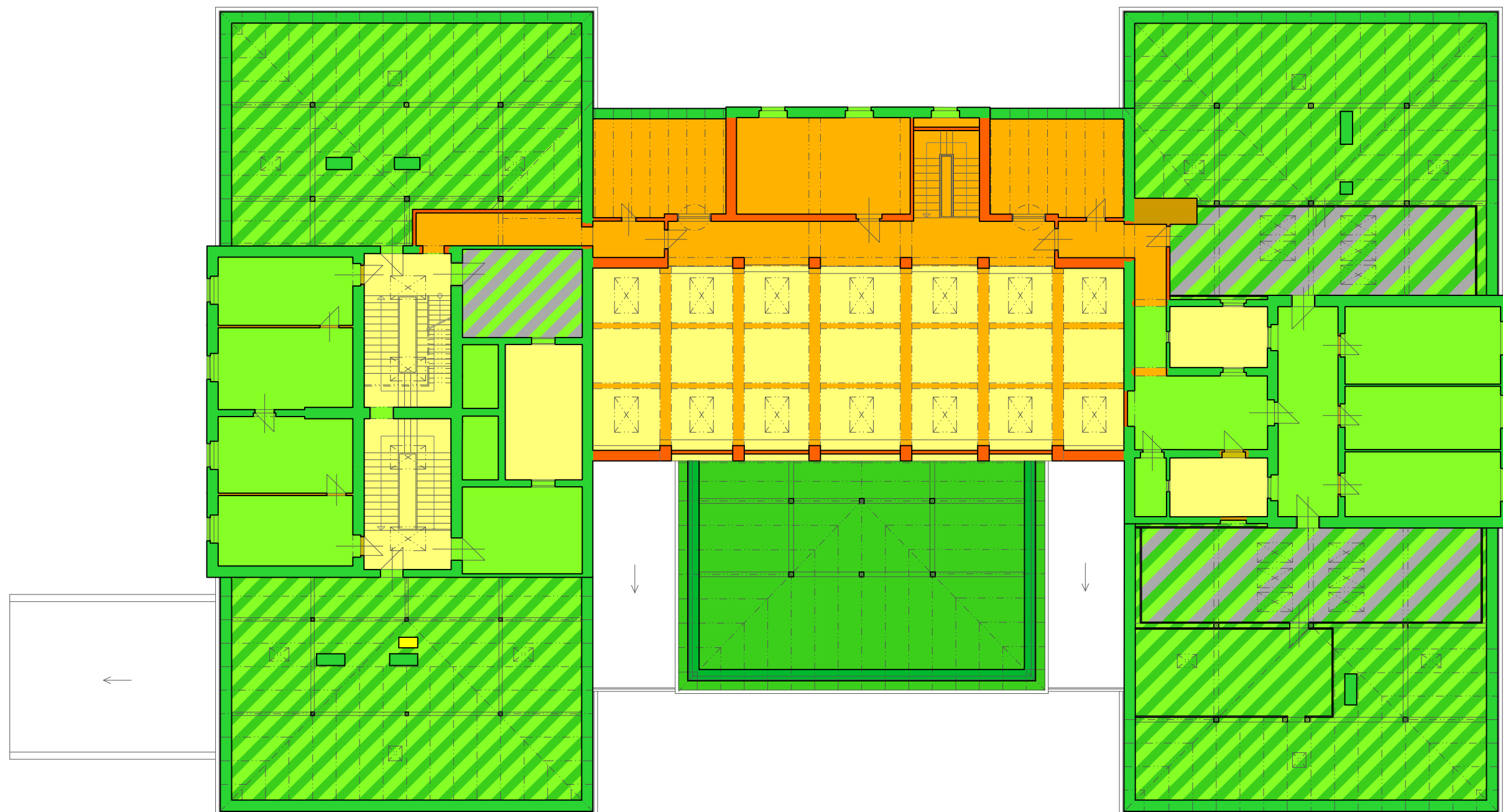

konstrukce zařazené hypoteticky

Západočeský institut pro ochranu
a dokumentaci památek
Tomanova 3, 301 00 Plzeň, www.zip-ops.cz

AKCE: 120/17 Mariánské Lázně, č. p. 155 - radnice	MĚŘÍTKO: 1:200
OBSAH: Vyhodnocení stavebního vývoje Půdorys 2. patra	DATUM: 1/2018
DOPLNĚNÍ ZAMĚŘENÍ: Bc. Martin Kolovský	Č. VÝKRESU: II.4
VEDOUcí PROJEKTU: Mgr. Radek Široký, Ph.D.	

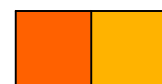
LEGENDA:

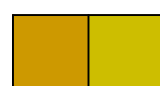
novorenesanční novostavba
(1877-1878)
arch.: Andreas Streit
stav.: Erwin Luke, Johann König

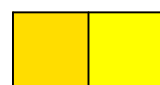
přístavba 2. patra a úpravy
(1900)
arch.: Andreas Streit

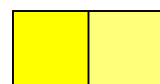
rekonstrukce, přestavba a úpravy
(1956)
projekt: IPRA (arch. Kněžourek)
stav.: národní podnik Lesostavby

úpravy v 2. pol. 50. let a v 60. letech
20.století

vestavba vývařovny jídel s jídelnou
(1968)
proj.: Měst. stav. podnik Mariánské
Lázně

úpravy v 70. a v 80. letech 20.století

úpravy v 90. letech 20.století a v 21. století

stropní nebo krovové konstrukce s maldšími
podhledy, příp. konstrukce transferované

konstrukce zařazené hypoteticky

Západočeský institut pro ochranu
a dokumentaci památek
Tomanova 3, 301 00 Plzeň, www.zip-ops.cz

AKCE: 120/17 Mariánské Lázně, č. p. 155 - radnice	MĚŘÍTKO: 1:200
OBSAH: Vyhodnocení stavebního vývoje Půdorys podkroví a půdních prostor	DATUM: 1/2018
DOPLNĚNÍ ZAMĚŘENÍ: Bc. Martin Kolovský	Č. VÝKRESU: II.5
VEDOUcí PROJEKTU: Mgr. Radek Široký, Ph.D.	

LEGENDA:

prostory hodnotné

konstrukce a prostory tvořící podstatu objektu

konstrukce a prostory neutrální

konstrukce a prostory částečně rušivé

konstrukce a prostory zásadně rušivé

hodnotná průčelí zachovalá / narušená

hodnotné prvky zachovalé / poškozené

hodnotné stropní konstrukce

0510 m

Západočeský institut pro ochranu a dokumentaci památek
Tomanova 3, 301 00 Plzeň, www.zip-ops.cz

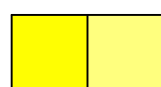
AKCE: 120/17 Mariánské Lázně, č. p. 155 - radnice	MĚŘÍTKO: 1:200
OBSAH: Památkové hodnocení Půdorys přízemí	DATUM: 1/2018
DOPLNĚNÍ ZAMĚŘENÍ: Bc. Martin Kolovský	Č. VÝKRESU: III.1
VEDOUCÍ PROJEKTU: Mgr. Radek Široký, Ph.D.	

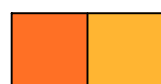
LEGENDA:

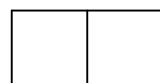
prostory hodnotné

konstrukce a prostory částečně rušivé

konstrukce a prostory zásadně rušivé

konstrukce a prostory neutrální

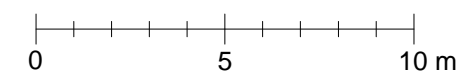
hodnotná průčelí zachovalá / narušená

hodnotné prvky zachovalé / poškozené

hodnotné stropní konstrukce

Západočeský institut pro ochranu
a dokumentaci památek
Tomanova 3, 301 00 Plzeň, www.zip-ops.cz

AKCE: 120/17 Mariánské Lázně, č. p. 155 - radnice	MĚŘÍTKO: 1:200
OBSAH: Památkové hodnocení Půdorys suterénu	DATUM: 1/2018
DOPLNĚNÍ ZAMĚŘENÍ: Bc. Martin Kolovský	č. VÝKRESU: III.2
VEDOUČÍ PROJEKTU: Mgr. Radek Šíroky, Ph.D.	

LEGENDA:

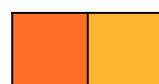
prostory hodnotné

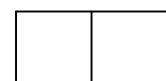
konstrukce a prostory částečně rušivé

konstrukce a prostory tvořící podstatu objektu

konstrukce a prostory zásadně rušivé

konstrukce a prostory neutrální

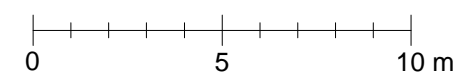
hodnotná průčelí zachovalá / narušená

hodnotné prvky zachovalé / poškozené

hodnotné stropní konstrukce

Západočeský institut pro ochranu
a dokumentaci památek
Tomanova 3, 301 00 Plzeň, www.zip-ops.cz

AKCE: 120/17 Mariánské Lázně, č. p. 155 - radnice	MĚŘÍTKO: 1:200
OBSAH: Památkové hodnocení Půdorys 1. patra	DATUM: 1/2018
DOPLNĚNÍ ZAMĚŘENÍ: Bc. Martin Kolovský	Č. VÝKRESU: III.3
VEDOUcí PROJEKTU: Mgr. Radek Široký, Ph.D.	

